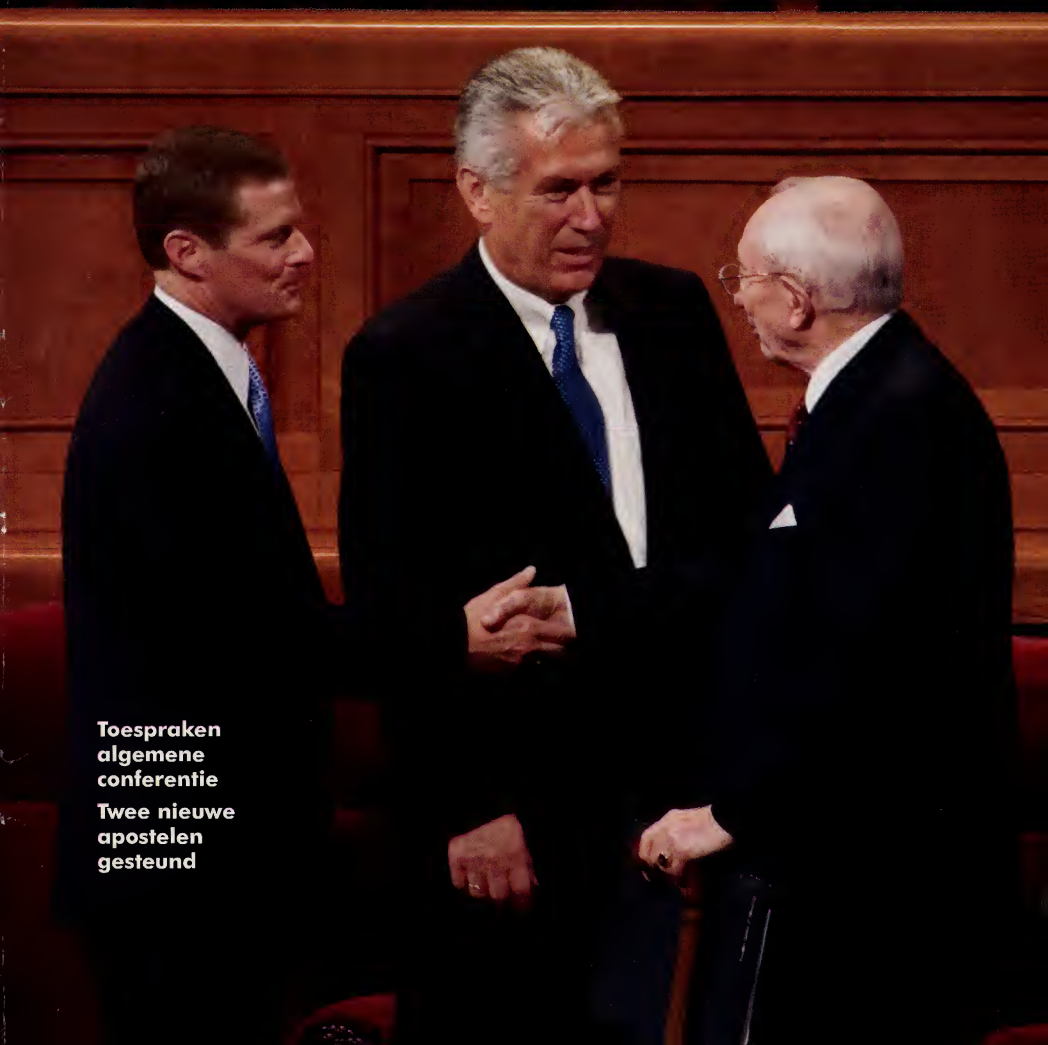
104E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2004

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Twee nieuwe apostelen gesteund

Het Quorum der Twaalf Apostelen

Zittend (v.l.n.r): president Boyd K. Packer (waarnemend president), ouderling L. Tom Perry, ouderling Russell M. Nelson, ouderling Dallin H. Oaks, ouderling M. Russell Ballard, ouderling Joseph B. Wirthlin. Staand (v.l.n.r): ouderling Richard G. Scott, ouderling Robert D. Hales, ouderling Jeffrey R. Holland, ouderling Henry B. Eyring, ouderling Dieter F. Uchtdorf en ouderling David A. Bednar.

104E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2004

Liahona

2 Beknopt overzicht van de 174ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

4 De staat van de kerk
President Gordon B. Hinckley

6 Profeten, zieners en openbaarders
Ouderling Jeffrey R. Holland

9 De kracht van Gods liefde
Ouderling John H. Groberg

12 Vrede en genezing voor onze ziel
Ouderling Dale E. Miller

15 Gewetensrust en gemoedsrust
Ouderling Richard G. Scott

18 Welk standpunt neem ik in?
President James E. Faust

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

22 De steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Thomas S. Monson

23 Wat is een quorum?
Ouderling L. Tom Perry

26 Geloof en sleutels
Ouderling Henry B. Eyring

30 'Hoed mijn schapen'
Ouderling Ned B. Roueché

32 'Ik sta aan de deur en Ik klop'
Ouderling Ronald T. Halverson

34 Hoe is de ZHV u tot zegen?
Bonnie D. Parkin

37 Ons getuigenis versterken
Ouderling Donald L. Staheli

40 Zuiver getuigenis
Ouderling M. Russell Ballard

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

43 Niet misleid worden
Ouderling Dallin H. Oaks

47 Op de juiste manier vasten
Ouderling Carl B. Pratt

49 Zware tijden
Ouderling Cecil O. Samuelson jr.

52 De sleutel tot de kennis Gods
President James E. Faust

56 Met alle ijver
President Thomas S. Monson

59 Een tragisch kwaad onder ons
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

67 Kiest dan heden
President Thomas S. Monson

70 Geloof in de Heer Jezus Christus vinden
Ouderling Robert D. Hales

74 Gelegenheid tot getuigen
Ouderling Dieter F. Uchtdorf

76 De kracht van de Heer
Ouderling David A. Bednar

79 Oudere zendelingen en het evangelie
Ouderling Russell M. Nelson

82 De vrouwen in ons leven
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

86 Eén van deze mijn minste broeders
President Boyd K. Packer

89 Wij hebben het voor jou gedaan
Elaine S. Dalton

92 Onze verbonden naleven
Ouderling Richard J. Maynes

95 Gedenk de leringen van je vader
Ouderling H. Bryan Richards

98 Geef mij meer reinheid
Bisschop H. David Burton

101 Ga voort
Ouderling Joseph B. Wirthlin

104 Slotwoord
President Gordon B. Hinckley

ALGEMENE BIJEENKOMST VAN DE ZUSTERSHULPVERENIGING

106 Ons heilig geboorterecht: erbij horen
Bonnie D. Parkin

109 Uit het kleine komt het grote voort
Kathleen H. Hughes

111 In het licht van de Heer wandelen
Anne C. Pingree

113 Wanneer Gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen
President Thomas S. Monson

64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

117 Bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven

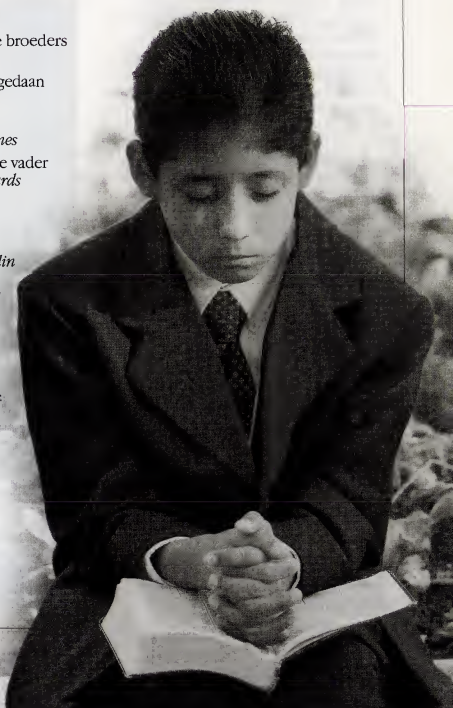
117 Algemene presidiums van de hulporganisaties

118 Zij hebben ook tot ons gesproken: de conferentie deel van ons leven maken

120 Leringen voor onze tijd

121 Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

124 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 174ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGEN, 2 OKTOBER 2004, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Keith Crockett. Slotgebed: ouderling D. Rex Gerratt. Muziek van het Mormon Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; John Longhurst en Clay Christiansen, organisten: 'Rejoice, the Lord Is King', *Hymns,* nr. 66; 'The Morning Breaks', *Hymns,* nr. 1, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Each Life That Touches Ours for Good', *Hymns,* nr. 293, arr. Cundick, pub. Jackman; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns,* nr. 19; 'Put Your Shoulder to the Wheel', *Hymns,* nr. 252, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Come, Let Us Anew', *Hymns,* nr. 217, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 2 OKTOBER 2004, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Stephen A. West. Slotgebed: ouderling Gordon T. Watts. Muziek van een jeugdwerkkoor uit ringen in West Jordan (Utah); Jane Knudsen Poulsen, dirigent; Linda Margetts, organist: 'Beautiful Savior', *Children's Songbook,* 62; medley, arr. Margetts, niet-gepubliceerd ('Jesus Once Was a Little Child', *Children's Songbook,* 55; 'I Think When I Read That Sweet Story', *Children's Songbook,* 56; 'I Feel My Savior's Love', *Children's Songbook,* 74); 'Come, Come, Ye Saints', *Hymns,* nr. 30; medley, arr. Margetts, niet-gepubliceerd ('My Heavenly Father Loves Me', *Children's Songbook,* 228; 'I Will Follow God's Plan', *Children's Songbook,* 164).

ZATERDAGAVOND, 2 OKTOBER 2004, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
Presidium en leiding: president Gordon B. Hinckley. Openingsgebed: bisschop Keith B. McMullin. Slotgebed: ouderling Merrill C. Oaks. Muziek van mannen uit het Mormon Tabernacle Choir, plus leden van het Orchestra at Temple Square; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Richard Elliott en John Longhurst, organisten: 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns,* nr. 83, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'I Need Thee Every Hour', *Hymns,* nr. 98, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Praise to the Man', *Hymns,* nr. 27; 'The Spirit of God', *Hymns,* nr. 2, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 3 OKTOBER 2004, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium en leiding: president Gordon B. Hinckley. Openingsgebed: ouderling E. Ray Bateman. Slotgebed: ouderling Spencer V. Jones. Muziek van het Mormon Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Clay Christiansen en Richard Elliott, organisten: 'Glory to God on High', *Hymns,* nr. 67; 'The Lord My Pasture Will Prepare', *Hymns,* nr. 109, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Love Is Spoken Here', *Children's Songbook,* 190; 'Redeemer of Israel', *Hymns,* nr. 6; 'Still, Still with Thee', Stowe en Shelley; 'Come, Ye Thankful People', *Hymns,* nr. 94, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 3 OKTOBER 2004, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Val R. Christensen. Slotgebed: ouderling Quentin L. Cook. Muziek van het Mormon Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'High on the Mountain Top', *Hymns,* nr. 5, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Adam-ondi-Ahman', *Hymns,* nr. 49, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd (fluit: Jeannine Goeckeritz; hobo: Mika Brunson; harp: Tamara Oswald); 'Now Let Us Rejoice', *Hymns,* nr. 3; 'God Be with You Till We Meet Again', *Hymns,* nr. 152, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 25 SEPTEMBER 2004, ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: Bonnie D. Parkin. Openingsgebed: Heidi S. Swinton. Slotgebed: Connie D. Cannon. Muziek van vrouwen uit het Mormon Tabernacle Choir, plus hun dochters, leden van het Orchestra at Temple Square, en voormalige koorleden; Rebecca Wilberg, dirigent; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns,* nr. 41, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'There Is Sunshine in My Soul Today', *Hymns,* nr. 227, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Consider the Lilies', Hoffman, arr. Lyon, pub. Jackman; 'As Sisters in Zion', *Hymns,* nr. 309; 'Sing Praise to Him', *Hymns,* nr. 70, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR
Bij de distributiecentra zijn in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten verkrijgbaar, in het algemeen binnen twee maanden na de conferentie.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET
Op **www.lds.org** vindt u de conferentietoespraken in veel talen. Klik op 'Gospel Library' en 'General Conference'. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG
Voorzijde: foto Welden C. Andersen.
Achterzijde: foto Matthew Reier.

FOTO'S CONFERENTIE
De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Christina Smith, Kelly Larsen, Tamra H. Ratieta, Scott Davis, Mario Ruiz, Amy Fisler en Don L. Searle; in Finland door Olli Hänninen; in Korea door Lee MinHee; in Tahiti door Ken Hapairai; en in Taiwan door Wang Wei Hsiang en Yen Chun I.

November 2004 104e jaargang Nummer 11
LIAHONA 24991-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, W. Rolfe Kerr

Hoofddirecteur: David Frischknecht
Directeur redactie en planning: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Directeur tijdschriftenredactie: Richard M. Romney
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Redactiemedewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Shonna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Jenifer L. Greenwood, R. Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekirk, Adam C. Olson, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Dan L. Searle, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasoki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Kelli Allen-Pratt, Howard G. Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R. Peterson, Randall J. Pixton, Kari A. Todd, Claudia E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller
Oplagedirecteur: Craig K. Sedgwick
Distributiedirecteur: Kris T Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Groestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:
cur-liahona-imag@ldschurch.org.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:
© 2004 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: **cor-intellectualproperty@ldschurch.org.**

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder **www.lds.org.** Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:
November 2004 Vol. 104 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

Ballard, M. Russell, 40
Bednar, David A., 76
Burton, H. David, 98
Dalton, Elaine S., 89
Eyring, Henry B., 26
Faust, James E., 18, 52
Groberg, John H., 9
Hales, Robert D., 70
Halverson, Ronald T., 32
Hinckley, Gordon B., 4, 59, 82, 104
Holland, Jeffrey R., 6
Hughes, Kathleen H., 109
Maynes, Richard J., 92
Miller, Dale E., 12
Monson, Thomas S., 22, 56, 67, 113
Nelson, Russell M., 79
Oaks, Dallin H., 43
Packer, Boyd K., 86
Parkin, Bonnie D., 34, 106
Perry, L. Tom, 23
Pingree, Anne C., 111
Pratt, Carl B., 47
Richards, H. Bryan, 95
Roueché, Ned B., 30
Samuelson, Cecil O., Jr., 49
Scott, Richard G., 15
Staheli, Donald L., 37
Uchtdorf, Dieter F., 74
Wirthlin, Joseph B., 101

REGISTER OP ONDERWERP

Alfabetisering 113
Apostelschap 6, 23, 26, 74, 76
Avondmaal 9
Begeleiding 30
Bekering 12, 15, 43, 59, 101, 104
Boek van Mormon 95
Dienen 23, 52, 56, 67, 74, 82, 106, 109
Echtscheiding 82
Eerbied 92
Familiegeschiedenis 89
Gebed 37, 47, 70, 109
Geboden 92
Gehoorzaamheid 92
Geloof 18, 26, 67, 70, 86, 95, 104, 111
Genade 76
Genezing 12
Getuigenis 32, 37, 40, 47, 49, 70, 74, 76, 95, 101, 111
Gezin 34, 109
Groei van de kerk 4
Heilige Geest 26, 32, 37, 40, 43
Hemelse Vader 9
Heractivering 30, 56
Herstelling 6, 26, 40
Hoogmoed 101
Huwelijk 82
Jezus Christus 9, 30, 32, 40, 49, 67, 70, 79
Jongeren 86, 89
Keuzevrijheid 32, 67
Licht van Christus 15
Liefde 9, 56, 82
Materialisme 98, 101
Misleiding 43
Moed 104
Naastenliefde 9, 34, 98
Naleving van de gedragsnormen 52, 86
Nederigheid 74, 76, 101
Onderwijs 113
Openbaring 6
Opoffering 89
Ouderschap 95, 98
Permanent Studiefonds 4
Perspectief 18
Pornografie 59, 101
Priesterschap 23, 26, 52, 86
Profeten 6, 49, 70
Quorums 23
Reinheid 59
Schriftstudie 37, 95, 109
Tegenspoed 18
Tempels 4, 89, 104
Vasten 47
Vastengaven 47
Verantwoordelijkheid 56
Verbonden 52, 92
Vergeving 15, 30
Verslaving 15, 43, 59
Verzoening 12, 76
Volharding 101
Voorbereiding 106, 109, 111
Vrede 12, 15, 32, 111
Vrouwen 34, 82, 113
Zachtmoedigheid 98
Zendelingechtparen 79
Zendingswerk 40, 79
Zusterschap 106
Zustershulpvereniging 34, 106, 111, 113

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST
2 oktober 2004

De staat van de kerk

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik ben van mening dat de kerk er in heel haar bestaan nog nooit zo goed heeft voor gestaan als nu.

Aan het begin van deze grote conferentie vermeld ik dat de ouderlingen David B. Haight en Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen niet langer onder ons zijn. Beiden hebben hard en effectief gewerkt. Wij betreuren hun overlijden. We missen ze zeer. Onze gedachten gaan uit naar hun dierbaren. We zijn er zeker van dat ze hun werk aan de andere kant van de sluier voortzetten.

De normale gang van zaken is dat posities die vrij komen, weer worden opgevuld.

Na vasten en gebed hebben we ouderling Dieter Friedrich Uchtdorf en ouderling David Allan Bednar geroepen om de vrijgekomen plaatsen in het Quorum der Twaalf Apostelen op te vullen. We leggen u deze ochtend hun namen voor. U kent ze misschien niet, maar u zult ze al snel leren kennen. Wie van u vindt dat u deze twee broeders kan steunen in deze heilige roeping kan dat kenbaar maken door de hand op te steken. Is er iemand die tegen is?

Hun namen zullen later in de conferentie deel uitmaken van de steunverlening aan alle autoriteiten. We vragen deze broeders om zich bij de leden van de Twaalf op het podium te voegen. Ze zullen ons zondagmorgen toespreken, en u zult ze dan beter leren kennen.

Aan het begin van de conferentie wil ik kort ingaan op de staat van de kerk. Ze blijft groeien. Elk jaar komen er steeds meer mensen bij. Ze blijft zich over de aarde verbreiden.

Deze groei noopt ons ertoe om kerken te bouwen. Er zijn nu wereldwijd 451 kerken in aanbouw, in verschillende bouwfases en van verschillende afmetingen. Dit enorme bouwprogramma is fenomenaal. Ik ken geen andere instantie die zoveel bouwt als wij. Onze kerken zien er mooi uit. Ze voegen iets toe aan de buurt waarin ze gebouwd worden. Ze worden goed onderhouden. We hebben door de jaren heen veel ervaring in de bouw van kerken opgedaan, en dankzij die ervaring bouwen we nu betere kerken dan ooit tevoren. Ze verenigen schoonheid en bruikbaarheid in zich. Ze lijken veel op elkaar, en dat is precies wat we willen. Door ons aan een bepaald bouwmodel te houden, komen we niet alleen tegemoet aan de behoeften van ons volk, maar besparen we ook nog eens miljoenen dollars.

We blijven tempels bouwen. Onlangs is de eerste spade voor de nieuwe tempel in Sacramento in Californië de grond in gegaan, de zevende in die staat, na Utah de staat waar de meeste leden wonen.

De tempels in en om Salt Lake City worden druk bezocht en zijn soms overvol. Daarom hebben we besloten een tempel te bouwen in het zuidoosten van de Salt Lake Valley. De

Het kantoorgebouw van de kerk (links), de Salt Laketempel (rechts) en de gebouwen in het centrum van Salt Lake City gezien vanaf het Conferentiecentrum.

precieze locatie zal binnenkort worden bekendgemaakt. Het zou erop kunnen lijken dat we dit gebied overmatig begunstigen. Maar het tempelbezoek is dusdanig hoog dat we daar wel op moeten inspelen. En als de huidige groeitrend doorzet, zullen we er misschien nog een moeten bouwen.

Ook maken we met genoegen bekend dat we nog een tempel in Idaho gaan bouwen, de staat waar na Utah en Californië de meeste leden wonen. De plannen voor de tempel in Rexburg zijn in een vergevorderd stadium. En nu zijn we van plan er een in de stad Twin Falls te bouwen. Deze tempel zal de duizenden leden die tussen Idaho Falls en Boise wonen, van dienst zijn.

Er zijn nu tempels in aanbouw in Aba (Nigeria); Helsinki (Finland); Newport Beach en Sacramento (Californië); en San Antonio (Texas). De tempel in Samoa die door brand in de as is gelegd, wordt herbouwd.

Als de tempels die we tot nu toe hebben aangekondigd, zijn ingewijd, hebben we 130 tempels in gebruik. Naar de groei van de kerk toelaat, zullen er nog meer gebouwd worden.

We werken aan een grote onderneming in Salt Lake City. Het is van groot belang dat de omgeving van Temple Square op niveau blijft. Dat maakt een heel groot bouwproject noodzakelijk. Dit project wordt niet uit het tiendefonds gefinancierd. We bekostigen dit project met de inkomsten uit kerkelijke bedrijven, de huren uit onroerend goed, en uit andere bronnen.

Ook de Tabernakel op Temple Square wordt onder handen genomen om hem bestand tegen aardbevingen te maken. Dat prachtige gebouw wordt al 137 jaar gebruikt. Het wordt tijd dat we het hier en daar renoveren om het in goede staat te houden. Het is een architecturaal meesterwerk van grote historische waarde. De historische kenmerken van het gebouw blijven intact, maar

het zal wel bruikbaarder, comfortabeler en veiliger worden. We zijn dankbaar dat we dit conferentiecentrum hebben, waarin we, zoals nu, bijeen kunnen komen. En ik vraag me af of we nu nog zonder zouden kunnen.

Het doet mij genoegen dat het Permanent Studiefonds blijft groeien. Dat geldt ook voor het aantal mensen dat gebruik maakt van deze fantastische mogelijkheid.

We zijn ons zendingsprogramma aan het verbeteren. We proberen meer spiritualiteit in het werk van onze zendelingen te brengen.

Ook schrijven zich wereldwijd steeds meer jongeren in voor de cursussen van de kerkelijke onderwijsinstellingen.

Het Boek van Mormon is onlangs genoemd als een van de twintig invloedrijkste boeken die ooit in Amerika zijn gepubliceerd. We zijn nu een samenwerkingsverband aangegaan met een uitgever om de distributie van dit heilige boek, deze tweede getuige van de Heer Jezus Christus, uit te breiden.

En zo zou ik kunnen doorgaan, broeders en zusters. Laat ik nog zeggen dat ik van mening ben dat de kerk er in heel haar bestaan nog nooit zo goed heeft voor gestaan als nu. Ik heb bijna 95 jaar van dat bestaan meegemaakt, en ik heb het van dichtbij meegemaakt. Voor mij staat het vast dat er meer geloof, meer zin om te dienen en een hogere mate van integriteit onder onze jongeren is. Dit werk is in al zijn aspecten veel vitaler dan ooit tevoren. Laten we ons verheugen in deze geweldige periode in het werk van de Heer. Laten we niet hoogmoedig of arrogant zijn. Laten we nederig en dankbaar zijn. En laat ieder van ons zich in zijn of haar hart voornemen om datgene te doen wat dit magnifieke werk van de Almachtige in glans laat toenemen, zodat het voor de hele wereld een stralend baken van kracht en goedheid kan zijn. Dat is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Profeten, zieners en openbaarders

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zijn door God geroepen en gesteund (...) als profeten, zieners en openbaarders.

Namens mijn broeders in het Quorum der Twaalf Apostelen wil ik graag als eerste de ouderlingen Dieter Uchtdorf en David Bednar feliciteren met hun nieuwe roeping en de fijne samenwerking die in het verschiet ligt. Toen de oorspronkelijke twaalf apostelen in deze bedeling geroepen werden, kregen ze te horen dat hun roeping was 'bedoeld om genegenheid voor elkaar te ontwikkelen, die sterker is dan de dood.'[1] Wij voelen die genegenheid al voor u, broeders, voor uw vrouw en voor uw gezin. En we zeggen dan ook één van hart en één van stem: 'Welkom, dierbare vrienden.'

In de geest van president Hinckleys roerende woorden, wil ik gaarne dezelfde 'genegenheid die sterker dan de dood is' en het diepe verdriet onder woorden brengen, die we allen voelen, omdat onze dierbare David B. Haight en Neal A. Maxwell zijn overleden. Tegen deze twee broeders en hun geliefde Ruby en Colleen zeggen we dat we u liefhebben, dat we ontzag hebben voor al het werk dat u hebt verzet en dat we respect hebben voor het voorbeeldige leven dat u hebt geleid. We vinden het allemaal een groot voorrecht om u te kennen en met u samengewerkt te hebben. U bent ons voor eeuwig dierbaar.

In het licht van de belangrijke veranderingen die plaatshebben, nu dit werk voortrolt, wil ik vanmorgen graag iets zeggen over het apostelschap en hoe belangrijk het is om dat in de ware kerk van Jezus Christus te bestendigen. En dan wil ik het niet over de mannen hebben die dat ambt dragen, maar over het ambt zelf. Het is een roeping in het heilig Melchizedeks priesterschap, dat de Heiland zelf heeft ingesteld om over zijn volk te waken en van zijn naam te getuigen.

Om een kerk te vestigen die onder zijn leiding voortgezet zou worden, ook als Hij niet meer op aarde zou zijn, ging Jezus 'naar het gebergte

(…) om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed tot God.

'En toen het dag geworden was, riep Hij zijn discipelen tot Zich en koos er twaalf uit, die Hij ook apostelen noemde.'[2]

Later verkondigde Paulus dat de Heiland, die wist dat Hij zou sterven, dat had gedaan om de kerk 'het fundament van de apostelen en profeten' te geven.[3] Deze broeders en de andere functionarissen van de kerk zouden onder leiding van de herrezen Christus werkzaam zijn.

Waarom? Onder andere, zodat 'wij niet meer onmondig [zijn], op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt.'[4]

Het apostolische en profetische fundament van de kerk is om altijd tot zegen te zijn, maar *vooral* in tijden van tegenspoed of gevaar, als we ons als een kind voelen, verward en verdwaald, misschien een beetje angstig, als de onoprechte mensen om ons heen of de duivel met al zijn geslepenheid ons proberen te verwarren of te misleiden. Met het oog op die tijden zijn het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen door God geroepen en door u gesteund als 'profeten, zieners en openbaarders', met de president van de kerk als *de* profeet, ziener en openbaarder, de *senior* apostel — de enige man met de bevoegdheid om alle sleutels van openbaring en bestuur ten behoeve van de kerk te gebruiken. In het Nieuwe Testament, in het Boek van Mormon en in deze tijd zijn deze functionarissen de bouwstenen van de ware kerk, rondom de hoeksteen, 'de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God.'[5] Hij is de grote 'apostel en hogepriester onzer belijdenis' om de woorden van Paulus te gebruiken.[6] Zo'n fundament in Christus was en is altijd een bescherming in tijden dat 'de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind,

President Gordon B. Hinckley geeft leiding aan de steunverlening van twee nieuwe leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

ja, wanneer al zijn hagel en zijn krachtige storm u zullen striemen.' In de tijd waarin wij nu leven — een tijd die min of meer zo zal blijven — zullen de stormen van het leven 'geen macht over u hebben' (…) wegens de rots, waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; indien de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.'[7]

Drie weken geleden was ik op een ringconferentie in het prachtige bergstadje Prescott (Arizona). Na dat fijne conferentieweekend, gaf een zuster mij een briefje toen zij en anderen langsliepen om met een handdruk afscheid te nemen. Met enige aarzeling wil ik u er een stukje uit voorlezen. Concentreer u alstublieft op de leer waarover deze zuster schrijft, niet op de betrokken personen.

'Geachte ouderling Holland, ik wil u graag bedanken voor het getuigenis dat u tijdens de conferentie gaf over de Heiland en zijn liefde. 41 jaar geleden bad ik oprecht tot de Heer en vertelde Hem dat ik had willen leven toen de apostelen er nog waren, toen de ware kerk op aarde was, en toen de stem van Christus nog werd gehoord. Binnen een jaar na dat gebed stuurde onze hemelse Vader twee zendelingen van de kerk naar mij toe en kwam ik erachter dat die hoop gerealiseerd kon worden. Als u een keer moe of ontmoedigd bent, kan dit briefje een herinnering zijn waarom het voor mij en miljoenen andere mensen zo belangrijk is om uw stem te horen en u de hand te schudden. Uw dierbare en dankbare zuster, Gloria Clements.'

Zuster Clements, uw lieve briefje deed me denken aan een soortgelijke hoop en soortgelijke woorden die ooit in mijn familie zijn gebruikt. In de woelige jaren van de eerste nederzettingen in dit land vluchtte Roger Williams, een van mijn montere en vastberaden voorouders — niet geheel uit vrije wil — uit de Massachusetts Bay Colony en vestigde zich in wat nu de staat Rhode Island is. Hij noemde zijn hoofdkwartier Voorzienigheid, en de naam onthult zijn levenslange zoektocht naar goddelijke tussenkomst en hemelse manifestaties. Maar hij vond nooit de ware kerk vanouds uit het Nieuwe Testament. Over deze teleurgestelde zoeker heeft de legendarische Cotton Mather gezegd: 'Meneer Williams zei [uiteindelijk] tegen [zijn volgelingen] dat hij misleid was, en dat hij [hen had

misleid, en] dat hij ervan overtuigd was dat er niemand op aarde was die de doop [of enige andere verordening van het evangelie] kon verrichten. Daarom raadde hij hen aan om van allen *afstand te nemen* (...) en op de komst van de *nieuwe* apostelen te wachten.'[8] Roger Williams heeft het niet meegemaakt dat de nieuwe apostelen waar hij zo naar verlangde te voorschijn kwamen. Maar in de toekomst hoop ik dat ik hem persoonlijk kan vertellen dat zijn nakomelingen dat hebben zien gebeuren.

Een vurig verlangen naar instructies van God was niet ongebruikelijk onder de godsdienstige hervormers, die de grond voor de herstelling van het evangelie hadden voorbewerkt. Jonathan Edwards, een van de beroemdste predikers uit New England, heeft gezegd: 'Het lijkt mij (...) onredelijk om te veronderstellen (...) dat er een God is (...) die veel [om ons] geeft, (...) maar die toch nooit zijn stem laat horen, (...) geen enkel woord [van Hem].'[9]

Later deed de weergaloze Ralph Waldo Emerson de orthodoxe kerken op hun grondvesten schudden toen hij tot de Divinity School op Harvard zei: 'Het is mijn plicht tot u te zeggen dat er nog nooit meer behoefte aan nieuwe openbaring is geweest dan nu. (...) De leer van inspiratie is verloren gegaan; (...) Wonderen, profetie, (...) het heilig leven bestaat [alleen] nog in de geschiedenis. (...) De mens spreekt over openbaring als iets uit de oudheid, alsof God nu dood is. (...) Het is de taak van een waar predikant om ons te laten zien dat God is, niet was; dat Hij spreekt, niet sprak.'[10] Meneer Emerson zei in wezen: 'Als je stenen blijft verkopen terwijl de mensen om brood vragen, komen ze uiteindelijk niet meer naar de bakker.'[11]

Als u deze verbluffende aanklachten van twee mensen uit de Amerikaanse geschiedenis overweegt, en dan laat ik de gebeden van Gloria Clements even buiten beschouwing, komt de krachtige boodschap van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die de zendelingen verkondigen, duidelijk naar voren. Profeten? Zieners? Openbaarders? Uit de gebeurtenissen in 1820 en 1830, en de gebeurtenissen die daar bijna twee eeuwen lang op volgen, blijkt dat openbaringen en zij die ze ontvangen niet 'uit de oudheid' zijn.

In het jaar dat meneer Emerson in zijn toespraak op de Divinity School daar impliciet om vroeg, werd ouderling John Taylor, een jonge Engelse immigrant, als apostel des Heren geroepen, een profeet, ziener en openbaarder. In die hoedanigheid heeft ouderling Taylor ooit, met begrip voor oprechte zoekers naar de waarheid, gezegd: 'Wie heeft er ooit van ware godsdienst gehoord zonder communicatie met God? Dat is volgens mij het belachelijkste dat de mens kan bedenken. Wanneer de mens het beginsel van hedendaagse openbaring verwerpt, verbaast het me niet dat twijfelzucht en ontrouw zo wijd verspreid zijn. Het verbaast me niet dat zoveel mensen godsdienst verachten en het beschouwen als iets dat niet de moeite waard is, want zonder openbaring is godsdienst een bespotting en een schijnvertoning. (...) *Het beginsel van hedendaagse openbaring (...) is het fundament van onze godsdienst.*'[12]

Het beginsel van hedendaagse openbaring? Het fundament van onze godsdienst? Laten we vanuit het verleden naar het heden terugkeren, naar de 21e eeuw. Voor iedereen — geestelijken, historici en leken — is de kwestie nog altijd dezelfde. Zijn de hemelen open? Openbaart God net als vroeger zijn wil aan zijn profeten en apostelen? Ze zijn open, en Hij openbaart zijn wil. Dat is de vastberaden verklaring van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen tot de wereld. En uit die verklaring blijkt hoe belangrijk de profeet Joseph Smith al bijna tweehonderd jaar is.

Door zijn leven werd de volgende vraag gesteld en beantwoord: 'Gelooft u dat God tot de mens spreekt?' Onder alles wat Joseph in zijn 38 en halve jaar op aarde heeft bereikt, bevindt zich boven alles het erfgoed van goddelijke openbaring — niet een enkele, geïsoleerde openbaring zonder bewijs of gevolg, en niet een 'zwakke vorm van inspiratie voor alle goede mensen,' maar specifieke, vastgelegde en voortdurende aanwijzingen van God. Een goede vriend en wetenschapper, lid van de kerk, heeft het beknopt weergegeven: 'In een tijd dat de oorsprong van het christendom door de krachtige rede van de verlichting werd aangevallen, bracht Joseph Smith het christendom terug tot zijn oorsprong wat openbaring betreft.'[13]

'Wij danken U, Heer, voor profeten, ons tot leiding in deez' laatste tijd',[14] omdat veel van die tijd stormachtig zal zijn. Wij spreken onze dank uit voor die ochtend in het voorjaar van 1820, toen de Vader en de Zoon in alle heerlijkheid aan een veertienjarige jongen

verschenen. We spreken onze dank uit voor de dag dat Petrus, Jakobus en Johannes op aarde kwamen om de sleutels van het heilig priesterschap en alle ambten daarin te herstellen. En in onze bedeling spreken wij onze dank uit voor de ochtend van 30 september 1961, toen dit weekend 43 jaar geleden ouderling Gordon B. Hinckley als apostel werd voorgesteld, de 75ste apostel in deze bedeling. En dat is tot vandaag zo doorgegaan, en dat zal zo blijven doorgaan totdat onze Heiland terugkomt.

In een onrustige en angstige wereld, vol politieke verwarring en verloederende normen, getuig ik dat Jezus de Christus is — dat Hij het levende brood en water is — nu en altijd de grote rots van zekerheid in ons leven, de Steenrots Israëls, het anker van zijn levende kerk. Ik getuig van zijn profeten, zieners en openbaarders, die het fundament van de kerk zijn. En ik getuig dat die ambten en openbaarders in deze moeilijke tijd actief zijn, onder leiding van de Heiland van ons allen. Ik getuig van deze waarheden en dit werk. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

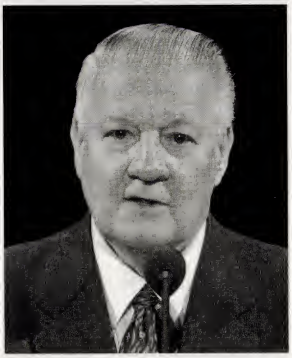
NOTEN

1. *History of the Church,* deel 2, blz. 197.
2. Lucas 6:12–13.
3. Efeziërs 2:19–20
4. Efeziërs 4:14.
5. Helaman 5:12.
6. Hebreeën 3:1.
7. Helaman 5:12.
8. *Magnalia Christi Americana* (1853), deel 2, p. 498.
9. *The Works of Jonathan Edwards,* deel 18, *The "Miscellanies" 501–832,* Ava Chamberlain (red.), 2000, pp. 89–90.
10. *The Complete Essays and Other Writings of Ralph Waldo Emerson,* Brooks Atkinson (red.), 1940, pp. 75, 71, 80.
11. Louis Cassels. Geciteerd door Howard W. Hunter, 'Spiritual Famine', *Ensign,* januari 1973, p. 64.
12. 'Discourse by John Taylor', *Deseret News,* 4 maart 1874, p. 68; cursivering toegevoegd.
13. Zie Richard L. Bushman's, 'A Joseph Smith for the Twenty-First Century', *Believing History* (2004). Deze citaten staan op pagina 274, maar de verhandeling moet in zijn geheel worden gelezen.
14. 'Wij danken U, Heer, voor profeten', lofzang 17.

De kracht van Gods liefde

OUDERLING JOHN H. GROBERG
van het Presidium der Zeventig

Vervuld met Gods liefde kunnen we pijn doorstaan, angst onderdrukken, vrijelijk vergeven, twist vermijden, kracht hernieuwen, en anderen helpen en tot zegen zijn.

Waarom raakt ware liefde toch ieder hart? Waarom roept het eenvoudige zinnetje 'Ik hou van jou' bij iedereen zulke gevoelens van vreugde op?

Mensen geven er allerlei redenen voor op, maar de ware reden is dat iedereen die naar deze aarde komt een geestzoon of -dochter van God is. Daar alle liefde van God komt, worden wij geboren met het vermogen en het verlangen om liefde te geven en te ontvangen. Een van de sterkste banden die we met ons voorsterfelijk leven hebben, is hoezeer onze Vader en Jezus ons liefhadden en hoezeer wij Hen liefhadden. Hoewel er een sluier over ons geheugen ligt, doet elke keer dat wij ware liefde voelen een verlangen ontwaken dat we niet kunnen ontkennen.

Het ligt in onze aard om te reageren op ware liefde. Wij hebben een aangeboren verlangen om hier weer de liefde te voelen die we daar voelden. We kunnen pas echt gelukkig zijn als we Gods liefde voelen en ons hart vullen met zijn liefde.

Gods liefde vult de onmetelijke ruimte. Daarom is er geen tekort aan liefde in het heelal — er is slechts een tekort aan bereidheid om te doen wat nodig is om het te voelen. Jezus heeft uitgelegd dat we dat moeten doen door 'de Here, uw God, lief [te] hebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf' (Lucas 10:27).

Hoe meer we God gehoorzamen, hoe meer we ernaar verlangen om anderen te helpen. Hoe meer we anderen helpen, hoe meer we God liefhebben. Omgekeerd geldt: hoe meer we zelfzuchtig en God ongehoorzaam zijn, hoe minder liefde we voelen.

Blijvende liefde willen vinden zonder God te gehoorzamen, is net als dorst willen lessen door uit een lege beker te drinken: je kunt het proberen,

maar de dorst blijft. Zo is liefde willen vinden zonder anderen te helpen en ons opofferingen voor hen te getroosten net als willen leven zonder te eten: het is tegen de natuurwetten en kan onmogelijk slagen. Je kunt liefde niet voorwenden. Liefde moet een deel van ons worden. De profeet Mormon heeft uitgelegd:

'Maar naastenliefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig; en wie ook ten laatsten dage in het bezit er van wordt bevonden, met hem zal het wél zijn.

Daarom, mijn geliefde broederen, bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart, dat gij met deze liefde moogt worden vervuld, die Hij op allen, die oprechte volgelingen zijn van zijn Zoon, Jezus Christus, heeft uitgestort' (Moroni 7:47–48).

God wil ons graag helpen om zijn liefde te voelen, waar we ons ook bevinden. Daar zal ik u een voorbeeld van geven.

Mijn eerste standplaats als jonge zendeling was een eilandje met ongeveer zevenhonderd inwoners in een afgelegen deel van zuidelijk Oceanië. De hitte was drukkend, de muggen waren verschrikkelijk, de modder was overal, de taal was onmogelijk en het voedsel was ... nou ja, 'anders'.

Na enkele maanden werd ons eiland getroffen door een krachtige orkaan. Er vond enorme verwoesting plaats. Er werden oogsten vernield, levens gingen verloren, huizen werden weggeblazen, en het telegraafstation, onze enige verbinding met de buitenwereld, werd vernietigd. Meestal kwam er ongeveer elke vier tot acht weken een kleine overheidsboot, dus rantsoeneerden we ons voedsel zo dat we er vier tot vijf weken mee konden doen, in de hoop dat de boot dan zou komen. Maar er kwam geen boot. We werden met de dag zwakker. Er werden bijzonder goede daden gedaan, maar toen de zesde en zevende week verstreken met erg weinig eten, namen onze krachten duidelijk af. Mijn collega, een inboorling die Feki heette, hielp me zoveel hij kon, maar aan het begin van de achtste week had ik geen energie meer. Ik zat alleen maar in de schaduw van een boom, bad, en las in de Schriften, en zat urenlang aan eeuwige zaken te denken.

De negende week begon met maar weinig uiterlijke verandering. Er was echter een grote innerlijke verandering. Ik voelde de liefde van de Heer sterker dan ooit tevoren en leerde dat zijn liefde 'boven alles begeerlijk [is]. Voorzeker, en de meest verblijdende voor de ziel' (1 Nephi 11:22–23).

Inmiddels was ik al aardig vel over been. Ik herinner me dat ik met grote eerbied waarnam dat mijn hart klopte, mijn longen ademden, en ik bedacht wat een fantastisch lichaam God had geschapen om onze al net zo fantastische geest in te huizen! De gedachte aan een permanente vereniging van die twee elementen, mogelijk gemaakt door de liefde van de Heiland, zijn zoenoffer en opstanding, was zo inspirerend en bevredigend dat elk lichamelijk ongemak daarbij volkomen in het niet viel.

Als we begrijpen wie God is, wie wij zijn, hoezeer Hij ons liefheeft, en wat zijn plan voor ons is, verdwijnt onze angst. Als we maar het kleinste glimpje opvangen van deze waarheden, verdwijnt onze bezorgdheid om wereldse zaken. Te bedenken dat we werkelijk in Satans leugens trappen, dat zaken zoals macht, roem of rijkdom belangrijk zijn, is echt om te lachen — als het niet zo droevig was.

Ik kwam erachter dat wij, net als raketten de aantrekkingskracht van de zwaartekracht moeten overwinnen om de ruimte in te knallen, de aantrekkingskracht van de wereld moeten overwinnen om de eeuwige sferen van begrip en liefde in te zweven. Ik besefte dat mijn leven daar ten einde kon komen, maar ik raakte niet in paniek. Ik wist dat het leven verder zou gaan; en of dat hier of daar was, deed er eigenlijk niet toe. Maar wat er wel heel erg toe deed, was hoeveel liefde ik in mijn hart had. Ik wist dat ik meer liefde moest hebben! Ik wist dat onze vreugde nu en in de eeuwigheid onverbrekelijk verbonden is met ons vermogen om lief te hebben.

Terwijl die gedachten mijn ziel vervulden en verhieven, werd ik mij er geleidelijk van bewust dat er opgewonden stemmen klonken. De ogen van mijn collega, Feki, dansten toen hij zei: 'Kolipoki, er is een boot aangekomen, vol voedsel. We zijn gered! Bent u niet blij?' Ik wist het niet zeker, maar aangezien er een boot was gekomen, moest dat Gods oplossing zijn, dus — ja, was ik blij. Feki gaf me wat eten en zei: 'Hier, eet.' Ik aarzelde. Ik keek naar het eten. Ik keek naar Feki. Ik keek naar de hemel en sloot mijn ogen.

Ik had een uiterst diepzinnig gevoel. Ik was dankbaar dat mijn leven zou verder gaan als voorheen, maar toch had ik ook een gevoel van weemoed — een subtiel gevoel van uitstel, zoals je kunt krijgen op het moment dat het duister de schitterende kleuren van een volmaakte zonsondergang omsluit en je beseft dat je op de volgende avond moet wachten om weer van een dergelijke schoonheid te kunnen genieten.

Ik was er niet zeker van of ik mijn ogen wel wilde opendoen, maar toen ik dat toch deed, besefte ik dat Gods liefde alles had veranderd. De hitte, de modder, de muggen, de mensen, de taal, het eten — dat alles was niet moeilijk meer. Wie geprobeerd had mij kwaad te doen, was mijn vijand niet meer. Iedereen was mijn broeder of zuster. Vervuld worden met Gods liefde geeft *werkelijk* de meeste vreugde en is elke prijs waard.

Ik dankte God voor zijn uitstekende timing, en voor de vele geheugensteuntjes aan zijn liefde: de zon, de maan, de sterren, de aarde, de geboorte van een kind, de glimlach van een vriend. Ik dankte Hem voor de Schriften, het voorrecht om te

Ouderling David A. Bednar (links) en ouderling Dieter F. Uchtdorf werden gesteund als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

bidden, en voor die allerfijnste herinnering aan zijn liefde: het avondmaal.

Ik kwam erachter dat als wij met heel ons hart woorden zingen als 'Hoe groot de wijsheid van de Heer, zijn liefde eindeloos' of 'Teder, teder mint Hij ons! O, minnen wij ook Hem' ('Hoe groot de wijsheid', lofzang 131 en 'Er is een heuvel ver van hier', lofzang 130), ons hart vervuld wordt met liefde en dankbaarheid. Als wij oprecht luisteren naar de gebeden, woorden zoals 'Hem altijd indachtig zijn', 'zijn geboden onderhouden', 'zijn Geest altijd met zich mogen hebben' (LV 20:77, 79), vervult dat ons hart met een overweldigend verlangen om ons te verbeteren. En als we dan met een gebroken hart en berouwvolle geest van het brood en water nemen, kunnen we deze heerlijke woorden voelen en horen: 'Ik heb je lief. Ik heb je lief.'

Ik dacht dat ik die gevoelens nooit zou vergeten, maar de aantrekkingskracht van de wereld is groot, en we zijn geneigd om af te glijden. En toch blijft God van ons houden.

Enkele maanden nadat ik mijn kracht herwonnen had, kwamen we weer in een hevige storm terecht, maar dit keer op zee. De golven werden door de storm zo hoog dat ons bootje omsloeg, waardoor we met zijn drieën in de kolkende zee werden geworpen. Toen ik ineens in woelig water lag, was ik verbaasd, bevreesd en een beetje boos. Waarom is dit gebeurd?, dacht ik. Ik ben een zendeling. Waar is mijn bescherming? Zendelingen horen niet te zwemmen!'

Maar ik moest zwemmen als ik in leven wilde blijven. Elke keer dat ik klaagde, raakte ik onder water, dus het duurde niet lang voordat ik ophield met klagen. De situatie is zoals hij is, en klagen helpt niet. Ik had elk beetje energie nodig om mijn hoofd boven water te houden en de kust te bereiken. Als kroonverkenner was ik een goede zwemmer, maar na een tijdje begon mijn kracht door de hevige wind en golven toch af te nemen. Ik gaf het niet op, maar er kwam een moment dat mijn spieren zich gewoon niet meer konden bewegen.

Ik had een gebed in mijn hart, maar toch begon ik te zinken. Toen ik, voor wat de laatste keer had kunnen zijn, weer kopje onder ging, doordrong de Heer mijn verstand en mijn hart met een groot gevoel van liefde voor een bijzonder persoon. Het was net alsof ik haar kon zien en horen. Ook al was ze meer dan dertienduizend kilometer ver weg, de kracht van die liefde overbrugde die afstand en tijd, reikte mij de hand en trok mij uit de diepten van duister, wanhoop en dood, en verhieven mij tot een niveau van licht, leven en hoop. Met een plotselinge energiestoot haalde ik de kust, waar ik mijn scheepsmakkers vond. Onderschat nooit de kracht van ware liefde, want die kent geen grenzen.

Als wij vervuld zijn met Gods liefde, kunnen wij dingen doen, zien en begrijpen die we anders niet zouden kunnen doen, zien of begrijpen. Vervuld met zijn liefde kunnen we pijn doorstaan, angst onderdrukken, vrijelijk vergeven, twist vermijden, kracht hernieuwen, en anderen helpen en tot zegen zijn op manieren die ons zelfs kunnen verbazen.

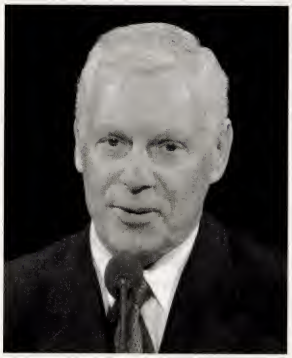
Jezus Christus was vervuld met onmetelijk grote liefde terwijl Hij onbegrijpelijke pijn, wreedheid en onrechtvaardigheid verduurde. Door zijn liefde voor ons steeg Hij uit boven al die anderszins onoverkomelijke hindernissen. Zijn liefde kent geen hindernissen. Hij nodigt ons uit om Hem te volgen en deel te hebben aan zijn oneindige liefde zodat ook wij mogen uitstijgen boven de pijn, wreedheid en onrechtvaardigheid van deze wereld, en anderen mogen helpen, vergeven en tot zegen zijn.

Ik weet dat Hij leeft en dat Hij ons liefheeft. Ik weet dat wij hier en nu zijn liefde kunnen voelen. Ik weet dat Hij een volmaakt milde stem heeft die tot ons diepste wezen doordringt. Ik weet dat Hij glimlacht en dat Hij vervuld is met mededogen en liefde. Ik weet dat Hij vol zachtaardigheid, vriendelijkheid en barmhartigheid is, en vol verlangen om te helpen. Ik heb Hem met heel mijn hart lief. Ik getuig dat zijn reine liefde, als wij daar klaar voor zijn, onmiddellijk door tijd en ruimte heen ons de hand reikt en ons uit de diepte van elke willekeurige zee van duisternis, zonde, verdriet, dood of wanhoop trekt, en ons in het eeuwig licht, het leven en de liefde van de eeuwigheid brengt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Vrede en genezing voor onze ziel

OUDERLING DALE E. MILLER
van de Zeventig

Als de bekering zich volledig ontwikkelt en door de Heilige Geest wordt bevestigd, wordt onze ziel met vrede en genezing gezegend.

Hier op de hoofdzetel van de kerk houden we veel comitévergaderingen, en eerder dit jaar luisterde ouderling Neal A. Maxwell tijdens een van die vergaderingen aandachtig naar een toespraak over de ontwikkeling van plaatselijk leiderschap. Tegen het eind van de vergadering vroeg ouderling Maxwell: 'Kunnen wij verder nog iets doen om bisschoppen in staat te stellen de heiligen vrede en genezing te bieden?' Ik wilde meer over zijn bezorgdheid weten, dus vlak voor zijn overlijden, en in de beslotenheid van zijn eigen kantoor, ging ouderling Maxwell dieper in op de leerstellingen waardoor wij vrede en genezing kunnen ontvangen. Hij moedigde mij aan om hierover met de leden van de kerk te praten.

Ouderling Maxwell was en blijft een enorm voorbeeld van onzelfzuchtige liefde. Zijn bezorgdheid om anderen was groot en oprecht, vooral voor de mensen met lichamelijk en geestelijk leed. Toen ik uit zijn kantoor kwam, moest ik me wel voornemen om een betere christen te zijn. Hij was een groot voorbeeld voor ons allen. Hij hield van de Heiland. Hij was daadwerkelijk een waar apostel en discipel. We missen hem.

Hij heeft op prachtige wijze aangegeven dat volledige vrede en genezing alleen door algehele bekering van de ziel tot stand kunnen komen. Hij heeft gezegd dat hij jaren geleden van president Marion G. Romney veel over de stappen tot volledige bekering had geleerd. Hij citeerde uit een toespraak tijdens de algemene conferentie van 1963, waarin president Romney de woorden van Petrus aanhaalde: 'Maar ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen' (Lucas 22:32). President Romney zei daarover: 'Het lijkt erop dat lidmaatschap in de kerk en bekering niet noodzakelijkerwijs synoniem zijn. Tot bekering komen, zoals we de term hier gebruiken, en een getuigenis hebben, zijn ook niet noodzakelijkerwijs hetzelfde. We krijgen een getuigenis als de Heilige Geest van de waarheid getuigt. Een sterk getuigenis verlevendigt ons geloof. Het zet aan tot bekering en gehoorzaamheid aan de geboden. Aan de andere kant is bekering de vrucht, ofwel het resultaat van bekering en gehoorzaamheid.' (In: Conference Report, oktober 1963, p. 24.)

Bekering komt niet van het ene op het andere moment tot stand, hoewel er in de Schriften wel enkele indrukwekkende verhalen over staan. Het gebeurt stap voor stap, totdat iemand innerlijk veranderd is. 'Wedergeboorte' is de schriftuurlijke uitdrukking. Het is een verandering van de manier waarop we denken en voelen. (Zie Conference Report, oktober 1963, pp. 23–24.)

In het Boek van Mormon lezen we over Enos, die een groot verlangen had om meer over de leringen van zijn vader betreffende het eeuwige leven te leren. Na een dag en een nacht gebeden te hebben, hoorde hij een stem die zei: 'Enos, uw zonden zijn u vergeven en gij zult worden gezegend.' Enos schrijft: 'En ik, Enos, wist dat God niet kon liegen; daarom was mijn schuld uitgewist' (Enos 1:5–6).

We hebben ook het verslag van de profeet Alma de jonge die aan zijn zoon Helaman over zijn bekering vertelt. Hij vertelt over een aangrijpend besef van zijn zonden en fouten, en over zijn belijdenis van zijn rebellie tegen God. Hij herinnert zich zijn vader, Alma, die over de komst van Jezus Christus, de Zoon van God, profeteerde. Jezus zou komen om de verzoening voor de zonden der wereld tot stand te brengen. Ik citeer: 'Toen mijn *geest* door deze gedachte werd bezield, riep ik in mijn *hart*: O, Jezus, Gij Zone Gods, wees mij, die vol bittere gal is en door de eeuwige ketenen des doods omvangen, genadig!' Alma ervaart eeuwige pijn en schuld,

maar realiseert zich dat er door de verzoening een uitweg is. Alma gaat verder: 'En zie, toen ik dit dacht, kon ik mij mijn smarten niet meer herinneren; ja, ik werd niet langer door de herinnering aan mijn zonden gekweld. En o, hoe groot was mijn vreugde en welk een wondervol licht zag ik; ja, mijn ziel was vervuld van vreugde, juist zo buitengewoon groot als mijn smart was geweest!' (Zie Alma 36:12–20; cursivering toegevoegd.)

Alma merkte dat zijn ziel werd genezen door de kennis dat Jezus zou komen en al zijn zonden zou wegnemen. Toen zijn ziel werd genezen, kreeg hij vrede in zijn hart. Alma was zo gefascineerd door de gevolgen van zijn bekering dat hij de gewaarwording aan Helaman vertelt: 'Ja, mijn zoon, ik zeg u, dat er niets zo hevig en bitter kon zijn als mijn smarten waren. En *verder zeg ik u, mijn zoon*, dat er aan de andere kant niets zo heerlijk en aangenaam kan zijn als mijn vreugde toen was' (Alma 36:21, cursivering toegevoegd.) Hij vertelde zijn zoon over de weg naar eeuwige vrede en vreugde, net als de vader van Enos had gedaan. Er is een patroon waar te nemen van vaders die hun kinderen over de verzoening en het eeuwige leven vertellen. Het is een patroon voor alle vaders in onze tijd.

Er komen verscheidene leerzame punten uit de bekering van Alma naar voren:

1. Net als Enos had hij een duidelijk bewustzijn en spijt van zijn zonden, waarmee hij God had verontwaardigd.

2. Net als Enos herinnerde hij zich de leringen van zijn vader — de belofte van de verzoening voor onze zonden, door middel van Jezus Christus.

3. Net als Enos bad hij persoonlijk voor zijn ziel.

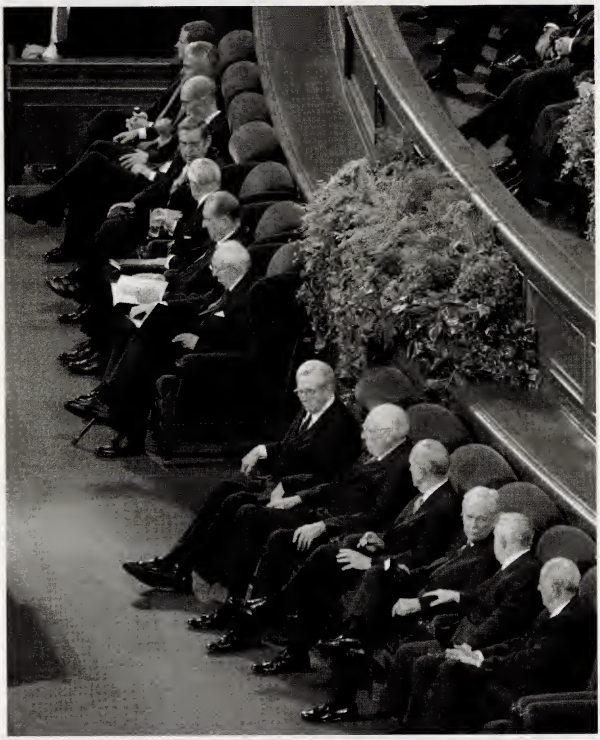
4. Evenals Enos onderging Hij het wonder van de verzoening zodanig dat hij de pijn van zijn zonden en zijn schuld niet meer voelde. De genezing van zijn ziel was een volledig reinigende ervaring, van zowel zijn geest als zijn hart. Bitterheid werd door vreugde vervangen. Hij werd een nieuw mens, door de Geest wedergeboren. En net als Enos richtte hij zijn aandacht onmiddellijk op het dienen van de Heer en zijn medemens.

Zal de Heer voor ons doen wat Hij voor Enos en Alma heeft gedaan?

C. S. Lewis heeft het als volgt onder woorden gebracht: '[God] kan eenieder van ons oneindig veel aandacht geven. Wij zijn net zozeer alleen met Hem alsof wij het enige wezen waren dat Hij ooit geschapen had. Toen Christus stierf, stierf Hij voor u persoonlijk, alsof u de enige man (of vrouw) ter wereld was.' (*Mere Christianity* [1943], p. 131.)

Zijn er schriftuurlijke verslagen over deze bekering onder de heiligen? We hebben verscheidene voorbeelden. Zoals het verslag van de heiligen in de tijd van koning Benjamin. We lezen de reactie van de heiligen nadat ze naar hun koning en profeet hebben geluisterd die over de geboden en verzoening van Jezus Christus heeft gesproken:

'En zij riepen allen als met één stem: Ja, *wij geloven alle woorden*, die gij tot ons hebt gesproken; en *wij weten ook*,

Het Eerste Presidium (midden) en leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

dat ze zeker en wáár zijn, door de Geest van de Heer, de Almachtige, die een grote verandering in ons, of in ons hart heeft teweeggebracht, zodat wij geen lust meer hebben om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen.

'En wij zijn gewillig met onze God een verbond te sluiten om zijn wil te doen en gehoorzaam te zijn aan zijn geboden in alle dingen, die Hij ons al onze overige dagen zal gebieden' (Mosiah 5:2, 5; cursivering toegevoegd).

U ziet dat zijn woorden veel lijken op de toezeggingen die wij doen als wij het doopverbond sluiten. (Zie LV 20:37).

De zegeningen en beloften van bekering worden ontvangen door middel van het verbond van de doop en bevestiging en alle verordeningen van de tempel en het priesterschap. Door voortdurende bekering en gehoorzaamheid, en door het trouw naleven van de gesloten verbonden, groeien en ontwikkelen de vruchten van bekering zich in ons leven. Als de bekering zich volledig ontwikkelt en door de Heilige Geest wordt bevestigd, wordt onze ziel met vrede en genezing gezegend.

Iemand vroeg eens aan president Romney hoe we te weten kunnen komen of we ons hebben bekeerd. President Romney antwoordde: 'Hij zal dat zeker weten als zijn ziel door de macht van de Heilige Geest is genezen. Als dat gebeurt, zal hij dat aan zijn gevoel merken, want hij zal zich voelen als het volk van Benjamin zich voelde toen zij vergeving van hun zonden ontvingen. In het verslag staat: Toen "kwam de Geest des Heren op hen en zij waren vervuld van vreugde, omdat zij vergeving hunner zonden hadden ontvangen en een gerust geweten bezaten" (Mosiah 4:3).' (In: Conference Report, oktober 1963, p. 25.)

Petrus beschrijft wat er tijdens een volledige bekering gebeurt:

'Opdat gij (...) deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur' (2 Petrus 1:4; zie ook de verzen 1–3, 5–9).

Door deze volledige bekering zullen we persoonlijk de aard en grootheid van God leren kennen *en voelen*. Het is het middel waardoor we niet alleen dienstknechten van de Heer worden maar ook vrienden. Tegen de heiligen in de tijd van de herstelling beschreef de Heer zijn relatie met hen als volgt: 'En verder zeg Ik u, mijn vrienden, want voortaan zal ik u vrienden noemen' (LV 84:77).

Tijdens de laatste algemene oktoberconferentie heeft ouderling Jeffrey R. Holland iets gezegd over de grootheid en de aard van God. (Zie 'De grootheid Gods', *Liahona,* november 2003, pp. 70–73.) Hij zei hoe belangrijk het in de eeuwigheid is om God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, te kennen. Hij citeerde de bekende tekst uit het hogepriesterlijk gebed van de Heiland: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3).

Hij citeerde ook de minder bekende uitspraak van de profeet Joseph Smith: 'Het is het eerste beginsel van het evangelie om met zekerheid de aard van God te kennen. Ik wil dat u Hem allemaal goed zult leren kennen.' (*History of the Church*, deel 6, p. 305.)

God kennen en zijn vriend worden, hoort bij het bekeringsproces. Dat gold voor Enos. En dat gold voor de onderdanen van koning Benjamin. Dat gold voor Alma. En dat is mogelijk voor iedereen die zich bekeert en de geboden onderhoudt. Deze bekering is een vertrouwelijke en zeer persoonlijke ervaring. Het gaat om de relatie. We moeten ons de Geest van Christus bewust worden, die zich in alle mensen bevindt. (Zie LV 84:45–46; LV 88:11.) We moeten ons bewust zijn van de Heilige Geest, die ons een getuigenis van de waarheid geeft. Nadat we het doopverbond hebben gesloten, moeten we de Heilige Geest ontvangen. Door de gave van de Heilige Geest worden we in ons discipelschap geleid en getroost, en naar de Heiland geleid. De Heiland is op zijn beurt onze Voorspraak bij de Vader, en door onze getrouwheid zal Hij ons naar de Vader brengen om mede-erfgenamen van Christus te worden. (Zie Johannes 14:6; Romeinen 8:17; LV 45:3–5.)

Onze heilige profeten hebben een rijke schat aan prachtige leringen en overwegingen achtergelaten. Zij zijn waarlijk boodschappers van God die zijn kinderen naar eeuwig heil en eeuwig leven leiden.

Zij geven hun getuigenis om ons geloof te versterken. Luister alstublieft naar hun woorden en getuigenis. Zij zullen u vrede en genezing voor uw ziel bieden.

Het is mijn persoonlijk getuigenis dat de Geest van de Heer wezenlijk en onmiskenbaar is. Ik getuig dat u de Vader en de Zoon kunt leren kennen dat zij u liefhebben. Ik voel die liefde door de macht van de Geest. Van deze waarheden getuig ik, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Gewetensrust en gemoedsrust

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Veel mensen kunnen troost en geluk ontvangen als zij het verband tussen gewetensrust en gemoedsrust gaan begrijpen.

In deze onzekere tijden is er overal ter wereld zoveel hartzeer, angst en leed dat men zou kunnen vermijden als men de waarheid zou begrijpen en toepassen. Veel mensen kunnen troost en geluk ontvangen als zij het verband tussen gewetensrust en gemoedsrust gaan begrijpen en de beginselen naleven waarop deze beide zegeningen zijn gegrond.

God wil dat al zijn kinderen de buitengewone zegen van gewetensrust ontvangen.[1] Als we een gerust geweten hebben, zijn we vrij van angst, verdriet, schuld, schaamte en zelfveroordeling. Het verschaft de basis voor geluk. Het is een bijzonder waardevolle gesteldheid die maar weinig mensen ervaren. Waarom niet? Meestal omdat de beginselen waarop gewetensrust gebaseerd is, niet worden begrepen of voldoende nageleefd. Mijn leven is zo rijkelijk met gewetensrust gezegend dat ik graag wil bespreken hoe we die rust kunnen verkrijgen.

Gewetensrust is het essentiële ingrediënt van onze gemoedsrust. Zonder gewetensrust kunnen we geen werkelijke gemoedsrust hebben. Gewetensrust heeft betrekking op ons innerlijk en wordt bepaald door ons gedrag. Gewetensrust kan alleen van God verkregen worden door een rechtschapen, gehoorzaam leven. Zij kan op geen enkele andere wijze bestaan. Aan de andere kant wordt gemoedsrust meestal beïnvloed door externe factoren, zoals bezorgdheid om een afgedwaald kind, economische problemen, daadwerkelijke of ingebeelde overtredingen, steeds slechtere omstandigheden in de wereld, of te veel hooi op onze vork. Onze onrust is meestal tijdelijk — van voorbijgaande aard. Gemoedsrust wordt hersteld als het externe probleem is opgelost. Dat geldt niet voor een verontrust geweten, want dat is een voortdurende herinnering aan vergissingen die rechtgezet moeten worden, wangedrag ten opzichte van anderen dat opgelost moet worden, of zonden waar we ons van moeten bekeren. Maar een verontrust geweten kan tijdelijk verhuld worden als wij ons verstand en lichaam prikkelen door toe te geven aan verleidingen van alcohol, drugs, pornografie en ergere middelen. En dat alles omwille van een toenemende drang naar valse middelen om het schrijnende geweten te sussen, met het risico van meedogenloze verslavingen. Er is een betere manier om de gewetensrust te herstellen.

Een verontrust geweten is een gave van God zodat wij in dit leven kunnen slagen. Het komt voornamelijk voort uit de invloed die het licht van Christus op ons verstand en ons hart heeft. Het licht van Christus is de goddelijke macht of invloed die door middel van Jezus Christus van God afkomstig is.[2] Het geeft alles licht en leven. Het spoort alle mensen aan om waarheid van dwaling te onderscheiden — goed van kwaad. Het stimuleert ons geweten.[3] De invloed ervan kan door overtredingen en verslavingen verzwakt worden, en door oprechte bekering hersteld worden. Het licht van Christus is geen persoon. Het is een macht of invloed die van God afkomstig is. Wie het volgt, kan in aanmerking komen voor de leiding en inspiratie van de Heilige Geest.[4]

We mogen niet vergeten dat onze gemoedsrust, ook als we gewetensrust hebben, af en toe door externe factoren verstoord kan worden. Als wij weten wat de oorzaak is, kan dat veel van de spanning wegnemen. Als ons leven in overeenstemming met de leringen van de Heer is, kunnen we zijn hulp inroepen om de problemen op te lossen. Daarom zal ons geloof in de Heer en in zijn leringen gemoedsrust voortbrengen. De kracht die u put uit oplossingen waar de Geest de hand in heeft, zal een springplank naar meer persoonlijke groei zijn. En als de problemen zijn opgelost, kunnen ze vaak een zegen voor anderen zijn, als uw verontruste

gevoelens door hun toedoen zijn veroorzaakt.

Kort samengevat: u kunt opnieuw gewetensrust ontvangen als u zich bekeert van de overtredingen die uw innerlijke onrust veroorzaken. En gemoedsrust kan verkregen worden door de externe problemen op te lossen die bij u de tijdelijke angst, verontrusting en ellende veroorzaken. Maar hoe hard u ook uw best doet, u zult geen duurzaam geluk vinden totdat u, door bekering, zelf de gebroken wet vereffent om de vrede in uw verontruste geweten te herstellen.

Of u nu iemand bent die de noodzaak van bekering wel inziet, maar er in de praktijk moeite mee heeft, of dat u iemand bent die zich afvraagt of u zich wel voldoende hebt bekeerd om volledige vergeving te ontvangen, het is altijd nuttig om enkele fundamentele beginselen door te nemen, waarop gewetensrust gebaseerd is.

Als we door zonde of overtreding een wet overtreden, veroorzaakt ons gekwetste geweten onrust in ons hart en verstand. Omdat Hij wist dat al zijn geestkinderen, behalve zijn Eniggeboren Zoon, Jezus Christus, opzettelijk of onopzettelijk zijn wetten zouden overtreden, heeft onze hemelse Vader een manier bedacht om de gevolgen daarvan te corrigeren. Of de overtreding nu groot of klein is, de oplossing is hetzelfde: volledige bekering door geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, en gehoorzaamheid aan zijn geboden.

Als u zich volledig wilt bekeren, zult u in actie moeten komen. Als u niet weet wat de klassieke stappen tot bekering zijn, zoals *de zonde belijden en verzaken*, *schadeloosstelling*, *gehoorzaamheid* en *om vergeving vragen*, praat dan met uw bisschop of bestudeer een hulpbron, zoals het meesterwerk van president Kimball, *Het wonder van vergeving*. Naast het voldoen aan die vereisten wordt het herstel van onze gewetensrust bespoedigd als wij zorgvuldig aandacht besteden aan een andere stap die wij soms niet herkennen. De Heiland heeft duidelijk aangegeven dat wij anderen hun overtredingen moeten vergeven, als wij vergeving willen ontvangen.

'Ik, de Here, zal vergeven wie Ik wil vergeven, maar het is van u vereist alle mensen te vergeven.

'En gij dient in uw hart te zeggen: Laat God tussen mij en u oordelen, en u volgens uw daden vergelden.'[5]

'En wanneer gij staat te bidden, vergeeft wat gij tegen iemand mocht hebben, opdat ook uw Vader in de hemelen uw overtredingen vergeve.

'Indien gij echter niet vergeeft, zal ook uw Vader, die in de hemelen is, uw overtredingen niet vergeven.'[6]

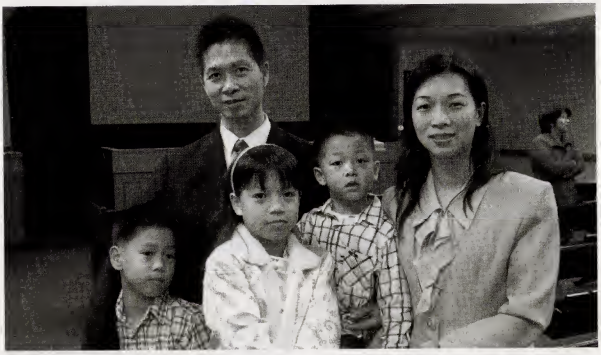
Als u als onschuldig slachtoffer onrecht is aangedaan, koester dan geen gevoelens van haat en boosheid over wat in uw ogen onrechtvaardig is. Vergeef de overtreder, ook als u zelf onschuldig bent. Dat kan u enorm veel moeite kosten. Dat is ook uitermate moeilijk, maar het is de zekere weg naar vrede en genezing. Als er disciplinaire maatregelen genomen moeten worden voor wat u is aangedaan, laat dat dan aan de kerk en de desbetreffende overheidsinstanties over. Belast uw leven niet met wraakgevoelens. Gods molen van

gerechtigheid draait langzaam, maar hij draait wel erg goed. Bij de Heer zal niemand ontsnappen aan de gevolgen van onopgeloste overtredingen van zijn wet. Op zijn tijd en op zijn manier zal Hij volledige vergoeding eisen voor de zonden waar mensen zich niet van bekeerd hebben.

Ik getuig dat van alle noodzakelijke stappen in het bekeringsproces de belangrijkste stap de overtuiging is dat vergeving in en door Jezus Christus wordt verkregen. Het is belangrijk om te weten dat u alleen op zijn voorwaarden vergeving kunt ontvangen. U zult geholpen worden als u geloof in Christus oefent.[7] Dat houdt in dat u op Hem en zijn leringen vertrouwt. Satan wil u wijsmaken dat we ernstige overtredingen niet volledig te boven kunnen komen. Ik getuig dat de Heiland zijn leven heeft gegeven, zodat wij door middel van bekering de gevolgen van al onze overtredingen achter ons kunnen laten, behalve het vergieten van onschuldig bloed en de zonde tegen de Heilige Geest.[8]

De vrucht van ware bekering is Gods vergeving, waardoor we alle verbonden en verordeningen, met de bijbehorende zegeningen, kunnen ontvangen. Als de bekering volledig is en we gereinigd zijn, krijgen we een nieuwe kijk op het leven en de prachtige mogelijkheden die we hebben. De belofte van de Heer is geweldig: 'Ziet, hij, die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenk ze niet meer.'[9] De Heer zal zich altijd aan zijn woord houden.

Als u een verontrust geweten hebt omdat u wetten hebt overtreden, smeek ik u om terug te komen. Kom terug naar het koele, verfrissende water van persoonlijke reinheid. Kom terug naar de warme en veilige liefde van onze Vader in de hemel. Kom terug naar de gewetensrust die verkregen wordt als wij de geboden van God onderhouden.

De familie Chen bezoekt een satellietuitzending van de algemene conferentie in Taiwan.

Mag ik u een weg terug aanbevelen? U kunt er zelf mee beginnen en op uw eigen tempo te werk gaan. Ik moedig u aan om het Boek van Mormon zorgvuldig te bestuderen. Er staan veel voorbeelden in van mensen die belemmeringen op de weg tot bekering hebben overwonnen. Alma spreekt bijvoorbeeld tot Shiblon:

'Ik was drie dagen en drie nachten lang in de bitterste pijnen en zielsfoltering; en ik ontving geen vergeving van mijn zonden dan nadat ik tot de Here Jezus Christus om genade had geroepen. Doch zie, ik riep Hem aan en vond vrede voor mijn ziel.

'En nu, mijn zoon, ik heb u dit verteld, opdat gij wijsheid moogt leren, en opdat gij (...) moogt leren, dat er geen andere weg of ander middel is waardoor de mens zalig kan worden, dan alleen in en door Christus. Zie, Hij is het leven en het licht der wereld.'[10]

Uit deze teksten kunnen we leren dat smart geen vergeving tot stand brengt. Maar we krijgen vergeving door geloof in Jezus Christus en gehoorzaamheid aan zijn leringen, zodat zijn gave van verlossing wonderen kan verrichten. Hij zegt:

'Ziet, Ik ben (...) gekomen, om de verlossing aan de wereld te brengen, om de wereld van zonde te redden.

'Daarom, wie zich ook bekeert en als een kindeke tot Mij komt, zal Ik ontvangen, (...) bekeert u daarom en komt tot Mij (...) en wordt zalig.'[11]

Pas toe wat er in het Boek van Mormon staat. Denk na over de teksten die over de Heiland gaan. Probeer Hem met een gebed in uw hart te leren kennen. Vraag uw Vader in de hemel om uw geloof in zijn Zoon te versterken en u de kracht te geven zijn geboden te onderhouden. Als u eraan toe bent, vraagt u de bisschop om hulp bij het voltooien van het bekeringsproces. Dan kunt u de gewetensrust en de verzekering krijgen dat de Heer u heeft vergeven.

Kom alstublieft terug. Wacht niet tot alles helemaal in orde is. Wij zullen u begeleiden. Wij hebben u lief. Kom alstublieft terug.

Als u iemand bent die zichzelf niet kan vergeven — ook niet als de rechter in Israël u ervan verzekert dat u zich op de juiste manier hebt bekeerd — als u de neiging hebt om uzelf voortdurend te veroordelen, en in ellende verkeert omdat u voortdurend over de details van uw overtredingen nadenkt, smeek ik u met heel mijn ziel om de volgende uitspraak van de Heiland te overwegen:

'Ziet, hij, die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenk ze niet meer.

'Hierdoor moogt gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert: (...) hij zal ze belijden en verzaken.'[12]

Als u na bekering blijft lijden, wordt

dat niet door de Heiland ingegeven, maar door de vader der leugen, die zich tot doel heeft gesteld om ons te binden en te onderwerpen. Satan zal druk op u blijven uitoefenen om aan de details van uw zonden te denken. Hij weet dat u door dergelijke gedachten vermoedt dat vergeving niet mogelijk is. Op deze manier probeert Satan koorden aan uw verstand en lichaam vast te binden, zodat hij u als een marionet kan manipuleren.

Als een bisschop of ringpresident u heeft verteld dat uw bekering acceptabel is, dan kunt u er zeker van zijn dat de verzoening van Jezus Christus, dankzij uw gehoorzaamheid, aan de vereisten van de gerechtigheid kon voldoen voor de wetten die u hebt overtreden. Daarvan getuig ik. Daarom bent u vrij. Geloof dat alstublieft. Als u na bekering voortdurend de kwellende gevolgen van uw zonden ondergaat, ook al doet u dat niet met opzet, verloochent u de kracht van de verzoening van de Heiland.

Toen Ammon door de herinnering aan zijn zonden werd geplaagd, concentreerde hij zijn gedachten op Jezus Christus en het wonder van vergeving. Toen werd zijn smart vervangen door vreugde, dankbaarheid en dankbetuiging voor de liefde en vergeving van de Heiland.[13] Doe alstublieft hetzelfde. En doe het nu, zodat u de gewetensrust en de gemoedsrust met alle bijbehorende zegeningen kunt ontvangen. In de naam van Jezus Christus. Amen ■

NOTEN

1. Zie Mosiah 4:2–3.
2. Zie Topical Guide, 'Light of Christ', p. 290.
3. Zie Moroni 7:16.
4. Zie Johannes 1:9; LV 84:46–47.
5. LV 64:10–11.
6. Marcus 11:25–26.
7. Zie 2 Nephi 9:22–24, Alma 11:40.
8. Zie LV 76:31–37; Alma 39:6; LV 132:27; Hebreeën 6:4–8; LV 42:18.
9. LV 58:42.
10. Alma 38:8–9.
11. 3 Nephi 9:21–22.
12. LV 58:42–43.
13. Zie Alma 26:17–20.

Welk standpunt neem ik in?

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Als wij, wat er ook gebeurt, geluk en vreugde willen vinden, moeten we ondubbelzinnig achter de Heer gaan staan.

Mijn geliefde broeders, zusters en vrienden. President Hinckley heeft ons eraan herinnerd dat met de ouderdom de lichamelijke gebreken komen! Daarom blijf ik vandaag zitten terwijl ik u toespreek. Ik ben herstellende van een verschoven wervel en beklemde zenuw. Er is mij gezegd dat ik mag verwachten volledig te herstellen.

Ik spreek mijn grote waardering uit voor de zegeningen die de wereld ontvangen heeft door de uitnemende diensten van onze overleden broeders, de ouderlingen Neal A. Maxwell en David B. Haight van de Raad der Twaalf Apostelen. Het is een groot verlies voor ons. We verwelkomen broeder Uchtdorf en broeder Bednar, gelovige, krachtige mannen, in het Quorum der Twaalf Apostelen.

Ik bid in ootmoed dat u mij zult begrijpen, dat u mij niet verkeerd zult begrijpen. Als wij, wat er ook gebeurt, geluk en vreugde willen vinden en willen overleven in een steeds onrechtvaardiger wordende wereld, moeten we ondubbelzinnig achter de Heer gaan staan. Wij moeten proberen elk uur, elke dag, getrouw te zijn, zodat ons fundament van vertrouwen in de Heer nooit zal wankelen. Mijn boodschap vandaag is er een van hoop en raad voor hen die zich misschien afvragen waarom pijn, lijden, rampen en verdriet schijnbaar oneerlijk verdeeld worden in dit leven. Sommigen vragen zich misschien af:

'Waarom ben ik geboren met een lichamelijk of verstandelijk handicap?'

'Waaraan heb ik dit verdriet verdiend?'

'Waarom moest mijn vader zo lijden na een verlammende beroerte? Hij was zo'n rechtschapen man en was de Heer en zijn kerk altijd trouw.'

'Waarom moest ik twee keer mijn moeder kwijtraken — de eerste keer aan de schadelijke gevolgen van Alzheimer, en de tweede keer aan de dood? Ze was zo'n engel.'

'Waarom heeft de Heer onze kleine meid laten doodgaan? Ze was

zo lief en we hielden zoveel van haar.'

'Waarom heeft de Heer onze gebeden niet verhoord zoals wij wilden?'

'Het leven is niet eerlijk. Wij kennen mensen die heel nare dingen hebben gedaan en toch lijken ze alles te hebben wat hun hartje begeert.'

Dr. Arthur Wentworth Hewitt suggereert redenen waarom de goeden ook lijden, en niet alleen de slechten. 'Ten eerste: geen idee. Ten tweede: we zijn misschien niet zo onschuldig als we denken. Ten derde: (...) ik denk dat het komt doordat Hij *ons* zoveel meer liefheeft dan ons geluk. Hoezo? Als iedereen meteen een beloning kreeg voor het goede wat hij deed, zouden alle goeden altijd gelukkig zijn en zouden de slechten alleen maar rampen overkomen (terwijl het vaak juist andersom is), maar dat zou de subtielst denkbare verdoemenis van het karakter zijn.'[1]

President Kimball heeft deze verhelderende uitleg gegeven:

'Als er onmiddellijk pijn en verdriet en totale straf volgden op het doen van kwaad, dan zou niemand ooit een wandaad herhalen. Als vreugde, vrede en beloning onmiddellijk gegeven werden aan hem die het goede deed, dan kon er geen kwaad bestaan — dan zou iedereen het goede doen, maar niet omdat goed doen juist was. Onze kracht zou niet beproefd worden, we zouden ons karakter niet kunnen ontwikkelen en geen vooruitgang maken in onze vaardigheden; er zou geen keuzevrijheid zijn (...). Er zou bovendien geen vreugde, succes, opstanding, eeuwig leven of godschap zijn.'[2]

Onze liefde voor God moet zuiver zijn en vrij van zelfzuchtige bedoelingen. De reine liefde van Christus moet het motief voor onze toewijding zijn.

Al dit lijden zou inderdaad oneerlijk kunnen lijken als alles eindigde met de dood, maar dat is niet zo. Het leven is geen eenakter. Het is een toneelstuk met drie aktes. We hebben al een akte achter de rug in ons voorsterfelijk bestaan. Nu hebben we een akte in het sterfelijk leven. En we krijgen nog een akte waarin we terugkeren naar God.[3] Jezus heeft beloofd: 'In het huis mijns Vaders zijn vele woningen.'[4] We zijn sterfelijk gemaakt om beproefd en getest te worden. Zoals de Heer aan Abraham heeft uitgelegd: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Here, hun God, hun ook zal gebieden.'[5]

Volgens Paulus weegt ons lijden in het heden en het verleden niet op 'tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden'[6] in de eeuwigheid. 'Want na vele beproevingen komen de zegeningen. Daarna komt de dag, dat gij met grote heerlijkheid zult worden gekroond.'[7] Beproeving is dus nuttig in zoverre het ons naar het celestiale koninkrijk helpt.

Sommigen hebben niet voldoende geloof in, of begrip van, het eeuwige plan en raken verbitterd en verliezen de hoop. Een van hen was een negentiende-eeuwse auteur die succes had en rijkdommen vergaarde met zijn verbluffende scherpzinnigheid en schrijfstijl. Zijn vrouw kwam uit een godsdienstige familie en hij wilde wel in God geloven, maar was er niet echt zeker van of God bestond. Toen kreeg hij de ene klap na de andere. In 1893 raakte hij door een financiële crisis ernstig in de schulden. Zijn oudste dochter overleed toen hij als spreker op tournee was. De gezondheid van zijn vrouw begaf het, en zij overleed in 1904. Zijn jongste dochter overleed in 1909. Zijn eigen gezondheid nam af. Uit zijn schrijfsels, die eerst zo sprankelend waren geweest, bleek nu verbittering. Hij raakte steeds depressiever, cynischer en gedesillusioneerder, en

dat ging zo door tot hij in 1910 overleed. Ook al was hij briljant, hij had niet de innerlijke kracht om met tegenspoed om te gaan en hij gaf zich over aan zijn ellende.

Het gaat er niet zozeer om wat er met ons gebeurt, maar hoe we daarop reageren. Dat doet mij denken aan een tekst uit Alma. Na een lange oorlog 'waren velen verhard', terwijl 'velen [...] zachtmoedig [werden] wegens hun beproevingen.'[8] Dezelfde omstandigheden leverden tegengestelde reacties op. De schrijver die zoveel kwijtraakte, was niet in staat om kracht te putten uit een bron van geloof. Ieder van ons moet een eigen voorraad aan geloof hebben om zichzelf te helpen boven moeilijkheden uit te stijgen die deel uitmaken van deze proeftijd in het sterfelijk leven.

Thomas Giles, een bekeerling uit Wales die in 1844 lid van de kerk werd, had ook veel te lijden. Hij was mijnwerker, en toen hij op een dag in de mijn kolen aan het hakken was, kreeg hij een groot stuk op zijn hoofd, wat een wond van meer dan twintig centimeter veroorzaakte. De artsen gaven de man niet meer dan 24 uur. Maar toen kwamen de ouderlingen en gaven hem een zalving. Hij kreeg de belofte dat hij beter zou worden, maar dat hij, 'zelfs al zou hij nooit meer zien, in zijn leven veel goeds in de kerk tot stand zou brengen.' Broeder Giles bleef inderdaad in leven, maar bleef blind tot aan zijn dood. Binnen een maand na het ongeluk reisde hij voor zijn kerkelijke taken al door het hele land.

In 1856 emigreerde broeder Giles met zijn gezin naar Utah. Voordat hij zijn vaderland verliet, schonken de heiligen in Wales hem een harp, die hij goed leerde bespelen. In Council Bluffs sloot hij zich aan bij een handkargroep en trok naar het westen. 'Ondanks zijn blindheid trok hij een handkar van Council Bluffs naar Salt Lake City'. Bij de trek over de vlakten overleden zijn vrouw en twee kinderen'. Hij was bijzonder verdrietig en zijn hart was vrijwel gebroken, maar zijn geloof liet hem niet in de steek. In zijn verdriet zei hij, net als iemand vanouds: "De Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd."[9] Toen broeder Giles in Salt Lake City aankwam, hoorde president Young zijn verhaal en besloot hij hem een waardevolle harp te lenen totdat de harp uit Wales was aangekomen. Broeder Giles 'reisde in Utah van nederzetting tot nederzetting en beurde de mensen op met zijn prachtige muziek'.[10]

Hoe we de morele keuzevrijheid gebruiken die God ons gegeven heeft, verklaart waarom sommige dingen ons overkomen. Sommige keuzes hebben onvoorziene gevolgen, en die kunnen goed of slecht zijn. Maar vaak weten we van tevoren dat sommige keuzes negatieve of zelfs schadelijke gevolgen zullen hebben. Dat noem ik 'geïnformeerde keuzes' omdat we weten dat onze daden desastreuze gevolgen zullen hebben. Die geïnformeerde keuzes zijn onder meer ongepaste seksuele omgang en gebruik van drugs, alcohol en tabak. Dergelijke slechte, geïnformeerde keuzes kunnen iemand ervan weerhouden om op zending te gaan of tempelzegeningen te ontvangen. We kunnen de verkeerde geïnformeerde keuzes doen omdat de verlokkingen van de wereld de realiteit vervormen en ons kwetsbaar maken. In onze omgang met het andere geslacht kan een verkeerde keuze die in een vroeg stadium gedaan wordt ertoe leiden

dat men later niet in staat is om het goede te kiezen.

Dus welk standpunt moet ieder van ons innemen? Tonen wij door dagelijks rechtschapen gedrag onze toewijding aan God, dan weet Hij wat ons standpunt is. Voor ieder van ons is dit leven een tijd om gezift en gezuiverd te worden. We worden allemaal met beproevingen geconfronteerd. De leden in de begintijd van de kerk werden beproefd en gezuiverd toen ze moesten besluiten of ze, net als broeder Giles, het geloof hadden om hun bezittingen in een huifkar of handkar te laden en de Amerikaanse vlakten over te trekken. Sommigen hadden dat geloof niet. Zij die dat wél hadden, reisden 'met geloof bij elke voetstap'. Wij maken een steeds moeilijker wordende tijd mee waarin we gezuiverd en beproefd worden. De beproevingen zijn subtieler omdat de grens tussen goed en kwaad vervaagt. Er lijkt in de media nog maar weinig heilig. In dat milieu moeten we ervoor zorgen dat we pal staan voor onze toewijding aan eeuwige waarheden en verbonden.

Hoe we met lijden om moeten gaan, leren we van een man 'in het land Us [...], wiens naam was Job, en die man was vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad.'[11] Satan kreeg toestemming van de Heer om Job te verleiden en beproeven. Job was rijk en had zeven zoons en drie dochters, maar hij raakte al zijn bezittingen en kinderen kwijt. Hoe reageerde Job daarop? Hij zei het volgende over de Heer: 'Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem [vertrouwen]'[12] en 'Hij zal mij tot heil zijn'[13] Job getuigde: 'Ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste dage zal Hij op het stof optreden. Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik [van]uit mijn vlees God aanschouwen.'[14] Job vertrouwde er volledig op dat de Heer voor al het andere zou zorgen.

De manier om vreugde in dit leven te krijgen, is ons net als Job voor te nemen om voor God en zijn werk alles te doorstaan. Doen we dat, dan krijgen we de oneindige, onbetaalbare vreugde die voortvloeit uit de eeuwige nabijheid van onze Heiland. Zoals wij in een van onze bekende lofzangen zingen:

Als door bitter lijden Ik u roep te gaan,
Kan en zal Ik niet aan zijn vijanden overleveren;
Die ziel, al ware zij door de hel geschud,
maar bijstand en hulpe in kommer u biên.[15]

President Howard W. Hunter heeft eens gezegd: 'God weet wat wij niet weten en ziet wat wij niet zien.'[16] Niemand kent de wijsheid van de Heer. Wij weten niet van tevoren hoe Hij ons van waar wij nu zijn krijgt waar wij moeten zijn, maar Hij geeft ons wel richtlijnen in onze patriarchale zegen. We kunnen op de levensweg naar de eeuwigheid veel hobbels, bochten en splitsingen tegenkomen. Tijdens onze reis over die weg leren we zoveel en worden we zoveel bijgestuurd. De Heer heeft gezegd: 'Hij, die geen kastijding wil verdragen, is mijn koninkrijk niet waardig.'[17] 'Wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here.'[18]

Wij moeten op aarde leven in geloof, zonder te twijfelen. Lijkt de reis ondraaglijk te worden, dan kunnen we troost putten uit de woorden van Heer: 'Ik heb uw gebed gehoord. Ik heb uw tranen gezien; Ik zal u gezond maken.'[19] Die genezing kan ten dele in een andere wereld plaatsvinden. We komen er misschien wel nooit achter waarom sommige dingen in dit leven gebeuren. Alleen de Heer kent de reden voor een deel van ons lijden.

President Brigham Young heeft een diepzinnige uitleg gegeven die het doel van ten minste een deel van ons lijden verklaart:

'Alle intelligente wezens die een kroon van heerlijkheid, onsterfelijkheid en eeuwig leven ontvangen, moeten elke bezoeking doormaken die intelligente wezens moeten doormaken alvorens hun heerlijkheid en verhoging te ontvangen. Elke ramp die een sterfelijk wezen kan overkomen, moet die weinigen overkomen om hen voor te bereiden op de aanwezigheid van de Heer. (...) Elke beproeving en ervaring die u hebt doorstaan is nodig voor uw heil.'[20]

We hebben veel reden om hoop te koesteren. We kunnen vreugde hebben als we bereid zijn om alles op te offeren voor de Heer. Dan kunnen we uitzien naar de oneindige, onbetaalbare mogelijkheid om alle beproevingen van dit leven te overwinnen. Dan zijn we voor eeuwig bij de Heiland, en — zoals president Brigham Young ook heeft gezegd — 'verwachten wij de vreugde van de heerlijkheid, de uitnemendheid en de verhoging die God de getrouwen heeft bereid.'[21] God leeft, Jezus is de Christus, president Gordon B. Hinckley is onze profeet, en dit is een tijd waarin wij ons allen voor moeten voorbereiden om God te ontmoeten. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

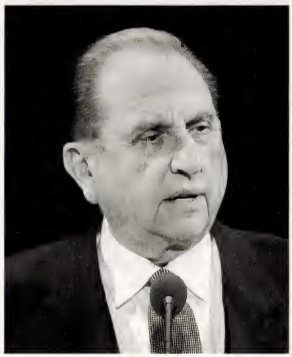
NOTEN

1. Fragment uit een brief.
2. *The Teachings of Spencer W. Kimball,* Edward L. Kimball (red.), 1982, p. 77.
3. Zie Prediker 12:7.
4. Johannes 14:2.
5. Abraham 3:25.
6. Romeinen 8:18.
7. LV 58:4.
8. Alma 62:41.
9. Zie Job 1:21.
10. Zie Andrew Jenson, *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia,* 4 delen, 1901–1936, deel 2, pp. 507–508.
11. Job 1:1.
12. Job 13:15.
13. Job 13:16.
14. Job 19:25–26
15. 'O, vast als een rotssteen', lofzang 53.
16. In: *Ensign,* november 1987, p. 60.
17. LV 136:31.
18. Hebreeën 12:6.
19. 2 Koningen 20:5.
20. *Discourses of Brigham Young,* samengesteld door John A. Widtsoe (1954), p. 345.
21. 'Remarks', *Deseret News,* 31 mei 1871, p. 197.

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST
2 oktober 2004

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigers en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties ter steunverlening voor te stellen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie er niet mee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter Friedrich Uchtdorf en David Allan Bednar.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Vanwege zijn roeping in het Quorum der Twaalf, stellen wij u voor ouderling Dieter F. Uchtdorf te ontheffen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig en als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Met dank voor hun werk als lid van het Tweede Quorum der Zeventig ontheffen wij eervol de ouderlingen E. Ray Bateman, Val R. Christensen, Keith Crockett, Merrill C. Oaks, Gordon T. Watts, en Stephen A. West.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Dank u.

Ook ontheffen wij de volgende gebiedszeventigers met dank voor hun toegewijde werk: Juan A. Alvaradejo, Julio E. Alvarado, Modesto M. Amistad jr., Horacio P. Araya, David A. Bednar, Robert K. Bills, Harold C. Brown, V. Francisco Chinchay, Armando Gaona, Eduardo A. Lamartine, Gary S. Matsuda, Julio E. Otay, Carlos L. Pedraja, Jorge A. Pedrero, João R. C. Martins Silva, Irajá B. Soáres, Héctor M. Verdugo, Jorge F. Zeballos.

Wie zijn waardering wil tonen, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wij stellen u voor ouderling Robert C. Oaks steun te verlenen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor Andrew M. Ford steun te verlenen als een van de gebiedszeventigers.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, maakt het ook kenbaar.

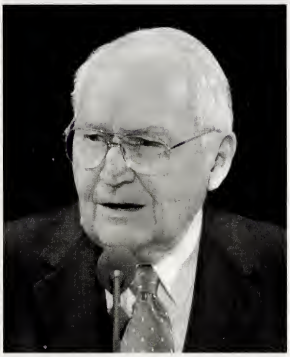
Naar het zich laat aanzien, is de steunverlening unaniem bevestigend geweest.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden. ■

Wat is een quorum?

OUDERLING L. TOM PERRY
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een van de grootste zegeningen die iemand kan krijgen als drager van het priesterschap is tot een priesterschapsquorum te beboren.

'Gij zijt door de Heilige Geest geïnspireerd om het fundament der kerk te leggen en deze tot het allerheiligst geloof op te bouwen.

'Welke kerk werd georganiseerd en gevestigd in het jaar uws Heren achttienhonderd en dertig, in de vierde maand en op de zesde dag der maand, die april wordt genoemd' (LV 21:2–3).

Op die dag kwamen Joseph Smith, Oliver Cowdery en leden van de families Smith en Whitmer bijeen in het huis van Peter Whitmer sr. in Fayette (Seneca County, New York). Na zang en gebed werden de openbaringen aangaande de oprichting van de kerk voorgelezen aan de aanwezigen. In die openbaringen worden de orde van het priesterschap en de taken van de kerkfunctionarissen uiteengezet. De huidige kerkorganisatie is op dit patroon gebaseerd.

'Overeenkomstig het gebod vroeg de profeet Joseph de aanwezige broeders of zij hem en Oliver Cowdery wilden aanvaarden als hun leraars in de zaken van het koninkrijk Gods, en of zij bereid waren de kerk volgens het gebod van de Heer op te richten. Hiermee stemden zij unaniem in.' (B. H. Roberts, *A Comprehensive History of The Church*, deel 1., p. 196.)

En zo hebben we het patroon dat in het begin is vastgesteld. 'En alle dingen in de kerk moeten met algemene instemming worden gedaan, door veel bidden en geloof, want gij zult alle dingen door geloof ontvangen' (LV 26:2).

Ik bespeur een bijzonder gevoel in mijn hele wezen als ik mensen hun arm rechthoekig zie opsteken om leiders van de kerk steun te verlenen. Vandaag zijn er twee nieuwe leden van het Quorum der Twaalf Apostelen gesteund door de leden van de kerk hier in het Conferentiecentrum, en per televisie, internet en satelliet door leden van de kerk in bijna alle uithoeken van de aarde.

Ouderling Uchtdorf en ouderling Bednar, u is steun verleend om de functies te vervullen die zijn vrijgekomen door de dood van de ouderlingen David B. Haight en Neal A. Maxwell. Als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen heet ik u met open armen welkom nu u deel gaat hebben aan onze heilige roeping. Uiteraard missen wij vandaag onze omgang met de ouderlingen Haight en Maxwell. Ouderling Haight heeft de afgelopen 28 jaar naast mij gezeten bij deze conferenties. Ouderling Maxwell heeft heel lang naast hem gezeten. Ik wilde dat ik de enthousiaste geest van ouderling Haight of de verbale kracht van ouderling Maxwell had om mijn gevoelens te uiten over de langdurige omgang die ik met deze twee fijne broeders heb gehad! Ze hebben zoveel toegevoegd aan mijn leven. Ik mis de omgang met hen enorm!

We hebben in het werk van de Twaalf een rijke traditie, waarvoor we de wereld bereizen om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. Een voorbeeld. Op zondag 4 juni 1837 ging de profeet Joseph Smith in de Kirtlandtempel naar Heber C. Kimball toe en fluisterde: 'Broeder Heber, de Geest des Heren heeft mij ingefluisterd: "Laat mijn dienstknecht Heber naar Engeland gaan en mijn evangelie verkondigen en de deur van het heil voor dat volk opendoen".' (Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, [1945] derde editie, p. 104.)

Uit het verslag over het vertrek van Heber C. Kimball en Brigham Young naar Engeland blijkt duidelijk hun bereidheid om zich opofferingen te getroosten voor de roeping die ze hadden gekregen. Dit is wat er staat:

'14 september [1839]. President Brigham Young verliet zijn huis in Montrose om op zending te gaan naar Engeland. Hij was zo ziek dat hij niet in staat was om zonder hulp naar de Mississippi te gaan, een afstand van 150 meter. Toen hij de rivier was overgestoken, reed hij te paard achter

Israel Barlow aan naar mijn huis, waar hij tot de achttiende ziek bleef. Hij liet zijn zieke vrouw met een slechts drie weken oude baby achter. Al zijn andere kinderen waren ook ziek en konden elkaar niet verzorgen. Geen van hen kon naar de bron gaan om een emmer water te putten, en ze hadden ook geen verschoning, want de bende in Missouri had bijna alles afgenomen wat ze bezaten. Op de zeventiende vroeg zuster Mary Ann Young een jongen om haar in zijn wagen naar mijn huis te brengen, zodat ze broeder Brigham kon verzorgen en troosten.' (Geciteerd in *Life of Heber C. Kimball,* p. 265.)

Het gezin van Heber C. Kimball was ook ziek. Charles Hubbard stuurde zijn zoon met een span trekdieren om ze op weg te helpen. Ouderling Kimball schrijft: 'Het leek wel of mijn ingewanden zouden smelten omdat ik mijn gezin in zo'n toestand achterliet, want het leek wel of ze de dood in de ogen keken. Ik had het gevoel dat ik het niet kon verdragen. Ik vroeg de voerman om stil te houden, en zei tegen broeder Brigham: "Dit is moeilijk, vind je ook niet? Laten we opstaan en ze toejuichen." We stonden op, zwaaiden drie keer onze hoed boven ons hoofd, en riepen: "Hoera, hoera voor Israël."' Zuster Young en zuster Kimball gingen naar de deur en wuifden ten afscheid, wat hen veel troost gaf, en de broeders vervolgden hun reis 'zonder buidel of male' naar Engeland. (Zie *Life of Heber C. Kimball*, pp. 265–266.)

In de Bible Dictionary staat dat *apostel* betekent: 'iemand die erop uit is gestuurd. (...) De roeping van een apostel is die van een bijzondere getuige van de naam van Jezus Christus in de hele wereld, met name van zijn goddelijke aard en zijn lichamelijke opstanding van de dood. (...) Twaalf mannen met deze hoge roeping vormen een bestuurlijke raad in het werk van de bediening. (...) Tegenwoordig vormen twaalf mannen met deze zelfde goddelijke roeping en ordening het Quorum der Twaalf Apostelen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.' ('Apostle', p. 612.)

Een apostel is nog steeds iemand die 'erop uitgestuurd' wordt. Ze reizen nu onder totaal verschillende omstandigheden dan de broeders in de begintijd van de kerk om onze taken uit te voeren. Onze manier van reizen naar alle uithoeken van de aarde is heel anders dan toen. Maar onze taak blijft dezelfde als toen de Heiland zijn twaalf apostelen als volgt instrueerde: 'Gaat (en) maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld' (Matteüs 28:19–20).

En u, nieuwe broeders in dit quorum, beloof ik dat u een heel nieuw begrip krijgt van wat het inhoudt om tot een quorum te behoren. Ik zou willen dat we het gevoel en respect dat wij in onze raad hebben, konden overbrengen op ieder quorum in de kerk. Wilt u — diakenen-, leraars-, priesters-, ouderlingen- en hogepriestersquorums — even luisteren naar wat volgens mij de grootste zegeningen zijn die men kan krijgen als drager van het priesterschap? Die bijzondere zegen bestaat uit het behoren tot een priesterschapsquorum.

Vele jaren geleden heeft president Stephen L Richards eens de volgende uitstekende uitleg gegeven van het kerkbestuur. Dit is wat hij heeft gezegd:

'Het geniale aan ons kerkbestuur is dat de kerk bestuurd wordt door raden. (...) Ik zie de wijsheid in van God die raden in het leven geroepen heeft om zijn koninkrijk te besturen. In de geest waarin wij samenwerken, kunnen mannen met schijnbaar uiteenlopende meningen en sterk uiteenlopende achtergronden bijeenkomen en, onder invloed van die geest,

samen overleggen en tot een gezamenlijke slotsom komen. (...) Ik aarzel niet om u te verzekeren dat als u in raden overlegt, zoals van u verwacht wordt, God u de oplossingen zal geven voor de problemen waarmee u geconfronteerd wordt (...).' (Conference Report, oktober 1953, p. 86.)

En wat zijn uw grote voordelen als u tot een quorum behoort? Nogmaals Stephen L Richards. 'Een priesterschapsquorum heeft drie functies: ten eerste is het een klas; ten tweede een broederschap; en ten derde een dienstencentrum' (Conference Report, oktober 1938, p. 118).

Het geniale aan die drieledigheid zie ik duidelijk in de functies van het Quorum der Twaalf Apostelen. Als klas bestuderen wij samen de leer van het koninkrijk. Kunt u zich indenken wat een bijzondere ervaring het zou zijn om in een quorumvergadering de leer van het koninkrijk te horen van de ouderlingen Ezra Taft Benson, Mark E. Petersen, LeGrand Richards, Howard W. Hunter, Bruce R. McConkie, David B. Haight of Neal A. Maxwell? U hebt vast gemerkt dat ik alleen maar namen noemde van hen die hun aardse bediening al hebben afgerond, om geen onderscheid te hoeven maken tussen de apostelen die nog in leven zijn. U kunt diezelfde zegening hebben in uw eigen quorum. De woorden van de apostelen, hetzij die in deze tijd of die uit het verleden, leven verder in de Schriften, conferentietoespraken, kerktijdschriften, devotionals enzovoort. Zij staan u ter beschikking om de leer van het koninkrijk in uw quorumklas te brengen. Maak van uw quorum een klas om uw kennis van het evangelie van onze Heer en Heiland te vergroten.

Wij hebben een bijzondere broederschap in ons quorum. Wij zijn er om elkaar te verheffen, inspireren en tot zegen te zijn met de geest van onze roeping. Als er iemand een zware last te dragen heeft, staan elf anderen maar al te graag klaar om hem te helpen met die last. Wij verheugen ons samen als er iets goeds bereikt is. Wij wenen samen in tijden van verdriet. Wij hebben nooit het gevoel dat we alleen voor een probleem staan! We hebben altijd de raad, steun, hulp en bemoediging van onze quorumleden.

Uit het boek *Priesthood and Church Government* hebben we deze verklaring over de broederschap die er in onze priesterschapsquorums zou moeten zijn: 'De priesterschap is een grote broederschap die bijeen wordt gehouden door de eeuwige en onveranderlijke wetten die het raamwerk van het evangelie vormen. Ieder quorum zou doordrongen moeten zijn van een gevoel van broederschap. Dat zou de hoogste prioriteit van een quorum moeten zijn: alle leden helpen die in materiële, mentale of geestelijke nood verkeren. De geest van broederschap zou de drijvende kracht zijn achter alle plannen en activiteiten van het quorum. Als men deze geest verstandig en consequent ontwikkelt, wordt geen enkele andere organisatie aantrekkelijker voor een man die het priesterschap draagt.' (John A. Widtsoe, *Priesthood and Church Government* [1939], p. 135; aangehaald in *A Guide for Quorums of the Melchizedek Priesthood* [1930], p. 3 met een voorwoord van Rudger Clawson.) Wij moedigen alle priesterschapsquorums in de kerk aan om zo'n broederschap te ontwikkelen.

Uiteindelijk is het enige doel van ons quorum om mensen van dienst te zijn. Hoe belangrijk deze taak voor ons is, is misschien te kenschetsen met de woorden uit een brief van Wilford Woodruff, destijds president van de Raad der Twaalf Apostelen, die op 26 oktober 1886 is voorgelezen: 'Ik zeg tot de apostelen: onze verantwoordelijkheid is bijzonder groot. (...) Wat voor mensen behoren wij te zijn? De hele aarde rijpt in goddeloosheid en het Zion van God moet voorbereid zijn op de komst van de bruidegom. We moeten ons verootmoedigen voor

de Heer en openstaan om door de geest van onze roeping vervuld te worden met de Heilige Geest en met de openbaringen van Jezus Christus, opdat wij de wil en bedoeling van God voor ons mogen weten, en bereid mogen zijn om onze roeping groot te maken en gerechtigheid tot stand te brengen, en tot het einde kloekmoedig te zijn in het getuigenis van Jezus Christus. (...) Er is nooit een tijd geweest waarin het werk van God een sterker getuigenis en meer werk vereiste van de apostelen en ouderlingen dan nu.' ('An Epistle', *Deseret News,* 24 november 1886, p. 712.) Maak van uw quorum een fantastische dienstenorganisatie die alle quorumleden tot nut is.

En nu deze waarschuwing uit de Schriften:

'Laat daarom nu een ieder met zijn plicht bekend worden, en het ambt, waartoe hij is aangesteld, met alle ijver leren uitoefenen.

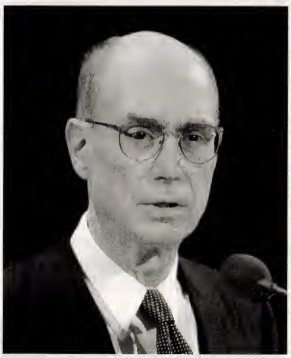
'Hij, die traag is, zal niet waardig worden geacht in zijn ambt te blijven, evenmin hij, die niet met zijn plicht bekend wordt en zich niet betrouwbaar betoont' (LV 107:99–100).

En dus zeg ik tot de twee broeders die zich bij ons hebben gevoegd in ons quorum, en tot alle broeders die tot de priesterschap van God behoren: moge God ieder van ons zegenen in onze taak om te dienen. Moge ons geloof sterker worden bij ons rechtschapen dienstbetoon en ons getrouwe naleven van de geboden. Moge ons getuigenis sterker blijven worden bij ons zoeken naar de bron van eeuwige waarheid. Moge de broederschap in ons quorum ons immer tot troost, kracht en veiligheid dienen. Moge de vreugde van dienstbaarheid in het evangelie altijd in ons hart zijn tijdens de vervulling van onze taken en plichten als dienstknechten in het koninkrijk van onze Vader in de hemel. Dat is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geloof en sleutels

OUDERLING HENRY B. EYRING
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het moet, door inspiratie die we krijgen, voor ons vaststaan dat de mannen die ons leiden en dienen de priesterschapssleutels bezitten. Dat zal de Geest tot ons moeten getuigen.

In een kerkgebouw ver van Salt Lake City vandaan, in een plaats waar een lid van het Quorum der Twaalf zelden komt, kwam er een vader op mij toelopen. Hij had zijn zoontje aan de hand. Toen ze voor mij stonden, keek hij het jongetje aan, sprak zijn naam uit en zei, terwijl hij mij toeknikte: 'Dat is een apostel.' Ik hoorde wel aan zijn stem dat hij hoopte dat zijn zoontje zou voelen dat het hier meer betrof dan een eerbiedwaardige bezoeker. Hij hoopte dat zijn zoon in zijn hart zou voelen dat Gods kerk in het bezit is van de priesterschapssleutels. Zijn zoon zal steeds weer een beroep moeten doen op die overtuiging. Bijvoorbeeld als hij in de toekomst een brief met een zendingsoproep opent van een profeet die hij nog nooit heeft gezien. Of als hij aan het graf van een kind, zijn vrouw of een ouder staat. Hij zal er de moed uit moeten putten om een roeping te accepteren. Of de innerlijke rust, omdat hij vertrouwen stelt in een verzegelmacht die eeuwig bindend is.

Zendelingen stellen hun onderzoekers met hetzelfde oogmerk voor aan de bisschop of gemeentepresident. Ze hopen dat hun onderzoekers het gevoel hebben dat ze met meer dan een aardig mens of zelfs een uitmuntend mens te maken hebben. Ze bidden dat hun onderzoekers beseffen dat deze ogenschijnlijk gewone man priesterschapssleutels in Gods kerk draagt. Onderzoekers hebben die overtuiging nodig wanneer ze afdalen in de wateren van de doop. Of wanneer ze hun tiende betalen. Ze hebben die overtuiging nodig als de bisschop hen onder inspiratie een roeping geeft. Of als ze hem zien presideren in de avondmaalsdienst en hij ze voedt met het evangelie.

En dus willen zendelingen en vaders, en alle anderen die in de ware kerk dienen, hun dierbaren een blijvend getuigenis helpen krijgen, dat de sleutels van het priesterschap in het bezit zijn van Gods dienstknechten in zijn kerk. Ik richt mij tot iedereen die zijn best doet om dat getuigenis in anderen te sterken.

Laten we eerst een paar zaken duidelijk stellen. Ten eerste, God zal de zegeningen, voortvloeiend uit het

priesterschapsgezag, voortdurend en grootmoedig aan zijn kinderen blijven aanbieden. Ten tweede, zijn kinderen moeten voor zichzelf bepalen of ze voor die zegeningen in aanmerking willen komen en die willen ontvangen. En ten derde, Satan, de vijand van alle gerechtigheid, probeert al vanaf het eerste begin het geloof te vernietigen dat noodzakelijk is om de zegeningen in de wacht te slepen die door het priesterschapsgezag worden mogelijk gemaakt.

Die beginselen zijn mij bijna 25 jaar geleden uitgelegd door een wijs man. Ik sprak in een historisch amfitheater in Efeze. De zon scheen fel op de plek waar eens de apostel Paulus had staan prediken. Mijn onderwerp was de apostel Paulus, door God geroepen om de mens te dienen.

Mijn honderden luisteraars waren heilige der laatste dagen. Ze zaten op de stenen bankjes waarop ruim duizend jaar eerder de Efeziërs hadden gezeten. Onder hen waren twee apostelen, ouderling Mark E. Petersen en ouderling James E. Faust.

U kunt zich voorstellen dat ik mij terdege had voorbereid. Ik had de Handelingen der Apostelen en de zendingsbrieven gelezen, zowel van Paulus als van zijn medeapostelen. Ik had Paulus' brief aan de Efeziërs gelezen en bepeinsd.

Ik deed mijn best om Paulus en zijn ambt eer aan te doen. Na mijn toespraak kreeg ik verschillende complimentjes uit het publiek. Ook de beide apostelen lieten zich niet onbetuigd. Later werd ik door ouderling Faust apart genomen, glimlachend en op milde toon zei hij: 'Dat was een goede toespraak. Maar u hebt het belangrijkste punt niet vermeld.'

Ik vroeg hem wat dat was. Weken later stemde hij erin toe om het mij te zeggen. Zijn antwoord strekt mij nog steeds tot lering.

Als de heiligen die toen Paulus hoorden spreken — zo had ik volgens hem verzuimd te zeggen — een getuigenis

hadden gehad van de waarde en het gezag van de sleutels die hij bezat, dan was het apostelschap wellicht niet van de aarde weggenomen.

Daarna heb ik er Paulus' brief aan de Efeziërs nog eens op nageslagen. En toen zag ik dat Paulus de mensen wilde laten inzien hoe belangrijk het was dat de priesterschapssleutels in ononderbroken lijn van de Heer via zijn apostelen tot hen, de leden van de kerk, waren gekomen. Paulus wilde ze een getuigenis geven van die sleutels.

Paulus getuigde tot de Efeziërs dat Christus aan het hoofd van zijn kerk staat. En hij leerde ze dat de Heiland zijn kerk heeft gefundeerd op apostelen en profeten, die alle de sleutels van het priesterschap bezitten.

Paulus' onderwijs en voorbeeld waren helder en krachtig. Desondanks wist hij dat de grote afval ophanden was. Hij wist dat er binnen afzienbare tijd geen apostelen en profeten meer op aarde zouden zijn. Maar hij wist ook dat er een grote dag van herstelling in het verschiet lag. Hij schreef over die tijd aan de Efeziërs, over wat de Heer zou doen: '[die], ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder een hoofd, dat is Christus, samen [zou] vatten, in Hem.'[1]

Paulus keek vooruit naar de bediening van de profeet Joseph Smith, de tijd dat de hemelen opnieuw zouden opengaan. En dat is gebeurd. Johannes de Doper is gekomen en heeft aan twee stervelingen het priesterschap van Aäron en de sleutels van de bediening van engelen en van de doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden, verleend.

Apostelen en profeten van weleer keerden terug en verleenden Joseph de sleutels die zij tijdens hun leven in hun bezit hadden. In februari 1835

werden er weer mannen tot het heilig ambt van apostel geordend. En eind maart 1844 kregen de Twaalf de priesterschapssleutels weer in hun bezit.

De profeet Joseph Smith wist dat hij niet lang meer te leven had. Hij wist dat de waardevolle priesterschapssleutels en het apostelschap niet weer verloren mochten en niet verloren zouden gaan.

Een van de apostelen, Wilford Woodruff, heeft opgeschreven wat er in Nauvoo heeft plaatsgevonden toen de profeet de Twaalf toesprak:

'Bij die gelegenheid stond de profeet Joseph op en zei: "Broeders, ik zou lang genoeg willen leven om deze tempel voltooid te zien. Ik zal hem in dit leven niet meer zien, maar u wél. Ik heb alle sleutels van het koninkrijk Gods op uw hoofd verzegeld. Ik heb elke sleutel, elke macht en elk beginsel op u verzegeld die de God des hemels ooit aan mij geopenbaard heeft."[2]

Iedere profeet die na Joseph is gekomen, van Brigham Young tot president Hinckley, had die sleutels in zijn bezit en droeg het heilige ambt van apostel.

Maar net als in de tijd van Paulus vergt het gezag van die priesterschapssleutels geloof van ons. Het moet, door inspiratie die we krijgen, voor ons vaststaan dat de mannen die ons leiden en dienen de priesterschapssleutels bezitten. Dat zal de Geest tot ons moeten getuigen.

En dat hangt af van ons getuigenis dat Jezus de Christus is en dat Hij leeft en zijn kerk leidt. We moeten ook voor onszelf weten dat de Heer zijn kerk en de priesterschapssleutels door middel van de profeet Joseph Smith heeft hersteld. En we moeten er zeker van zijn, door toedoen van de Heilige Geest, en dat telkens weer, dat deze sleutels zonder onderbreking zijn doorgegeven tot aan de huidige profeet, en dat de Heer zijn volk zegent en leidt door de hiërarchie in de priesterschapssleutels, die via presidenten van ringen en districten, en via bisschoppen en gemeentepresidenten tot ons komen, waar we ook zijn en hoe ver we ook van de profeet en de apostelen af wonen.

Dat is tegenwoordig niet makkelijk. Het was in de tijd van Paulus niet makkelijk. Het is altijd moeilijk geweest om in feilbare mensen bevoegde dienstknechten van God te herkennen. Paulus zal voor velen een gewoon mens zijn geweest. Het vrolijke karakter van Joseph Smith voldeed voor sommigen niet aan het beeld dat zij van een profeet van God hadden.

Satan zal altijd proberen om het geloof van de heiligen Gods in de priesterschapssleutels te ondermijnen. Hij doet dat onder andere door te wijzen op de onvolkomenheden van de sleuteldragers. Zo kan hij ons getuigenis verzwakken en ons losweken van de priesterschapssleutels, waarmee de Heer ons aan Hem wil binden, zodat Hij ons en ons gezin bij Hem en onze hemelse Vader thuis kan brengen.

Het is Satan al vaker gelukt om het getuigenis te vernietigen, bijvoorbeeld van de mannen die, samen met Joseph Smith, de hemelen open hadden gezien en de stemmen van engelen hadden gehoord. Hoeveel onweerlegbare bewijzen ze ook hadden gezien en gehoord, toch viel dat allemaal weg toen zij het getuigenis niet meer voelden dat Joseph nog steeds de priesterschapssleutels in zijn bezit had.

Voorzichtigheid is geboden. Als we menselijke onvolkomenheden in iemand zoeken, zullen we die altijd vinden. Als we ons concentreren op de onvolkomenheden van sleuteldragers, lopen we gevaar. Als we met anderen over die onvolkomenheden spreken of schrijven, brengen we die personen in gevaar.

Tegenwoordig lijkt kwaadspreken over anderen een favoriet tijdverdrijf te zijn. Dat vormt al lang de basisstrategie van politieke campagnes. Het is het onderwerp van veel televisieprogramma's. Tijdschriften verdienen eraan. Als we iemand voor het eerst ontmoeten, letten we het eerst, bijna onbewust, op zijn of haar gebreken.

Willen we sterk blijven in Gods kerk dan kunnen en moeten we onze ogen leren om de kracht Gods te herkennen in het werk van wie Hij heeft geroepen. We moeten het gezelschap van de Heilige Geest waardig zijn. En we moeten om de Heilige Geest bidden, zodat we zullen weten dat de mannen die ons leiden dat gezag bij zich hebben. Dergelijke gebeden worden in mijn geval vaak beantwoord als ik zelf druk bezig ben met het werk van de Heer.

Er was een vreselijke ramp gebeurd. Op een junidag was er in Idaho een breuk in een dam ontstaan. Veel stadjes kwamen onder water te staan. Duizenden mensen, veelal heiligen der laatste dagen, zochten een goed heenkomen.

Ik was daar toen de mensen aan de herstelwerkzaamheden begonnen. Ik zag hoe een ringpresident zijn bisschoppen bijeenriep om leiding te geven aan het werk. In de eerste paar dagen was er geen hulp van buitenaf mogelijk. Ik zat in een werkvergadering van lokale leiders toen er een ambtenaar van de federale rampenbestrijdingsdienst arriveerde.

Hij probeerde de leiding over te nemen. Met veel overtuigingskracht begon hij op te lezen wat er allemaal gedaan moest worden. Terwijl hij elk punt oplas, zei de ringpresident, die naast hem zat, rustig: 'Is al geregeld.' Toen dat zo vijf of tien minuten doorging, hield de ambtenaar zijn mond en ging zitten. Hij luisterde hoe de ringpresident verslag kreeg van de bisschoppen en aanwijzingen gaf.

De ambtenaar was de volgende dag ruimschoots vóór de vergadering begon, aanwezig. Hij zat achterin. De ringpresident opende de vergadering.

Er werd verslag uitgebracht en hij gaf aanwijzingen. Na een paar minuten zei de federale ambtenaar, die van zijn superieuren alle gezag en middelen had gekregen: 'President Ricks, wat wilt u dat wij doen?'

Hij herkende gezag. Ik zag meer. Ik herkende het bewijs van de sleutels en het geloof dat hun macht ontsluit.

Dat gebeurde weer toen een man en vrouw kort na de dambreuk in de stad terugkeerden. Ze gingen niet naar huis. Ze gingen op zoek naar hun bisschop. Hij zat onder de modder, omdat hij met andere leden het slijk uit een woning aan het scheppen was. Ze vroegen hem wat ze konden doen.

Ze gingen aan het werk. Veel later gunden ze zich even om te kijken hoe het met hun eigen huis was gesteld. Het was er niet meer. Dus gingen ze op aanwijzing van hun bisschop weer aan de slag. Zij wisten bij wie ze moesten zijn om leiding van de Heer te krijgen.

Ik wist toen, en vaak daarna, hoe de ringen van Zion plaatsen van veiligheid worden. Ze worden een grote familie, verenigd, met zorg voor elkaar. Het vloeit voort uit eenvoudig geloof.

In geloof laten ze zich dopen en krijgen daarna de Heilige Geest. Doordat zij de geboden naleven, wordt die gave constant. Ze kunnen geestelijke zaken herkennen. Het valt ze minder zwaar om het gezag Gods in gewone mannen te zien, die geroepen zijn door God om hen te dienen en te leiden. Harten verzachten zich. Vreemdelingen worden medeburgers in Gods koninkrijk, verenigd in de banden der liefde.

Die gelukkige toestand kan niet blijven bestaan zonder een constante hernieuwing van geloof. De bisschop die we liefhebben, wordt ontheven. Zo ook de ringpresident. De apostelen die we in geloof volgden, worden naar huis geroepen naar de God die hen tot hun taak riep.

Dergelijke veranderingen, die zich altijd voordoen, bieden grote kansen. We kunnen ons openstellen voor openbaring, waardoor wij weten dat God de sleutels van de een op de ander heeft overgedragen. Als we willen, kunnen we die ervaring steeds weer hebben. En dat moeten we als we de zegeningen die God voor ons heeft, willen ontvangen, en waarvan Hij wil dat we ze aan anderen aanbieden.

Het antwoord op uw gebed is waarschijnlijk niet zo dramatisch als van sommigen, die zagen hoe Brigham Young, terwijl hij sprak, de gedaante van de omgekomen profeet Joseph aannam. Maar het kan net zo stellig zijn. En die geestelijke overtuiging verschaft vrede en macht. U zult weer weten dat dit de ware en levende kerk van de Heer is, dat Hij haar leidt door zijn geordende dienstknechten, en dat Hij om ons geeft.

Als genoeg van ons dat geloof oefenen en die overtuiging krijgen, zal God kracht schenken aan onze leiders en zegen op ons en onze dierbaren uitstorten. Wij worden dan wat Paulus zo graag wilde voor de mensen onder wie hij diende: 'Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.'[3]

Ik getuig dat ik weet dat Jezus Christus onze Heiland is en dat Hij leeft. Ik weet dat Hij de rots is, waarop deze kerk, zijn kerk, staat. In de naam van Jezus Christus. Amen ■

NOTEN

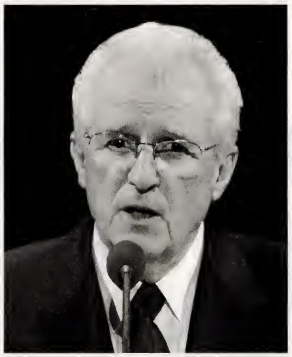
1. Efeziërs 1:10.
2. 'De sleutels van het koninkrijk', *Liahona*, april 2004, p. 42.
3. Efeziërs 2:20.

‘Hoed mijn schapen’

OUDERLING NED B. ROUECHÉ
van de Zeventig

We hebben allemaal een belangrijke taak, die inhoudt dat wij de mensen opzoeken die niet bij ons zijn, en hen liefhebben en begeleiden.

Toen ik als jonge zendeling in Mexico werkzaam was, werd ik geroepen als gemeentepresident in een kleine gemeente in de staat Veracruz. Toen mijn collega en ik de lidmaatschapskaarten van onze kleine gemeente bekeken, vonden we de kaart van een broeder die tot diaken was geordend maar niet meer naar de kerk kwam.

We maakten een afspraak met hem. Toen we bij hem waren, nodigden wij hem uit om naar de kerk te komen en zijn taken als priesterschapsdrager te vervullen. De volgende zondag kwam hij naar de kerk, maar hij was niet netjes gekleed en ongeschoren. Dus leerden we hem dat hij schoon en netjes moest zijn om die heilige taken van het priesterschap te verrichten, zoals het rondedienen van het avondmaal. Zijn leven veranderde aanzienlijk toen hij trouw zijn taken ging vervullen. Die gemeente was mijn laatste standplaats voordat ik naar huis ging. Toen ik op het punt stond de gemeente te verlaten, kwam deze broeder naar me toe en sloeg zijn armen om me heen. Hij tilde me op en draaide me in de rondte. Toen hij dat deed, rolden de tranen over zijn wangen en zei hij: ‘Bedankt dat u gekomen bent om mij te helpen.’

Soms verliezen we ons doel uit het oog en dwalen we af. Soms worden onze gevoelens gekwetst of hebben we andere problemen. Het resultaat is hetzelfde en dan maken we geen aanspraak op onze zegeningen. Hoogmoed, wantrouwen, bedrog, ontmoediging en veel andere zonden kunnen overwonnen worden door een innerlijke verandering en door het pad te volgen dat de Heiland ons heeft laten zien. Hij zegt: ‘Leer van Mij, en luister naar mijn woorden; wandel in de ootmoed van mijn Geest, en in Mij zult gij vrede hebben’ (LV 19:23). De Heiland heeft ons losgeld betaald. Hij heeft eenieder van ons lief en steekt de helpende hand uit naar iedereen die Hem volgt.

Diep van binnen hebben wij allemaal het verlangen om het goede te doen. Als dat verlangen gevoed en verzorgd wordt met de eeuwige waarheden van het evangelie en het getuigenis van de Geest, zal het reageren en sterker en levendiger worden totdat het ons tot de volheid van de waarheid zal leiden. Dat verlangen moet door liefde en zorg worden opgewekt en voortdurend verzorgd. Het is net als de tuinman die prachtige bloemen kweekt. De voortdurende zorg en voeding leiden in de loop van de tijd tot prachtige bloemen die iedereen kan zien.

Vergeving is ook een belangrijk onderdeel van onze terugkeer tot de vreugde in het koninkrijk van onze Vader. Op enig moment kunnen we ons beledigd voelen of verkeerd bejegend, en dat kan een struikelblok worden waardoor we ons eeuwige doel uit het oog verliezen — de terugkeer naar onze hemelse Vader. De Heiland heeft ons het patroon voor vergeving gegeven toen Hij ons leerde bidden. Hij zei: ‘En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren’ (Matteüs 6:12). Daaruit kunnen we leren dat we anderen moeten vergeven als wij vergeving willen ontvangen. Dat is soms vrij moeilijk als de wonden diep zijn en al een tijdje schrijnen.

Maar in deze laatste dagen heeft de Heiland dit beginsel nog duidelijker uitgelegd: ‘In dagen van ouds zochten mijn discipelen elkander te beschuldigen, en vergaven elkander niet in hun hart; en wegens dit kwaad werden zij bezocht en gevoelig gekastijd.

Daarom zeg Ik tot u, dat gij elkander dient te vergeven; want hij, die zijn broeder zijn overtredingen niet vergeeft, staat veroordeeld voor de Here, want in hem verblijft groter zonde.

Ik, de Here, zal vergeven, wie Ik wil vergeven, maar het is van u

vereist alle mensen te vergeven' (LV 64:8–10). Als we deze raad opvolgen, kunnen we zelfs de moeilijkste beproevingen doorstaan.

Als we datgene vergeven en vergeten wat ons dwars zit en wat ons van het rechte pad afleidt, wordt er een grote last van onze schouders verwijderd en zijn we vrij — vrij om voorwaarts te gaan en vooruitgang in het evangelie van Jezus Christus te maken, met meer liefde in ons hart. We worden gezegend met meer enthousiasme voor het leven, en ons hart wordt verhelderd. Door een vlaag van geestelijke energie worden we blij en gelukkig voorwaarts gedreven. De problemen uit het verleden worden als oude, versleten kleding weggedaan. 'Nu zeg ik u, dat de Goede Herder tot u roept; en indien gij naar zijn stem wilt luisteren, zal Hij u in zijn kudde opnemen, en zijt gij zijn schapen' (Alma 5:60).

Er is moed voor nodig om terug te komen als we van het pad van de Heiland zijn afgedwaald. Ik beloof u dat als u moedig de nodige stappen neemt, u zult merken dat u met liefde zult worden overspoeld. Er zijn veel mensen die zich met u verheugen en u willen begeleiden. U zult verzorgd worden en uw hart zal met vreugde worden vervuld.

'Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen; want ziet, de Here, uw Verlosser onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen. En hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert!' (LV 18:10–11, 13.)

We zijn allemaal broeders en zusters van elkaar, kinderen van onze hemelse Vader. Wij moeten de helpende hand uitsteken naar de mensen die om de een of andere reden het pad hebben verlaten. We hebben u lief en nodigen u uit om aan tafel te komen en deel te nemen aan het geestelijke feestmaal dat de Heer voor

onze vreugde en geluk heeft bereid. U zult de liefde van onze hemelse Vader leren kennen als u met een gewillig hart terugkomt, gehoorzaam bent en bereid bent om deel te nemen en te dienen. Hij kent u, Hij weet wat uw behoeften zijn en hoe uw toekomst eruitziet. Hij kent de gevoelens, het leed en de beproevingen van eenieder van ons. Daarom, en door de oneindige verzoening van zijn Zoon Jezus Christus, kunt u iedere beproeving tijdens uw levensreis onder ogen zien.

De Heiland heeft ons allemaal een grote verantwoordelijkheid gegeven. Hij zei: 'Weid mijn schapen' (Johannes 21:17). Dat houdt ook in dat wij de mensen opzoeken die niet bij ons zijn, en hen liefhebben en begeleiden. Zij stonden in het voorsterfelijk bestaan bij ons. Zij hebben heilige verbonden gesloten met hun doop, en misschien zelfs in de tempel. Nu hebben zij onze hulp nodig.

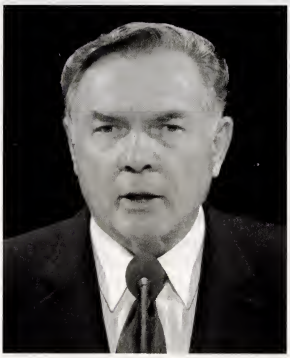
Ik bid dat eenieder van ons aan onze familieleden en aan onze vrienden en kennissen zal denken die niet de volledige zegeningen van het evangelie in hun leven hebben. Denk aan de mensen voor wie u verantwoordelijk bent vanwege uw roeping. Vraag uzelf af wat u kunt doen. Onze hemelse Vader zal u leiden als u zijn hulp inroept. Ga naar hen op zoek en nodig ze uit om terug te komen en volledig deel te nemen aan de prachtige boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Laat ze uw liefde en getuigenis horen en voelen. Herinner ze aan de eeuwige waarheden die ze ooit hebben gekend en waardoor ze vreugde en geluk kunnen ontvangen.

Mogen wij ijverig ons best doen om zijn afgedwaalde schapen te vinden, zodat zij in de kudde kunnen terugkeren. Hij, die 'machtig is om te behouden' (2 Nephi 31:19), is de goede Herder die zijn schapen liefheeft. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

‘Ik sta aan de deur en Ik klop’

OUDERLING RONALD T. HALVERSON
van de Zeventig

Ik wil u uitnodigen om uw uiterste best te doen om oprecht naar de waarheid te zoeken, en God, de eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, te leren kennen.

Enkele weken geleden woonde ik met een goede vriend een etentje bij — een vriend die pas met pensioen is gegaan, goed is opgeleid en erg succesrijk is. In zijn land is hij een autoriteit in zijn vakgebied. Toen we tijdens het eten naast elkaar zaten, keek hij me aan en vroeg me over de kerk. Dat verbaasde me omdat ik wist dat hij, net als veel andere mensen in de wereld, niet in God geloofde. Maar zijn vraag was oprecht. Hij had er duidelijk zelf over nagedacht, want we hadden er nooit eerder over gesproken.

Ik vertelde hem over de herstelling, dat God, de eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, aan Joseph Smith waren verschenen, en dat door hem het priesterschap en het gezag van God op aarde zijn hersteld. Ik gaf mijn getuigenis dat ik zeker wist dat ik de waarheid sprak. Het was lang stil terwijl hij over mijn woorden nadacht. Toen ik besefte dat hij aan het verwerken was wat ik had gezegd, boog ik me naar hem toe en zei: ‘Je kunt zelf zeker weten dat mijn woorden waar zijn: als je “God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen (…) met een oprecht hart (…) en geloof hebt in Christus, zal Hij [en dat beloof ik je] door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan [je] bekendmaken. En door de kracht des Heiligen Geestes [kun je] de waarheid van alle dingen weten.’[1]

Hij bleef nadenken. Helaas werden we door andere gasten onderbroken en ging dat waardevolle moment verloren, maar ik wist dat hij nog steeds nadacht over wat hij had gehoord en gevoeld. En ik hoop dat er zich nog een gelegenheid zal voordoen, want er is nog zoveel meer dat ik hem wil vertellen. Ik weet dat hij, net als miljoenen andere mensen op de wereld, tevreden met zijn leven is. Nephi zei dat ze ‘in zinnelijke gerustheid’ zijn ingedommeld.[2] Zij zijn beïnvloed door tradities en volgens de voorschriften van mensen onderwezen.

Toen ik over dat moment nadacht, vroeg ik me af wat de beloning is als wij de levensbeschouwingen van mensen volgen. Het antwoord lijkt duidelijk. Die levensbeschouwingen sterven tegelijk met hun cultuur af, en blijven zonder hoop op een eeuwige beloning in het stof achter. Ik had het gevoel dat mijn vriend door de Geest van de Heer geraakt was. Onze hemelse Vader geeft ons nooit op. De Heiland heeft gezegd: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.’[3]

Maar wij moeten het verlangen hebben om de deur te openen, ook als het fundament van onze vorige overtuiging of levenswijze erdoor wankelt. En dat geldt ook voor minderactieve leden en mensen die geen lid van de kerk zijn. Ik moet aan de woorden van een lofzang denken:

‘O weet, dat elke ziel is vrij
haar pad te kiezen waar ’t ook zij.
Ten hemel dwingt de Heer ons niet,
daar Hij een vrije wil ons liet.

Voor ieder is ’t geloven vrij,
God roept tot allen: Komt tot Mij!
Zijn wij gehoorzaam aan dat woord,
Dan helpt Hij ons ook verder voort.[4]

Onze hemelse Vader zal nooit onze keuzevrijheid wegnemen. We moeten ernaar streven en verlangen om onze Vader en zijn Zoon Jezus Christus te leren kennen. Er is een manier waarop alle mensen te weten kunnen komen of de leringen van Jezus Christus al dan niet waar zijn. Tijdens het Loofhuttenfeest zei Jezus tegen de twijfelaars: ‘Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek.’[5]

President David O. McKay heeft

gezegd dat dit 'de eenvoudigste manier is om iemand de kennis bij te brengen die het verstand kan bevatten. *Als u iets doet, en het u eigen maakt*, zult u te weten komen of het goed of slecht is. U kunt *mij* er wellicht niet van overtuigen, maar *u weet het* zeker, omdat *u het toegepast hebt*.'[6]

Wat is wil van de Vader? 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen getuigt tot de wereld dat de "wil" van God in deze bedeling is geopenbaard, dat de beginselen van het evangelie en het leven zijn geopenbaard, dat ze overeenkomen met de beginselen die Christus in het midden des tijds heeft verkondigd.'[7] En dat 'dankzij de verzoening van Christus alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie zalig kunnen worden.'[8]

We leven in een tijd waarin men alles wil beredeneren. Mensen nemen geestelijke ervaringen niet serieus en ontzeggen zichzelf openbaringen. Waar is het zoeken naar, het openstaan voor en het vragen om waarheid en kennis gebleven? We hebben de neiging om op ons eigen verstand te vertrouwen. De Heer wil dat wij openstaan voor de Geest, en Hij heeft ons een voorbeeld gegeven:

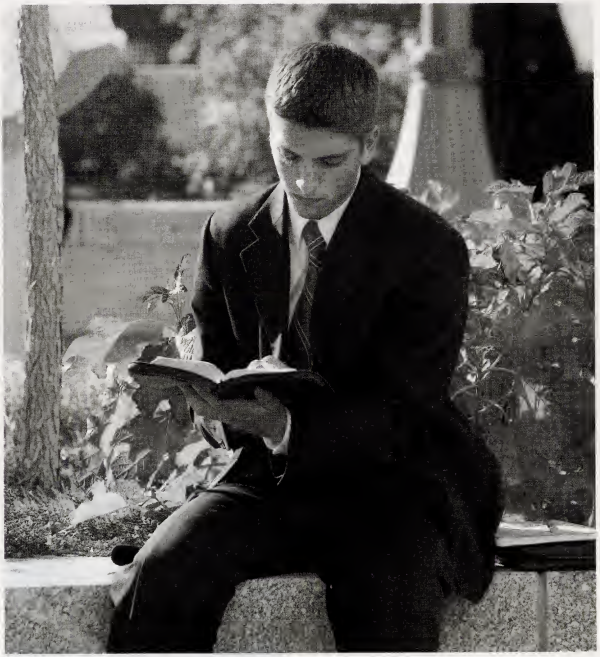
'En verder zal Ik u een voorbeeld [patroon] in alle dingen geven, opdat gij niet moogt worden misleid; want Satan gaat rond in het land, en hij gaat voort de natiën te misleiden —

daarom wordt hij, die bidt en een verslagen geest heeft, door Mij ontvangen, indien hij mijn verordeningen gehoorzaamt.

'Hij, die spreekt met een verslagen geest, wiens taal nederig en opbouwend is, is van God, indien hij mijn verordeningen gehoorzaamt.'[9]

Waarom is het belangrijk om de waarheid te weten?

Vlak voordat Jezus, onze Verlosser, de beek Kidron overstak en door Judas werd verraden, sprak Hij het prachtige hogepriesterlijk gebed uit. Hij bad

voor ons tot de Vader en zei: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.'[10]

Het eeuwige leven is God en zijn Zoon kennen. Hoe kunnen we God leren kennen als we niet bereid zijn om Hem te zoeken en zijn wil te doen? Het eeuwige leven is waar we het meest naar moeten verlangen.

We kunnen niet Jezus Christus en zijn leringen bestuderen zonder ten goede beïnvloed en veranderd te worden. Als u een getuigenis van de Heiland ontwikkelt, wilt u op Hem gaan lijken en Hem volgen, u laten dopen en een heilig verbond met Hem sluiten.

Onze Heiland is met ons allen begaan:

'Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen;

want ziet, de Here, uw Verlosser, onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen.

'En Hij is wederom uit de doden opgestaan, opdat Hij alle mensen tot Zich mocht brengen op voorwaarde van bekering.

En hoe groot is zijn vreugde over de ziel, die zich bekeert!'[11]

Door zijn grote liefde voor ons, zijn goddelijke liefde, wil Hij dat wij dezelfde vreugde hebben die Hij ervaart. Hij heeft gezegd: 'Dit heb ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde.'[12] Hij zal ons zegenen met echte vrede — mentale, emotionele, lichamelijke, geestelijke en economische vrede — 'niet gelijk de wereld die geeft.'[13] Maar een vrede 'die alle verstand te boven gaat.'[14]

Naarmate we de wil van de Vader gehoorzamen, zullen we geestelijk, verstandelijk en emotioneel groeien

en zal de Heilige Geest ons geruststellen. Die geruststelling en vreugde kunnen tot een volmaakte kennis uitgroeien. De Heiland heeft gezegd: 'Indien gij zult bidden, zult gij openbaring op openbaring ontvangen en kennis op kennis, opdat gij de verborgenheden en vreedzame dingen — die vreugde en het eeuwige leven brengen — moogt weten.'[15]

Ik wil de minderactieven, de oprechten van hart, mijn vriend en de goede mensen op aarde uitnodigen om uit zelfgenoegzaamheid en dwaze tevredenheid te ontwaken en tot Christus te komen, en uw uiterste best te doen om oprecht naar de waarheid te zoeken, en God, de eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, te leren kennen. Want 'dit is de weg, en er is geen andere weg of naam onder de hemel gegeven, waardoor de mens in het koninkrijk Gods zalig kan worden.'[16]

Ik geef u mijn getuigenis dat als u zijn wil gehoorzaamt, u het gevoel zult krijgen dat Hij dichtbij is, zult leren wat eeuwige vreugde is en zult begrijpen dat het eeuwige leven bereikbaar is. U zult weten dat Hij bestaat, dat Hij onze Vader is, die liefdevol de realiteit van de verzoening en de opstanding en de goddelijke aard van zijn werk openbaart. Daarvan geef ik mijn nederige getuigenis, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

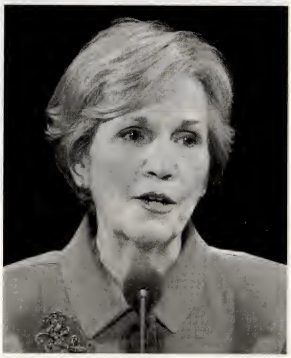
NOTEN

1. Moroni 10:4–5.
2. 2 Nephi 28:21.
3. Openbaring 3:20.
4. 'Know This, That Every Soul is Free', *Hymns*, 240.
5. Johannes 7:17.
6. 'What Is Eternal Life?', *Instructor,* maart 1968, p. 97.
7. David O. McKay, *Instructor,* maart 1968, p. 98.
8. Geloofsartikelen 1:3.
9. LV 52:14–16.
10. Johannes 17:3.
11. LV 18:10–13.
12. Johannes 15:11.
13. Johannes 14:27.
14. Filippenzen 4:7.
15. LV 42:61.
16. 2 Nephi 31:21.

Is de ZHV u tot zegen?

BONNIE D. PARKIN
Algemeen ZHV-presidente

Omdat de zustershulpvereniging door God is ingesteld, wordt niet alleen de vrouw gezegend, maar het hele gezin en de kerk.

Een man die op zijn leven terugkeek, zei onlangs tegen mij: 'Toen ik opgroeide, was mijn vader inactief. Hij was alcoholist, en in zijn slechte buien kon hij wreed en beschuldigend zijn. In de regel had hij er geen bezwaar tegen dat mijn moeder in de wijk werkzaam was. Ze heeft 38 jaar in het jeugdwerk gewerkt en een groot deel van die tijd ook in de jongevrouwen. Ze nam veel hooi op haar vork. Ze had een moeilijk huwelijk en ik weet nu dat ze soms ontmoedigd was, maar dat had ik toen niet in de gaten.

'Pas later begreep ik dat de zusters van onze wijk haar kracht waren. Ze heeft nooit in het presidium van de ZHV gewerkt, maar ze woonde altijd de bijeenkomsten bij en ze had veel vriendinnen. Ik beschouwde ze nooit als ZHV-zusters; ze waren gewoon mama's zussen. Zij gaven om haar en hadden haar lief. Ze had zelf alleen maar broers en zoons. In onze wijk vond ze de zusters die ze zo hard nodig had. Ik weet dat ze met hen over haar gevoelens sprak — gevoelens die ze nergens anders kwijt kon. In mijn ogen had dat allemaal niets met de "ZHV" te maken, maar ik begrijp nu dat dat toch wel zo was.'[1]

Ik werd geraakt door de herinnering van deze zoon aan de ZHV. Ja, vrouwen zijn lid van de zustershulpvereniging, maar de ZHV is niet alleen zusters, maar eenieder van ons tot zegen.

In hoeverre is de ZHV *u* tot zegen?

Ik heb president Hinckley die vraag gesteld. Hij antwoordde: 'De zustershulpvereniging is mijn familie en de familie van mijn lieve vrouw al zeven generaties tot zegen. Al vanaf het begin van de kerk hebben onze moeders en dochters geleerd dat het hun plicht is om mensen in nood te helpen. Ze hebben huishoudelijke vaardigheden geleerd, ze zijn aangemoedigd om zich geestelijk te ontwikkelen en ze zijn gaan beseffen wat hun potentieel als

vrouw is. Veel van dit alles hebben zij in de ZHV geleerd, en mee naar huis genomen om de rest van onze familie tot zegen te zijn.'[2]

Ik kan me nog goed herinneren dat ik als kind onder het quiltframe van mijn grootmoeder speelde terwijl zij en de ZHV-zusters eraan werkten. Ik was nog jong, maar ik wist dat dit bij de ZHV hoorde — andere mensen tot zegen zijn. Mijn moeder en grootmoeder hebben me liefde voor de ZHV bijgebracht. Ik houd van de ZHV — mijn hele leven al, denk ik. Dankzij de ZHV heb ik de Heiland beter leren kennen en is mijn liefde voor Hem en mijn hemelse Vader versterkt. Door mijn lidmaatschap van de ZHV, en doordat ik ernaar streef om mijn verbonden na te leven, naastenliefde te betonen en mijn gezin te versterken, krijg ik veel kansen om te leren, lief te hebben, te dienen en met de liefde van de Heer vervuld te worden.

Daarom vraag ik u opnieuw: hoe is de ZHV *u* tot zegen?

Tijdens een bezoek aan het opleidingscentrum voor zendelingen in Brazilië vroeg ik de zendelingen: 'Wat is volgens jullie de zustershulpvereniging?' Eén zendeling zei: 'Ovenschotels!' Een ander zei: 'Mijn moeder en zus zijn er lid van.' Uiteindelijk zei iemand: 'Het is de vrouwenorganisatie van de Heer.' Hij had gelijk, maar er is meer. De zustershulpvereniging 'is een *essentieel* onderdeel van het evangelie.'[3]

Het jaar 1842 was uitermate moeilijk voor de profeet Joseph Smith. Voormalige vrienden hadden zich tegen hem gekeerd. Andere vijanden wilden hem uit Nauvoo ontvoeren om de groei van de kerk te belemmeren. Datzelfde jaar organiseerde hij de zustershulpvereniging, om voor de armen en behoeftigen te zorgen en om 'zielen te redden'.[4] President J. Reuben Clark jr. heeft gezegd dat Joseph Smith te midden van al deze beproevingen 'bij de zusters troost zocht, om opgebeurd te worden in die moeilijke tijd.'[5] Dat is een aandoenlijke gedachte: een profeet van God die troost zoekt bij zijn zusters — vrouwen die hij het motto 'de liefde vergaat nimmermeer'[6] had gegeven. Dat doet me denken aan de vrouwen die met de Heiland op Golgota rouwden.

De zustershulpvereniging is profeten tot zegen geweest; hoe is de ZHV u tot zegen?

President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'De veiligheid van het gezin en de familie wordt groter als de echtgenote en moeder, en de dochters tot de ZHV behoren.'[7] Waarom? Omdat de moeder het hart van het gezin is.

Omdat ik bij de ZHV hoor, ben ik hernieuwd, versterkt, en toegewijd om een betere moeder, vrouw en dochter van God te worden. Mijn hart is vervuld met begrip van het evangelie, met de liefde van de Heiland en alles wat Hij voor ons gedaan heeft. Dus zeg ik tot u, lieve zusters: kom naar de ZHV! Dan zal in uw gezin liefde heersen; u en uw gezin zullen gevoed en versterkt worden. Uw gezin heeft uw rechtschapen hart nodig.

Toen ik onlangs voor de kerk in Peru was, bezocht ik het nederige gezin van broeder en zuster Morales. Ze waren vervuld met liefde. Ze hebben drie kinderen en zijn nu 4 jaar lid van de kerk. Zuster Morales heeft veel geleerd in de ZHV. Om aan het onderhoud van het gezin bij te dragen, en omdat hun zoon op zending was, heeft ze voor andere mensen gewassen en gestreken. Ze heeft op twee kinderen van een buurvrouw gepast die moest werken. Ze steunt haar man die een nieraandoening heeft en president van het ouderlingenquorum is. Ze bespreken samen de lessen van Heber J. Grant zodat hij zich op zijn les kan voorbereiden.

Ik vroeg haar: 'Gaat u op huisbezoek?' Met een glimlach op haar gezicht antwoordde ze: 'Jazeker, zuster Parkin. Ik bezoek vier zusters. Twee zijn minderactief, maar ik zal ze met liefde terugbrengen.'

Toen we weggingen, zag ik een zelfgemaakt bordje boven de deur hangen. Er stond op: 'Heb je vandaag al in

de Schriften gelezen?' De zustershulpvereniging is dit gezin, deze wijk en deze gemeenschap tot zegen. Hoe is de ZHV u tot zegen?

Bij de ZHV horen is essentieel voor pasgedoopte zusters, maar ook indirect voor hun gezin. Toen mijn man president van het zendingsgebied Londen-Zuid was, ontmoette ik veel nieuwe leden — zoals Gloria, een alleenstaande moeder. Toen ze lid van de kerk werd, werd ze ook lid van de ZHV. Het was een veilige plek waar ze vragen over haar nieuwe geloof kon stellen. Ze hoorde andere vrouwen over hun ervaringen vertellen, waardoor zij het woord van God kon toetsen.[8] Ze heeft haar patriarchale zegen ontvangen, is naar de tempel geweest en volbrengt haar taken in de kerk. Ik denk aan wat president Hinckley tegen me gezegd heeft: '[Vrouwen] moeten samenzijn in een omgeving waar hun geloof versterkt wordt.'[9] De zustershulpvereniging is zo'n omgeving.

Ik dacht aan de jeugdige soldaten toen ik de zoon van een ZHV-zuster hoorde zeggen: 'Ik ben door het geloof en het voorbeeld van mijn moeder gezegend. Toen ik het priesterschap ontving, wist ik dankzij het huisbezoek van mijn moeder al veel over huisonderwijs, eigenlijk net zoveel als ik van het voorbeeld van mijn vader op het gebied van huisonderwijs had geleerd. (…) Haar geloof in het priesterschap beïnvloedt mijn geloof en versterkt mijn verlangen om [een] waardig (…) ouderling te zijn.'[10]

Broeders en zusters, door de zustershulpvereniging ben ik veranderd, gezegend en een beter mens geworden. En dat geldt volgens mij voor ons allen.

Ik bid dat moeders en dochters met meer energie zullen deelnemen, dat echtgenoten hun vrouw zullen steunen en dat ouders hun dochters op de ZHV zullen voorbereiden. Ik moedig priesterschapsleiders aan om Gods dochters — jong en oud — naar de zustershulpvereniging te leiden. De ZHV is een van de vele wonderen van de herstelling. Als we dat doen, zullen we overspoeld worden met gevoelens van dankbaarheid voor deze heilige organisatie.

Omdat de zustershulpvereniging door God is ingesteld, wordt niet alleen de vrouw gezegend, maar het hele gezin en de kerk. Ik getuig dat de ZHV een essentieel onderdeel van het herstelde evangelie van de Heer is, omdat de organisatie gebaseerd is op naastenliefde — zijn reine liefde. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

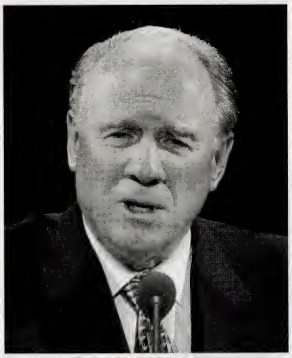
NOTEN

1. Privécorrespondentie.
2. Privécorrespondentie.
3. President Joseph Fielding Smith, *Relief Society Magazine*, januari 1965, p. 4, cursivering toegevoegd.
4. Zie *History of the Church*, deel 5, p. 25.
5. 'The Prophet's Sailing Orders to Relief Society', *Relief Society Magazine*, december 1949, p. 797.
6. Moroni 7:46.
7. *Ensign*, mei 1998, p. 73.
8. Zie Alma 32:27.
9. Persoonlijk gesprek.
10. Privécorrespondentie.

Ons getuigenis versterken

OUDERLING DONALD L. STAHELI
van de Zeventig

Naast het gebed geregeld de Schriften lezen, overdenken en toepassen, is een onvervangbaar hulpmiddel om een sterk en levendig getuigenis te krijgen en te versterken.

Onlangs had ik een diepgaand gesprek met een jongeman die overwoog om op zending te gaan. Uit het gesprek bleek dat hij het te kwaad had met zijn beslissing, omdat hij twijfelde aan de kracht van zijn getuigenis van het evangelie van Jezus Christus. Hij wilde weten waarom hij geen duidelijker antwoord op zijn gebeden en schriftstudie had ontvangen.

Deze jongeman, die ik Jim zal noemen, was door liefdevolle ouders buiten Utah opgevoed, die hun best deden om hun kinderen in de beginselen van het evangelie te onderwijzen.

Hij is goed in sport en is populair bij zijn vrienden op school. Maar hij is slechts een van de weinige leden van de kerk op zijn grote middelbare school.

Omdat ik zelf ook van buiten Utah kom, kon ik zijn problemen goed begrijpen — trouw aan de beginselen van het evangelie willen blijven, maar ook door je vrienden geaccepteerd willen worden. Maar die vrienden hebben over het algemeen wel andere normen en overtuigingen.

Hij was op zoek naar een diepere bevestiging van zijn getuigenis van Jezus Christus en de herstelling van het evangelie.

Vandaag wil ik me tot Jim en vele anderen richten — jongemannen en jongevrouwen over de hele wereld, die net als Jim aan hun getuigenis twijfelen, maar heel graag een sterk getuigenis willen ontwikkelen dat hen door de gevaren van het leven zal leiden.

Maar ik spreek ook tot de volwassenen die de geest van het evangelie nog niet krachtig hebben ervaren. Omdat ze geen sterk getuigenis hebben, richten sommige mensen hun gedachten en daden zozeer op wereldse zaken dat ze de invloed van het licht van het evangelie minimaliseren.

En zoals ouderling Neal A. Maxwell zo welsprekend heeft beschreven, geldt dat ook voor de '"eerzame" leden van de kerk die aan de oppervlakte blijven in plaats van hun discipelschap te verdiepen en die zich liever vluchtig voor een goede zaak inzetten dan "ijverig" (LV 76:75; 58:27).' (*De Ster*, januari 1993, p. 58.)

Toen ik de uitvaartdiensten van ouderling Neal A. Maxwell en ouderling David B. Haight bijwoonde en naar de welverdiende huldeblijken luisterde, drong het uitzonderlijke voorbeeld van getuigenis en discipelschap van deze twee geweldige broeders diep tot mij door. Ik bleef nadenken hoe hun voorbeeld een hulpmiddel zou kunnen zijn om ons getuigenis te versterken en ons voornemen te vergroten om dichter bij Christus te komen.

Deze twee grote discipelen zijn een toonbeeld van de aanmoediging die president Gordon B. Hinckley ons allen heeft gegeven: 'Deze woorden van mij worden vaak geciteerd: "Doe uw best." Maar ik wil graag duidelijk maken dat we ons uiterste best moeten doen. We hebben vaak de neiging om tevreden te zijn met middelmatige prestaties. We zijn tot zoveel meer in staat.' ('Sterk en onverzettelijk standhouden', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leiders*, 10 januari 2004, p. 21.)

De raad en aanmoediging van president Hinckley is vooral van toepassing op het ontwikkelen en versterken van ons getuigenis van Jezus Christus.

Als we een oprecht getuigenis hebben, ontvangen we het licht van het herstelde evangelie van Jezus Christus, en concentreren we ons op het doel om bij onze Vader in de hemel terug te keren. Ons persoonlijke getuigenis wordt echter in de verschillende levensfasen door verschillende ervaringen ontwikkeld.

Net als Jim had ik als jongeman 'eerzame ouders' (1 Nephi 1:1). Zij onderwezen ons door voorschrift en voorbeeld in de beginselen en waarden van het evangelie. Als jongetje dacht ik dat ik een getuigenis

had. Ik geloofde! En vervolgens kreeg ik door geloof, gebed, schriftstudie en, vooral, vaderlijke zegens thuis enkele geestelijke ervaringen waardoor ik serieuzer ging nadenken over de beginselen die ik had geleerd — maar nog serieuzer over de gevoelens die ik begon te krijgen. Ik ben mijn ouders eeuwig dankbaar omdat zij mij door die bijzondere geestelijke ervaringen hebben begeleid. Zij hebben een blijvende invloed op mij en op de kracht van mijn getuigenis gehad.

Ik denk dat Alma aan ons dacht toen hij tegen de Zoramieten zei wat zij moesten doen om een getuigenis te ontvangen:

'Doch ziet, als gij uw talenten wilt opwekken en wakker schudden, al is het slechts om mijn woorden te toetsen, en een sprankje geloof wilt oefenen, al kunt gij niet meer dan verlangen te geloven, laat dan dit verlangen in uw werken, totdat gij in die mate gelooft, dat gij voor een gedeelte mijner woorden een plaats kunt inruimen' (Alma 32:27).

Alma gaat dan verder om 'het woord bij een zaadkorrel [te] vergelijken.' Hij legt uit dat als we ons hart openstellen het 'in uw boezem [zal] beginnen te zwellen' (Alma 32:28). Vervolgens geeft Alma ons de sleutel om een sterk getuigenis te ontwikkelen:

'Doch indien gij het woord wilt aankweken, ja, met uw geloof en met grote naarstigheid en met geduld de boom wilt aankweken als hij begint te groeien, en naar de vruchten er van uitzien, zal hij wortel schieten en ziet, het zal een boom zijn, die reikt tot in het eeuwige leven' (Alma 32:41).

En dan volgt de belofte!

'Dan, mijn broederen, zult gij de vruchten oogsten van uw geloof, uw naarstigheid, uw geduld en uw lankmoedigheid, toen gij er op wachtte, dat de boom u vruchten zou opleveren' (Alma 32:43).

Laten we samen even nadenken, broeders en zusters, wat Alma ons duidelijk probeert te maken.

Ten eerste moeten we een oprecht *verlangen* hebben om te geloven. Woorden als '*opwekken*', '*wakker schudden*', '*toetsen*' en '*een sprankje geloof oefenen*', zijn woorden die tot actie leiden en waar we iets mee moeten doen.

Zijn beschrijving van het zwellen in onze boezem slaat op de invloed van de Heilige Geest. En zoals Moroni belooft: 'Door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten' (Moroni 10:5).

Om de invloed van de Geest te laten groeien, moeten we die volgens Alma voeden met 'geloof en met grote naarstigheid en met geduld.' Vervolgens belooft hij dat de zegeningen — geloof, naarstigheid, geduld en

lankmoedigheid — het eeuwige leven zullen opleveren. (Alma 32:41; zie ook vers 43.)

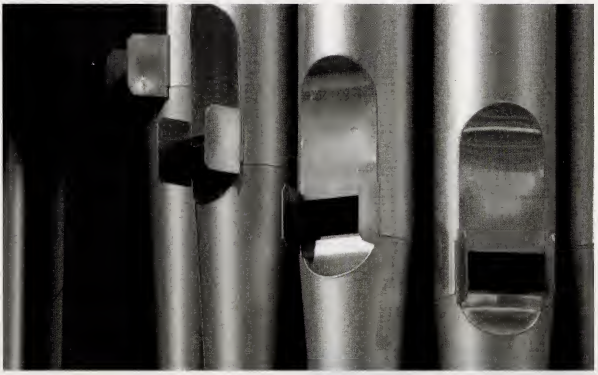
Net als Alma zijn de hedendaagse profeten duidelijk over wat wij moeten doen om ons getuigenis te ontwikkelen en te versterken.

Wij zijn hier op aarde om door de beproevingen en de problemen van het dagelijks leven ons eeuwig heil te bewerkstelligen. Dat kunnen we niet met het geleende licht van het getuigenis van een ander tot stand brengen. Als we door het getuigenis van profeten, leiders en andere mensen inspiratie ontvangen, moeten die geestelijke gevoelens het verlangen vergroten om onze overtuiging te versterken.

Ik wil tegen mijn jonge vriend en tegen iedereen zeggen: blijf op de Heer vertrouwen. Het antwoord op uw gebeden is misschien niet zo duidelijk of tijdig als u zou willen, maar blijf bidden. De Heer luistert! Als u bidt, vraag dan om de hulp om de influisteringen van de Geest beter te begrijpen. En doe dan uw uiterste best om in overeenstemming met de Geest te leven. Als u de influisteringen van de Geest herkent of voelt, geef daar dan gehoor aan.

Het is uitermate belangrijk dat wij dagelijks vurig om vergeving, hulp en leiding bidden, zodat ons getuigenis versterkt kan worden. Als onze gebeden gehaast, eentonig, vluchtig of onnadenkend zijn, raken we het contact met de Geest kwijt. En die is zo belangrijk voor de voortdurende leiding die we nodig hebben om de dagelijkse problemen het hoofd te bieden. Als we iedere ochtend en avond gezinsgebed houden, worden we nog meer gezegend en worden onze persoonlijke gebeden en ons getuigenis nog krachtiger.

Als we oprecht de Schriften bestuderen, krijgen we geloof, hoop en oplossingen voor onze dagelijkse problemen. Naast het gebed geregeld de Schriften lezen, overdenken en

toepassen, is een onvervangbaar hulpmiddel om een sterk en levendig getuigenis te krijgen en te versterken.

President Spencer W. Kimball heeft ons eraan herinnerd hoe belangrijk het is om geregeld de Schriften te bestuderen: 'Ik heb gemerkt dat als mijn relatie met God oppervlakkig is en als het erop lijkt dat God niet naar mij luistert, (...) en ik me in de Schriften verdiep, de afstand kleiner wordt en de geestelijke instelling terugkeert.' (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, Edward L. Kimball [red.], 1982, p. 135.)

De Heiland heeft gezegd: 'Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen' (Johannes 5:39).

De sterke, onwankelbare getuigenissen die u als getrouwe leden van de kerk hebt, zijn tot stand gekomen door met een gebed in uw hart de raad uit de Schriften en van onze profeten op te volgen. Die grote zegen kunnen wij allemaal ontvangen, als we daar oprecht naar streven.

Tot mijn jonge vriend Jim en alle anderen die zich af en toe zorgen maken over de kracht van hun getuigenis, wil ik zeggen dat onze hemelse Vader u liefheeft en dagelijks over u waakt. Hij zal gehoor geven als u ernaar streeft om zijn geboden te onderhouden en zijn liefdevolle hand beetpakt.

Wij hebben allemaal de belofte gekregen die de Heer de profeet Joseph Smith gaf: 'Nadert tot Mij, en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig, en gij zult Mij vinden; bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan' (LV 88:63).

In deze onzekere en moeilijke tijd, is de oproep van onze profeet om ons 'uiterste best' te doen een aanmoediging voor eenieder van ons, persoonlijk en als gezin, om zorgvuldig overwegen en toe te passen wat we moeten veranderen om er zeker van te zijn dat ons getuigenis sterk en veilig is.

Een sterk getuigenis wordt voor eenieder een stuwende kracht om ons 'uiterste best' te doen. Het wordt een ondoordringbare wapenrusting die ons beschermt tegen de meedogenloze wereldse invloeden.

Ik geef u mijn getuigenis dat we een liefhebbende, zorgzame Vader in de hemel hebben en dat Hij en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, aan de jonge Joseph zijn verschenen om de herstelling van het evangelie in deze laatste bedeling in te luiden.

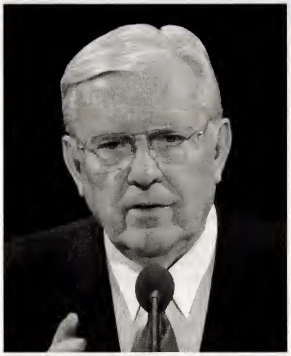
Jezus Christus is het hoofd van deze kerk. President Gordon B. Hinckley is zijn gekozen profeet.

Mogen wij de moed en de overtuiging hebben om de raad van de profeet te volgen. Dan zal ons getuigenis veilig zijn. Dat dit zo mag zijn, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Zuiver getuigenis

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een getuigenis — een echt getuigenis, ontstaan uit en bevestigd door de Heilige Geest — verandert uw leven.

Ik ben onlangs teruggekeerd uit Azië, waar ik heb vergaderd met getrouwe heiligen en zendelingen. We hadden een bijeenkomst in een grootstedelijk gebied waar ongeveer 14 duizend leden wonen, op een bevolking van bijna 21 miljoen mensen. Als we die ratio toepassen op deze bijeenkomst, zouden er zich maar 13 leden van de kerk bevinden onder de ruim 20 duizend aanwezigen in dit Conferentiecentrum.

Die ervaring doordrong mij ervan hoe diep dankbaar we moeten zijn, dat Joseph Smith, na eeuwen van duisternis en afvalligheid, in het heilige bos een opmerkelijk visioen van de Vader en de Zoon heeft gezien. Het is in de tegenwoordige wereld een zeldzaamheid om een getuigenis te hebben dat God, onze hemelse Vader, leeft, dat zijn Zoon Jezus Christus onze Redder en Verlosser is, en dat het priesterschapsgezag, waarmee het evangelie van Jezus Christus kan worden bediend, weer op aarde hersteld is. Een getuigenis van deze waarheden is een ontzagwekkende zegen die nooit te lichtvaardig mag worden opgevat.

Een getuigenis is het fundament van ons geloof. Het is de bindende kracht die De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een unieke plek geeft in het leven van haar leden en dat haar onderscheidt van alle andere religieuze gezindten van de wereld. De leer van de herstelling is in en van zichzelf glorierijk, maar wat haar bezielingskracht en grote betekenis geeft, is het getuigenis van de kerkleden wereldwijd, die de herstelling van het evangelie aanvaarden en elke dag van hun leven proberen die leer na te leven.

Een getuigenis is de bevestiging van eeuwige waarheid, die in het hart en de ziel worden gegrift door de Heilige Geest, wiens voornaamste taak het is om van waarheid te getuigen, vooral met betrekking tot de Vader en de Zoon. Wanneer iemand op deze door God ingestelde wijze een getuigenis van de waarheid krijgt, heeft dat onmiddellijk invloed op die persoon. Volgens Alma de jonge zal het 'in uw boezem beginnen te zwellen, en wanneer gij dat gevoelt, zult gij tot uzelf zeggen — [het is] een goed woord, want het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten, ja, het begint mij aangenaam te stemmen' (Alma 32:28).

Kortom, een getuigenis — een echt getuigenis, ontstaan uit en bevestigd door de Heilige Geest — verandert uw leven. Het verandert hoe u denkt en wat u doet. Het verandert wat u zegt. Het heeft invloed op elke prioriteit die u stelt en elke keus die u maakt. Een echt en blijvend getuigenis van het evangelie van Jezus Christus hebben, wil zeggen dat u 'geestelijk uit God geboren' bent, 'zijn beeld in uw gelaat ontvangen' hebt en 'een grote verandering in uw hart ondervonden' hebt (Alma 5:14).

Zoals bijna alles in het leven groeit en ontwikkelt een getuigenis zich uit ervaring en dienstbaarheid. We horen sommige leden, en in het bijzonder kinderen, vaak in hun getuigenis zaken opnoemen waarvoor zij dankbaar zijn: hun familie, de kerk, hun leerkracht, hun vrienden. Zij zijn vooral dankbaar voor het evangelie, omdat ze zich er veilig en gelukkig door voelen. Dat is een goed begin, maar een getuigenis moet veel meer zijn. Het moet al heel vroeg verankerd worden in de fundamentele beginselen van het evangelie.

Een getuigenis van de realiteit van de liefde van onze hemelse Vader, van het leven en de bediening van Jezus Christus, en de invloed van zijn verzoening op iedere zoon en dochter van God, schept het verlangen om zich te bekeren en het gezelschap van de Heilige Geest waardig te zijn. Ook bevestigt het aan onze ziel dat het evangelie in deze laatste dagen is hersteld. De Heilige Geest zal ons een echt getuigenis van deze edele waarheden geven als we daar ons best voor doen, door ons thuis in het evangelie te verdiepen, te bidden, de Schriften te onderzoeken, anderen te dienen en de geboden van onze hemelse Vader ijverig na te leven. Een getuigenis van de evangeliewaarheden te krijgen en te behouden, is elk offer dat onze geestelijke voorbereiding ten

goede komt, meer dan waard.

Door wat ik in de kerk ervaar, maak ik mij zorgen dat het getuigenis van te veel leden blijft steken bij 'ik ben dankbaar' en 'Ik houd van', en dat te weinig leden ootmoedig maar onomwonden 'Ik weet dat' kunnen zeggen. Het resultaat is dat onze bijeenkomsten soms het geestelijke fundament, rijk aan getuigenis, ontberen, dat de ziel beroert en een betekenisvolle, positieve invloed heeft op wie het hoort.

Onze getuigenisdiensten moeten meer gericht zijn op Christus, de leerstellingen van het evangelie, de zegeningen van de herstelling en de leringen uit de Schriften. We moeten anekdotes, reisverhalen en lezingen vervangen door zuiver getuigenis. Wie gevraagd zijn om in onze bijeenkomsten te spreken of les te geven dienen dat met zoveel leerstellige kracht te doen, dat die zowel gehoord als gevoeld wordt, om zo onze mensen geestelijk op te bouwen. U zult u herinneren dat de kern van koning Benjamins invloedrijke toespraak tot zijn volk bestond uit zijn getuigenis van de Heiland, die toen nog geboren moest worden.

Op een bepaald punt in de toespraak van de koning, toen hij net tot het volk had getuigd, 'kwam de Geest des Heren op hen en zij waren vervuld van vreugde, (...) door het grote geloof, dat zij in Jezus Christus hadden, die zou komen' (Mosiah 4:3).

En dat was omdat de Geest niet kan worden tegengehouden als er zuiver getuigenis van Christus wordt gegeven. De onderdanen van koning Benjamin werden zo geraakt door zijn getuigenis dat hun leven op datzelfde moment nog een verandering onderging; en zij werden nieuwe mensen.

Denk ook aan Abinadi en Alma. Abinadi bracht de slechte koning Noach tot razernij met zijn moedige getuigenis van de Heer Jezus Christus. Uiteindelijk zou deze geweldige zendeling het hoogste offer brengen voor zijn getuigenis en geloof, maar niet voordat zijn zuiver getuigenis een gelovig hart was binnengedrongen. Alma, een van koning Noachs priesters, 'bekeerde zich van zijn zonden (...), [nam Jezus als de Christus aan] en ging heimelijk onder het volk en begon in de woorden van Abinadi te onderwijzen' (Mosiah 18:1). Velen bekeerden zich, als gevolg van Abinadi's krachtige getuigenis van de Heiland, geloofd door slechts één ziel, Alma, tot het evangelie van Jezus Christus.

President Gordon B. Hinckley en president Thomas S. Monson groeten leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

De apostel Paulus gaf ook een krachtig getuigenis van Christus en bekeerde velen door zijn zendingsarbeid. Hij schrok niet terug toen hij zijn getuigenis aan koning Agrippa kon geven. Zo krachtig waren zijn woorden dat die aan deze invloedrijke afgevaardigde van het Romeinse Rijk zelfs de uitspraak ontlokte: 'Het scheelt maar weinig of u maakt nog een christen van me' (Handelingen 26:28, Willibrordvertaling).

De les is volgens mij duidelijk: een getuigenis hebben is niet genoeg. Als we echt zijn bekeerd, kan niets ons ervan weerhouden om te getuigen. En in navolging van de apostelen en getrouwe leden in voorbije tijden is het ook onze eer, ons werk en onze heilige plicht om 'de dingen [te verkondigen], waarvan [we weten], dat ze waar zijn' (LV 80:4).

Nogmaals, houd in gedachten dat we het hebben over echt getuigenis geven, niet over de dingen waar we in zijn algemeenheid dankbaar voor zijn. Hoewel er niets mis is met het uiten van liefde en dankbaarheid, maken dergelijke gemeenplaatsen geen deel uit van het soort getuigenis dat het geloofsvuur bij anderen laat oplaaien. Getuigenis geven is 'getuigen door de macht van de Heilige Geest; een plechtige verklaring van waarheid gebaseerd op persoonlijke kennis of overtuiging' (Gids bij de Schriften, 'Getuigen', p. 241). Een heldere verklaring van waarheid maakt het verschil uit. Dat is wat het hart verandert. Dat is wat de Heilige Geest in het hart van Gods kinderen kan bekrachtigen.

Ofschoon we van veel zaken een getuigenis kunnen hebben, zijn er voor de kerkleden fundamentele waarheden waarin we elkaar constant moeten onderwijzen en die we aan andersgezinden kunnen vertellen. Getuig dat God onze Vader is en dat Jezus de Christus is. De verzoening van de Heiland is de kern van het heilsplan. Joseph Smith heeft de volheid van het eeuwig evangelie van Jezus Christus hersteld, en het Boek

van Mormon is het bewijs dat ons getuigenis waar is.

Er gebeuren wonderlijke dingen als de leden zich bij de zendelingen voegen en zuiver getuigenis geven aan andersgezinden. Hoewel veel mensen in het land Ammonihah bijvoorbeeld geraakt werden door het getuigenis van Alma, was het pas toen Amulek opstond en zijn getuigenis bij dat van Alma voegde dat 'het volk zich [begon] te verwonderen, [omdat] zij zagen, dat er meer dan één getuige was die van de dingen getuigde' (Alma 10:12). Datzelfde kan met ons gebeuren. Als we de handen ineenslaan, zal de Heer ons veel meer van zijn schapen laten vinden, die zijn stem herkennen als we ons getuigenis geven.

Lang geleden sprak Brigham Young over een zendeling in de kerk aan wie gevraagd werd of hij zijn getuigenis aan een grote groep mensen wilde geven. Volgens president Young kon deze ouderling 'zichzelf er niet toebrengen uit te spreken dat hij wist dat Joseph [Smith] een profeet was'. Hij had het liefst een gebed uitgesproken om daarna weg te gaan, maar de omstandigheden maakten dat onmogelijk. Dus begon hij te spreken, en 'zo gauw als hij "Joseph" over zijn lippen kreeg, volgde "is een profeet" rap (...) daarna; en vanaf dat punt was hij niet meer te houden, en hij sprak tot de avond viel.'

President Young gebruikte deze ervaring om duidelijk te maken dat 'de Heer zijn Geest uitstort op iemand die getuigt van datgene wat de Heer hem te getuigen geeft' (*Millennial Star,* supplement, 1853, p. 30).

Hyrum, de broer van de profeet, begreep dat en getuigde onverschrokken van de goddelijke waarheid, die aan Joseph, zijn broer, was geopenbaard en bij hem in zijn hart was bevestigd. Zijn getuigenis was velen tot zegen, met inbegrip van Parley P. Pratt. Toen Parley het Boek van Mormon voor het eerst onder ogen kreeg, vroeg Hyrum hem om 's avonds langs te komen, waarna hij hem uitleg gaf en tot hem getuigde. Hij gaf getuigenis van de profetische mantel die Joseph droeg en van de waarheid van het Boek van Mormon. Niet lang daarna onderbrak Hyrum zijn bezigheden en [ging] met Parley mee om hem op zijn verzoek te dopen. (Zie *Autobiography of Parley Parker Pratt,* Parley P. Pratt jr. [red.], 1938, pp. 35–42.)

Wellicht zullen we nooit helemaal kunnen beoordelen hoe verstrekkend de gevolgen waren van het getuigenis van Hyrum aan Parley P. Pratt. Naast zijn eigen getrouwe nageslacht wist Parley door zijn zendingsarbeid en apostolisch getuigenis ontelbare zielen tot het koninkrijk Gods te brengen. Het is interessant dat onder hen die als direct gevolg van zijn zending in Canada lid van de kerk werden, Joseph Fielding en zijn zusters, Mary en Mercy, waren. Na de dood van zijn eerste vrouw, Jerusha, ontmoette Hyrum Mary Fielding en trouwde haar, en uit dat huwelijk werd president Joseph F. Smith geboren, en ontelbare andere leden en leiders van de kerk. Ik besef goed dat niet alle getuigenissen zo'n oogst als dat van Hyrum zullen opleveren.

Joseph Kimber, een ootmoedig bekeerling in Thatcham (Engeland) gaf een eenvoudig getuigenis aan een collega-boerenknecht. Ik ben van mening dat broeder Kimbers getuigenis van Joseph Smith en de herstelling het geloofsvuur aanwakkerde in het hart van de zeventienjarige Henry Ballard, die zich vervolgens liet dopen. De familie Ballard is nu al generaties achtereen de begunstigde van dat nederige getuigenis.

Zowel leden als zendelingen kunnen de hand hebben in de bekering van anderen door zo goed mogelijk te leven en bereid te zijn om 'te allen tijde als getuige van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen' (Mosiah 18:9). Een vriend vertelde mij onlangs over een busrit van anderhalf uur in Brazilië. Hij kreeg het gevoel

dat hij moest gaan praten met de jonge mensen op de achterbank, de reisleiders van de groep zakenlui waartoe hij behoorde. Een collega van zijn vader volgde hem naar achteren en hoorde hoe hij tot hen getuigde dat het herstelde evangelie waar is. Deze man zei later: 'Toen ik je getuigenis hoorde, voelde ik in elke vezel van mijn lichaam dat het waar was wat je zei.' Hij en zijn vrouw laten zich spoedig dopen.

De zendelingen leren nu om de zendelingenlessen anders te geven. Ze hoeven ze niet meer uit het hoofd te leren en op te dreunen; ze leggen nu de evangeliebeginselen uit, en doen daarbij een beroep op de Geest om te weten hoe ze die waarheden het beste op de onderzoekers kunnen overbrengen, van geest tot geest en van hart tot hart. Broeders en zusters, werk samen met de zendelingen en geef elke dag, bij elke gelegenheid die zich voordoet, uw kostbare getuigenis van de heerlijke herstelling. Het vuur van uw getuigenis is alles wat u nodig hebt om het evangelie te introduceren bij veel meer kinderen van onze Vader. Vertrouw op de Heer en onderschat nooit hoeveel invloed een krachtig getuigenis, ingegeven door de Geest, op anderen kan hebben. Twijfel en angst komen van Satan. Het wordt tijd dat we over onze angst heenkomen en dapper elke gelegenheid aangrijpen om ons getuigenis van het evangelie te geven.

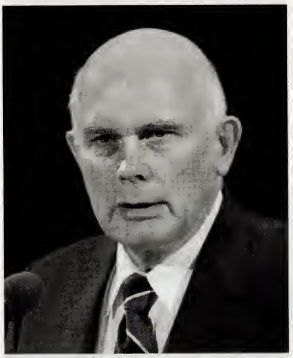
Moge de Heer u zegenen, dat uw gebeden, uw schriftstudie en uw naastenhulp zullen leiden tot een sterker getuigenis. Met grote vreugde getuig ik nederig dat onze hemelse Vader van ons houdt. Jezus is de Christus; Joseph Smith heeft de volheid van het eeuwig evangelie hersteld; en het Boek van Mormon getuigt van die waarheden. We worden door een profeet geleid Moge de Heer u zegenen wanneer u onderwijst en getuigt, dat bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
2 oktober 2004

Niet misleid worden

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De Heilige Geest zal ons tegen misleiding beschermen, maar om die prachtige zegen te ontvangen, moeten we al het nodige doen om die Geest te behouden.

Ik ben dankbaar dat ik deze wereldwijde groep priesterschapsdragers mag toespreken. Het is nu zondagochtend acht uur in de Filipijnen, waar ik de laatste twee jaar heb gewoond. Ik wil mijn geliefde medewerkers in dat land graag begroeten, en u allemaal.

Ik veronderstel dat er geen jongens aanwezig zijn, alleen jongemannen die het priesterschap dragen. De apostel Paulus heeft geschreven dat toen hij een kind was hij de dingen ook als een kind begreep, maar dat hij als man had afgelegd wat kinderlijk was. (Zie 1 Korintiërs 13:11.) Dat geldt ook voor jullie, jongemannen. Daarom spreek ik tot jullie van man tot man.

I.

Jongemannen, jullie hebben nog een lange reis voor de boeg. Jullie moeten veel keuzen maken op de weg terug naar onze hemelse Vader. Onderweg staan veel reclameborden die om je aandacht vragen. Satan is de schrijver van sommige van die uitnodigingen. Hij probeert ons te verwarren en te misleiden, om ons op een pad te krijgen dat wegleidt van onze eeuwige bestemming.

In het begin was er een machtige geest die wegens opstand werd uitgeworpen. Hij werd 'Satan, ja, de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden, en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil' (Mozes 4:4). Hij en de geesten die hem volgen, proberen nog steeds de mens te misleiden. In hedendaagse openbaring kunnen we lezen: 'Satan heeft eveneens getracht u te misleiden, opdat hij u ten val zou kunnen brengen' (LV 50:2–3). Satans misleidende methoden zijn verleidelijk: muziek, films en andere media, en de glitter van het uitgaansleven. Als we aan de misleidende leugens van Satan gehoor geven, worden we kwetsbaar voor zijn macht.

Ik zal enkele manieren noemen waarop hij ons probeert te misleiden. Gods geboden en de leringen van zijn profeten waarschuwen ons ertegen.

1. Eén vorm van misleiding bestaat hierin dat hij ons probeert te verwarren over wie we moeten volgen. Over de laatste dagen zei de Heiland: 'Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden' (Matteüs 24:4–5). Met andere woorden, velen zullen proberen ons te misleiden door te zeggen dat zij of hun leringen ons zullen redden, en dat er geen behoefte aan een Heiland of zijn evangelie is. In het Boek van Mormon wordt dat beschreven als 'de macht van de duivel (...) om het hart der mensen te bedriegen (...) en te geloven dat de leer van Christus dwaas en ijdel was' (3 Nephi 2:2).

2. Satan probeert ons ook te misleiden op het gebied van goed en kwaad, en probeert ons wijs te maken dat er geen zonden bestaan. Deze omleiding lijkt aanvankelijk slechts een kleine omweg: 'Probeer het gewoon een keer. Eén glas bier, één sigaret of één pornofilm kan geen kwaad.' Maar aan al deze omwegen kleeft één nadeel: ze zijn verslavend. Verslaving is een staat waarin wij een deel van onze keuzevrijheid afstaan. Als we dat doen, krijgt de duivel macht over ons. De profeet Nephi beschrijft waar dat heen leidt: de duivel beweert dat er geen hel bestaat en zegt: 'Ik ben geen duivel, want die bestaat niet — en aldus fluistert hij in hun oren, totdat hij hen in zijn verschrikkelijke ketenen slaat, waaruit geen bevrijding is' (2 Nephi 28:22).

Als we het verkeerde pad kiezen, kiezen we de verkeerde bestemming. Een kennis van mij vertelde bijvoorbeeld dat haar man, die op school altijd een 'goede jongen' was geweest, aan de drank raakte en zo zijn problemen verdronk. Voordat hij wist wat er gebeurde, was hij verslaafd. Nu is hij niet meer in staat om voor zijn gezin te zorgen, en bijna alles wat hij probeert, mislukt. De drank bepaalt zijn leven en hij kan zich er niet van bevrijden.

3. De profeet Nephi waarschuwt tegen een andere soort misleiding: 'En anderen zal hij bevredigen en in zinnelijke gerustheid doen indommelen, zodat zij zullen zeggen: Alles is wel in Zion; ja, het gaat Zion voorspoedig, alles is wel. En aldus bedriegt de duivel hun ziel, en voert hen bedachtzaam ter helle' (2 Nephi 28:21).

Zij die voor deze misleiding vallen, kunnen wel beweren dat zij in God geloven, maar zij nemen zijn geboden en zijn gerechtigheid niet serieus. Ze hebben het volste vertrouwen in hun eigen voorspoed, en concluderen dat God de door hun gekozen weg heeft geaccepteerd.

'Ja, en er zullen velen zijn, die zullen zeggen: Eet, drinkt en weest vrolijk, want morgen sterven wij en het zal wél met ons zijn.

'En er zullen ook velen zijn, die zeggen: Eet, drinkt, en weest vrolijk; vreest nochtans God — Hij zal het bedrijven van een weinig zonde wel rechtvaardigen; liegt dus een weinig, maakt misbruik van iemands woorden, graaft een kuil voor uw naaste; daar steekt geen kwaad in; doet al deze dingen, want morgen sterven wij. En indien het zo zij, dat wij schuldig zijn, zal God ons met weinige slagen slaan, en ten slotte zullen wij zalig worden in het koninkrijk Gods' (2 Nephi 28:7–8).

Broeders, jullie hebben dergelijke argumenten vast wel gezien en gehoord. Je wordt er op school mee geconfronteerd, in boeken en tijdschriften, en in populaire amusementsvormen. Veel mensen in de wereld beweren dat we geen Heiland nodig hebben. Anderen beweren dat er geen goed of kwaad is, en zij verwerpen het idee van zonde of een duivel. Weer anderen vertrouwen op

de genade van God en negeren zijn gerechtigheid. De profeet Nephi heeft ook gezegd: 'Er zullen velen zijn, die aldus valse, ijdele en dwaze leerstellingen onderwijzen' (2 Nephi 28:9).

De apostel Paulus heeft nadrukkelijk gewaarschuwd voor de 'zware tijden' in de laatste dagen. 'Want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, (...) aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, (...) afkerig van het goede, (...) met meer liefde voor genot dan voor God' (2 Timoteüs 3:2–4). Hij zei ook: 'Slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger komen; zij verleiden en worden verleid' (vers 13). Zo dadelijk zal ik bespreken wat de jonge Timoteüs volgens Paulus moest doen om deze goddeloosheid te vermijden.

De apostel gaf een andere waarschuwing tegen misleidingen van de duivel en zijn volgelingen:

'Weet gij niet, dat onrechtvaardigen het koninkrijk Gods niet beërven zullen? Dwaalt niet! Hoereerders, afgodendienaars, overspelers, schandjongens, knapenschenders, dieven, geldgierigen, dronkaards, lasteraars of oplichters zullen het koninkrijk Gods niet beërven' (1 Korintiërs 6:9–10).

Laat u niet misleiden, broeders. Geef gehoor aan de waarschuwingen uit heden en verleden tegen diefstal, dronkenschap en alle vormen van seksuele zonden. De misleider probeert onze geestelijke instelling met al deze middelen te vernietigen. Paulus waarschuwt ons tegen de mensen die ons willen misleiden 'door het valse spel der mensen, in hun sluwheid' (Efeziërs 4:14). Pas op voor de gladde presentatie en de glitter van het uitgaansleven. Wat de duivel als leuk afschildert, kan geestelijk fataal zijn.

II.

Als we om ons heen kijken, zien we veel mensen die misleiden. We horen dat vooraanstaande functionarissen over hun heimelijke gedrag liegen. We horen dat sporthelden over hun goklust en het resultaat van hun wedstrijden liegen, of dat ze drugs gebruiken om hun prestaties te verbeteren. We zien dat minder bekende mensen zich in het geheim met goddeloos gedrag inlaten, wat ze nooit in het openbaar zouden doen. Misschien denken ze dat niemand erachter zal komen. Maar God weet alles. En Hij heeft herhaaldelijk gewaarschuwd dat de tijd zal komen dat onze 'ongerechtigheden van de daken [zullen] worden verkondigd, en [onze] geheime daden zullen worden onthuld' (LV 1:3; zie ook Mormon 5:8, LV 38:7).

'Dwaalt niet', zei de apostel Paulus. 'God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie op (de akker van) zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten, maar wie op (de akker van) de Geest zaait, zal uit de Geest eeuwig leven oogsten' (Galaten 6:7–8).

Met andere woorden, als we ons aan drugs, pornografie of andere zonden overgeven, wat de apostel 'zaaien op (de akker van) het vlees' noemt, zullen we volgens de eeuwige wet verderf in plaats van eeuwig leven oogsten. Dat is de gerechtigheid van God, en de genade kan de gerechtigheid niet beroven. Als we een eeuwige wet overtreden, moeten we de bijbehorende straf ondergaan. Sommige zonden kunnen door de verzoening van de Heiland worden voldaan, maar de genadige reiniging van een besmette zondaar is alleen door bekering mogelijk (zie Alma 42:22–25), wat voor sommige zonden een lang en pijnlijk proces is. Met andere woorden: 'Hij, die geen geloof tot bekering oefent, [is] aan de ganse wet van de eisen der rechtvaardigheid blootgesteld; daarom is alleen voor hem, die geloof tot bekering heeft, het grote en eeuwige verlossingsplan van kracht' (Alma 34:16).

Gelukkig is bekering mogelijk. Ernstige zonden moeten we aan onze bisschop belijden. Dan hebben we zijn liefdevolle hulp nodig. Voor andere zonden kan het voldoende zijn om ze aan de Heer te belijden en aan de persoon die wij onrecht hebben aangedaan. Liegen valt hier bijvoorbeeld onder. Als je iemand hebt misleid, neem je dan nu voor om je van die last te ontdoen. Maak het goed en ga verder met je leven.

III.

Nu wil ik graag bespreken hoe wij misleiding op het gebied van eeuwige zaken kunnen voorkomen. Ik heb twee teksten. De eerste is wat Paulus tegen Timoteüs zei nadat hij hem de eerder geciteerde waarschuwing had gegeven. 'Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wèl bewust van wie gij het hebt geleerd' (2 Timoteüs 3:14). Met andere woorden, je bent in rechtvaardigheid onderricht en van de waarheid overtuigd, dus hou je daaraan vast. Vervolgens zei Paulus tegen zijn jonge vriend: 'dat gij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus' (vers 15). Geef gehoor aan de Schriften. De leringen erin zullen ons tegen het kwaad beschermen.

In de gelijkenis van de tien maagden staat dat wanneer de Heer in al zijn heerlijkheid terugkomt, van al zijn volgelingen slechts de helft tot de bruiloftszaal worden toegelaten. Onze tweede bron van bescherming is in de geïnspireerde uitleg van deze gelijkenis te vinden:

'Want zij, die verstandig zijn, en de waarheid hebben ontvangen, en de Heilige Geest tot gids hebben genomen en niet zijn misleid — voorwaar zeg Ik u: Zij zullen niet worden nedergehouwen en in het vuur geworpen, maar de dag doorstaan' (LV 45:57).

De andere helft wordt niet binnengelaten omdat ze zich niet hebben voorbereid. Het is niet voldoende om de waarheid te ontvangen. We

moeten ook 'de Heilige Geest tot gids' nemen, en niet 'misleid' worden.

Hoe kunnen we de Heilige Geest tot gids nemen? We moeten ons iedere week van onze zonden bekeren en onze verbonden vernieuwen door met schone handen en een rein hart aan het avondmaal deel te nemen. Want dat is ons geboden. (Zie LV 59:8–9, 12.) Alleen op die manier kunnen we de belofte van God ontvangen dat we 'altijd zijn Geest met [ons] mogen hebben' (LV 20:77). Die Geest is de Heilige Geest, die de opdracht heeft om ons te onderwijzen, naar de waarheid te leiden en van de Vader en de Zoon te getuigen. (Zie Johannes 14:26; 15:26; 16:13; 3 Nephi 11:32, 36.)

Om misleiding te voorkomen, moeten we gehoor geven aan de influisteringen van die Geest. De Heer legt dit beginsel in afdeling 46 van de Leer en verbonden uit:

'Hetgeen de Geest tot u getuigt, wilde Ik, dat gij met alle heiligheid des harten zoudt doen, terwijl gij oprecht voor Mij wandelt, het doeleinde uwer zaligheid in het oog houdt, alle dingen met gebed en dankzegging doet, opdat gij niet moogt worden verleid door boze geesten, of leerstellingen van duivelen, of door de geboden van mensen (...)

'Weest daarom voorzichtig, opdat gij niet wordt misleid; en opdat gij niet moogt worden misleid, moet gij ernstig naar de beste gaven streven, en steeds bedenken, waarvoor ze worden gegeven' (vss. 7–8).

De Heilige Geest zal ons tegen misleiding beschermen, maar om die prachtige zegen te ontvangen, moeten we al het nodige doen om die Geest te behouden. We moeten de geboden onderhouden, om leiding bidden, en iedere zondag naar de kerk gaan en aan het avondmaal deelnemen. En we mogen nooit iets doen om die Geest te verdrijven. We moeten vooral pornografie, alcoholische dranken, tabak en drugs vermijden, en we mogen nooit de wet van kuisheid overtreden. We mogen nooit iets in ons lichaam toelaten of met ons lichaam doen waardoor de Geest wordt verdreven, en we zonder geestelijke bescherming tegen misleiding achterblijven.

Tot slot wil ik nog één subtiele vorm van misleiding bespreken: de gedachte dat het genoeg is om te luisteren en te geloven, zonder dat geloof in praktijk te brengen. Veel profeten hebben tegen deze misleiding gewaarschuwd. De apostel Jakobus heeft geschreven: 'Weest daders des woord en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden' (Jakobus 1:22). Koning Benjamin heeft gezegd: 'En nu, indien gij al deze dingen gelooft, ziet, dat gij ze volbrengt' (Mosiah 4:10). En in een hedendaagse openbaring zegt de Heer: 'Want indien gij wilt, dat Ik u een plaats in de celestiale wereld geef, moet gij u voorbereiden door de dingen te doen, die Ik u heb geboden, en van u heb vereist' (LV 78:7).

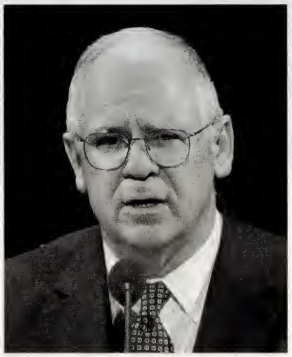
Het is niet voldoende om te weten dat God leeft, dat Jezus Christus de Heiland is, en dat het evangelie waar is. We moeten op het rechte pad blijven door iets met die kennis te doen. Het is niet voldoende om te weten dat president Gordon B. Hinckley de profeet van God is. We moeten zijn leringen in praktijk brengen. Het is niet voldoende om een roeping te hebben. We moeten onze taken vervullen. De woorden die tijdens deze conferentie gesproken worden, zijn er niet alleen om onze hersenen te vullen. Ze worden gesproken om ons te motiveren en onze daden te begeleiden.

Ik getuig dat dit alles waar is, en ik bid dat we al het mogelijke zullen doen om de misleidingen van de duivel te vermijden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Op de juiste manier vasten

OUDERLING CARL B. PRATT
van de Zeventig

Ik ben bang dat velen van ons niet vasten, of dat op lauwhartige wijze doen.

Broeders, ik hoop dat het u is opgevallen dat president Hinckley vanochtend zei dat hij gebeden en gevast had om te weten te komen wie de twee nieuwe apostelen moesten worden.

Het volk van God heeft altijd gevast. In onze tijd is het een gebod van de Heer aan alle leden van de kerk. Naast het feit dat we af en toe om persoonlijke of gezinsredenen vasten, wordt er van ons verwacht dat wij één keer per maand op de eerste zondag vasten. Ons wordt geleerd dat vasten uit drie onderdelen bestaat: ten eerste slaan we twee achtereenvolgende maaltijden over — 24 uur lang eten en drinken we niets; ten tweede wonen we de vasten-en-getuigenisdienst bij; en ten derde geven we een royale vastengave.

Voor het gezin Pratt duurt het vasten altijd van het middageten op zaterdag tot het middageten op zondag. Op die manier slaan we twee maaltijden over — zaterdagavond en zondagochtend. Hoewel de kerk geen vaste tijd geeft, en alleen de 24 uur en de twee maaltijden noemt, hebben wij gemerkt dat het een geestelijk voordeel is om tegen het einde van ons vasten de vasten-en-getuigenisdienst bij te wonen.

Voor mensen die er lichamelijk toe in staat zijn, is vasten een gebod. Over de maandelijkse vasten heeft president Joseph F. Smith gezegd: 'De Heer heeft de vasten op redelijke en intelligente basis ingesteld. (...) Wie ertoe in staat is, behoort gehoorzaam te zijn. (…) Het is een plicht die wij niet mogen ontvluchten; (…) Het is een gewetenszaak waarbij de mensen hun wijsheid en verstand moeten gebruiken. (…)

Maar wie kan vasten, behoort het ook te doen, (…) Niemand is ervan vrijgesteld. Het wordt van de heiligen verwacht, oud en jong, overal in de kerk.' (*Gospel Doctrine,* 5e druk, 1939, p. 244.)

Broeders, ik ben bang dat velen van ons niet vasten, of dat op lauwhartige wijze doen. Als we het vasten als te vanzelfsprekend beschouwen, of alleen op zondagochtend vasten in plaats van twee maaltijden over te slaan (24 uur), ontzeggen we ons en ons gezin de geestelijke ervaringen en zegeningen die we kunnen ontvangen als we op de juiste manier vasten.

Als we alleen maar 24 uur lang niet eten en drinken en onze vastengave betalen, laten we een prachtige gelegenheid tot geestelijke groei voorbijgaan. Maar als we een specifiek doel voor ogen hebben, zal ons vasten veel meer inhouden. Wellicht kunnen we als gezin bespreken wat we met ons vasten willen bereiken. Dat kan tijdens de gezinsavond vóór de vastenzondag, of middels een korte bespreking als we gezinsgebed houden. Als we met een doel vasten, hebben we naast ons hongergevoel iets anders om onze aandacht op te vestigen.

Het doel van ons vasten kan heel persoonlijk zijn. Met behulp van vasten kunnen we persoonlijke zwakheden en zonden overwinnen. We kunnen van onze zwakheden sterke punten maken. Door te vasten kunnen we nederiger worden, minder hoogmoedig en zelfzuchtig, en ons meer op de behoeften van anderen richten. We kunnen onze eigen fouten en zwakheden beter onderkennen, zodat we minder geneigd zijn om kritiek op anderen te hebben. We kunnen ook voor een probleem in het gezin vasten. Als we als gezin vasten kan de liefde en waardering binnen het gezin toenemen en kan de onenigheid afnemen. En we kunnen als echtpaar voor ons huwelijk vasten. Als priesterschapsdragers kunnen we om de leiding van de Heer in onze roeping vasten, naar het voorbeeld van president Hinckley, of we kunnen met onze huisonderwijscollega vasten om te weten te komen hoe we een bepaald gezin kunnen helpen.

In de Schriften wordt het woord *vasten* meestal met bidden gecombineerd. De Heer zegt: 'Ik geef u (…)

een gebod, dat gij van nu af aan in gebed en vasten moet voortgaan' (LV 88:76). Vasten zonder gebed is 24 uur lang honger lijden. Maar door de combinatie van vasten en bidden kunnen we geestelijke kracht ontvangen.

Toen de discipelen niet in staat waren om een jongen te genezen die door de duivel was bezeten, vroegen ze aan de Heiland: 'Waarom hebben wij hem niet kunnen uitdrijven?' Jezus antwoordde: 'Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten' (Matteüs 17:19, 21).

Laten we ons vasten met een gebed beginnen. Dat kunnen we doen door na de laatste maaltijd vóór het vasten aan tafel neer te knielen. Dat gebed moet spontaan zijn omdat we met onze hemelse Vader over het doel van ons vasten spreken en Hem om hulp smeken om onze doelen te bereiken. En laten we ons vasten ook met een gebed beëindigen. Dat kunnen we doen door aan tafel neer te knielen voordat we gaan zitten om de eerste maaltijd na ons vasten te nuttigen. Dan bedanken we de Heer voor zijn hulp tijdens het vasten, en voor wat we tijdens het vasten hebben gevoeld en geleerd.

Naast een gebed aan het begin en het eind van ons vasten, behoren we de Heer tijdens het vasten ook geregeld in persoonlijk gebed aan te roepen.

We mogen niet verwachten dat jonge kinderen twee maaltijden overslaan. Maar laten we ze de beginselen van vasten bijbrengen. Als er in het gezin over vasten wordt gesproken, begrijpen de jonge kinderen dat hun ouders en oudere broers en zussen vasten, en zullen ze het doel van vasten beter begrijpen. Ze behoren wel mee te doen met de gezinsgebeden die aan het begin en het eind van het vasten worden uitgesproken. Op die manier zullen ze graag met de rest van het gezin willen vasten als ze de juiste leeftijd bereiken. Dat hebben wij in ons gezin gedaan door onze kinderen van acht tot twaalf jaar aan te moedigen om één maaltijd over te slaan. En toen ze twaalf werden en het Aäronisch priesterschap ontvingen of naar de jongevrouwen gingen, hebben we ze aangemoedigd om twee maaltijden over te slaan.

Nadat Hij door middel van de profeet Jesaja het oude Israël kastijdde voor hun onjuiste manier van vasten, sprak de Heer in prachtige poëtische taal over de juiste manier van vasten:

Is dit niet het vasten dat Ik verkies: de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken? (Jesaja 58:6.)

Als we vasten en bidden met het doel om ons van onze zonden te bekeren en onze zwakheden te overwinnen, proberen we 'de boeien der goddeloosheid los te maken'. Als het doel van ons vasten is om in onze kerkroepingen effectiever les te geven en anderen te dienen, streven we ernaar om 'de banden van het juk'

van anderen 'te ontbinden'. Als we vasten en bidden om hulp van de Heer bij ons zendingswerk, hebben we het verlangen om de 'verdrukten vrij te laten'. Als het doel van ons vasten is om liefde voor onze naasten te ontwikkelen en onze zelfzucht, hoogmoed en wereldse instelling te overwinnen, proberen we toch 'elk juk te verbreken'.

De Heer beschrijft het juiste vasten verder:

'Is het niet, dat gij voor de hongerige uw brood breekt en arme zwervelingen in uw huis brengt, ja, als gij een naakte ziet, dat gij hem bekleedt en u niet onttrekt aan uw eigen vlees en bloed?' (Jesaja 58:7.)

Het is geweldig dat we door onze vastengaven de hongerigen kunnen voeden, de daklozen kunnen huisvesten en de naakten kunnen kleden.

Als we op de juiste manier vasten, belooft de Heer:

'Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en uw wond zich spoedig sluiten; uw heil zal voor u uit gaan, (...)

'Als gij dan roept, zal de Here antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik. (...)

'Wanneer gij de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukten verzadigt, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag.

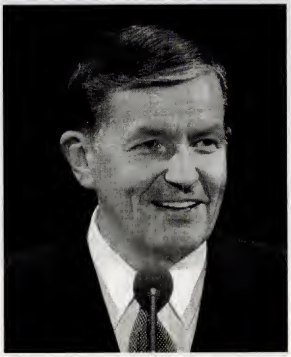
'En de Here zal u voortdurend leiden, u in dorre streken verzadigen (...) dan zult gij zijn als een besproeide hof en als een bron, waarvan het water niet teleurstelt' (Jesaja 58:8–11).

Het is mijn gebed dat wij onze vasten kunnen verbeteren, zodat we deze prachtige zegeningen mogen ontvangen. Het is mijn getuigenis dat als wij door vasten en gebed tot de Heer 'naderen', Hij tot ons zal 'naderen'. (Zie LV 88:63.) Ik getuig dat Hij leeft, van ons houdt en wil dat wij tot Hem naderen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Zware tijden

OUDERLING CECIL O. SAMUELSON JR.
van de Zeventig

Ik ben in deze zware tijden zeer dankbaar voor de bescherming en troost die wij putten uit de heilige zekerheid dat Jezus Christus leeft.

Broeders, het is zowel geruststellend als enigermate verontrustend dat we in een tijd leven die niet alleen voorzien is door de profeten uit voorgaande bedelingen, maar die hen ook zorgen baarde en tegelijk grote hoop verschafte. De apostel Paulus heeft gezegd: 'Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen' (2 Timoteüs 3:1), waarna hij opmerkelijk nauwkeurig opsomde wat wij dagelijks in de media en in het amusement zien, en vrijwel overal om ons heen. Hoe zorgvuldig we ook te werk gaan, het blijft op zijn minst moeilijk, en vaak bijna onmogelijk, om ons te onttrekken aan al die gevaren om ons heen.

Gelukkig hoeven we het niet zonder hoop of geestelijke bijstand te stellen, wanneer we individueel en als gezin proberen om aan het heilige doel van het sterfelijk leven te voldoen, waarvoor we naar deze aarde zijn gekomen. Onze omstandigheden verschillen. We komen letterlijk uit alle vier de hoeken van de aarde, en we hebben allemaal een heel verschillende achtergrond qua familie, problemen, mogelijkheden, ervaringen, triomfen en teleurstellingen.

Maar er zijn ook, daar we deel uitmaken van de menselijke familie — iedereen is immers een kind van onze liefdevolle hemelse Vader — veel overeenkomsten in onze DNA of genetische samenstelling, en in de universeel beschikbare en beloofde zegeningen en kenmerken die onze goddelijke afkomst en ons geestelijk potentieel met zich meebrengen. Het is deze mix van gemeenschappelijke afkomst en kenmerken, en ook van onze unieke eigenschappen, ervaringen en uitdagingen, die van ons maken wie en wat we zijn. Hoewel de hoek waaruit voor ieder van ons het gevaar komt, kan verschillen, zijn veel zaken zo algemeen verbreid dat de passende omschrijving 'zware tijden' voor ons allemaal geldt.

Paulus beloofde ons na die 'zware tijden' beschreven te hebben, niet dat er noodzakelijkerwijs verbetering in de situatie zou optreden. Maar hij gaf wel raad aan hen die behoefte hebben aan troost en zekerheid bij het zien van de neergaande spiraal in onze tijd. Niet alleen zijn profetieën of

voorspellingen waren helder, ook zijn adviezen aan ons zijn opmerkelijk relevant. Hij zei: 'Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wèl bewust van wie gij het hebt geleerd' (2 Timoteüs 3:14).

In deze algemene conferentie, overeenkomstig het patroon dat de gehele geschiedenis van de kerk kenmerkt, zijn we en worden we nog onderwezen in de herstelling van het evangelie; in het heldere getuigenis van de Heer Jezus Christus in het Boek van Mormon; van de bediening en bijdragen van de profeet Joseph Smith en zijn opvolgers in het presidentschap van de kerk, inclusief en vooral president Gordon B. Hinckley, wiens onderwijs en getuigenis helder, krachtig en spiritueel is; en in de kracht, geruststelling en zegen die uitgaat van de aanwezigheid van andere levende apostelen en profeten in ons midden. We leren deze zaken niet alleen, we krijgen ook de zekerheid dat ze waar zijn, omdat we ons, zoals Paulus zei, 'wèl bewust [zijn] van wie [we] het heb[ben] geleerd.'

Een ander die bevoegd was om zekerheid te bieden aan de mensen onder wie hij werkte, was Alma. Toen hij zijn genoegen had geuit over zijn kans om tot het volk van Gideon te getuigen, was hij openhartig, helder en op de man af in zijn getuigenis van de Heer Jezus Christus, die zijn aardse bediening nog moest beginnen. Hij was blij met het geloof en de getrouwheid van deze goede mensen en beloofde hun dat 'er vele dingen [zouden] geschieden' (Alma 7:7). In het midden van zijn redevoering, waarin hij toekomende zaken besprak, zei hij: 'Er is één ding, dat van meer belang is dan alle andere — (...) de tijd is niet veraf, dat de Verlosser zal komen en onder zijn volk zal leven' (Alma 7:7).

Alma sprak specifiek over de gebeurtenissen van een paar decennia later toen de Heiland geboren werd. Eeuwen zijn voorbijgegaan en Alma's profetieën zijn grotendeels vervuld, maar het kernfeit van zijn inschatting van datgene wat belangrijker was dan al het andere, is nog steeds absoluut waar, volledig relevant en van wezenlijk belang voor ieder van ons. En dat is dat de Verlosser leeft.

Evenals Alma en 'al de profeten, die sedert de aanvang der wereld hebben geprofeteerd' (Mosiah 13:33) hebben gepredikt en getuigd van de komst van de Messias en zijn bediening onder zijn volk, geven ook wij ons getuigenis van Hem en zijn heilige werk 'om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). Als we het gewicht van zijn offerande en geschenk aan ons individueel en gezamenlijk beginnen te begrijpen, dan kan het gewoon niet dat er iets is dat belangrijker is voor ons leven.

Bij de meesten zal dit begrip geleidelijk vorm krijgen en dat proces zal waarschijnlijk niet volledig in dit leven worden voltooid. We weten echter wel, naarmate we regel op regel leren, dat onze waardering voor de bijdragen van de Heiland zal toenemen, en dan zullen we ook zekerder worden dat ze waar zijn.

De apostel Paulus wond er geen doekjes om in zijn prediking. Luister naar de welbekende woorden, die wellicht een goede omschrijving zijn van hoe wij ons soms voelen, en toch kunnen we er goede raad uit halen en de bemoediging die we zo hard nodig hebben:

'Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.

'Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben' (1 Korintiërs 13:11–12).

Lang geleden heeft president James E. Faust raad gegeven aan hen die nog niet helemaal verankerd zijn in hun getuigenis van Jezus Christus en zijn heilige zending en de beloften. Hij heeft gezegd:

'Laten we voor hen die oprechte twijfel hebben, eens kijken wat ooggetuigen hadden te zeggen over Jezus van Nazaret. De apostelen van weleer kenden Hem. Ze hebben Hem met eigen ogen gezien. Ze waren erbij betrokken. Hen kunnen we op hun woord geloven. Petrus zei: "Want wij zijn geen vernuftig gevonden verdichtsels nagevolgd, toen wij u de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd, maar wij zijn ooggetuigen geweest van zijn majesteit" (2 Petrus 1:16). En Johannes: "Want wij zelf hebben Hem gehoord en weten, dat deze waarlijk de Heiland der wereld is" (Johannes 4:42). En getuigen in deze tijd, Joseph Smith en Sidney Rigdon, verklaarden: "Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is" (LV 76:23)' ('A Personal Relationship with the Savior', *Ensign*, november 1976, p. 59).

We hebben de belofte gekregen dat de Heer vele gaven heeft voor hen 'die Mij liefhebben en al mijn geboden onderhouden' en ook voor hen 'die dit tracht[en] te doen' (LV 46:9). Hoewel niemand alle gaven krijgt, is ons wel verzekerd dat 'een ieder (...) door de Geest Gods een gave (wordt) geschonken' (LV 46:11).

Luister naar deze woorden uit afdeling 46 van de Leer en Verbonden, waarin wordt ingegaan op wat belangrijker is dan al het andere.

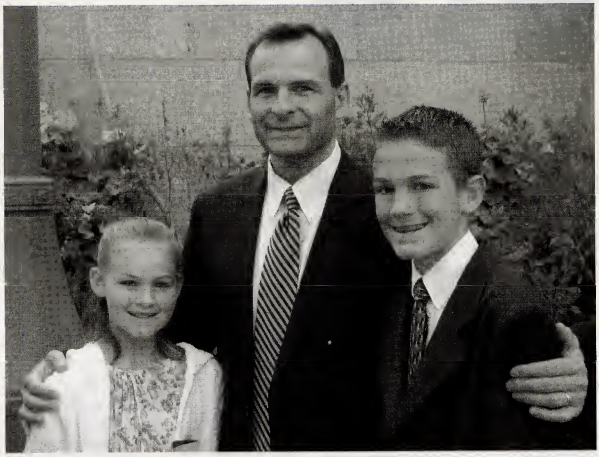
'Sommigen wordt het door de Heilige Geest gegeven om te weten, dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij voor de zonden der wereld werd gekruisigd.

'Anderen wordt het gegeven hun woorden te geloven, opdat zij eveneens het eeuwige leven mogen hebben, indien zij getrouw blijven' (vss. 13–14).

Het is deze kennis en dat getuigenis van de levende Christus die ons in staat stellen om voortdurend het advies van Petrus na te leven, die zei dat we 'altijd bereid tot verantwoording [moeten zijn] aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is' (1 Petrus 3:15).

Als het tot ons door begint te dringen dat deze hoop echt is en zich concentreert in Jezus, mogelijk gemaakt door zijn liefde voor ons en vooral door zijn liefde voor zijn Vader, dan kunnen we dankbaar en ieder voor zich uitroepen, zo mooi verwoord in die prachtige lofzang: ''k Sta spraak'loos dat Christus zo'n liefde mij schenken kan' (''k Sta spraak'loos, lofzang 129). En evenzo zullen we, naarmate ons begrip groter wordt, ertoe worden gebracht uit te roepen: 'Dan zingt mijn ziel, mijn Heiland God, tot U: ja, Gij zijt groot, oneindig groot.' ('Gij zijt groot', lofzang 54.)

Ik ben in deze zware tijden zeer dankbaar voor de bescherming en troost die wij putten uit de heilige zekerheid dat Jezus Christus leeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De sleutel tot de kennis Gods

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De sleutel tot de kennis Gods, gebruikt door wie de eed en het verbond van het Melchizedeks priesterschap nakomen, zal ons in staat stellen om als zoons van God te slagen.

Broeders, dragers van het goddelijk priesterschap, zoals u ziet zal ik ook in deze bijeenkomst mijn boodschap zittend brengen. Ik heb problemen met mijn rug, naar ik hoop tijdelijk. Wie wel eens rugpijn heeft gehad, begrijpt het. Wie dat bespaard is gebleven — wacht maar af! Alle andere ziektes die mij zijn toegedicht, heb ik niet!

Ik spreek vanavond in alle nederigheid tot u, met een gebed in mijn hart dat u mij door de macht van de Geest zult begrijpen. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat er voor ons priesterschapsdragers iets belangrijkers te leren is dan de sleutel tot de kennis Gods. Ik wil het vanavond hebben over deze sleutel.

Het grotere priesterschap bedient het evangelie en omvat 'de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, namelijk de sleutel van de kennis Gods'.[1] Wat is de sleutel van de kennis Gods, en kan iemand die in zijn bezit krijgen? Zonder het priesterschap kan er geen volheid van de kennis Gods zijn. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat het 'Melchizedeks priesterschap (...) het kanaal is, waarlangs alle kennis, alle leer, het heilsplan en elke belangrijke kwestie uit de hemel wordt geopenbaard.'[2] President Joseph F. Smith verklaarde dat 'iemand die met zekerheid kan zeggen dat Joseph Smith een profeet van God was, en dat Jezus de Heiland is, een waardevolle schat in zijn bezit heeft. Wanneer we dit weten, kennen we God, en bezitten we de sleutel tot alle kennis.'[3]

Vader Abraham zag de waarde van deze kapitale sleutel in, dat blijkt uit zijn relaas: '[Ik streefde] naar de zegeningen van de vaderen en het recht waartoe ik moest worden geordend om die te bedienen; en daar ik zelf een navolger van gerechtigheid was geweest, en ook verlangde iemand te zijn die grote kennis bezat, en een nog grotere navolger van gerechtigheid te zijn, en nog grotere kennis te bezitten, (...) en verlangde onderricht te ontvangen en de geboden van God te onderhouden, werd ik rechtmatig erfgenaam, hogepriester, met het recht dat de vaderen toebehoorde.'[4]

Eenieder die rechtschapen is en ernaar verlangt grotere kennis te bezitten en 'een nog grotere navolger van gerechtigheid' te worden, kan, ingevolge het gezag van het priesterschap, de grotere kennis Gods verwerven. De Heer leert ons in de Leer en Verbonden ondubbelzinnig hoe dat in zijn werk gaat: 'Indien gij vraagt, zult gij openbaring op openbaring, kennis op kennis ontvangen, (...) datgene wat vreugde brengt, datgene wat het eeuwige leven brengt'[5]

Iemand kan zich afvragen: 'Hoe word ik een grotere navolger van gerechtigheid?' Een rechtschapen persoon sluit en houdt zich aan de evangelieverbonden. Dat zijn heilige overeenkomsten,[6] doorgaans tussen een mens en God. Soms zijn er anderen bij betrokken, zoals een huwelijkspartner. Ze sluiten heilige beloften en verplichtingen in, zoals de doop, de bevestiging van het priesterschap, tempelzegeningen, huwelijk en ouderschap. Veel van de zegeningen die uit vader Abraham voortkomen, zijn beschikbaar nu de Heilige Geest op alle volken wordt uitgestort.[7] Iedere man of vrouw die de Heilige Geest ontvangt, kan letterlijk een 'een nieuw schepsel' worden.[8]

Een man moet, om al deze zegeningen in zijn bezit te krijgen en alle kennis Gods te bemachtigen, de eed en het verbond van het priesterschap aangaan en nakomen.[9] President Marion G. Romney heeft uitgelegd:

'De enige manier waarop een man de meeste eeuwige vooruitgang kan maken, waarvoor de sterfelijkheid is ingesteld, is het Melchizedeks priesterschap te verkrijgen en groot te maken. (...) Het is van het grootste belang dat we duidelijk voor ogen hebben, wat het van ons vergt om

onze roeping in het priesterschap groot te maken. Het vergt minimaal het volgende:

'1. Het evangelie begrijpen.

'2. De normen van het evangelie naleven.

'3. Dat we ons kerkwerk toegewijd doen.'[10]

Iedere priesterschapsdrager dient twee verbonden te sluiten. De eerste is zo getrouw te zijn dat hij zowel het Aäronisch als het Melchizedeks priesterschap verkrijgt.[11] Het Aäronisch priesterschap bereidt de priesterschapsdrager voor op de grotere plichten van het Melchizedeks priesterschap en maakt hem klaar voor de zegeningen van de eed en het verbond van het priesterschap. Zowel het Aäronisch als het Melchizedeks priesterschap is nodig om alle zegeningen te kunnen ontvangen die de Heer voor zijn getrouwe zoons heeft. Het tweede verbond dat iemand als dienstknecht in dit heilige gezag aangaat, is dat hij getrouw zijn roeping grootmaakt, met volkomen geloof in God.[12]

Als onderdeel van de eed en het verbond van het priesterschap doet de Heer zijn getrouwe zoons verschillende beloften, 'die Hij niet kan verbreken.'[13] Ten eerste worden priesterschapsdragers 'door de Geest geheiligd ter vernieuwing van hun lichaam.'[14] Ik vind president Hinckley daar een goed voorbeeld van. Hij is op opmerkelijke wijze naar lichaam en geest vernieuwd. Ten tweede worden zij 'de zonen van Mozes en van Aäron en het [zaad] van Abraham.'[15] Ten derde worden zij 'de uitverkorenen Gods.'[16] Als zijn dienstknechten voeren zij in hun tijd op aarde dit heilige werk uit. Ten vierde, 'allen die dit priesterschap ontvangen, ontvangen [de Heer]'.[17] Ten vijfde, wie de dienstknechten van de Heer ontvangen, ontvangen Hem.[18] Ten zesde, wie de Heiland ontvangen, ontvangen God de Vader.[19] Ten zevende, zij ontvangen ook het koninkrijk van de Vader.[20] Ten achtste, hun zal alles worden gegeven wat de Vader heeft.[21] Wie alles ontvangen wat de Vader heeft, kunnen niets meer krijgen.

Jullie, jongemannen van de Aäronische priesterschap, hebben groot gezag en vele taken gekregen. Op aanwijzing van de bisschop verrichten jullie minstens twee verordeningen die direct verband houden met de verzoening. De eerste is het avondmaal, ingesteld ter gedachtenis van Jezus' bloed, vergoten voor onze zonden, en zijn lichaam, waarmee Hij

ons heeft vrijgekocht.[22] De tweede is de doop. Priesters bezitten het gezag om de doop voor de vergeving van zonden te verrichten. Het Aäronisch priesterschap is reële macht. Een jongeman heeft dit geschreven over de ervaring die hij met deze macht had:

'Op zekere dag bezocht ik een wijk waar bijna geen Melchizedeks-priesterschapsdragers waren. Maar daar was de spiritualiteit niet minder om. Integendeel, veel leden zagen de grootst mogelijke priesterschapsmacht in werking zoals ze nog nooit hadden gezien.

'Die macht concentreerde zich in de priesters. Voor de eerste keer in hun leven werd hun gevraagd alle taken van de priesters uit te voeren, en de noden van de leden in de wijk te lenigen. Hun werd in alle ernst gevraagd huisonderwijs te doen — niet als verveelde toevoeging aan een ouderling die een gezelligheidsbezoekje aflegt, maar om hun broeders en zusters tot zegen te zijn.

'Ik was bij eerdere gelegenheden in het gezelschap van vier van die priesters geweest. (...) Iedere seminarieleerkracht hield het niet langer dan twee of drie maanden met ze uit. Ze waren een verschrikking op elke scoutingtrip. *Maar toen men hen nodig had, toen ze belangrijke taken te vervullen kregen, lieten zij zich met hun priesterschap van hun beste kant zien.*

'Het geheim lag hierin dat de bisschop zijn Aäronische priesterschap opriep om mannen van formaat te worden, aan wie engelen willen verschijnen; en dat formaat kregen ze, en ze brachten troost aan hen die troost nodig hadden, en kracht aan hen die kracht nodig hadden. Niet alleen de leden van de wijk werden opgebouwd, ook de leden van het quorum zelf. Er kwam grote eenheid in de wijk, elk lid begon door te krijgen wat het inhoudt om één van hart en één van geest te zijn. Dat alles was zeker niet onverklaarbaar; de Aäronische priesterschap werd op de juiste manier aan het werk gezet, dat was alles.'[23]

President Gordon B. Hinckley heeft de Aäronische priesterschap onlangs verteld dat de jongens die dat waardig zijn 'de bescherming van dienende engelen' kunnen hebben, en dat jij 'iets fantastisch om voor te leven'[24] hebt.

Wat betekent het om het zaad van Abraham te zijn? De schriftuurlijke betekenis omvat meer dan een letterlijke nakomeling te zijn. De Heer sloot een verbond met Abraham, de grote patriarch, dat alle volken in hem gezegend zouden worden.[25] Elke man of vrouw kan aanspraak maken op de zegeningen van Abraham. Zij gaan tot zijn nageslacht behoren en worden erfgenaam van de beloofde zegeningen door het evangelie te aanvaarden, zich te laten dopen, een tempelhuwelijk te sluiten, hun verbonden getrouw na te komen, en hulp te bieden bij de evangelieverbreiding in alle naties op aarde.

Een man moet het Melchizedeks priesterschap en de daaraan verbonden zegeningen ontvangen, voordat hij de macht heeft om 'deze bediening en dit priesterschap tot alle natiën te brengen.'[26] Daarna wordt hij, bij getrouwheid, in volheid erfgenaam van het eeuwig leven. Paulus heeft gezegd: 'Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen.'[27]

Als het zaad van Abraham hebben we bepaalde plichten. Ons is geboden tot Christus te komen door de 'werken van Abraham' te doen.[28] Die werken omvatten: God gehoorzamen; de priesterschaps- en tempelverordeningen ontvangen en nakomen; het evangelie verkondigen; een gezin stichten en onze kinderen opvoeden; en tot het einde toe getrouw zijn.

Het is interessant dat de Heer het woord 'zaad' in zijn belofte aan Abraham gebruikt. Het heeft een ruimere betekenis dan nageslacht, omdat het de betekenis van vermenigvuldiging van de zegeningen van

het verbond van Abraham 'tot alle natiën' in zich draagt.[29] De Heer beloofde Abraham een nageslacht dat 'zo ontelbaar als de sterren' of 'het zand aan de oever der zee'[30] zou zijn.

Het is ook het voorrecht van Abrahams rechtschapen nageslacht om opgenomen te worden in de eeuwige familie van Jezus Christus. Dat omvat het recht om eeuwige verbonden in de tempel te ontvangen, waardoor zij, bij getrouwheid, worden ondergebracht en verhoogd in de eeuwige familie van Christus.[31] Ook omvat het 'de zegeningen der zaligheid, ja, van het eeuwige leven.'[32]

De patriarchale orde loopt van Abraham over Isaak naar Jakob. Door de priesterschapslijn is die orde er ook nu. Door de eeuwen heen hebben vaders zegeningen en beloften doorgegeven aan hun getrouwe zoons. Een modern voorbeeld komt uit het leven van ouderling John B. Dickson van de Zeventig. Hij herinnert zich:

'Toen het tijd was om op zending te gaan, was ik opgetogen dat ik de Heer kon gaan dienen. Maar vlak voor mijn vertrek, ontdekte de artsen dat ik botkanker had. De kans dat ik lang genoeg leefde om een zending te vervullen, was niet erg groot. Maar ik geloofde stellig dat de Heer de weg zou vrijmaken als Hij wilde dat ik toch ging. Mijn vader gaf mij een zegen, waarin mij gezegd werd dat ik een zending in Mexico zou vervullen, dat ik mijn leven lang in de kerk zou werken, en dat ik een gezin zou stichten. Mijn rechterarm moest boven de elleboog worden geamputeerd, maar mijn leven werd gespaard en alle beloften die ik had gekregen, zijn in vervulling gegaan.

'Sommigen denken misschien dat het vreselijk was om een arm kwijt te raken, maar het is een van de grootste zegeningen van mijn leven geweest. Ik ben erachter gekomen dat het belangrijk is om moeilijkheden te hebben en die aan te pakken.'

Ouderling Dickson was altijd rechtshandig geweest en toen moest hij opeens leren alles met zijn linkerhand te doen. Een das strikken kan dan een probleem zijn. Hij zei: 'Op een zondag zat ik in mijn slaapkamer met mijn stropdas in mijn hand. Ik dacht: *hoe ga ik die strikken?* Ik dacht erover om een voorgestrikte das met een klemmetje te kopen. Ik dacht erover om de hulp van mijn moeder in te roepen. Maar ik kon haar moeilijk op zending meenemen om mijn das te strikken. Dus besloot ik het zelf maar te leren. Uiteindelijk lukte het me met gebruik van mijn tanden. Ik doe het nog steeds zo, zelfs nu ik het al duizenden keren gedaan heb.'[33]

We weten niet precies wat er van de heiligen Gods verwacht zal worden in de onzekere tijden die voor ons liggen. Het zal in toenemende mate moeilijker worden om rechtschapen te leven. Bovendien kunnen priesterschapsdragers mogelijk voor onverwachte situaties komen te staan, waarin zij hun gezin moeten beschermen en zorg bieden. Een wereldleider heeft er onlangs nog op gewezen dat 'overal om ons heen gevaar loert. We hebben te maken met schurkenstaten en extremistische netwerken, die dreigen met dood en verderf en slechts minachting kennen voor de heiligheid van het menselijk leven en voor de waarden die de beschaafde wereld hoog achten.'[34]

We kunnen allemaal beproevingen verwachten. Maar wie vasthouden aan rechtschapenheid hebben grote eeuwige beloften. De Heer heeft zijn woord gegeven dat 'een ieder, die (...) niet faalt in alles getrouw te blijven, [...] niet vermoeid van geest [zal] worden, noch verduisterd, evenmin vermoeid in lichaam, ledemaat noch gewricht (...). En zij zullen niet hongerig noch dorstig gaan.'[35] Ik ben optimistisch gestemd over de toekomst van de kerk van de Heer en haar leden, maar we zullen moeten volharden in rechtschapenheid en 'in alles getrouw [moeten] blijven.'[36] De sleutel tot de kennis Gods, gebruikt door wie de eed en het verbond van het Melchizedeks priesterschap nakomen, zal ons in staat stellen om als zoons van God te slagen. Dat we dat zullen doen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. LV 84:19.
2. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samenstelling: Joseph Fielding Smith (1976), pp. 166–167.
3. In: Brian H. Stuy, comp., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 delen (1987–1992), deel 2, pp. 355–356.
4. Abraham 1:2.
5. LV 42:61.
6. Zie Carlos E. Asay, 'The Oath and Covenant of the Priesthood', *Ensign*, november 1985, pp. 43–45.
7. Zie 3 Nephi 20:25–29.
8. Zie *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pp. 149–150.
9. Zie LV 84:33–42.
10. 'The Oath and Covenant Which Belongeth to the Priesthood', *Improvement Era*, juni 1962, p. 416.
11. Zie LV 84:33.
12. Zie LV 84:33.
13. LV 84:40.
14. LV 84:33.
15. LV 84:34.
16. LV 84:34.
17. LV 84:35.
18. Zie LV 84:36.
19. Zie LV 84:37.
20. Zie LV 84:38.
21. Zie LV 84:38.
22. Zie Matteüs 26:26–28; Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 26:22–24.
23. Geciteerd door Victor L. Brown, 'The Vision of the Aaronic Priesthood', *Ensign*, november 1975, p. 68.
24. Geciteerd door Jason Swensen, 'Priesthood Restored Directly from Heaven', *Church News*, 22 mei 2004, p. 3.
25. Zie Genesis 18:18, Galaten 3:8; 3 Nephi 20:25, 29.
26. Abraham 2:9.
27. Galaten 3:29.
28. Johannes 8:39; zie ook Johannes 8:32–50.
29. Abraham 2:9.
30. LV 132:30.
31. Zie Galaten 3:29.
32. Abraham 2:11.
33. 'Van vriend tot vriend', *De Kinderster*, juni 1996, pp. K6–7.
34. Colin Powell, 'Of Memory and Our Democracy', *USA Weekend*, 2 mei 2004, Internet, http://www.usaweekend.com.
35. LV 84:80.
36. LV 84:80.

Met alle ijver

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Er zijn quorumleden, en mannen die onze quorumleden zouden moeten zijn, die onze hulp nodig hebben.

Mijn geliefde broeders, het is een plechtige en enigszins verootmoedigende ervaring om vanavond voor u te staan en in te gaan op de uitnodiging om te onderwijzen in en te getuigen van het heilig voorrecht dat wij hebben om het priesterschap van God te dragen. Ik bid om uw geloof en uw gebeden.

Naast de aanwezigen in dit prachtige Conferentiecentrum die het Aäronisch en het Melchizedeks priesterschap dragen, en zij die de bijeenkomst op locaties over de hele wereld volgen, zijn er grote aantallen priesterschapsdragers die om wat voor reden dan ook hun taken hebben laten vallen en besloten hebben om andere paden te bewandelen.

De Heer spreekt zich volkomen duidelijk uit over onze taak om die mensen de hand te reiken, ze te redden en hen en de hunnen naar de feestdis van de Heer te brengen. We zouden er goed aan doen om gehoor te geven aan deze goddelijke instructie van de Heer: 'Laat daarom nu een ieder met zijn plicht bekend worden, en het ambt, waartoe hij is aangesteld, met alle ijver leren uitoefenen.'[1] Hij voegde eraan toe:

'Want ziet, het is niet goed, dat Ik in alles moet gebieden; want hij, die in alles wordt gedwongen, is een trage en geen verstandige dienstknecht; daarom ontvangt hij geen beloning.

'Voorwaar zeg Ik: De mensen dienen ijverig voor een goede zaak werkzaam te zijn, en vele dingen uit eigen vrije wil te doen, en veel gerechtigheid tot stand te brengen; want de macht is in hen, waardoor zij naar eigen willen kunnen handelen. En voor zoverre de mensen goed doen, zullen zij geenszins hun beloning verliezen.'[2]

In de heilige Schrift staat een voorbeeld dat u en ik kunnen volgen: 'En Jezus nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen.'[3] En Hij 'is rondgegaan, weldoende (...) want God was met Hem.'[4]

Ik heb bij mijn studie van het leven van de Meester gemerkt dat zijn langdurige lessen en zijn geweldige wonderen meestal plaatsvonden als Hij het werk van zijn Vader deed. Op de weg naar Emmaüs verscheen Hij in een lichaam van vlees en beenderen. Hij nam voedsel tot zich en getuigde van zijn goddelijkheid. Dat vond allemaal plaats nadat Hij het graf had verlaten.

Eerder gaf Hij een blinde op de weg naar Jericho zijn gezichtsvermogen terug.

De Heiland was altijd bezig — met onderwijzen, getuigen en redden. Dat is ook onze taak als leden van priesterschapsquorums in deze tijd.

In een proclamatie van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen gedateerd 6 april 1980 staat deze verklaring van getuigenis en waarheid:

'Wij verklaren plechtig dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werkelijk de herstelling is van de kerk die de Zoon van God gesticht heeft tijdens zijn werk op aarde; de kerk draagt zijn heilige naam, de naam van Jezus Christus; zij is gebouwd op een fundament van apostelen en profeten, en Christus is de voornaamste hoeksteen ervan; het priesterschap van die kerk, zowel in de Aäronische als de Melchizedekse orde, is hersteld door hen die dat vanouds droegen: Johannes de Doper, in het geval van het Aäronisch priesterschap; en Petrus, Jakobus en Johannes in het geval van het Melchizedeks priesterschap.'[5]

Op 6 oktober 1889 bepleitte president George Q. Cannon het volgende:

'Ik wil de kracht van de priesterschap versterkt zien worden. (...) Ik wil deze kracht en macht verbreid zien worden door het hele lichaam van de priesterschap, van het hoofd tot de minste en nederigste diaken in de kerk. Iedere man dient de openbaringen van God te onderzoeken en te genieten, het licht des hemels in zijn ziel te hebben en hem kennis te geven van zijn taken in dat deel van het werk van God waarin hij krachtens zijn priesterschap werkzaam is.'[6]

Ik vertel u vanavond twee gebeurtenissen uit mijn eigen leven — een die plaatsvond in mijn jonge jaren, en de ander aangaande een vriend van mij die echtgenoot en vader was.

Niet lang na mijn ordening als leraar in het Aäronisch priesterschap

werd ik geroepen als quorumpresident. Onze adviseur, Harold, stelde belang in ons, en dat wisten we. Op een dag zei hij tegen me: 'Tom, jij vindt duiven fokken toch leuk?'

Ik antwoordde gretig: 'Ja.'

Toen bood hij aan: 'Zou je een koppel rasechte Birmingham Rollerduiven van me willen hebben?'

Ik antwoordde onmiddellijk: 'Ja, graag!' De duiven die ik had, waren namelijk van de gewone soort — ik had ze gevangen op het dak van de Grant Elementary School.

Hij nodigde me uit om de volgende avond bij hem thuis te komen. De volgende dag was een van de langste in mijn jonge leven. Ik zat al een uur van tevoren te wachten tot mijn adviseur thuiskwam van zijn werk. Hij nam me mee naar zijn duivenhok op de zolder van een schuurtje achterin zijn tuin. Ik zag daar de mooiste duiven die ik ooit had gezien, en hij zei: 'Kies een mannetje, en dan geef ik je een vrouwtje dat anders is dan enige andere duif in de hele wereld.' Ik koos er een. Vervolgens gaf hij me een kleine vrouwtjesduif. Ik vroeg wat haar zo anders maakte. Hij antwoordde: 'Kijk goed, dan zie je dat ze maar één oog heeft.' En ja hoor, ze miste een oog — dat had een kat gedaan. 'Neem ze mee naar je zolder', raadde hij aan. 'Houd ze ongeveer tien dagen binnen en laat ze daarna los om te zien of ze bij je blijven.'

Ik volgde Harolds instructies. Toen ik ze losliet, paradeerde de mannetjesduif over het dak van de zolder, en ging toen weer naar binnen om te eten. Maar het eenogige vrouwtje was meteen verdwenen. Ik belde Harold en vroeg: 'Is die eenogige duif weer teruggekomen?'

'Kom maar hier,' zei hij, 'dan gaan we even kijken.'

Terwijl we van zijn keukendeur naar het zoldertje liepen, merkte mijn adviseur op: 'Tom, jij bent president van het lerarenquorum.' Dat wist ik uiteraard al. Toen zei hij: 'Wat ga je doen om Bob te activeren, die ook lid van je quorum is?'

Ik antwoordde: 'Ik zal zorgen dat hij van de week bij de quorumvergadering is.'

Toen reikte hij omhoog naar een speciaal nest en gaf mij de eenogige duif. 'Houd haar nog een paar dagen binnen en probeer het dan nog eens.' Dat deed ik, maar ze verdween weer. En weer zei mijn adviseur: 'Kom maar hier, dan gaan we kijken of ze is teruggekomen.' Terwijl we naar het zoldertje liepen, zei hij: 'Gefeliciteerd dat je Bob naar de priesterschapsvergadering hebt gekregen. Wat gaan jij en Bob doen om Bill te activeren?'

'We zullen zorgen dat hij er volgende week is', stelde ik voor.

Dit herhaalde zich telkens weer. [a]Ik was al volwassen toen ik eindelijk besefte dat Harold, mijn adviseur, me een bijzondere duif had gegeven — de enige duif waarvan hij wist dat ze elke keer bij hem zou terugkomen als ze werd losgelaten. Het was zijn geïnspireerde manier om elke twee weken een persoonlijk priesterschapsgesprek met de quorumpresident leraren te hebben. Ik ben die eenogige duif veel verschuldigd. Maar ik ben die quorumadviseur meer verschuldigd. Hij had het geduld en de vaardigheid om mij te helpen met mijn voorbereiding op taken die nog in het verschiet lagen.

Vaders, grootvaders, wij hebben een nog grotere verantwoordelijkheid om onze dierbare zoons en kleinzoons te leiden. Zij hebben onze hulp nodig, onze bemoediging, ons voorbeeld. Iemand heeft eens de wijze uitspraak gedaan dat onze jeugd minder critici nodig heeft en meer goede voorbeelden.

En nu de illustratie aangaande de mannen die nauwelijks nog naar de kerk gaan of actief zijn. Zij zijn in aantal toegenomen. Dat komt door de jonge jongens uit Aäronische-priesterschapsquorums die we kwijtraken en de volwassen mannen die zich hebben laten dopen, maar niet actief en gelovig blijven en dus niet tot ouderling geordend worden.

Vaders en zoons uit de ring Tao Yuan (Taiwan) bezoeken de uitzending van de priesterschapsbijeenkomst in een kerkgebouw in Taiwan.

Ik denk niet alleen aan het hart en de ziel van die mannen, maar heb ook medelijden met hun lieve vrouw en opgroeiende kinderen. Die mannen hebben een helpende hand nodig, een bemoedigend woord en een getuigenis van de waarheid uit een hart vol liefde en een verlangen om te verheffen en op te bouwen.

Mijn vriend Shelley was zo iemand. Zijn vrouw en kinderen waren goede leden, maar elke poging om hem te motiveren voor de doop en de zegeningen van het priesterschap hadden jammerlijk gefaald.

En toen overleed Shelleys moeder. Shelley had zoveel verdriet dat hij zich in het rouwcentrum terugtrok in een kamer apart. We hadden een verbinding gelegd naar die kamer zodat hij alleen kon rouwen en niemand hem zou zien huilen. Toen ik hem in die kamer troostte voordat ik naar het spreekgestoelte ging, sloeg hij zijn armen om me heen, en ik wist dat er een gevoelige snaar geraakt was.

De tijd verstreek. Shelley en zijn gezin verhuisden naar een ander stadsdeel. Ik werd geroepen als president van de Canadese Zending en verhuisde met mijn gezin voor drie jaar naar Toronto.

Toen ik terug was gekomen en geroepen was als lid van de Twaalf, belde Shelley me. Hij zei: 'Bisschop, wilt u mij, mijn vrouw en mijn kinderen aan elkaar verzegelen in de Salt Laketempel?'

Ik antwoordde aarzelend: 'Maar Shelley, dan moet je wel eerst lid van de kerk worden.'

Hij lachte en antwoordde: 'O, dat heb ik al gedaan terwijl u in Canada was. Dat heb ik een beetje achter uw rug om gedaan. We hadden een huisonderwijzer die ons geregeld bezocht en mij de waarheden van de kerk leerde. Hij was verkeersbrigadier en hielp de kleine kinderen 's ochtends en 's middags altijd oversteken op weg naar school. Hij vroeg of ik hem wilde helpen. Als er even geen kinderen waren die we moesten helpen oversteken, bracht hij me altijd wat extra over de kerk bij.'

Ik had het voorrecht om dit wonder met eigen ogen te aanschouwen en de vreugde met hart en ziel te voelen. De verzegelingen werden verricht. Er was een gezin verenigd. Niet lang daarna overleed Shelley. Ik had het voorrecht om te spreken in zijn uitvaartdienst. In gedachten zal ik altijd nog het lichaam van mijn vriend Shelley in de kist zien liggen, gekleed in zijn tempelkleding. Ik geef grif toe dat er tranen rolden, tranen van dankbaarheid, want het verloren schaap was gevonden.

Zij die de aanraking van de hand van Meester hebben gevoeld, kunnen de verandering die er plaatsvindt niet verklaren. Ze krijgen het verlangen om een beter leven te leiden, trouw te dienen, nederig te zijn, en meer te gaan lijken op de Heiland. Als ze dit geestelijke gezichtsvermogen hebben gekregen en een glimp hebben opgevangen van de beloften van de eeuwigheid, spreken ze met de woorden van de blinde die van Jezus zijn gezichtsvermogen terugkreeg: 'Eén ding weet ik, dat ik, die blind was, nu zien kan.'[7]

Hoe kunnen we die wonderen verklaren? Vanwaar die opleving in mensen die lang gesluimerd hebben? De dichter heeft over de dood geschreven: 'God heeft hem aangeraakt, en hij slaapt.'[8] En ik zeg over die hergeboorte: 'God heeft hen aangeraakt, en zij zijn ontwaakt.'

Er zijn twee fundamentele reden die deze veranderingen van houding, gewoonten en gedrag grotendeels verklaren.

Ten eerste heeft men zijn eeuwige potentieel gezien en besloten om dat te bereiken. Ze kunnen eigenlijk niet lang vrede hebben met de gedachte dat ze middelmatig zijn terwijl uitmuntendheid binnen hun bereik ligt.

Ten tweede hebben andere mannen, vrouwen en zelfs jonge mensen de aansporing van de Heiland gevolgd en hebben zij hun naasten liefgehad als zichzelf en ertoe bijgedragen dat de dromen van die naasten uitkwamen en ze hun ambities konden verwezenlijken.

De katalysator in dit proces is het beginsel van de liefde.

Het verstrijken van tijd heeft nooit iets afgedaan aan het vermogen van de Verlosser om het leven van de mens te veranderen. Zoals Hij tegen de dode Lazarus zei, zo zegt Hij tegen u en mij: 'Kom!'[9] Ik voeg daaraan toe: kom uit de wanhoop van de twijfel. Kom uit het verdriet om zonde. Kom uit de dood van het ongeloof. Kom uit de sleur tot een hernieuwd leven.

Als we dat doen, en we bewandelen de paden die Jezus heeft bewandeld, laten we dan denken aan het getuigenis dat Jezus heeft gegeven: 'Ziet, Ik ben Jezus Christus, die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd. (...) Ik ben het Licht en het Leven der wereld.'[10] 'Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft, Ik ben het, die werd gedood; Ik ben uw Voorspraak bij de Vader.'[11]

Er zijn quorumleden, en mannen die onze quorumleden zouden moeten zijn, die onze hulp nodig hebben.

John Milton heeft in zijn gedicht 'Lycidas' geschreven: 'De hongerige schapen kijken op en worden niet gevoed.'[12] De Heer zelf heeft tegen de profeet Ezechiël gezegd: 'Wee de herders van Israël, die zichzelf weiden [en niet] de schapen.'[13]

Broeders van de priesterschap, dat is onze taak. Laten wij onthouden en nooit vergeten dat zoiets niet onmogelijk is. Overal waar mensen hun priesterschapsroeping grootmaken, worden wonderen gezien. Als geloof twijfel vervangt, als onzelfzuchtige dienstbaarheid zelfzuchtig streven vervangt, worden Gods doeleinden door zijn macht tot stand gebracht. Wij zijn in dienst van de Heer. Wij hebben recht op zijn hulp. Maar we moeten het wel proberen. In het toneelstuk *Shenandoah* komen de volgende inspirerende woorden voor: 'Als we het niet proberen, dan doen we het ook niet; en als we het niet doen, waarom zijn we dan hier?'

Laten wij allen daders des woords en niet alleen hoorders zijn.[14] Laten wij het voorbeeld van onze president, Gordon B. Hinckley, de profeet van de Heer, volgen.

Mogen wij, net als de volgelingen van de Heiland vanouds, gehoor geven aan de oproep: 'Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken.'[15] Dat wij dat zullen doen, is mijn gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

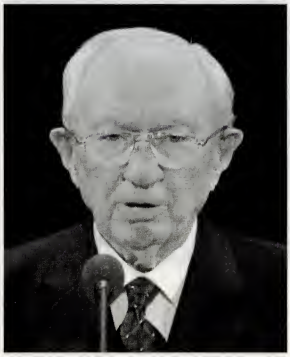
NOTEN

1. LV 107:99.
2. LV 58:26–28.
3. Lucas 2:52.
4. Handelingen 10:38.
5. Zie "Proclamation," *Ensign*, mei 1980, pp. 52–53.
6. *Deseret Semi-Weekly News*, 29 oktober 1889, p. 5.
7. Johannes 9:25.
8. Alfred, Lord Tennyson, *In Memoriam A. H. H.*, paragraaf 85, couplet 5, regel 4.
9. Johannes 11:43.
10. 3 Nephi 11:10–11.
11. LV 110:4.
12. 'Lycidas', regel 125.
13. Ezechiël 34:2–3.
14. Zie Jakobus 1:22.
15. Matteüs 4:19.

Een tragisch kwaad onder ons

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Pornografie is net een wervelstorm die personen en gezinnen vernietigt, en alles wat ooit gezond en mooi was, kapotmaakt.

Geliefde broeders, ik vind het fijn om in deze grote priesterschapsbijeenkomst bij u te zijn. Ik veronderstel dat dit de grootste priesterschapsbijeenkomst ooit is. Wat een verschil met de bijeenkomst die Wilford Woodruff beschreef, toen alle priesterschapsdragers in de hele wereld in één ruimte in Kirtland (Ohio) bij elkaar waren om instructies van de profeet Joseph Smith te ontvangen.

We hebben vanavond uitstekende instructies gehad en ik beveel die van harte aan.

Ik wil tot slot van deze bijeenkomst een onderwerp aansnijden dat ik eerder besproken heb. Ik doe dat in de geest van Alma, die heeft gezegd: 'Dit is mijn roem, dat ik wellicht een middel in Gods handen moge zijn om de een of andere ziel tot bekering te brengen' (Alma 29:9).

In die geest wil ik vanavond tot u spreken. Wat ik te zeggen heb, is niet nieuw. Ik heb er al eerder over gesproken. In de *Ensign* en *Liahona* van september staat een toespraak die ik enkele jaren geleden over hetzelfde onderwerp heb gehouden. Broeder Oaks heeft er eerder deze avond ook over gesproken.

Hoewel het onderwerp toen een probleem was, is het nu veel ernstiger geworden. En het wordt steeds erger. Het is net een wervelstorm die personen en gezinnen vernietigt, en alles wat ooit gezond en mooi was, kapotmaakt. En dan bedoel ik pornografie in alle verschillende vormen.

En dat doe ik omdat ik brieven van diepbedroefde vrouwen krijg.

Ik wil u graag gedeelten voorlezen uit een brief die ik slechts enkele dagen geleden heb ontvangen. En dat doe ik met toestemming van de schrijfster. Ik heb alles verwijderd wat ook maar enigszins op de identiteit van de betrokken personen kan wijzen. En ik heb beperkte redactionele vrijheid genomen ten behoeve van de duidelijkheid en leesbaarheid.

Ik citeer:

'Geachte president Hinckley,

'Mijn man, met wie ik 35 jaar getrouwd ben geweest, is onlangs overleden. (...) Vlak na zijn laatste operatie heeft hij met onze bisschop gesproken. Diezelfde avond kwam hij naar me toe om te vertellen dat hij aan pornografie verslaafd was. Hij wilde dat ik hem vergaf [voordat hij zou sterven]. Hij zei ook dat hij er genoeg van had om een dubbelleven te leiden. [Hij had veel belangrijke functies] in de kerk gehad terwijl hij wist dat hij [tegelijkertijd] in de greep van zijn "andere meester" verkeerde.

'Ik was geschokt, gekwetst en voelde me bedrogen en geschonden. Ik kon hem op dat moment geen vergeving beloven maar vroeg hem om wat tijd. (...) Ik begon over ons huwelijk na te denken [en hoe] pornografie (...) al vanaf het begin ons huwelijk in zijn greep had. We waren pas een paar maanden getrouwd toen hij een [pornografisch] tijdschrift kocht. Ik sloot hem buiten de auto omdat ik zo gekwetst en boos was. (...)

'In ons huwelijk was hij vele jaren lang (...) uitermate wreed in veel van zijn eisen. Ik was nooit goed genoeg voor hem. (...) Ik voelde me toen enorm vernederd en werd depressief. (...) Nu weet ik dat ik met de nieuwste "pornoster" werd vergeleken.

'We zijn een keer naar therapie gegaan (...) maar mijn man bleef me vernederen met zijn kritiek en minachting voor mij.

'Ik kon daarna niet eens bij hem in de auto stappen, maar heb urenlang door de stad gelopen, en zelfmoord overwogen. [Ik dacht]: Waarom zou ik hiermee doorgaan als dat alles is wat mijn "eeuwige partner" voor mij voelt?

'Ik ging door, maar bouwde een muur om me heen. Ik was hier toch niet alleen op aarde voor mijn man, en vond vreugde in mijn kinderen, in projecten en activiteiten die ik zelfstandig kon doen. (...)

'Na zijn belijdenis op zijn sterfbed en [nadat ik wat tijd had gehad] om mijn leven onder loep te nemen, schreeuwde ik tegen hem uit: "Weet je wel wat je gedaan hebt?" (...) Ik vertelde hem dat ik met een zuiver hart aan ons huwelijk begonnen was, dat gedurende ons huwelijk zuiver had gehouden en van plan was dat voor eeuwig zuiver te houden. Waarom had hij dat niet voor mij kunnen doen? Ik wilde alleen maar gekoesterd en met kleine attenties behandeld worden (...) en niet als slavin.

'Ik rouw nu niet alleen om zijn overlijden, maar ook om de relatie die zo [mooi] had kunnen zijn, [maar dat niet was] (...)

'Waarschuw alstublieft de broeders (en zusters). Pornografie is niet slechts een aangename opwinding die de zinnen tijdelijk prikkelt. [Maar] harten en zielen worden diep gekwetst; relaties die heilig moeten zijn, worden uitgeknepen; en de mensen die we het meest liefhebben, worden in het diepst van hun ziel gekwetst.'

En ze heeft de brief ondertekend.

Wat een zielig en tragisch verhaal. Ik heb enkele details weggelaten, maar heb voldoende voorgelezen om u een beeld van haar diepe gevoelens te geven. En hoe staat het met haar man? Hij is met veel pijn aan kanker overleden. Zijn laatste woorden waren een belijdenis van een zondig leven.

En het is zondig. Het is duivels. Het is volledig in tegenspraak met de geest van het evangelie, met een persoonlijk getuigenis van Gods plan, en met het leven van iemand die tot het heilig priesterschap is geordend.

Dit is niet de enige brief die ik heb ontvangen. Ik heb er nu zoveel dat ik

ervan overtuigd ben dat we een heel ernstig probleem onder ons hebben. Het komt uit veel verschillende bronnen voort en komt op verschillende manieren tot uitdrukking. Dat wordt nu door het internet verergerd. Het internet is niet alleen voor volwassenen toegankelijk, maar ook voor jongeren.

Ik heb onlangs gelezen dat pornografie de seksindustrie wereldwijd 57 miljard dollar per jaar oplevert. Twaalf miljard daarvan wordt in de Verenigde Staten omgezet door 'samenspannende mensen' (zie LV 89:4) die ten koste van onnozele mensen rijk worden. Er wordt in de Verenigde Staten meer geld in omgezet dan in de gezamenlijke football-, honkbal- en basketbalcompetities, en meer dan ABC, CBS, en NBC samen omzetten. ('Internet Pornography Statistics: 2003', Internet, http://www.healthymind.com/5-port-stats.html.)

Werkgevers worden van de tijd en het talent van werknemers beroofd. 'Twintig procent van de mannen kijkt naar pornografie op het werk. Dertien procent van de vrouwen [doet dat]. (...) Tien procent van alle volwassenen geeft toe verslaafd te zijn aan internetsex.' ('Internet Pornography Statistics: 2003'.) Dat zijn de gegevens van de mensen zelf, de daadwerkelijke cijfers liggen waarschijnlijk veel hoger.

De National Coalition for the Protection of Children and Families beweert dat 'ongeveer 40 miljoen mensen in de Verenigde Staten met seks op internet bezig zijn. (...)

'Eén op de vijf kinderen tussen tien en zeventien is weleens seksueel benaderd op internet (...)

'Drie miljoen van de bezoekers aan websites voor volwassenen in september 2000 waren zeventien jaar of jonger (...)

'Seks is het meest gezochte onderwerp op internet.' (NCPCE On line, "Current Statistics," Internet, http://www.nationalcoalition.org/stat.html.)

Ik kan zo wel doorgaan, maar u weet net zo goed hoe ernstig het probleem is. Het is voldoende om te zeggen dat iedereen die erbij betrokken is, slachtoffer wordt. Kinderen worden misbruikt en hun leven wordt ernstig beschadigd. Jongeren worden door valse beginselen beïnvloed. Langdurige blootstelling leidt tot een verslaving die bijna niet te overwinnen is. Zoveel mannen kunnen er al niet meer vandaan blijven. Hun energie en belangstelling wordt volledig in beslag genomen door deze doodlopende zoektocht naar dit ruwe en smerige spul.

Het excuus is dat het zo moeilijk te vermijden is, omdat het met één muisklik te benaderen is, en dat er geen uitweg is.

Stel u voor dat het stormt, dat de wind loeit en dat de sneeuw om u heen waait. U kunt de storm niet tegenhouden. Maar u kunt zich ertegen kleden en onderdak zoeken. Dan hebt u geen last van de storm.

En hoewel het internet vol smerig materiaal staat, hoeft u er niet naar te kijken. U kunt onderdak vinden bij het evangelie en de leringen van reinheid en deugdzaamheid.

Ik besef dat ik geen blad voor de mond neem. Dat doe ik omdat pornografie door het internet veel toegankelijker is geworden, bovenop wat al beschikbaar is op dvd en video, en op de tv en in tijdschriften te zien is. Het leidt tot fantasieën die het zelfrespect vernietigen. Het leidt tot seksuele excessen, en vaak tot ziekte en zedenmisdrijven.

Broeders, van ons wordt meer verwacht. Toen de Heiland tot de menigte sprak, zei Hij: 'Zalig de reinen van hart,

want zij zullen God zien' (Matteüs 5:8).

Kan iemand naar een grotere zegen verlangen? Het rechte pad van fatsoen, zelfdiscipline en een gezond leven is het pad dat bewandeld wordt door jonge en oude mannen die het priesterschap van God dragen. De jongemannen wil ik vragen: 'Kunnen jullie je voorstellen dat Johannes de Doper, die het priesterschap heeft hersteld dat jullie dragen, zich met zoiets zou inlaten?' En tot de mannen: 'Kunt u zich voorstellen dat Petrus, Jakobus en Johannes, apostelen van de Heer, zich met zoiets zouden inlaten?'

Natuurlijk niet. Broeders, de tijd is aangebroken dat iedereen die zich hiermee bezighoudt, zich uit deze duivelse greep moet bevrijden, boven dit kwaad gaat staan en 'tot God opziet en leeft' (Alma 37:47). We hoeven geen prikkelende tijdschriften te bekijken. We hoeven geen boeken te lezen die vol obsceniteiten staan. We hoeven niet naar televisieprogramma's te kijken die niet aan onze normen voldoen. We hoeven geen films te huren waarin smerige scènes voorkomen. We hoeven niet achter de computer te zitten en pornografisch materiaal op te zoeken.

Ik herhaal, van ons wordt meer verwacht. We moeten beter ons best doen. Wij zijn priesterschapsdragers. Dat is een heilige en prachtige gave, die meer waard is dan alle troep van de wereld. Maar wie zich met pornografisch materiaal bezighoudt, zal zijn priesterschap niet meer doeltreffend kunnen gebruiken.

Als er binnen het bereik van mijn stem iemand is die zich hiermee bezighoudt, wilt u dan vanuit het diepst van uw ziel de Heer smeken dat Hij deze verslaving van u zal wegnemen. En ik hoop dat u de moed zult hebben om de liefdevolle hulp van uw bisschop, en zo nodig professionele hulp in te roepen.

Moge eenieder die zich in de greep van deze zonde bevindt, in gebed neerknielen en de Heer om hulp smeken om van dit kwaadaardige monster verlost te worden. Anders zal deze kwaadaardige schandvlek in dit leven en in de eeuwigheid blijven bestaan. Jakob, de broer van Nephi, heeft gezegd: 'En wanneer alle mensen van deze eerste dood tot het leven zullen zijn overgegaan, zodat zij onsterfelijk zijn geworden (...) zullen zij, die rechtvaardig zijn, nog steeds rechtvaardig zijn, en zij die onrein zijn, zullen nog steeds onrein zijn.' (2 Nephi 9:15–16.)

President Joseph F. Smith heeft in zijn visioen van het bezoek van de Heiland aan de geesten van de overledenen het volgende gezien: 'Naar de zondaars ging Hij niet, en onder de goddelozen en de onboetvaardigen, die zichzelf bezoedeld hadden toen zij nog in 't vlees vertoefden, verhief Hij zijn stem niet' (LV 138:20).

Broeders, ik wil niet negatief zijn. Ik ben van nature optimistisch. Maar in dit soort zaken ben ik realistisch. Als we dergelijk gedrag vertonen, is het nu tijd om daar verandering in aan te brengen. Laat dit het moment van verandering zijn. Laten we een andere weg inslaan.

De Heer heeft gezegd: 'Laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren; dan zal uw vertrouwen in het nabij-zijn van God sterk worden, en de leer van het priesterschap zal als de dauw des hemels in uw ziel nederdalen.

'De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en uw heerschappij zal een eeuwigdurende heerschappij zijn, en zonder dwang zal die u toevloeien, voor eeuwig en altijd.' (LV 121:45–46.)

Hoe kan iemand naar meer verlangen? Deze goddelijke zegeningen worden beloofd aan hen die in de ogen van de Heer en alle mensen deugdzaam door het leven gaan.

De wegen van de Heer zijn wonderbaarlijk. Zijn beloften zijn prachtig. Als we in verleiding komen, kunnen we slechte gedachten vervangen door gedachten aan Hem en zijn leringen. Hij heeft gezegd: 'En indien uw oog alleen op mijn eer is gericht, zal uw ganse lichaam met licht worden vervuld, en er zal in u geen duisternis zijn; en hij, die met licht is vervuld, begrijpt alle dingen.

'Heiligt u daarom, opdat uw gemoed oprecht voor God worde, en de dagen zullen komen, dat gij Hem zult zien; want Hij zal zijn aangezicht voor u ontsluieren' (LV 88:67–68).

Diakenen, leraars en priesters, jullie zijn geweldige jongemannen die voor het avondmaal zorgen. De Heer heeft gezegd: 'Weest rein, gij, die de vaten des Heren draagt' (LV 133:5).

En voor alle priesterschapsdragers moet de openbaring duidelijk en onmiskenbaar zijn: 'Dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk met de machten des hemels zijn verbonden, en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden, dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid' (LV 121:36).

Broeders, ik besef dat de meesten van u niet door dit kwaad worden gekweld. Neemt u mij niet kwalijk dat ik hier zoveel tijd aan besteed. Maar als u bisschop of ringpresident, districts- of gemeentepresident bent, moet u wellicht iemand met dit probleem helpen. Moge de Heer u wijsheid, leiding, inspiratie en liefde geven voor de mensen die dat zo hard nodig hebben.

En iedereen, jong of oud, die zich hier niet mee bezighoudt, wil ik een compliment en mijn zegen geven. Hoe prachtig is het om te leven naar de leringen van het evangelie van Hem die zonder zonden was. Zo'n man loopt onbezoedeld in het zonlicht van deugdzaamheid en kracht.

Broeders, ik bid dat u zegeningen uit de hemel zult ontvangen. Mogen wij eenieder helpen die hulp nodig heeft. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Oktober 2004

HET EERSTE PRESIDIUM

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever

President Gordon B. Hinckley

President James E. Faust
Tweede raadgever

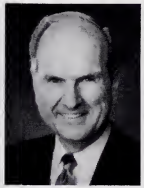
HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

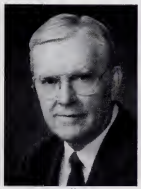
L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

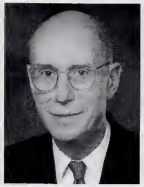
Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

Henry B. Eyring

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Earl C. Tingey

D. Todd Christofferson

David E. Sorensen

Charles Didier

Merrill J. Bateman

John H. Groberg

Robert C. Oaks

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Carlos H. Amado | Neil L. Andersen | Monte J. Brough | Sheldon F. Child | L. Whitney Clayton | Gary J. Coleman | Spencer J. Condie

Gene R. Cook | Quentin L. Cook | Claudio R. M. Costa | Robert K. Dellenbach | John B. Dickson | Christoffel Golden jr. | Walter F. González

Bruce C. Hafen | Donald L. Hallstrom | F. Melvin Hammond | Harold G. Hillam | F. Burton Howard | Jay E. Jensen | Marlin K. Jensen

Kenneth Johnson | W. Rolfe Kerr | Yoshihiko Kikuchi | John M. Madsen | Richard J. Maynes | Lynn A. Mickelsen | Dennis B. Neuenschwander

Glenn L. Pace | Bruce D. Porter | Carl B. Pratt | Ronald A. Rasband | Lynn G. Robbins | Cecil O. Samuelson jr. | Steven E. Snow

Francisco J. Viñas | Lance B. Wickman | W. Craig Zwick

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Mervyn B. Arnold | Douglas L. Callister | Craig C. Christensen | Shirley D. Christensen | Darwin B. Christenson | Achemar Damiani

James M. Dunn | Daryl H. Garn | D. Rex Garrett | H. Aldridge Gillespie | Ronald T. Halverson | Keith K. Hilbig

Spencer V. Jones | Gerald N. Lund | Clate W. Mask Jr. | Dale E. Miller | Robert F. Orton | Stephen B. Oveson

William W. Parmley | Wayne S. Peterson | H. Bryan Richards | Ned B. Roueché | R. Conrad Schultz | W. Douglas Shumway

Dennis E. Simmons | Donald L. Staheli | Robert R. Steuer | David R. Stone | H. Bruce Stucki | William R. Walker

Robert J. Whetten | Richard H. Winkel | Robert S. Wood | H. Ross Workman

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgever

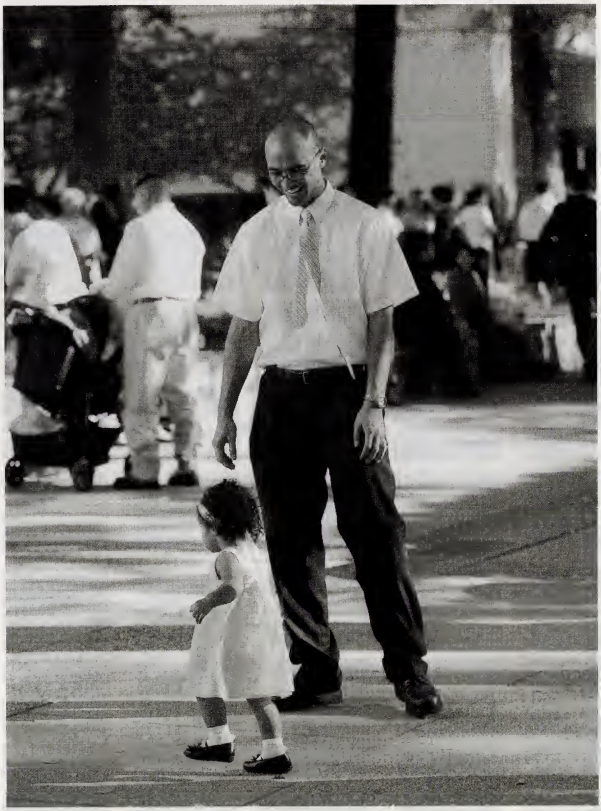
H. David Burton
Presiderende bisschap

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

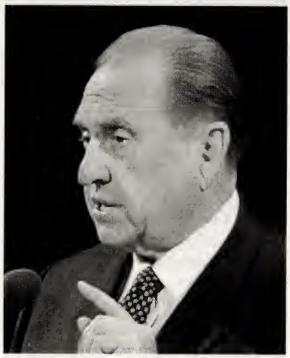

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST
3 oktober 2004

Kiest dan heden

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Keuzen bepalen onze bestemming.

Geliefde broeders en zusters, zowel binnen oogbereik als over de wereld vergaderd, ik doe een beroep op uw geloof en gebeden nu ik de eer heb om u toe te spreken. Maar eerst wil ik de ouderlingen Dieter Uchtdorf en David Bednar welkom heten, onze nieuwste leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Ik heb de laatste tijd nagedacht over keuzen en gevolgen. Er wordt gezegd dat de poort van de geschiedenis op kleine scharnieren draait, en dat geldt ook voor het leven van de mens. Onze keuzen bepalen onze bestemming.

Jozua vanouds heeft gezegd: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult: (…) Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen.'[1]

We ondernamen allemaal een ontzagwekkende en belangrijke reis toen we de geestenwereld verlieten en aan deze vaak moeilijke sterfelijke staat begonnen. We namen de grote gave van God met ons mee — onze keuzevrijheid. De profeet Wilford Woodruff heeft gezegd: 'God heeft al zijn kinderen (…) individuele keuzevrijheid gegeven. (…) Die bezaten [we] in de hemel voordat de wereld geschapen werd, en de Heer heeft die in stand gehouden en tegen de aanvallen van Lucifer beschermd. (...) Door deze keuzevrijheid zijn u en ik en alle mensen verantwoordelijke wezens, verantwoordelijk voor de koers die wij varen, het leven dat wij leiden, en de manier waarop wij ons gedragen.'[2]

Brigham Young heeft gezegd: 'Iedereen moet [die keuzevrijheid] gebruiken om de verhoging in [Gods] koninkrijk te verkrijgen; voor zover [wij] de macht hebben om te kiezen, moeten [wij] die macht gebruiken.'[3]

In de Schriften staat dat wij vrij zijn om naar eigen inzicht te handelen, 'om de weg te kiezen van de eeuwige dood of de weg van het eeuwige leven.'[4]

Een bekende lofzang kan ons bij onze keuzen inspireren:

Kies toch goed als u voor een keus gesteld wordt.
Tot het goede leidt de Heil'ge Geest;
en zijn licht zal bestendig op u schijnen
als uw hart naar het goede streeft.
(...)

Kies het goede! In de waarheid vindt u vrede.
Kies het goede! Uw ziel blijft immer rein.
Kies toch goed in uw denken en uw hand'len,
Laat de hemel uw reisdoel zijn.[5]

Hebben we een gids met behulp van wie wij het goede kunnen kiezen en gevaarlijke omwegen kunnen vermijden? Aan de muur van mijn kantoor, recht tegenover mijn bureau, hangt een prachtige afbeelding van de Heiland, geschilderd door Heinrich Hofmann. Ik houd van dat schilderij. Ik bezit het al sinds ik op 22-jarige leeftijd bisschop was, en ik heb het overal mee naartoe genomen waar ik heb gewerkt. Ik heb geprobeerd het voorbeeld van de Meester te volgen. Als ik een moeilijke beslissing moet nemen, kijk ik altijd naar die afbeelding en stel ik mezelf de vraag: 'Wat zou Hij doen?' En dat probeer ik dan te doen. We kunnen nooit de verkeerde kant opgaan als we de Heiland volgen.

Sommige keuzen lijken belangrijker dan andere, maar geen enkele keus is onbelangrijk.

Enkele jaren geleden had ik een leidraad in mijn hand waar we altijd iets aan hebben als we de juiste beslissingen nemen. Het was een boek dat wij meestal de tripelcombinatie noemen — het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Dit boek was een gift van een liefdevolle vader aan zijn lieftallige dochter die zorgvuldig zijn advies opvolgde. Voorin had de vader met de hand de volgende geïnspireerde woorden geschreven:

'Lieve Maurine,

'Ik geef je dit heilige boek om je hele leven geregeld te lezen en te koesteren, in de hoop dat je een voortdurende maatstaf zult hebben om tussen het goede en de dwalingen van de mens te kiezen, en dat je in spiritualiteit zult groeien naarmate je kennis toeneemt.

'Liefs, je vader

'Harold B. Lee'

In Korea verzorgt tolk Hwan Soo de vertaling van een conferentiebijeenkomst, die wereldwijd wordt uitgezonden.

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is het ons doel om de celestiale heerlijkheid te ontvangen.

Laten we niet zo besluiteloos zijn als Alice in het tijdloze verhaal van Lewis Carroll, *De avonturen van Alice in Wonderland*. U zult zich herinneren dat zij bij een splitsing in de weg komt, waar twee paden voor haar liggen, die echter elk in een tegengestelde richting voeren. Ze ontmoet de Kollummer Kat, aan wie Alice vraagt: 'Welk pad zal ik nemen?'

De kat antwoordt: 'Dat hangt ervan af waar je naartoe wilt. Als je niet weet waar je naartoe wilt, dan maakt het eigenlijk niet uit welk pad je neemt.'[6]

In tegenstelling tot Alice weten wij wel waar we naartoe willen, en het maakt wel degelijk uit waar we naartoe gaan, want het pad dat we in dit leven bewandelen, leidt beslist naar het pad dat we in het leven hierna zullen bewandelen.

Ieder van ons *moet bedenken* dat hij of zij een zoon of dochter van God is, begiftigd met geloof en moed, en geleid door gebed. Onze eeuwige bestemming ligt voor ons. De apostel Paulus spreekt net zo goed tot ons als hij lang geleden tot Timoteüs sprak: 'Veronachtzaam de gave in u niet.' 'O Timoteüs, bewaar wat u is toevertrouwd.'[7]

Soms laten velen van ons de vijand van succes — de veroorzaker van mislukking — onze ambities belemmeren, onze dromen verstikken, ons inzicht verduisteren en ons leven verzwakken. De stem van de vijand fluistert in ons oor: 'Je kunt het toch niet.' 'Jij bent te jong.' 'Jij bent te oud.' 'Je stelt niets voor.' Dan moeten we bedenken dat we naar het beeld van God zijn geschapen. Als we aan die waarheid denken, kunnen we een diep gevoel van kracht en macht krijgen.

Ik heb het voorrecht gehad om president J. Reuben Clark jr. vrij goed te kennen. Hij is jarenlang lid van het Eerste Presidium geweest. Terwijl ik hem hielp met de voorbereidingen om zijn grandioze boeken te drukken, heb ik veel van hem geleerd. Toen hij op een dag in een sombere, bedachtzame bui was, vroeg president Clark of ik een afbeelding kon drukken die ingelijst kon worden. Op de afbeelding moesten de leeuwen van Persepolis staan, die de ruïnes van een vergane glorie bewaken. President Clark, die veel kennis van de Schriften had, wilde bij de foto — tussen de vervallen gewelven van een beschaving die niet meer bestond — enkele lievelingsteksten laten afdrukken. Ik dacht dat u wel zou willen weten welke teksten hij uitkoos. Hij koos drie teksten — twee uit Prediker en één uit het evangelie van Johannes.

Eerst uit Prediker: 'Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen.'[8]

Ook uit Prediker: 'IJdelheid der ijdelheden, zegt Prediker, ijdelheid der ijdelheden! Alles is ijdelheid.'[9]

En uit Johannes: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.'[10]

De profeet Moroni heeft in het Boek van Mormon geschreven: 'En nu wil ik u aansporen deze Jezus te zoeken, van wie de profeten en apostelen hebben geschreven, opdat de genade van God, de Vader, en ook van de Here Jezus Christus, en van de Heilige Geest, die getuigenis van Hen geeft, in u moge zijn, en voor eeuwig in u moge verblijven.'[11]

President David O. McKay heeft gezegd: '"De grootste levensstrijd wordt in onze eigen ziel gestreden." (…) Het is goed om even te gaan zitten en met jezelf te praten — om op dat rustige moment met jezelf af te spreken en te beslissen wat je plicht is ten opzichte van je gezin, de kerk, je land en (…) je naaste.'[12]

De jonge profeet Joseph Smith vroeg om hulp uit de hemel toen hij naar het bos ging dat later heilig is verklaard. Hebben wij soortgelijke kracht nodig? Moet eenieder van ons zijn of haar eigen 'heilige bos' opzoeken? Een plek waar de communicatie tussen God en de mens onbelemmerd, ononderbroken en ongestoord kan plaatsvinden.

In het Nieuwe Testament staat dat het onmogelijk is om de juiste houding ten opzichte van Christus te hebben als we geen onzelfzuchtige houding ten opzichte van onze medemens hebben. In het boek Matteüs zegt Jezus: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'[13]

Toen de Heiland een gelovig man zocht, koos Hij die niet uit de hooghartigen die dagelijks naar de synagoge kwamen. Nee, Hij vond hem onder de vissers uit Kafarnaüm. Toen Hij aan de oever predikte, zag Hij twee schepen liggen. Hij ging in één van de schepen en vroeg de eigenaar om iets van de oever vandaan te varen zodat Hij niet door de schare zou worden verdrongen. Na zijn prediking zei Hij tegen Simon: 'Ga naar diep water en zet uw netten uit om te vissen.'

Simon antwoordde: 'Meester, de gehele nacht door hebben wij hard gewerkt en niets gevangen, maar op uw woord zal ik de netten uitzetten.

'En toen zij dit gedaan hadden, haalden zij een grote menigte vissen binnen (...)

'Toen Simon Petrus dit zag, viel hij neder aan de knieën van Jezus en zeide: Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens, Here.'[14]

En Jezus antwoordde: 'Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken.'[15]

De visser Simon had zijn roeping ontvangen. Voor de twijfelende, ongelovige, ongeschoolde, onstuimige Simon was de weg van de Heer geen gemakkelijke snelweg zonder pijn. Hij kreeg de berisping te horen: 'Kleingelovige.'[16] Maar toen de Meester hem vroeg: 'Wie zegt gij, dat Ik ben?' Antwoordde Petrus: 'Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.'[17]

De twijfelende Simon werd Petrus, een gelovig apostel. Petrus had zijn keuze gedaan.

De Heiland ging niet op zoek naar een ijverig en krachtig zendeling onder zijn aanhangers, maar Hij vond hem onder zijn tegenstanders. Door de gebeurtenis op de weg naar Damascus veranderde Saulus. Over hem zei de Heer: 'Deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en de kinderen Israëls.'[18]

Saulus, de vervolger, werd Paulus, de bekeerder. Paulus had zijn keuze gedaan.

Talloze leden van de kerk verrichten dagelijks onzelfzuchtig dienstbetoon. Dat wordt meestal spontaan gedaan, zonder ophef, maar door liefde en zorg. Ik wil u een voorbeeld geven van iemand die zo'n eenvoudige, maar diepzinnige keuze deed om dienstbaar te zijn.

Enkele jaren geleden was ik met mijn vrouw in Toronto, waar we ooit gewoond hebben toen ik zendingspresident was. Olive Davies, de vrouw van de eerste ringpresident in Toronto, was ernstig ziek en bereidde zich voor om dit leven te verlaten. Omdat ze zo ziek was, kon ze niet thuisblijven en moest ze naar een ziekenhuis om de nodige verzorging te krijgen. Haar enige kind woonde met haar gezin in het westen.

Ik probeerde zuster Davies te troosten, maar ze had al iemand bij zich die haar de nodige troost gaf. Een trouwe kleinzoon zat rustig naast zijn grootmoeder. Ik begreep dat hij het grootste deel van de zomer zijn studie had onderbroken om in de behoeften van zijn grootmoeder te voorzien. Ik zei tegen hem: 'Shawn, je zult nooit spijt van die beslissing hebben. Je grootmoeder vindt dat je uit de hemel bent gezonden, als antwoord op haar gebeden.'

Hij antwoordde: 'Ik heb hiervoor gekozen omdat ik van haar houd en weet dat mijn hemelse Vader dit van mij verwacht.'

Ik kon mijn tranen nauwelijks bedwingen. Grootmoeder vertelde hoe fijn ze het vond om door haar kleinzoon geholpen te worden, en hem aan iedere medewerker en patiënt in het ziekenhuis voor te stellen. Hand in hand liepen ze door de

gangen, en 's nachts was hij dichtbij.

Olive Davies is haar eeuwige rust ingegaan, om haar getrouwe echtgenoot weer te zien en samen hun eeuwige reis voort te zetten. In het hart van een kleinzoon zullen altijd deze woorden klinken: 'Kies toch goed als u voor een keus gesteld wordt. Tot het goede leidt de Heil'ge Geest.'[19]

Dat zijn de bouwstenen van onze eigen tempel. De apostel Paulus heeft gezegd: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?'[20]

Ik wil u graag een eenvoudige, maar verreikende formule geven die u kunt gebruiken als u keuzen doet:

Vul uw verstand met waarheid.

Vul uw hart met liefde.

Vul uw leven met dienstbetoon.

Als we dat doen, zullen we op een dag van onze Heer en Heiland horen: 'Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer.'[21]

In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

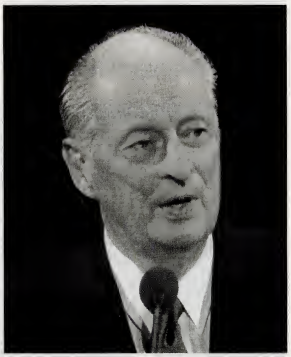
NOTEN

1. Jozua 24:15.
2. In: Brian H. Stuy, comp., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others,* 5 delen, (1987–1992), deel 1, p. 341.
3. *Discourses of Brigham Young,* verz. John A. Widtsoe, [1954], p. 54.
4. 2 Nephi 10:23.
5. Joseph L. Townsend (1849–1942), 'Kies toch goed', lofzang 162.
6. Aangepast naar Lewis Carroll, *Alice's Adventures in Wonderland,* (1992), p. 76.
7. 1 Timoteüs 4:14; 6:20.
8. Prediker 12:13.
9. Prediker 1:2.
10. Johannes 17:3.
11. Ether 12:41.
12. In Conference Report, april 1967, pp. 84–85; of *Improvement Era,* juni 1967, p. 80.
13. Matteüs 25:40.
14. Lucas 5:4–6, 8.
15. Matteüs 4:19.
16. Matteüs 14:31.
17. Matteüs 16:15, 16.
18. Handelingen 9:15.
19. Lofzang 162.
20. 1 Korintiërs 3:16.
21. Matteüs 25:23.

Geloof in de Heer Jezus Christus vinden

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Alleen geloof in de Heer Jezus Christus en zijn verzoening kan ons gemoedsrust, hoop en begrip geven.

Geloven in de Heiland en zijn zending is zo essentieel dat het 't eerste beginsel van het evangelie is: 'Geloof in de Heer Jezus Christus.'[1] Wat is geloof? In zijn nieuwtestamentische brief aan de Hebreeën geeft de apostel Paulus deze definitie van geloof: 'Geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.'[2] En hoe ontwikkelen we geloof? Hoe krijgen we bewijzen van het bestaan van onze Heiland, die we niet hebben gezien? In de Schriften staat:

'Sommigen wordt het door de Heilige Geest gegeven om te *weten,* dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij voor de zonden der wereld werd gekruisigd.

Anderen wordt het gegeven hun woorden te *geloven,* opdat zij eveneens het eeuwige leven mogen hebben, indien zij getrouw blijven.'[3]

Al sinds het begin van de geschiedenis hebben profeten *geweten* dat Jezus Christus de Zoon van God is, en hebben zij van zijn zending in het sterfelijk leven en zijn verzoening voor alle mensen afgeweten. In heilige verslagen vinden wij de profetieën van duizenden jaren — niet alleen van de eerste komst van onze Heiland, maar ook van de wederkomst, een heerlijke gebeurtenis die zeker komt.

Als wij in de tijd van deze eerste profeten hadden geleefd, hadden wij hun woorden dan geloofd? Zouden wij geloof hebben gehad in de komst van onze Heiland?

In het oude Amerika profeteerde de Lamaniet Samuël dat er in de nacht van de geboorte van de Heiland 'grote lichten aan de hemel [zouden] zijn (...) zodat het de mensen zal toeschijnen, alsof het dag was'.[4]

Velen geloofden Samuel en gingen op zoek naar Nephi, beleden hun

zonden, bekeerden zich en lieten zich dopen. 'En engelen verschenen aan [hen] en verkondigden hen blijde tijdingen van grote vreugde.'[5]

Maar de meeste Nephieten 'begonnen [...] hun hart te verstokken'[6] en werden blind voor de 'wonderbare werken' in hun tijd. Die tekens werden gegeven 'opdat [de mensen] zouden weten, dat de Christus spoedig moest komen.'[7] Maar in plaats van er acht op te slaan, gingen de Nephieten 'op hun eigen [...] wijsheid vertrouwen, en zeiden: [...] sommige dingen hebben [de gelovigen] juist geraden; maar [...] wij weten, dat [...] het niet redelijk [is] dat zulk een Wezen, als een Christus, zal komen.'[8]

In die tijd overtuigden enkelen die dit ontkenden, antichristen genoemd, anderen dat een Heiland en een verzoening niet nodig waren. Toen Samuëls profetie eindelijk uitkwam, en er 'een dag, een nacht en een dag [was], alsof die één dag waren'[9], wat moeten zij die de profeten geloofd hadden toen een vreugde hebben gevoeld! 'Het was geschied, ja, alles, in ieder opzicht, volgens de woorden van de profeten. En tevens verscheen er een nieuwe ster, overeenkomstig het woord.'[10]

Zij die de woorden van de profeten geloofden, erkenden de Heiland gedurende zijn leven en bediening, en werden gezegend doordat zij Hem volgden. Maar soms werd het geloof van zelfs de meest toegewijde volgelingen op de proef gesteld. Na de kruisiging hoorde Tomas zijn broeders getuigen dat de Heiland uit het graf was opgestaan. Maar in plaats van hun woorden te geloven, zei Tomas: 'Indien ik [...] niet zie [...], zal ik geenszins geloven'.[11] Later kreeg deze geliefde apostel de gelegenheid om de tekens van de spijkers in de handen van de Heiland aan te raken, en hij zei: 'Mijn Here en mijn God!'[12] Vervolgens leerde de Heiland hem en ons allen liefdevol wat geloof inhoudt: 'Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd. Zalig zijn zij, die niet gezien hebben en toch geloven.'[13]

Gelovigen in Amerika werden met soortgelijke beproevingen van hun geloof geconfronteerd. Zoals Samuel had geprofeteerd, waren er 'donderslagen en bliksemen'[14] en bedekte duisternis 'de ganse aarde voor drie dagen'.[15] Maar zij die 'de profeten hadden ontvangen en niet gesteinigd'[16] vluchtten niet bang weg. Zij herkenden dit als 'het teken [dat] was gegeven'[17] van de Heiland en zijn dood, en zij kwamen bij de tempel bijeen en verwonderden zich er samen over. En daar verscheen Hij aan hen, en zei:

'Ziet, Ik ben Jezus Christus, die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd.

'(...) Ik heb uit die bittere beker gedronken, die de Vader Mij heeft gegeven, en Ik heb de Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen. (...)

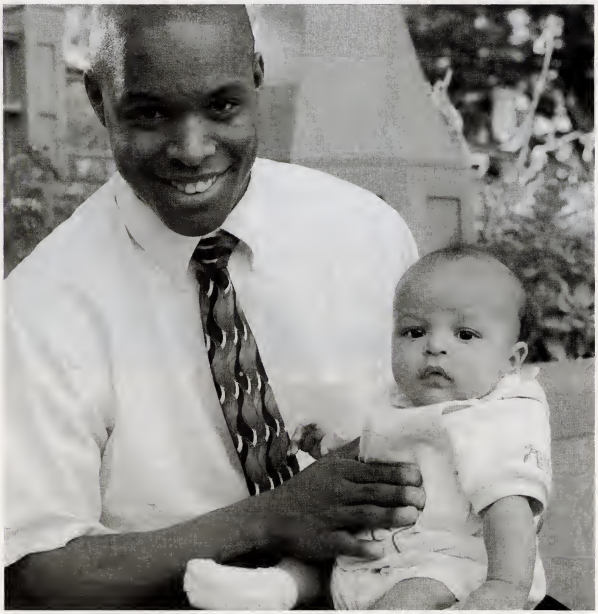
'En toen Jezus deze woorden had gesproken, viel de ganse schare ter aarde; want zij werden indachtig, dat onder hen was geprofeteerd, dat Christus zich na zijn hemelvaart aan hen zou vertonen.'[18]

Broeders en zusters, de profetieën van de *eerste* komst van Christus werden 'in ieder opzicht' vervuld. Als gevolg daarvan geloven velen in de hele wereld dat de Heiland echt is gekomen dat Hij in het midden des tijds heeft geleefd. Maar er moeten nog veel profetieën worden vervuld! Tijdens deze conferentie, en andere conferenties, horen we levende profeten profeteren en getuigen van Christus' *tweede* komst. Zij getuigen ook van de tekens en wonderen die overal om ons heen plaatsvinden en die ons zeggen dat Christus beslist wederkomt. Geloven wij hun woorden? Of wachten wij, ondanks hun getuigenissen en waarschuwingen, op bewijzen — wandelen wij 'op klaarlichte dag in duisternis'[19] en weigeren wij de gebeurtenissen in het licht van de hedendaagse profetieën te zien en ontkennen wij dat het Licht der wereld zal terugkeren om ons te besturen en te regeren?

Gedurende mijn leven heb ik veel goede, grootmoedige mensen meegemaakt die zich aan christelijke waarden hielden. Maar sommigen ontbreekt het aan het geloof dat Hij leeft, dat Hij de Heiland van de wereld is, en dat zijn kerk op aarde hersteld is. Omdat zij de woorden van de profeten niet geloven, ontbreekt het ze aan de vreugde van het evangelie en van de heilsverordeningen.

Ik heb een goede vriend die op een dag in een moment van broederlijke genegenheid vroeg: 'Ouderling Hales, ik wil graag geloven. Ik heb altijd willen geloven, maar hoe doe ik dat?' Vandaag wil ik die vraag beantwoorden.

De apostel Paulus heeft aan de

Romeinen geschreven: 'Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus.'[20] Alleen al het feit dat u naar deze conferentie kijkt of luistert, of de toespraken leest, betekent dat u het woord van Christus hoort. De eerste stap tot ontwikkeling van geloof in de Heer Jezus Christus is zijn woord — gesproken door zijn dienstknechten, de profeten — uw hart te laten raken. Maar het is niet genoeg om die woorden alleen maar over u heen te laten komen, alsof u alleen al daardoor getransformeerd kunt worden. Wij moeten ons deel doen. Of, met de woorden van de Heiland zelf: 'Wie oren heeft, die hore!'[21] Met andere woorden: horen betekent in dit geval actief luisteren. 'Geloof zonder werken is dood.'[22] Het betekent dat we de leringen serieus nemen, zorgvuldig overwegen, in gedachten onderzoeken. Zoals de profeet Enos leerde, betekent het dat we het getuigenis dat anderen van het evangelie hebben sterk 'ter harte'[23] nemen. Laten we eens kijken naar enkele elementen van Enos' diepzinnige, geloofsontwikkelende ervaring:

Ten eerste hoorde Enos evangelische waarheden van zijn vader, net zoals u die in uw gezin en tijdens deze conferentie hoort. Ten tweede nam hij zijn vaders leringen over 'het eeuwige leven en de vreugde der heiligen'[24] sterk ter harte. Ten derde was hij vol verlangen om er voor zichzelf achter te komen of die leringen waar waren, en waar hij stond wat zijn Schepper betreft. Enos zegt: 'mijn ziel hongerde'.[25] Door die grote geestelijke honger kwam Enos in aanmerking voor de zegen in deze belofte van de Heiland: 'Gezegend zijn allen, die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen met de Heilige Geest worden vervuld.'[26] Ten vierde gehoorzaamde Enos de geboden van God. Daarmee stemde hij zich af op de invloed van de Heilige Geest. Ten vijfde schrijft Enos: 'Ik knielde voor mijn Maker neder en riep Hem aan in krachtig gebed en smeken voor mijn ziel; en de ganse dag riep ik Hem aan; ja, toen de avond viel, verhief ik nog steeds mijn stem ten hemel.'[27] Het was niet makkelijk. Het geloof kwam niet snel. In feite noemde Enos zijn ervaring met het gebed een 'strijd [...] die ik voor God had'[28] Maar het geloof kwam. Door de kracht van de Heilige Geest kreeg hij zijn eigen getuigenis.

We kunnen geen geloof zoals dat van Enos krijgen zonder zelf in gebed strijd te leveren voor God. Ik getuig dat de beloning de moeite waard is. Onthoud deze stappen: (1) hoor het woord van God, gesproken en geschreven door zijn dienstknechten, (2) neem dat woord sterk ter harte, (3) honger in uw ziel naar gerechtigheid, en (4) leef de evangeliewetten, -verordeningen en -verbonden getrouw na, en (5) verhef uw stem in vurig gebed en smeekbeden, en vraag in geloof te mogen weten dat Jezus Christus onze Heiland is. Ik beloof u dat als u dit oprecht en onophoudelijk doet, de woorden die Christus tot zijn discipelen heeft gesproken, voor u zullen uitkomen: 'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden.'[29]

Krijgen we eenmaal een sprankje geloof in Jezus, dan maakt onze hemelse Vader het mogelijk dat ons geloof versterkt wordt. Dat gebeurt op veel verschillende manieren, waaronder de beleving van tegenspoed. Een kennis schreef mij onlangs:

'Wij hebben een kleinzoon van twee en een half jaar verloren aan leukemie. (...) Mijn kinderen hebben zijn ledikantje nog steeds niet weggehaald, terwijl het [binnenkort] al zeven jaar geleden is dat hij overleed. [Het is] moeilijk om geloof te hebben. [Ik] raakte een vriend [van] 69 kwijt. [Hij] had in een periode van tien jaar drie verschillende soorten kanker gekregen en had twee keer een remissie gehad. [Eerst vonden ze het in zijn] nieren, [toen in zijn]

hersenen, [en] toen in [zijn] longen. [Hij] kon zich er niet meer tegen verzetten. [Hij] probeerde alles wat in menselijk opzicht maar enigszins mogelijk is, en zes jaar geleden ontdekte hij het geloof (...) maar kreeg er geen dag extra door, dus ik neem aan dat het moeilijk is om te geloven.'

Mijn antwoord aan haar luidde: 'Ik was diep geraakt door het verhaal over het verlies van je kleinzoon aan leukemie. Hopelijk vinden je kinderen en jij gemoedsrust als je antwoorden zoekt op de vraag over het doel van het leven. We krijgen geloof als we met een oprecht verlangen bidden om dichtbij God te komen en we op Hem vertrouwen om onze lasten te dragen en ons antwoorden te geven op de onverklaarde verborgenheden rond het doel van het leven: waar zijn we vandaan gekomen? Waarom zijn wij op aarde? En waar gaan we naar toe na ons verblijf op aarde? Het gaat jullie kleintje goed omdat hij gestorven is voordat hij acht werd, de leeftijd van verantwoordelijkheid, en hij bij God is. Streef ernaar geloof te krijgen, en mogen Gods zegeningen de jouwe zijn.'

Is het niet interessant dat degene die lijdt vaak door dat lijden geloof krijgt en de wil van de Heer aanvaardt — 'uw wil geschiede'[30] — terwijl familieleden of verzorgers het moeilijk vinden om de tragische uitkomst te aanvaarden en hun geloof door die ervaring te versterken. We kunnen geloof niet meten aan de hand van 'een dag extra'.

Als we met levensproblemen te maken krijgen, en ieder van ons krijgt ze, dan kan het moeilijk lijken om geloof te hebben. Dan kan alleen geloof in de Heer Jezus Christus en zijn verzoening ons gemoedsrust, hoop en begrip geven. Alleen geloof dat Hij voor ons heeft geleden, geeft ons de kracht om tot het einde toe te volharden. Als we dat geloof ontwikkelen, maken we een grote verandering van hart door en worden we, net als Enos, sterker en krijgen we het verlangen om te pleiten voor het welzijn van onze broeders en zusters. Wij bidden voor hen dat ook zij mogen worden opgebouwd en gesterkt door geloof in de verzoening van onze Heiland, Jezus Christus.

Laten we eens kijken naar enkele profetische getuigenissen van de invloed die de verzoening op ons heeft. Ik nodig u uit om ze goed ter harte te nemen en er de honger en dorst in uw ziel mee te stillen.

'En te dien dage viel de Heilige Geest, die getuigt van de Vader en de Zoon, op Adam, zeggende: Ik ben de Eniggeborene des Vaders, sedert den beginne (...) opdat gij, die immers gevallen zijt, en alle mensen verlost worden.'[31]

De Heer vertoonde Zich aan de broeder van Jared en zei: 'Zie, Ik ben het, die sedert de grondlegging der wereld was bereid om mijn volk te verlossen. In Mij zal het ganse mensdom, namelijk zij, die in mijn naam zullen geloven, licht hebben, en wel voor eeuwig.'[32]

Abinadi getuigde: 'Ik zou willen, dat gij zoudt verstaan, dat God zelf onder de mensenkinderen zal nederdalen en zijn volk verlossen. (...) Ja, zo zal Hij worden geleid, gekruisigd en gedood (...) om [Hem] macht [te geven] om de Voorspraak te zijn voor de mensenkinderen (...) [en zo] heeft Hij hen verlost en aan de eisen der gerechtigheid voldaan.'[33]

En ten laatste Joseph Smith. Als jongen van veertien had hij al onwankelbaar geloof en volgde hij de raad op van de profeet Jakobus om God te bidden.[34] Vanwege zijn profetische roeping verschenen God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus, aan hem en gaven zij hem instructies. Wat was dit eerste visioen heerlijk voor de eerste profeet van deze laatste bedeling! Zestien jaar later werd hij in de Kirtlandtempel weer door de Heiland bezocht, en getuigde hij: 'Wij zagen de Here (...) en zijn stem was als het geruis van grote wateren, ja, de stem van Jehova, zeggende: Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft, Ik ben het, die werd gedood; Ik ben uw Voorspraak bij de Vader.'[35]

Mijn kennis en ieder die in zijn ziel hongert naar geloof, nodig ik uit om 'deze Jezus te zoeken, van wie de profeten en apostelen hebben geschreven'.[36] Neem hun getuigenis dat de Heiland zijn leven voor u heeft gegeven sterk ter harte. Streef ernaar om door gebed en de Heilige Geest een getuigenis van die waarheid te krijgen, en laat uw geloof vervolgens sterker worden terwijl u met vreugde de beproevingen van dit sterfelijk leven tegemoet treedt en u voorbereidt op het eeuwige leven.

Jezus Christus is echt gekomen. Hij heeft echt op aarde geleefd. En Hij komt echt terug. Dat weet ik zeker en daar wil ik van getuigen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

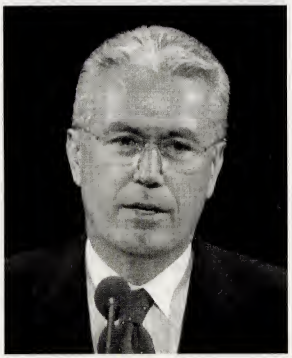
NOTEN

1. Geloofsartikelen 1:4.
2. Hebreeën 11:1.
3. LV 46:13–14; cursivering toegevoegd.
4. Helaman 14:3.
5. Helaman 16:14.
6. Helaman 16:15.
7. Helaman 16:4.
8. Helaman 16:15–16, 18.
9. Helaman 14:4.
10. 3 Nephi 1:20–21.
11. Johannes 20:25.
12. Johannes 20:28.
13. Johannes 20:29.
14. Helaman 14:21.
15. Helaman 14:27.
16. 3 Nephi 10:12.
17. 3 Nephi 11:2.
18. 3 Nephi 11:10–12.
19. LV 95:6.
20. Romeinen 10:17.
21. Matteüs 11:15.
22. Jakobus 2:26.
23. Enos 1:3.
24. Enos 1:3.
25. Enos 1:4.
26. 3 Nephi 12:6.
27. Enos 1:4.
28. Enos 1:2.
29. Matteüs 7:7.
30. Matteüs 26:42.
31. Mozes 5:9.
32. Ether 3:13–14.
33. Mosiah 15:1, 7–9.
34. Jakobus 1:5.
35. LV 110:2–4.
36. Ether 12:41.

Gelegenheid tot getuigen

OUDERLING DIETER F. UCHTDORF
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Met zachte gevoelens van dankbaarheid voor ieder die mij de afgelopen jaren beïnvloed heeft, wijd ik mij aan de toekomst.

Broeders en zusters, hier in Salt Lake City en over ter wereld, ik vind het fijn dat ik in uw midden kan zijn. Ik breng een liefdevolle groet aan ouderling Bednar en ouderling Oaks en wens hun sterkte in hun nieuwe roeping. Mijn innerlijke gevoelens kunnen het best vergeleken worden met een wervelstorm, of nog beter, ik ben blij en bang tegelijk. In één zin: ik heb behoefte aan uw gebeden; ik heb de Heer nodig.

Nu ik een roeping en een heilige opdracht heb gekregen die mijn leven voor altijd volledig zullen veranderen, ben ik overweldigd door emoties en komen de tranen makkelijk.

Ik heb een sterk gevoel van ontoereikendheid en van zoete kwelling vanwege een diepgaand en vaak pijnlijk zielsonderzoek waaraan ik mijzelf dag en nacht heb onderworpen sinds afgelopen vrijdagochtend.

Toen president Gordon B. Hinckley mij had geroepen als apostel en als lid van het Quorum der Twaalf, verliet ik mijn drukke kantoor om dit volkomen onverwachte nieuws te vertellen aan mijn geliefde Harriet. Op dit uiterst belangrijke moment in ons leven koesterden wij de stille heiligheid van onze woning als een toevluchtsoord en verdedigingswerk. Ik ben zo dankbaar voor mijn vrouw, voor de liefdevolle troost en krachtige steun die zij mij al zo lang heeft gegeven. Naast de gave van het leven zelf, en het herstelde evangelie van Jezus Christus, is Harriet de grootste zegen in mijn leven. Ik wil grote liefde en waardering uitspreken voor onze kinderen en kleinkinderen, voor hun gebeden en liefde — maar vooral voor hun voorbeeld. Onze kinderen en kleinkinderen wonen in Duitsland en bouwen Gods koninkrijk op in ons thuisland. De vreugde van het evangelie van Jezus Christus en zijn eeuwige zegeningen overbruggen de afstand van duizenden kilometers en geven ons geluk en troost.

Ik spreek mijn dankbaarheid en liefde uit voor elk lid van onze familie, en voor een groot aantal vrienden en leerkrachten die ons hebben onderwezen en geholpen, en ons op het niveau hebben getild van wie wij zijn.

Ik spreek mijn grote liefde en waardering uit voor de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf, wegens hun liefde en vriendelijkheid. Aan het einde van mijn rentmeesterschap als een van de zeven presidenten van de Zeventig wil ik mijn liefde en bewondering voor de zeventigers uitspreken. Het zijn waarlijk bijzondere getuigen van Jezus Christus. Zij zijn degenen op wie de Twaalf een beroep doen als ze hulp nodig hebben, en niemand anders. Ik wil die toegewijde mannen danken die zoveel tijd, talenten en geestkracht investeren in de opbouw van het koninkrijk. Er is met geen pen te beschrijven hoe fijn ik de ruim tien jaar heb gevonden dat ik het voorrecht en de vreugde had om als zeventiger werkzaam te zijn. Ik zal altijd het voorbeeld en de vriendschap van de leden van de Quorums der Zeventig koesteren.

Ik wil alle leden van de kerk over de hele wereld danken voor hun getrouwheid, dat zij ondanks verleidingen volhouden — wegens uw liefde voor en toewijding aan de beginselen en leerstellingen van het herstelde evangelie van Jezus Christus, uw bereidheid om de levende profeet te volgen in de bevordering van de groei van wijken en gemeentes, uw offers van tijd, energie, emoties, geestkracht en geld. Dank u dat u eerlijk uw tiende betaalt en de armen en eenzamen niet verwaarloost. Ik heb het gelaat van Christus gezien in uw gelaat, uw daden en uw voorbeeldige leven. U bent een hedendaags wonder.

Ik dank u voor uw steunverlening, met uw hand en uw hart, aan de algemene functionarissen van de kerk. Gisteren hebben we de algemene leiding van de kerk gesteund volgens het beginsel van de algemene instemming. Niet één van die leidinggevenden van

de kerk ambieert zo'n functie, noch weigeren zij die roeping, daar zij weten dat die door openbaring van God komt.

Wij zijn dankbaar voor uw gebeden en wij bidden voor u. Wij hebben u lief en hebben uw liefde nodig. Wij steunen u en hebben uw bereidheid nodig om de Heer te dienen, waar u ook bent, en voor welke functie u ook geroepen wordt. In de kerk van de Heer is elke roeping belangrijk.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Wij zijn hier om onze Vader te helpen met zijn werk om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). Uw taak is in de sfeer van uw verantwoordelijkheid net zo belangrijk als mijn taak in mijn sfeer van verantwoordelijkheid.' ('This Is the Work of the Master', *Ensign*, mei 1995, p. 71.) En de president heeft ons gevraagd anderen te helpen en tot zegen te zijn. President Gordon B. Hinckley leert ons: 'Laat er in het hart van elk lid het besef groeien van zijn eigen potentieel om anderen tot kennis van de waarheid te brengen. (...) Laat hem er oprecht over bidden. ('Zoek de lammeren, voed de schapen', *Liahona,* juli 1999, p. 120.)

Een fijn lid dat mij meer dan vijftig jaar geleden de hand reikte, is mij voor eeuwig tot zegen geweest. Kort na de Tweede Wereldoorlog stond mijn grootmoeder in de rij voor voedsel, toen een oudere alleenstaande zuster zonder familie haar uitnodigde om in Zwickau (Oost-Duitsland) mee naar de avondmaalsdienst te gaan. Mijn grootmoeder en mijn ouders namen de uitnodiging aan. Ze gingen naar de kerk, voelden de Geest, werden opgebeurd door de vriendelijke leden, en opgebouwd door de lofzangen van de herstelling. Mijn grootmoeder, mijn ouders en de drie oudere kinderen in ons ouderlijk gezin lieten zich dopen. Ik moest twee jaar wachten omdat ik nog maar zes was. Ik ben die geestelijk ontvankelijke grootmoeder zo dankbaar, alsook mijn onderwijsbare ouders, en een wijze, oudere alleenstaande zuster met wit haar die lief was, maar stoutmoedig genoeg om een ander aan te spreken en het voorbeeld van de Heiland te volgen door ons uit te nodigen om te komen kijken. (Zie Johannes 1:39.) Haar naam was zuster Ewig, wat vertaald zuster Eeuwig betekent. Ik zal haar eeuwig dankbaar zijn voor haar liefde en voorbeeld.

Met die zachte gevoelens van dankbaarheid voor ieder die mij de afgelopen jaren beïnvloed heeft, wijd ik mij aan de toekomst. Mijn hart en geest zijn vol vreugde omdat ik de rest van mijn leven kan 'spreken van Christus, [mij] verheugen [...] in Christus, prediken [van] Christus, [en] profeteren van Christus' (2 Nephi 25:26), en dit alles als bijzondere getuige van onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus. (Zie LV 107:23.)

In het besef dat ik zwakheden heb, put ik grote troost uit de instructies die de Heer heeft gegeven. In de Leer en Verbonden lezen we:

'Opdat de volheid van mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou mogen worden verkondigd tot de einden der wereld en voor koningen en regeerders.

'En in zoverre zij wijsheid zochten, zij mochten worden onderricht;

'En in zoverre zij ootmoedig waren, zij sterk mochten worden gemaakt, en van omhoog gezegend, en van tijd tot tijd kennis mochten ontvangen' (LV 1:23, 26, 28).

En in het Boek van Mormon lezen we:

'Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet, dat de Here geen geboden [...] geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7).

En uit het Oude Testament putten we troost:

'Dan zal de Geest des Heren u aangrijpen; gij zult [...] tot een ander mens worden' en 'God [schonk] hem een ander hart' en 'God is met u' (1 Samuel 10:6, 9, 7).

Ik vertrouw op die heerlijke beloften. Daarom beloof ik u, deze broeders van mij, en de Heer dat ik zo zal leven dat ik waardig ben om de wil van de Heer te kennen en ernaar te handelen.

God, onze hemelse Vader, kent ons bij naam. Jezus Christus leeft. Hij is de Messias. Hij heeft ons lief. De verzoening van Jezus Christus heeft echt plaatsgevonden, en brengt ons allen onsterfelijkheid en doet de deur naar het eeuwige leven open.

Het evangelie van Jezus Christus is weer op aarde. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is waar en leeft.

Het Boek van Mormon is een nader getuige van Jezus Christus en is een manifestatie van het feit dat Joseph Smith een profeet is. Ik heb de profeet Joseph lief. Ik heb president Gordon B. Hinckley lief, die de profeet van God is en in deze tijd alle sleutels van het koninkrijk draagt, als opvolger in een ononderbroken lijn van Joseph Smith.

Dit weet ik in mijn hart en mijn verstand. En daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De kracht van de Heer

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

In de kracht van de Heer kunnen wij alles doen en doorstaan en overwinnen.

Broeders en zusters, mijn hart kan het haast niet aan, het duizelt in mijn hoofd, ik sta hier met knikkende knieën voor u en woorden schieten tekort om mijn gevoelens en gedachten uit te drukken. Ik bid dat de Heilige Geest mij en u gezelschap zal houden terwijl ik deze sabbatmorgen kort tot u spreek.

Sinds president Hinckley mij tot deze nieuwe functie heeft geroepen, heb ik de aansporing van Nephi opgevolgd om doelgerichter en intensiever dan ooit tevoren 'alle schriftuur op ons toepasselijk [te maken]' (1 Nephi 19:23).

Ik heb mijn gedachten laten gaan over de lering van Paulus dat 'God wat voor de wereld dwaas is, heeft uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen' (1 Korintiërs 1:27). Ik vind het een hele geruststelling dat ik waarlijk gerekend word tot wat zwak is voor de wereld.

Ik heb de aanwijzingen van Jacob in het Boek van Mormon overpeinsd:

'Daarom onderzoeken wij de profeten, en hebben wij vele openbaringen en de geest van profetie; en daar wij al deze getuigenissen hebben, verkrijgen wij hoop en wordt ons geloof onverwrikt, zodat wij werkelijk in de naam van Jezus kunnen gebieden, en zelfs de bomen gehoorzamen ons, of de bergen, of de golven der zee.

'Niettemin toont de Here God ons onze zwakheid, zodat wij mogen weten, dat het door zijn genade en zijn grote goedertierenheid jegens de mensenkinderen is, dat wij in staat zijn deze dingen te doen' (Jacob 4:6–7).

Broeders en zusters, ik vestig uw aandacht in het bijzonder op het woord *genade* zoals het gebruikt wordt in het vers dat ik zojuist heb gelezen. Uit de Bible Dictionary leren we dat het woord *genade* in de Schriften vaak gebruikt wordt om te wijzen op een versterkende of activerende kracht. De belangrijkste betekenis van het woord is: goddelijke

middelen van hulp of kracht, door middel van de overvloedige barmhartigheid en liefde van Jezus Christus.

'(...) En door middel van de genade van de Heer kunnen mensen door geloof in de verzoening van Jezus Christus en door bekering van hun zonden, de kracht en de hulp ontvangen om de goede werken te verrichten die zij anders, op eigen kracht, niet hadden kunnen verrichten. Deze genade is een activerende kracht waardoor mannen en vrouwen in staat worden gesteld om het eeuwige leven en de verhoging te verkrijgen als zij zelf hun uiterste best hebben gedaan' (p. 697).

Met andere woorden, door dit activerende en versterkende aspect van de verzoening kunnen wij het goede zien, doen en zelf goed worden op een manier die ons beperkt menselijk vermogen te boven gaat. Ik getuig dat de activerende kracht van Jezus' verzoening echt bestaat. Zonder die versterkende kracht van de verzoening zou ik hier deze ochtend niet voor u kunnen staan.

Voelt u ook de genade en versterkende kracht van Christus in het volgende getuigenis van Ammon? 'Ja, ik weet, dat ik niets ben; daarom wil ik niet in mijzelf roemen, maar ik wil in mijn God roemen, want in zijn kracht kan ik alles doen; ziet, vele grote wonderen hebben wij in dit land gewrocht, waarvoor wij zijn naam eeuwig zullen prijzen' (Alma 26:12). Waarlijk, broeders en zusters, in de kracht van de Heer kunnen wij alles doen en doorstaan en overwinnen.

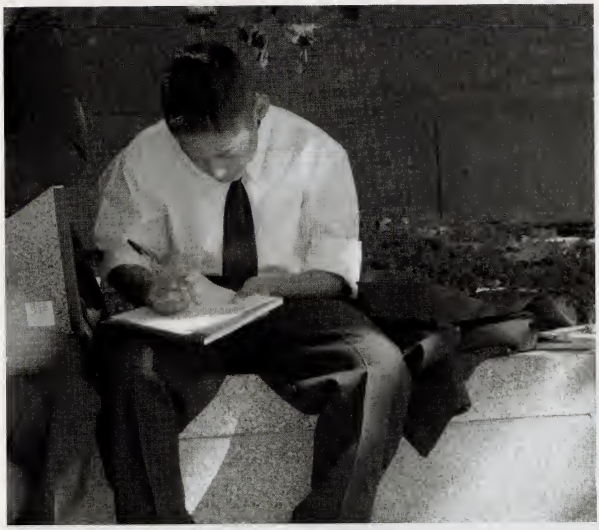
Toen ik na mijn gesprek met president Hinckley het bestuursgebouw van de kerk uitliep, moest ik denken aan de woorden van Henoch:

'En als Henoch deze woorden gehoord had, boog hij zich voor de Heer ter aarde, en sprak tot de Heer, zeggende: Waarom heb ik genade gevonden in uw ogen, en ik slechts een jongen ben, en alle mensen mij haten? Want ik ben zwaar van tong; waarom ben ik uw dienstknecht?

'En de Heer zeide tot Henoch: Ga heen en doe, gelijk Ik u geboden heb, en niemand zal u doorsteken. Open uw mond, en hij zal gevuld worden, en Ik zal u woorden te spreken geven, want alle vlees is in mijn handen, en Ik zal doen zoals het Mij goeddunkt' (Mozes 6:31–32).

Op iedereen die zich onvoorbereid, overweldigd en niet opgewassen voelt tegen een nieuwe roeping of taak, is de belofte van Heer aan Henoch evenzeer van toepassing. De belofte gold in de tijd van Henoch en is vandaag even geldig.

Op de avond van 20 juni 2000 was ik met een aantal collega's nog laat aan het werk op het kantoor van wat toen nog Ricks College in Rexburg (Idaho) heette. We legden de laatste hand aan de voorbereiding van een onverwachte, maar historische

samenkomst op onze campus de volgende dag en de aankondiging door president Hinckley dat Ricks College vanaf dat moment het baccalaureaat kon uitreiken en Brigham Young University-Idaho zou gaan heten. Als bestuurscollege begon het net tot ons door te dringen welke enorme taak en uitdaging dat voor ons zou betekenen.

Toen we die avond naar buiten liepen, vroeg één van mijn collega's me: 'President, bent u bang?' Voor zover ik mij kan herinneren, antwoordde ik iets in de aard van: 'Als we deze omschakeling geheel op eigen ervaring en naar eigen inzicht zouden moeten tot stand brengen, dan zou ik doodsbang zijn. Maar we zullen hulp uit de hemel krijgen. Omdat we weten wie de leiding heeft en dat we er niet alleen voor staan, ben ik niet bang.' En wij die op BYU—Idaho werkzaam zijn, getuigen met een stem dat er hulp uit de hemel is gekomen, dat er zich wonderen hebben voorgedaan, dat er openbaringen zijn ontvangen, dat de deuren zijn geopend en dat we enorm gezegend zijn, individueel zowel als universiteit.

Sta mij toe dat ik nu mijn dankbaarheid en waardering uit. Mijn dank gaat uit naar mijn voorouders — naar die getrouwe en standvastige mannen en vrouwen die ik respecteer en eer en aan wie ik alles te danken heb. Ik houd van en waardeer mijn moeder en vader en de moeder en vader van mijn vrouw. Ik ben dankbaar voor hun liefde, hun steun, hun onderricht en hun kracht.

Susan, mijn vrouw, is een deugdzame vrouw en een rechtschapen moeder. Het is niet moeilijk om die reinheid en goedheid van haar gezicht af te lezen. Ik heb haar lief en waardeer haar meer dan ik kan zeggen. Ik dank haar voor de vrouw die zij is, voor de lessen die ik van haar geleerd heb en voor de liefde die we samen hebben.

Susan en ik zijn gezegend met drie getrouwe zoons. Ik houd van ze en ik dank ze. Onze familie heeft zich ondertussen uitgebreid met twee rechtschapen schoondochters en drie briljante, mooie en charmante kleindochters. Als we als familie bij elkaar zijn, zien we een glimp van onze eeuwige familie. Dat is een grote zegen.

Ik wil ook u danken, broeders en zusters. Nu ik u hier voor me bijeenvergaderd zie in het Conferentiecentrum en in gedachten mij u voorstel in uw kerkgebouwen overal ter wereld, voel ik mij gezegend door uw getrouwheid en toewijding aan de Heiland. Toen u op zaterdag uw hand ter steunverlening opstak, voelde ik een opmerkelijke, schragende invloed door mijn ziel stromen. Weinigen onder u weten wie ik ben. Maar omdat u weet van wie de roeping afkomstig is, bent u bereid mij te steunen. Ik dank u en beloof u plechtig dat ik mijn hele hart en ziel voor dit heilig werk zal inzetten.

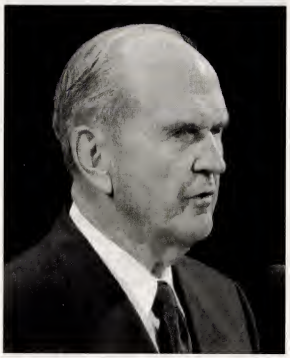
Ik ga daar waarheen de Heer en de leiders van zijn kerk mij zenden, ik zal doen wat zij willen dat ik doe, ik zal spreken wat zij mij te spreken geven, en ik zal ernaar streven om zo te worden als van mij verwacht wordt. Ik weet dat u en ik in de kracht van de Heer en door zijn genade alles tot stand kunnen brengen.

Als een van de zwaksten onder de zwakken getuig ik dat God leeft. Ik getuig dat Jezus de Christus is. Hij is onze Heiland en onze Verlosser, en Hij leeft. En ik getuig dat de volheid van het evangelie van Jezus Christus en zijn ware kerk in deze laatste dagen op aarde hersteld zijn door middel van de profeet Joseph Smith. De sleutels en het gezag van het priesterschap en de heilsverordeningen zijn weer op aarde voorhanden. Door die priesterschapsmacht kunnen gezinnen eeuwig samen zijn. Het Boek van Mormon is het woord van God en de sluitsteen van onze godsdienst. En, broeders en zusters — de hemelen zijn niet gesloten. God spreekt — tot ieder van ons individueel en tot de leiders van zijn koninkrijk op aarde in deze tijd. President Gordon B. Hinckley is de profeet van de Heer op aarde in deze tijd. Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Oudere zendelingen en het evangelie

OUDERLING RUSSELL M. NELSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik wil mijn dank uitspreken voor onze oudere zendelingen. Zij zijn jong van geest, wijs en bereid om zich in te zetten.

Dankbaar verwelkomen we ouderling Dieter F. Uchtdorf en ouderling David A. Bednar in het Quorum der Twaalf Apostelen. Gebedvol en verenigd zullen we de Heer Jezus Christus dienen.

Dit jaar ben ik voor de uitvoering van mijn taken naar veel verschillende landen geweest. In sommige landen is de kerk relatief nieuw. Maar waar ik ook heenga, ik kom altijd zendelingen van onze kerk tegen. Ze zijn opmerkelijk veerkrachtig en altijd effectief. Ze zijn een zichtbaar, tastbaar bewijs dat de Kerk van Jezus Christus in haar volheid is hersteld. Het was Christus die zei: 'Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping.'[1] Dit gebod klopt in het hart van elke zendeling die getuigt van Jezus Christus en zijn boodschap verkondigt.

Als we denken aan zendelingen, zien we in gedachten over het algemeen jonge mannen met een wit overhemd en stropdas en fatsoenlijk geklede jonge vrouwen. Maar daarnaast zijn er fantastische oudere zendelingen die gehoor hebben gegeven aan de oproep van profeten en apostelen om meer zendelingechtparen.[2]

Ik wil mijn dank uitspreken voor onze oudere zendelingen. Zij zijn jong van geest, wijs en bereid om zich in te zetten. Ze slikken zelfs grappig bedoelde opmerkingen van hun kinderen, die misschien geneigd zijn om president Kimballs adagium 'Vergroot uw pas' te veranderen in 'Versnel uw schuifelgang'.[3] Die fijne leden zijn bereid om anderen te dienen en te versterken.[4] Zelfs als deze oudere leden de plaatselijke taal niet spreken, zijn hun prestaties groot en is hun geest van opoffering veel waard.[5]

Voorbeelden van zendingswerk door oudere leden

Ik denk bijvoorbeeld aan ouderling Lloyd Poelman en zijn vrouw, zuster Catherine Poelman. Ze hebben negen volwassen kinderen en twintig kleinkinderen, maar zijn momenteel op zending in een afgelegen deel van Chili, waar ze werkzaam zijn in een kleine gemeente. Ze leggen geregeld bezoeken af aan minderactieve leden en gezinnen die pas tot de kerk bekeerd zijn. Bij die bezoeken nemen de Poelmans de gelegenheid te baat om met het gezin te lezen en hun getuigenis te geven van de tempelzegeningen. In de gemeentes van hun zendingsgebied hebben ze bovendien mensen leren dirigeren, en vereenvoudigde versies van lofzangen leren spelen op keyboards. Onlangs schreven ouderling en zuster Poelman: 'De doop is slechts de eerste stap van het bekeringsproces. Als het eerste enthousiasme wegebt en de nieuwe leden voor de noodzaak staan om vele uren te werken om alleen al brood op de plank te hebben, hebben ze andere mensen nodig die ze helpen om de vreugde van het evangelie in te zien. Dat is onze specialiteit. Een deel van ons werk is preventief — we onderhouden nauwe contacten met pasgedoopte leden. Anderen die slechts zelden naar de bijeenkomsten komen, zijn hun overtuiging echter niet kwijtgeraakt en horen dankbaar onze boodschappen aan. Als wij zien welke veranderingen er plaatsvinden in het leven van de mensen die we bezoeken, voelen we ons gezegend dat we voortdurend hulp en aanwijzingen van de Heer ontvangen in dit werk, en dat we bovendien weten dat onze familie thuis ons steunt in onze roeping en bijzondere zegeningen ontvangt.'[6]

Dergelijke fijne echtparen zetten zich in om zielen terug te winnen die een verbond hebben gesloten om de naam van Jezus Christus op zich te nemen.

Andere zendelingechtparen maken zich verdienstelijk in een heilige tempel van de kerk. Een voorbeeld: ouderling Kenneth en zuster Barbara Willits zijn werkzaam in de Accratempel (Ghana). Toen ze meer dan twintig jaar geleden in Ghana op zending waren,

vatten ze een bijzondere liefde op voor het Ghanese volk. De Willits zijn energieke, enthousiaste leden die vijftig jaar geleden bij de kerk gekomen zijn. Ze hebben drie kinderen, zestien kleinkinderen en twaalf achterkleinkinderen. Zij verrichten de heilsverordeningen van de tempel. Broeder Willits is verzegelaar. Ze waren verscheidene malen prettig verrast om leden te ontmoeten die zij op hun eerste zending al hadden ontmoet. Ouderling Willits verzegelde laatst een man en vrouw die zij in 1982 in het evangelie onderwezen hadden, en hij verzegelde vier overleden kinderen aan het echtpaar. Ouderling en zuster Willits schrijven: 'Onze bereidheid om familie, huis en haard achter te laten, wordt ingegeven door de tempelverbonden die we hebben gesloten, en het is ons grootste verlangen om een eeuwige familie te worden. Onze familie steunt ons volledig in onze zending en zij krijgen ook veel zegeningen die wij hebben ontvangen. Wij zijn zeer dankbaar voor het voorrecht anderen te helpen om hun tempelzegeningen te ontvangen.'[7]

Moedige, liefdevolle echtparen zoals ouderling en zuster Willits maken het werk in onze tempels over de hele aarde mogelijk, en verrijken dat werk. Sommige tempels, zoals die in Accra, zijn ergens gebouwd waar de meeste plaatselijke leden in het verleden niet in staat waren om naar een tempel te gaan. De verordeningen voor die leden worden nu mogelijk door ervaren echtparen die een tempelzending vervullen. Wij spreken hierbij onze oprechte dank voor hen uit.

Eerder dit jaar waren ouderling Douglas L. Callister en ik in Kiev, de hoofdstad van Oekraïne. We waren daar om de eerste ring in de voormalige Sovjet-Unie te organiseren. Het deed ons genoegen dat het zendingsdistrict Kiev ver genoeg was om een ring te worden, een volledig georganiseerde ring, en klaar om zijn plaats in te nemen onder de ringen van Zion. We ontmoetten daar ook de zendelingen, onder wie enkele trouwe oudere echtparen. Wij luisterden aandachtig naar wat zij te vertellen hadden.

We herinneren ons het verhaal van ouderling Rudi en zuster Eva Hegewald, die opgegroeid waren in wat we vroeger Oost-Duitsland noemden. Met een licht, prettig Duits accent vertelden zij over de moeilijke tijd in de Tweede Wereldoorlog en de sovjetbezetting die daarop volgde. Ze vertelden over hun vele ontberingen. Dat ze de ware kerk van de Heer vonden en later naar Amerika emigreerden, zagen zij als dierbare zegeningen. In de jaren daarna kregen zij vijf gezonde kinderen en zagen zij vooruitgang op geestelijk en financieel gebied. Ze vonden een zending een goede manier om hun dankbaarheid aan de Heer te tonen. Ze spraken een groot verlangen uit om in Oost-Europa te werken. En toen kregen ze de oproep om een zending te vervullen in het zendingsgebied Kiev (Oekraïne). Ouderling en zuster Hegewald schrijven: 'Nu wij aan het eind komen van onze zending in het land van onze voormalige vijand, zijn wij dankbaar voor de gelegenheid om het Oekraïense volk te onderwijzen en lief te hebben. Bij onze dienst aan de Heer is onze ziel genezen en is onze familie eensgezinder geworden. We hebben een waarlijk opmerkelijke en bevredigende ervaring achter de rug en hebben veel kleine wonderen gezien.'[8]

Let erop dat alledrie de echtparen schrijven over hun zegeningen. Weer een ander paar vertelt over de zegeningen die zij door hun zendingswerk hebben ontvangen. Zij schrijven: 'Fijne mensen hebben onze ouderlijke taken beter waargenomen dan wij. (...) Als een familieprobleem niet is opgelost door bidden en vasten, kunt u een zending overwegen.'[9]

Geen enkele oudere zendeling vindt het makkelijk om weg te gaan. Dat gold ook voor Joseph of Brigham of John of Wilford. Ook zij hadden kinderen en kleinkinderen. Ze hadden hun familie geen jota minder lief, maar zij hadden ook de Heer lief en wilden Hem dienen. Op een dag ontmoeten we misschien deze getrouwen die bij hebben gedragen aan de vestiging van deze bedeling. Dan zullen we ons verheugen dat zij niet de schaduwen op hebben gezocht toen de profeet een zendingsoproep uitvaardigde, ook niet toen zij in de herfst van hun leven waren.

President Heber J. Grant heeft tijdens de algemene oktoberconferentie van 1925 een oproep gedaan aan 'mensen die in hun rijpe jaren zijn, mensen met een goed verstand, die ervaring hebben met de verkondiging van het evangelie (...) om het zendingsveld in te gaan.'[10]

Die behoefte bestaat nog steeds. Bij

de vorige uitzending van een instructiebijeenkomst voor priesterschapsleiders over de hele wereld deed president Gordon B. Hinckley een soortgelijke oproep: 'Er zijn voortdurend meer zendelingechtparen nodig', zei hij. 'Zij doen over de hele wereld fantastisch werk. U [leiders] hoeft niet te wachten tot echtparen zich daar vrijwillig voor opgeven. Door de opoffering die gepaard gaat met voltijd werken in dienst van de Heer zullen deze echtparen, hun familie, en de mensen die zij dienen, overvloedig gezegend worden.'[11]

Vereisten voor het werk

Bisschoppen moeten ook gehoor geven aan die profetische oproep en deze leden vragen of zij een zending kunnen vervullen. De mogelijkheden voor ouderen om een zending te vervullen, zijn talrijk en gevarieerd.[12] Zij krijgen een officiële oproep nadat er onder gebed is nagedacht over hun beroepsachtergrond, talenkennis en talenten.[13] Van alle vereisten voor het werk is een *verlangen* om het te doen de belangrijkste. De Heer heeft verklaard:

'O gij die u in dienst van God begeeft, ziet toe dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en kracht dient, opdat gij ten laatsten dage schuldeloos voor God zult staan.'

'Indien gij *verlangens* hebt om God te dienen, zijt gij tot het werk geroepen.'[14]

Veel nederige heiligen der laatste dagen vrezen dat zij niet in aanmerking komen om zendingswerk te doen. Maar de Heer heeft aan een dergelijke kandidaat-zendeling deze verzekering gegeven: 'Geloof, hoop, mensenmin en liefde, met het oog alleen op de ere Gods gericht, maken hem bevoegd voor het werk.'[15]

Beperkingen door leeftijd en gezondheid

Nu ik het werk van oudere zendelingen verheerlijk, besef ik dat er velen zijn die dat werk zouden willen doen, maar er niet toe in staat zijn. Het is nodig om beperkingen die leeftijd of een slechte gezondheid opleggen goed in te schatten, en datzelfde geldt voor de behoeften van familieleden. Als u een brandend verlangen hebt om iets te doen, maar u zit met dergelijke beperkingen, dan kunt u via anderen toch iets doen. Zij kunnen uw armen en benen zijn en u kunt het benodigde geld verschaffen. Weer anderen kunnen hun tijd en talenten bijdragen als thuiswonende zendelingen.[16] Ieder van die mogelijkheden behaagt de Heer, en ieder zal zijn lof oogsten.

Het evangelie

Ieder van ons kan door lering en voorbeeld het evangelie verkondigen. Het woord evangelie betekent 'goed nieuws'. Het goede nieuws is de Heer Jezus Christus en zijn boodschap van heil.[17] Jezus stelde het evangelie gelijk aan zowel zijn zending als zijn bediening in het sterfelijk leven. Volgens Jezus luidde zijn opdracht:

'Dit is het evangelie, dat Ik u heb gegeven, dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil van mijn Vader te doen, omdat mijn Vader Mij heeft gezonden.

'En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verheven.'[18]

Wij kennen de zending van de Heiland in het sterfelijk leven als de *verzoening*.

De *bediening* van de Heiland op aarde omvatte al het andere wat Hij deed — zijn leringen, uitingen van liefde, aandacht voor verordeningen, manier van bidden, doorzettingsvermogen en meer. Hij was ons levende Voorbeeld, wat Hij ook zijn evangelie noemde in een uitspraak die Hij tijdens zijn bediening deed. 'Dit is mijn evangelie (...) want wat gij Mij hebt zien doen, zult gij insgelijks doen.'[19] En dus maken geloof; bekering; doop door water, vuur en de Heilige Geest; het vergaderen van de uitverkorenen; en volharden tot het einde alle deel uit van het evangelie.[20] Ieder van ons kan het voorbeeld van de Heer volgen, ongeacht zijn leeftijd, status of woonplaats.

Als een van de 'bijzondere getuigen van de naam van Christus in de ganse wereld'[21] verklaar ik dat Hij de Zoon van God is, onze verzoening brengende Heiland en Verlosser. Dit is zijn kerk, die in de laatste dagen hersteld is om haar goddelijke bestemming te vervullen. Zijn profeet in deze tijd is president Gordon B. Hinckley. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Marcus 16:15; zie ook Matteüs 28:19; Mormon 9:22; LV 42:58; 68:8; 80:1; 84:62; 112:28.
2. Zie bijvoorbeeld Gordon B. Hinckley, "There Must Be Messengers," *Ensign*, oktober 1987, pp. 2–5; zie ook L. Tom Perry, 'Go Ye Therefore, and Teach All Nations', *Ensign*, mei 1984, pp. 78–80; M. Russell Ballard, 'Missionary Couples', *Ensign*, juni 1988, pp. 8–12; Robert D. Hales, 'Zendelingechtparen: een oproep tot dienen', *Liahona*, juli 2001, pp. 28–31.
3. Zie 'Serving as Couple Missionaries', *Ensign*, september 1997, p. 15.
4. Zie Lucas 22:32.
5. Zorgen omtrent de vraag of men op zending kan gaan, zijn in te delen in vier categorieën:
   (1.) Geld. Kosten die het bedrag te boven gaan dat men thuis nodig zou hebben gehad, kunnen betaald worden door kinderen, vrienden, quorums of andere familieleden.
   (2.) Angst. Oudere zendelingen hoeven niet bang te zijn om langs de deuren te moeten gaan of een nieuwe taal te moeten leren. Ze kunnen sowieso veel bijdragen met de talenten die ze al hebben. En als ze toch naar een gebied gaan waar een andere taal gesproken wordt, kunnen ze in gedachten houden dat ze het hoogst nodige kunnen leren zonder dat het nodig is de taal zelf vloeiend te spreken. Ze zullen in elk geval iets opsteken van de taal in hun zending en vreugde vinden in het gebruik van elke nieuwe uitdrukking.
   (3.) Conditie. Hoewel een risicovrije situatie niet te garanderen is, zowel thuis als in het zendingsveld, kunnen er maatregelen genomen worden om de juiste voeding en lichaamsbeweging mogelijk te maken. Ook kan er in het zendingsveld voorzien worden in de routinezorg op lichamelijk

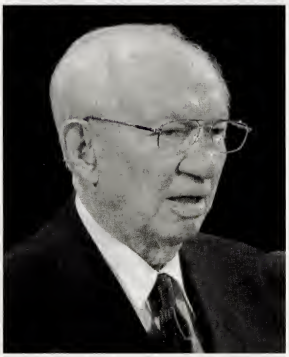
gebied. In geval van nood is evacuatie, zo nodig, mogelijk.
(4.) Familie. Kinderen en kleinkinderen van oudere zendelingen ontvangen zegeningen door de zending. De Heer heeft een zendeling deze belofte gegeven: 'Zie, gij hebt veel droefenis gehad wegens uw familie; niettemin zal Ik u en uw gezin zegenen, ja, uw kleine kinderen; en de dag komt, dat zij zullen geloven en de waarheid kennen, en één met u zullen zijn in mijn kerk' (LV 31:2). Bidden die 'kleine kinderen' voor hun ouders die op zending zijn, dan krijgen zij een betere band met de Heer, hun ouders of grootouders.

6. Brief aan de spreker, gedateerd 29 juni 2004.
7. Brief aan de spreker, ontvangen 28 juni 2004.
8. Brief aan de spreker, ontvangen 1 juli 2004.
9. Brief aan ouderling Dallin H. Oaks, van dr. Brent en Carol Petersen, gedateerd 27 juni 2004.
10. Conference Report, oktober 1925, p. 10.
11. 'Aan de bisschoppen van de kerk,' *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden,* 19 juni 2004, p. 27; zie ook 'Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley', *Ensign,* april 1996, p. 72.
12. De categorieën zijn onder meer: leiding geven en werken met leden, familiegeschiedenis en tempelwerk, werk op medisch of humanitair gebied, welzijnszorg, werk in bezoekerscentra, public relations of zendingskantoren, financiën en lidmaatschapsgegevens, onroerend goed, kerkelijke onderwijsinstellingen, Permanent Studiefonds, telefonische hulplijn, onderwijs. En er zijn ook andere mogelijkheden, die toegesneden kunnen worden op de unieke talenten van de kandidaatzendelingen. Zie Giles H. Florence jr., 'So Many Kinds of Missions', *Ensign,* februari 1990, pp. 6–11.
13. Voor details aangaande de eisen aan en voorbereiding door oudere zendelingen, zie David B. Haight, 'Zendelingechtparen: "een schitterende hulpbron"', *De Ster,* oktober 1997, pp. 26–33; Vaughn J. Featherstone, 'Couple Missionaries: "Too Wonderful for Me"', *Ensign,* september 1998, pp. 14–17; 'There Is Work for Us to Do', *Ensign,* oktober 1993, pp. 36–41; 'The Impact of Couple Missionaries', *Ensign,* april 2003, pp. 60–63; John L. Hart, 'Working Miracles in Mission Field', *Church News,* 22 december 1990, pp. 3, 7.
14. LV 4:2–3; cursivering toegevoegd.
15. LV 4:5.
16. Nadere informatie is te vinden op de Engelstalige website van de kerk (onder het kopje 'Service Opportunities for Senior Missionaries'; (klik op de hoofdpagina op 'Other Resources' en vervolgens op 'Church-Service Missionary Opportunities').
17. Zie Bible Dictionary, 'Gospels', pp. 682–683.
18. 3 Nephi 27:13–14.
19. 3 Nephi 27:21.
20. Zie LV 33:6–12; 39:6.
21. LV 107:23.

De vrouwen in ons leven

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik ben zo dankbaar, en we moeten allemaal zo dankbaar zijn, voor de vrouwen in ons leven.

Broeders en zusters, hopelijk vindt u het goed dat ik even met een persoonlijke noot begin. Een half jaar geleden vertelde ik aan het eind van onze conferentie dat mijn geliefde metgezellin, met wie ik 67 jaar samen was geweest, ernstig ziek was. Twee dagen later ging zij heen. Dat was op 6 april, een bijzondere dag voor iedereen in deze kerk. Ik wil de toegewijde artsen en fantastische verpleegsters die haar tijdens haar laatste ziekteperiode verzorgd hebben in het openbaar bedanken.

Mijn kinderen en ik waren aan haar zij toen zij vredig de eeuwigheid in glipte. Ik moet toegeven dat ik overmand was door emotie toen ik haar hand vasthield en het sterfelijk leven uit haar vingers zag wegebben. Al voordat ik met haar trouwde, was zij het meisje van mijn dromen, om maar eens de tekst van een liedje te gebruiken dat toen populair was. Zij was meer dan twee derde van een eeuw mijn lieve metgezellin, mijn gelijke voor de Heer, maar in werkelijkheid was ze beter dan ik. En nu ik op hoge leeftijd ben, is ze weer het meisje van mijn dromen.

Meteen na haar heengaan werd er uit de hele wereld liefde over ons uitgestort. Er werden bijzonder veel bloemen gestuurd. In haar naam kwamen er grote donaties binnen bij het Permanent Studiefonds en haar leerstoel aan de Brigham Young University. Er kwamen letterlijk honderden brieven. We hebben dozen vol met brieven van mensen die we kennen, en veel van mensen die we niet kennen. Zij spreken alle van bewondering voor haar, en van medeleven en liefde voor ons, die zijn achtergebleven.

Wij betreuren het dat we niet in staat zijn geweest om op iedere betuiging van medeleven te reageren. Daarom wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om u allen te danken voor uw vriendelijke boodschappen. Ik wil u heel hartelijk danken, en vergeef ons alstublieft dat we geen antwoord hebben gestuurd. Die taak was ons te veel, maar uw betuigingen van

medeleven hebben ons enige troost geboden in een tijd van verdriet.

Ik ben dankbaar dat ik me niet kan herinneren in ons lange leven samen ooit een ernstige ruzie te hebben gehad. We hadden wel eens een onbeduidend meningsverschil, dat wel, maar niets ernstigs. Ik denk dat ons huwelijk zo idyllisch was als het maar kon zijn.

Ik begrijp dat velen van u ook zo gezegend zijn, en ik complimenteer u daar hartelijk mee, want uiteindelijk is er geen fijnere band dan die tussen man en vrouw, en heeft niets een groter vermogen tot goed of kwaad dan de oneindige gevolgen van een huwelijk.

Ik zie die consequenties voortdurend. Ik zie zowel de schoonheid als het drama ervan. En daarom heb ik besloten vandaag iets te zeggen over de vrouwen in ons leven.

Ik begin bij de schepping van de wereld.

In het boek Genesis en het boek Mozes lezen we over die grote, buitengewone en opmerkelijke onderneming. De Almachtige was de architect van die schepping. Onder zijn leiding werd de schepping uitgevoerd door zijn geliefde Zoon, de grote Jehova, geassisteerd door de aartsengel Michaël.

Eerst werden de hemel en de aarde gevormd, gevolgd door de scheiding van licht en duister. De wateren werden van het land gescheiden. Daarna kwam er vegetatie, gevolgd door dieren. En toen volgde de kroon op het geheel, de schepping van de mens. 'God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed' (Genesis 1:31).

Maar het was nog niet af.

Adam 'vond geen hulp, die bij hem paste.

'Toen deed de Here God een diepe slaap op de mens vallen; en terwijl deze sliep, nam Hij een van zijn ribben en sloot haar plaats toe met vlees.

'En de Here God bouwde de rib, die Hij uit de mens genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot de mens.

'Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal "mannin" heten' (Genesis 2:20–23).

En zo werd Eva Gods laatste schepping, het grootse besluit van al het fantastische werk dat al was gedaan.

Niettegenstaande deze uitnemendheid van de vrouw die is af te leiden uit haar schepping, is haar door de eeuwen heen maar al te vaak een secundaire positie toebedeeld. Ze is gekleineerd. Ze is gedenigreerd. Ze is geknecht. Ze is misbruikt. En toch waren er onder de grootste personages uit de Schriften vrouwen van integriteit, prestatie en geloof.

Neem bijvoorbeeld Ester, Naomi en Ruth uit het Oude Testament. Of Sariah uit het Boek van Mormon. En Maria, de moeder van de Verlosser van de wereld. Zij wordt beschreven als de uitverkorene van God, door Nephi beschreven als 'een maagd, zeer schoon, en liefelijker dan alle andere maagden' (1 Nephi 11:15).

Zij was het die het kindje Jezus naar Egypte droeg om Hem te redden van de toorn van Herodes. Zij was het

die Hem verzorgde in zijn jonge jaren. Zij stond voor Hem toen zijn door pijn gekwelde lichaam op de heuvel Golgota aan het kruis hing. In zijn lijden zei Hij tegen haar: 'Vrouw, zie, uw zoon.' En tegen zijn discipel zei Hij, in een smeekbede om voor haar te zorgen: 'Zie, uw moeder' (Johannes 19:26–27).

We zien verder Maria en Marta zijn levenspad kruisen, en Maria Magdalena. Zij was het die op die eerste paasochtend naar het graf ging. En de herrezen Heer verscheen het eerst aan haar, een vrouw. Hoe komt het dat Jezus de vrouw zo'n uitnemende positie gaf, maar zoveel mannen die beweren in zijn naam te geloven dat niet doen?

Toen God de mens schiep, creëerde Hij in het kader van zijn grootse plan twee geslachten. De veredelende uiting van dat dualisme is te vinden in het huwelijk. De ene persoon vult de ander aan. Paulus verklaarde: 'In de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw' (1 Korintiërs 11:11).

Geen enkele andere regeling voldoet aan de goddelijke doeleinden van de Almachtige. Man en vrouw zijn zijn schepping. Hun dualisme is door Hem ontworpen. Dat hun relatie en rol elkaar aanvullen, is een fundamenteel onderdeel van zijn doeleinden. De een is onvolledig zonder de ander.

Ik weet dat we veel fijne vrouwen onder ons hebben die niet in de gelegenheid zijn geweest om te huwen. Maar ook zij leveren een geweldige bijdrage. Zij dienen de kerk trouw en kundig. Zij geven les in verschillende organisaties. Zij vervullen functies.

Ik was laatst getuige van iets interessants. De algemene autoriteiten waren in vergadering en het presidium van de zustershulpvereniging was er ook. Die kundige vrouwen stonden ons in onze raadkamer te vertellen over de beginselen van de welzijnszorg en hulpverlening aan mensen in nood. Wat zij deden, deed niets af aan onze status als functionarissen van deze kerk. Ons vermogen om de kerk te dienen, werd juist vergroot.

Er zijn mannen die heel arrogant menen dat zij superieur zijn aan vrouwen. Maar zij lijken niet te beseffen dat zij niet zouden bestaan als hun moeder hun niet het leven had geschonken. Door hun stelling dat zij superieur zijn, kleineren zij haar. Er is eens geschreven: 'De man kan de vrouw niet kleineren zonder zichzelf te kleineren; hij kan haar niet verheffen zonder zichzelf daarbij te verheffen.' (Alexander Walker, *Elbert Hubbard's Scrap Book*, [1923] p. 204.)

En dat is zo waar. We zien de bittere vruchten van dat kleineren overal om ons heen. Echtscheiding is een van de gevolgen daarvan. Dat kwaad grijpt overal om zich heen in de samenleving. Het is het gevolg van een gebrek aan respect voor de huwelijkspartner. Dat uit zich in verwaarlozing, kritiek, mishandeling, misbruik en verlating. Ook in de kerk zijn we daar niet immuun voor.

Jezus heeft gezegd: 'Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheide de mens niet' (Matteüs 19:6).

Hij gebruikte weliswaar het woord *mens* maar het is een feit dat het meestal de man is die de omstandigheden veroorzaakt die tot een scheiding leiden.

Daar ik in de loop der jaren met honderden scheidingen geconfronteerd ben, ben ik ervan overtuigd dat één enkele gewoonte meer effect zou sorteren dan alle andere om dit ernstige probleem op te lossen.

Als elke man en elke vrouw voortdurend alles in het werk zou stellen om te zorgen voor het gemak en geluk van zijn of haar huwelijkspartner, zouden er weinig of geen echtscheidingen zijn. Er zouden geen ruzies zijn. Er zouden geen beschuldigingen geuit worden. Er zouden geen woede-uitbarstingen zijn. Liefde en zorg zouden de plaats innemen van mishandeling en gemeenheid.

Jaren geleden was er een populair liedje dat luidde:

Ik wil gelukkig zijn
Maar dat ben ik pas
Als ik jou ook gelukkig maak.
(Irving Caesar, 'I Want to Be Happy' [1924])

Dat is zo waar.

Elke vrouw is een dochter van God. U kunt haar niet kwetsen zonder Hem te kwetsen. Ik smeek de mannen van de kerk om te letten op het goddelijke in hun partner, en dat goddelijke te voeden. Voor zover zij dat doen, zal er harmonie, vrede, verrijking van het gezinsleven en verzorgende liefde zijn.

President McKay heeft ons terecht aan het volgende herinnerd: 'Geen enkel succes weegt op tegen falen in het gezin.' (Citaat van J.E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* [1924], p. 42; Conference Report, april 1935, p. 116.)

En dat geldt ook voor de waarheid waar president Lee ons aan heeft herinnerd: 'Het belangrijkste werk dat u ooit zult verrichten, ligt binnen de muren van uw eigen huis.' ('Maintain Your Place as a Woman', *Ensign*, februari 1972, p. 51.)

De remedie voor de meeste spanningen in een huwelijk is niet echtscheiding. Het is bekering en vergeving, en uitingen van vriendelijkheid en zorg. Het is de toepassing van de gulden regel.

Wat is het een mooi tafereel als een jonge man en een jonge vrouw elkaars hand vasthouden aan het altaar, in een verbond voor God dat zij elkaar zullen respecteren en liefhebben. Hoe somber is het tafereel dan als er maanden of jaren later kwetsende opmerkingen zijn, gemene en scherpe woorden, verheven stemmen en bittere beschuldigingen.

Dat is niet nodig, geliefde broeders en zusters. Wij kunnen uitstijgen boven die lage en verachtelijke

elementen in ons leven. (Zie Galaten 4:9.) Wij kunnen kijken naar de goddelijke aard van de ander, die wij allen als kind van onze Vader in de hemel krijgen. We kunnen samenleven in de door God ingestelde huwelijksvorm en ons potentieel bereiken als we zelfdiscipline betrachten en ons onthouden van pogingen tot disciplineren van onze huwelijkspartner.

De vrouwen in ons leven zijn personen met bepaalde eigenschappen, goddelijke eigenschappen, waarmee zij de mensen om hen heen in vriendelijkheid en liefde de hand reiken. Wij kunnen dat aanmoedigen door hen in de gelegenheid te stellen hun talenten en impulsen te uiten. Toen we al oud waren, zei mijn geliefde metgezellin op een avond zachtjes tegen me: 'Je hebt me altijd vleugels gegeven, en daar heb ik je lief om.'

Ik kende eens een man die inmiddels overleden is, maar die erop stond om alle beslissingen te nemen voor zijn vrouw en kinderen. Ze konden zonder hem nog geen paar schoenen kopen. Ze konden nog geen pianoles nemen. Ze konden niet zonder zijn toestemming taken in de kerk verrichten. Ik heb sindsdien gezien wat de gevolgen zijn van die houding, en die zijn niet goed.

Mijn vader aarzelde nooit om mijn moeder een compliment te geven. Wij, kinderen, wisten dat hij van haar hield vanwege de manier waarop hij haar behandelde. Hij respecteerde haar. En ik zal hem altijd oneindig dankbaar zijn voor zijn voorbeeld. Velen van u zijn daar ook mee gezegend.

Ik zou hier meer over kunnen zeggen, maar dat is niet nodig. Ik wil alleen maar beklemtonen dat het echt waar is dat we allemaal kinderen van God zijn, zoons en dochters, broeders en zusters.

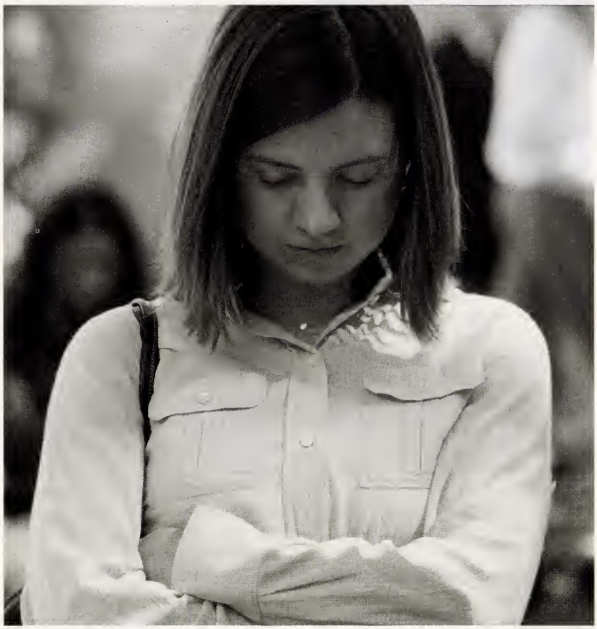
Heb ik als vader mijn dochters minder lief dan mijn zoons? Nee. Als ik me al schuldig maak aan het hebben van een voorkeur, dan gaat die uit naar mijn meisjes. Ik heb wel eens gezegd dat een man die oud wordt maar beter dochters om zich heen kan hebben. Ze zijn zo aardig en goed en attent. Ik denk dat ik gerust kan stellen dat mijn zoons kundig en verstandig zijn. Mijn dochters zijn slim en vriendelijk. En daardoor 'vloeit mijn beker over'. (Psalmen 23:5.)

Vrouwen zijn zo'n essentieel onderdeel van het 'plan van geluk' dat onze hemelse Vader voor ons heeft opgesteld. Dat plan is zonder hen niet uit te voeren.

Broeders, er zijn in de wereld al te veel mensen ongelukkig. Er is te veel ellende en hartzeer en verdriet. Bedroefde echtgenotes en dochters plengen al te veel tranen. Er is te veel verwaarlozing en mishandeling en onvriendelijkheid.

God heeft ons het priesterschap gegeven, en dat priesterschap is alleen uit te oefenen 'door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en door ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis, die de ziel zonder huichelarij en zonder bedrog grotelijks zal ontwikkelen' (LV 121:41–42).

Ik ben zo dankbaar, en we moeten allemaal zo dankbaar zijn, voor de vrouwen in ons leven. God zegene hen. Moge deze grote liefde op hen neerdalen en hen kronen met glans en schoonheid, gratie en geloof. En moge zijn Geest op ons, mannen, neerdalen en ons ertoe brengen om hen altijd te respecteren in dankbaarheid, en hen te bemoedigen, sterken, voeden en liefhebben, wat de essentie is van het evangelie van onze Verlosser en Heer. Dat bid ik nederig in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

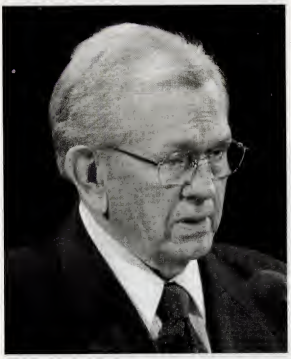

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST
3 oktober 2004

Eén van deze mijn minste broeders

PRESIDENT BOYD K. PACKER
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Laat niemand de kracht van het geloof in gewone heiligen der laatste dagen onderschatten.

Er staat een boodschap voor heiligen der laatste dagen in een zelden aangehaalde openbaring die de profeet Joseph Smith in 1838 ontving. 'Ik gedenk mijn dienstknecht Oliver Granger; zie, voorwaar, zeg Ik hem, dat zijn naam voor eeuwig van geslacht op geslacht in heilige herinnering zal worden gehouden, zegt de Here' (LV 117:12).

Oliver Granger was een heel gewoon man. Hij was bijna blind, want hij had 'zijn gezichtsvermogen verloren door kou en ontbering' (*History of the Church*, deel 4, p. 408). Het Eerste Presidium beschreef hem als 'een man van de grootste integriteit en morele deugd; kortom, een man Gods' (*History of the Church*, deel 3, p. 350).

Toen de heiligen verdreven werden uit Kirtland (Ohio), in een episode die zich zou herhalen in Independence, Far West en Nauvoo, bleef Oliver achter om hun bezittingen te verkopen voor het weinige geld dat hij ervoor kon krijgen. Er was niet veel kans dat hij daarin zou slagen. En hij slaagde er ook niet in!

Maar de Heer zei: 'Laat hij daarom ernstig strijden voor de bevrijding van het Eerste Presidentschap mijner kerk, zegt de Here; en wanneer hij valt, moet hij wederom opstaan, want zijn opoffering zal voor Mij heiliger zijn dan zijn [opbrengst], zegt de Here' (LV 117:13).

Wat deed Oliver Granger waardoor zijn naam in heilige herinnering zou worden gehouden? Eigenlijk niet veel. Het ging niet zozeer om wat hij deed, maar om wat hij was.

Als we Oliver eer betonen, moet veel, en misschien wel de meeste, eer Lydia Dibble Granger, zijn vrouw, toekomen.

Oliver en Lydia verlieten Kirtland uiteindelijk om zich bij de heiligen in Far West (Missouri) te voegen. Ze waren nog maar enkele kilometers buiten Kirtland, toen een bende ze tegenhield. Ze voegden zich pas later bij de heiligen in Nauvoo.

Oliver overleed op 47-jarige leeftijd en Lydia bleef alleen achter om voor hun kinderen te zorgen.

De Heer verwachtte niet dat Oliver volmaakt was, misschien niet eens dat hij zou slagen. 'Wanneer hij valt, moet hij wederom opstaan, want zijn opoffering zal voor Mij heiliger zijn dan zijn [opbrengst], zegt de Here' (LV 117:13).

We kunnen niet verwachten dat we altijd zullen slagen, maar we moeten wel ons uiterste best doen.

'Want Ik, de Heer, zal alle mensen oordelen naar hun werken, naar het verlangen van hun hart' (LV 137:9).

De Heer heeft tegen de kerk gezegd:

'Wanneer Ik enigen der mensenkinderen een gebod geef om een werk te verrichten ter ere van mijn naam, en die mensenkinderen met alle macht en met al hetgeen zij bezitten te werk gaan om die taak te volbrengen, en hun ijver niet laten verslappen, en hun vijanden overvallen hen, en verhinderen hun dat werk te volbrengen, ziet, dan betaamt het Mij, dat werk niet meer van die mensenkinderen te vereisen, doch hun offers aan te nemen. (...)

'En dit geef Ik u tot voorbeeld, tot uw vertroosting aangaande allen, aan wie werd geboden een werk te verrichten, en die door hun vijanden en door verdrukking hierin zijn verhinderd, zegt de Here, uw God' (LV 124:49, 53; zie ook Mosiah 4:27).

De weinigen in Kirtland zijn inmiddels miljoenen gewone heiligen der laatste dagen wereldwijd geworden. Zij spreken veel verschillende talen, maar zijn door de taal van de Geest één in geloof en begrip.

Die trouwe leden sluiten en onderhouden verbonden en streven ernaar waardig te zijn om de tempel te betreden. Zij geloven de profetieën en steunen leidinggevenden in wijk en gemeente.

Net als Oliver steunen zij het Eerste Presidium en het Quorum der

Twaalf en aanvaarden zij wat de Heer heeft gezegd: 'Indien mijn volk zal luisteren naar mijn stem en naar de stem van mijn dienstknechten, die Ik heb aangewezen om mijn volk te leiden, zie, voorwaar zeg Ik u, dan zal het niet uit zijn plaats worden bewogen' (LV 124:45).

In de openbaring die als voorwoord bij de Leer en Verbonden is gegeven, legde de Heer uit wie zijn werk zou doen. Luister goed als ik die openbaring voorlees, en denk aan het vertrouwen dat de Heer in ons heeft:

'Omdat Ik, de Here, wist, welk een onheil er over de inwoners der aarde zou komen, riep Ik mijn dienstknecht Joseph Smith jr. en sprak tot hem van de hemel, en gaf hem geboden;

'En Ik gaf eveneens geboden aan anderen, dat zij deze dingen aan de wereld moesten bekendmaken: en dit alles, opdat zou mogen worden vervuld, hetgeen door de profeten is geschreven —

'De *zwakke dingen* der wereld zullen voortkomen en de machtige en sterke afbreken, opdat de mens niet bij zijn medemens te rade zou gaan, noch in de arm des vlezes vertrouwen.'

Uit het volgende vers is af te leiden dat het priesterschap bevestigd kan worden op gewone mannen en jongens die dat waardig zijn:

'Maar opdat ieder mens in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken. (...)

'Opdat de volheid van mijn evangelie door de *zwakken en eenvoudigen* zou mogen worden verkondigd tot de einden der wereld en voor koningen en regeerders.

'Ziet, Ik ben God en heb het gesproken; deze geboden zijn van Mij en werden aan mijn dienstknechten in hun *zwakheid* gegeven; in hun eigen taal, opdat zij ze zouden mogen begrijpen.

'En in zoverre zij dwaalden, dat het zou mogen worden bekendgemaakt;

'En in zoverre zij wijsheid zochten, zij mochten worden onderricht;

'En in zoverre zij zondigden, zij mochten worden gekastijd, opdat zij zich zouden bekeren;

'En in zoverre zij ootmoedig waren, zij sterk mochten worden gemaakt, en van omhoog gezegend, en van tijd tot tijd kennis mochten ontvangen' (LV 1:17-20, 23–28; cursivering toegevoegd).

En nu komt er een nieuwe generatie jongeren naar voren. Wij zien kracht in hen die groter is dan we ooit tevoren hebben gezien. Drank, drugs en onzedelijkheid maken geen deel uit van hun leven. Ze komen samen in evangeliestudie, gezellige avonden en dienstbetoon.

Ze zijn niet volmaakt. Nog niet. Ze doen wat ze kunnen, en ze zijn sterker dan de generaties die hen zijn voorgegaan.

Zoals de Heer tegen Oliver Granger zei: 'Wanneer [zij vallen], moet[en zij] wederom opstaan, want [hun] opoffering zal voor Mij heiliger zijn dan [hun opbrengst]' (LV 117:13).

Sommigen maken zich eindeloos zorgen over een zending die ze niet vervuld hebben, of een huwelijk dat mislukt is, of baby's die niet gekomen zijn, of kinderen die afgedwaald lijken, of dromen die niet uitgekomen zijn, of beperkingen die hun leeftijd oplegt. Ik geloof dat het de Heer niet behaagt als we ons druk maken omdat we menen dat we niet genoeg doen, of dat wat we doen niet goed genoeg is.

Sommigen dragen nodeloos een schuldgevoel met zich mee dat door belijdenis en bekering weg te nemen is.

De Heer zei niet tegen Oliver: '*[Als]* hij valt', maar '*Wanneer* hij valt, moet hij wederom opstaan' (LV 117:13; cursivering toegevoegd).

Enkele jaren geleden waren we in de Filipijnen vroeg voor een conferentie. Op de stoep zaten een vader en moeder met vier kleine kinderen, in hun mooiste zondagse kleding. Ze hadden een busrit van enkele uren achter de rug en namen hun eerste maaltijd van die dag. Ze aten allemaal een kolf koude, gekookte maïs. De kosten van de busreis naar Manilla was waarschijnlijk uit hun voedselbudget gekomen.

Toen ik naar dat gezin keek, werd ik overmand door emotie. *Dat* is de kerk. *Dat* is de kracht. *Dat* is de toekomst. Net als gezinnen in zoveel landen, betalen zij hun tiende, steunen zij hun leiders en doen ze hun best om zich dienstbaar te maken.

Mijn vrouw en ik bereizen de wereld al meer dan veertig jaar. We kennen leden van de kerk in misschien wel honderd landen. Wij hebben de kracht in hun eenvoudige geloof gevoeld. Hun getuigenis en hun offers hebben zeer veel indruk op ons gemaakt.

Ik krijg niet graag lof toegezwaaid. Complimenten zitten me altijd dwars, want het grote werk om het evangelie voort te stuwen is altijd en wordt nu en in de toekomst gedaan door gewone leden.

Mijn vrouw en ik verwachten geen grotere beloning voor onszelf dan onze eigen kinderen of onze ouders. We zetten onze kinderen er niet toe aan om als levensdoel een vooraanstaande en opvallende functie in de wereld of zelfs in de kerk te hebben.

Dat heeft zo weinig te maken met de waarde van de ziel. Zij laten onze dromen uitkomen als ze het evangelie nakomen en hun kinderen in geloof opvoeden.

Net als Johannes kennen wij geen 'groter blijdschap [...] dan dat mijn kinderen in de waarheid wandelen' (3 Johannes 1:4).

Jaren geleden verliet ik, als president van het zendingsgebied New England, Fredericton, in New Brunswick. Het was veertig graden onder nul. Toen het vliegtuig wegtaxiede van de kleine terminal, zag ik twee jonge zendelingen buiten staan wuiven. Ik dacht: 'Dwaze jongens. Waarom gaan ze niet naar binnen, waar het warm is?'

Plotseling kreeg ik een krachtige ingeving, een openbaring: daar, in de vorm van die twee gewone, jonge zendelingen, staat de priesterschap van de almachtige God. Ik leunde achterover en had er vrede mee om het zendingswerk in die hele Canadese provincie in hun handen te laten. Het was een les die ik nooit zal vergeten.

Twee maanden geleden hielden ouderling William Walker van de Zeventig en ik in Naha, op het eiland Okinawa, een zoneconferentie voor 44 zendelingen. President Mills van het zendingsgebied Fukuoka (Japan) was verhinderd wegens een naderende hevige tyfoon. De jonge zoneleiders leidden die bijeenkomst met net zoveel inspiratie en waardigheid als hun zendingspresident dat had kunnen doen. Wij gingen de volgende ochtend bij stormachtige wind weg en hadden er vrede mee om de zendelingen aan hun zorg toe te vertrouwen.

Onlangs vergaderden de ouderlingen Russell Ballard en Henry Eyring van de Twaalf en ik met president David Sorensen en anderen van de Zeventig met 21 zendingspresidenten en 26 gebiedszeventigers in Osaka (Japan). Onder de gebiedszeventigers bevonden zich de ouderlingen Subandriyo uit Jakarta (Indonesië); Tsjoe-Djen Tsjia uit Beijing (China); Remus G. Villarete uit de Filipijnen; Won Jong Ko uit Korea; en 22 anderen — er waren maar twee Amerikanen onder hen. Het was een vereniging van volken, talen en mensen. Geen van hen werd ervoor betaald. Zij zetten zich in zonder bezoldiging, dankbaar om geroepen te zijn tot dit werk.

Wij herorganiseerden ringen in Okazaki, Sapporo en Osaka in Japan. Alledrie de nieuwe ringpresidenten en een ongelooflijk aantal leiders was als tiener lid van de kerk geworden. De meesten hadden in de oorlog hun vader verloren.

Ouderling Yoshihiko Kikuchi van de Zeventig behoort tot die generatie.

De rampen die de Heer voorzag, treffen nu een onbekeerlijke wereld. En meteen komen er, generatie op generatie, jongeren naar voren. Zij treden in het huwelijk. Zij komen de verbonden na die zij in het huis des Heren hebben gesloten. Zij krijgen kinderen en laten niet toe dat de maatschappij grenzen stelt aan hun gezinsleven.

Vandaag laten we deze profetie uitkomen, 'dat [de] naam [van Oliver Granger] voor eeuwig van geslacht op geslacht in heilige herinnering zal worden gehouden' (LV 117:12). Naar wereldse maatstaven was hij geen groot man. Niettemin heeft de Heer gezegd: 'Laat daarom niemand mijn dienstknecht Oliver Granger verachten, doch laten de zegeningen (...) voor eeuwig op hem rusten' (LV 117:15).

Laat niemand de kracht van het geloof in gewone heiligen der laatste dagen onderschatten. Bedenk dat de Heer heeft gezegd: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:40).

Hij heeft beloofd dat 'de Heilige Geest [hun] constante metgezel zal zijn en [hun] scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en [hun] heerschappij zal een eeuwigdurende heerschappij zijn, en zonder dwang zal die [hun] toevloeien, voor eeuwig en altijd' (LV 121:46).

Niets — geen enkele kracht kan de voortgang van het werk van de Heer tegenhouden.

'Hoelang kunnen stromende wateren onrein blijven? Welke kracht zal de hemelen tegenhouden? De mens zou evengoed zijn nietige arm kunnen uitstrekken om de rivier de Missouri in haar aangewezen loop te stuiten, of haar stroom opwaarts te wenden, als om de Almachtige te verhinderen kennis uit de hemel over de heiligen der laatste dagen uit te storten' (LV 121:33).

Daarvan geef ik mijn apostolisch getuigenis. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

John and Celina Sun arriveren voor conferentie-uitzending in Papeete (Tahiti).

Wij hebben het voor jou gedaan

ELAINE S. DALTON
Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Tempelwerk is het werk waar we op zijn voorbereid. Het is werk voor iedere generatie, en vooral voor de jongeren van de kerk.

Ruim een jaar geleden ben ik met mijn man in Nauvoo geweest. Toen we over de oude pioniersbegraafplaats liepen en naar het graf van een voorouder, Zina Baker Huntington, zochten, werd ik geraakt door de vredige rust en sfeer die ik daar voelde. Ik liep tussen de bomen door en las de namen op de grafstenen — veel kinderen en gezinnen. Ik huilde toen mijn hart tot mijn voorouders werd teruggevoerd, van wie velen lid van de kerk waren geworden en naar Nauvoo waren gekomen. In gedachten stelde ik de vraag: 'Waarom lieten zij hun behaaglijke huis en familie achter? Waarom ondergingen zij vervolging, ziekte en dood? Waarom offerden zij alles op om hierheen te komen en een tempel te bouwen? Ze hadden nauwelijks onderdak, en toch bouwden ze een tempel! Waarom deden ze dat? En toen de tempel bijna klaar was, hoe konden ze die weer achterlaten? Toen ik daar rustig over zat na te denken, kwam het antwoord duidelijk in mijn verstand en mijn hart: 'We hebben het voor jou gedaan.'

Deze woorden — 'we hebben het voor jou gedaan' — waren een herinnering dat onze voorouders, samen met andere getrouwe heiligen, wegens hun getuigenis en geloof in Jezus Christus alles hebben opgeofferd. Zij wisten dat het evangelie opnieuw op aarde is hersteld, en dat zij door een profeet van God geleid werden. Ze wisten dat het Boek van Mormon waar is en begrepen de boodschap en het getuigenis. Ze begrepen dat door de herstelling van de sleutels van het priesterschap gezinsleden voor eeuwig aan elkaar verzegeld kunnen worden, door middel van heilige priesterschapsverordeningen die alleen in de tempel ontvangen kunnen worden. Ze wisten dat het tempelwerk de sleutel tot het eeuwig heil en de verhoging van de mensheid is. Ze wisten hoe belangrijk dit werk is, en zij waren bereid om alles wat zij hadden op te geven om een huis des Heren te bouwen waar zijn heilig werk kon worden verricht. Ze offerden alles op zodat voorgaande en toekomstige generaties de eeuwige zegeningen van de tempel zouden kunnen ontvangen.

Voordat de heiligen naar Nauvoo kwamen, offerden ze veel op om de eerste tempel van deze bedeling in Kirtland (Ohio) te bouwen. Daar is de Heer aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verschenen. Er zijn ook drie andere boodschappers uit de hemel verschenen. Een van hen was de profeet Elia, die door de profeet Joseph Smith sleutels terugbracht voor de herstelling van het priesterschap en van het 'grote werk dat in de tempels van de Heer verricht moest worden.'[1] Dat gebeurde in overeenstemming met de belofte van de Heer in de Leer en Verbonden:

'Zie, Ik zal door de profeet Elia het priesterschap aan u openbaren (…)

'En hij zal de aan de vaderen gemaakte beloften in het hart der kinderen planten, en het hart der kinderen zal zich tot hun vaderen wenden.

'Indien het niet zo ware, zou de ganse aarde bij zijn komst volslagen worden verwoest.'[2]

De heiligen begrepen wat deze tekst betekende, en die prachtige ochtend op de oude begraafplaats in Nauvoo begreep ik het ook.

Hoe kunnen de beloften die aan de vaderen zijn gedaan, in het hart van de kinderen worden geplant? Hoe kan het hart van de kinderen tot hun vaderen worden gewend? Dat kan alleen als wij begrijpen wie wij zijn en wat onze rol is. Ook moeten we waardig en voorbereid zijn en blijven om naar de tempel te gaan en plaatsvervangend werk te verrichten voor de mensen die ons zijn voorgegaan.

Brigham Young heeft gezegd: 'Wij hebben werk te doen dat in onze tijd net zo belangrijk is als het werk van de Heiland in zijn tijd. (…) Er wordt nu van ons verwacht dat we aan de

slag gaan; want het is het belangrijkste werk dat de mens op aarde kan verrichten.'[3]

In het visioen van de verlossing van de doden zag president Joseph F. Smith veel edele en grote profeten die vóór de komst van de Heiland op aarde hadden geleefd. Hij zag ook de profeet Joseph Smith, zijn vader Hyrum Smith en '*andere uitverkoren geesten* die waren aangewezen om voort te komen in de volheid der tijden en mede de grondslag te leggen voor het grote werk der laatste dagen.'[4] Wie waren deze andere uitverkoren geesten? Ook onze generatie bevond zich onder die 'edele en grote' leiders. Zij zijn in de geestenwereld voorbereid om in deze tijd op aarde te komen! In de Schriften staat: 'Zelfs voordat zij waren geboren, ontvingen zij, *met vele anderen*, hun eerste lessen in de wereld der geesten en werden voorbereid om in de bestemde tijd des Heren voort te komen en in zijn wijngaard te werken voor de zaligmaking van de zielen der mensen.'[5] Het werk waar we op werden voorbereid omvat 'de bouw van tempels en daarna het verrichten van verordeningen ter verlossing van de doden.'[6]

Brigham Young zag de tijd waarin wij nu leven. Hij heeft gezegd: 'Om dit werk te verrichten, moeten we meer dan één tempel hebben, duizenden tempels, en duizenden en tienduizenden mensen zullen naar die tempels gaan en plaatsvervangend werk verrichten voor de mensen die vroeger op aarde hebben geleefd, zover terug als de Heer zal openbaren.'[7]

Toen ik jong was, leerde mijn grootvader Martin me dat er in de laatste dagen overal op aarde tempels zouden zijn. Toen mijn grootvader dat tegen me zei, kon ik me dat nauwelijks voorstellen. Maar ik ben met die kennis en dat gevoel in mijn hart opgegroeid. Onlangs keek ik op de website van de kerk onder 'temples' en kon ik duidelijk zien dat de tempels, met rode stippen aangegeven, zich over de aarde beginnen te verspreiden.[8]

Onze geliefde profeet, president Gordon B. Hinckley, heeft gezegd: 'We zijn vastbesloten (...) de tempel naar de mensen te brengen en hun alle mogelijkheden te bieden om deel te hebben aan de zegeningen van tempelwerk.'[9] Onze profeet weet dat het moeilijk is om tempelwerk te verrichten als er geen tempel bij ons in de buurt is. Dit is onze tijd, en tempelwerk is het werk waar we op zijn voorbereid. Het is werk voor iedere generatie, en vooral voor de jongeren van de kerk.

Om dit grote werk te kunnen verrichten, moeten we de normen van de kerk naleven. Het is geen wonder dat we omgeven zijn door invloeden die ons ontmoedigen, afleiden of uitsluiten. We moeten ons doel voor ogen houden en bedenken dat de tempel de reden is voor alles wat we in de kerk doen.

Programma's voor de jongeren, zoals Persoonlijke vooruitgang en Plicht jegens God, moedigen de jongeren aan om zich op de tempel voor te bereiden. Deze programma's zijn ontworpen om jongeren te helpen bij het doen en nakomen van toezeggingen, waardoor ze zich voorbereiden om verbonden te sluiten en na te leven. Jongeren worden ook aangemoedigd om in hun dagboek te schrijven, familiehistorisch werk te verrichten en zich plaatsvervangend voor hun voorouders te laten dopen. In de brochure *Voor de kracht van de jeugd* staan leerstellingen en beginselen die, als ze begrepen en nageleefd worden, jongeren zullen helpen om aan de eisen van de tempel te voldoen. Deze programma's zijn belangrijke hulpmiddelen voor jongeren, ouders en leiders. Ze helpen jongeren bij hun voorbereiding op tempelbezoek. En onze jongeren hoeven niet te wachten totdat ze op zending gaan of gaan trouwen. Vanaf twaalf jaar kunnen ze al naar de tempel gaan om zich plaatsvervangend te laten dopen en bevestigen. En dat kunnen ze hun hele leven blijven doen. Er zullen letterlijk grote zegeningen 'worden uitgestort' op 'het hoofd' van hen die in de tempel hun begiftiging ontvangen. En onze jongeren kunnen een deel van deze zegeningen ontvangen als ze waardig zijn om naar het huis van de Heer te gaan.[10]

In de Salt Laketempel is de doopruimte op zaterdagmorgen een bijzondere plek! Ik was daar een keer vroeg om me voor enkele voorouders te laten dopen. Terwijl ik op het bankje in de doopruimte zat te wachten, zag ik dat de jongevrouw aan mijn linkerzijde haar patriarchale zegen aan het lezen was. Het meisje aan mijn rechterkant zat in de Schriften te lezen. Ik vroeg haar of ze met een groep was gekomen. Ze antwoordde: 'Nee, ik kom hier iedere zaterdag met mijn vriendin. Dan gaat de komende week veel beter.' Deze jongevrouwen, en andere jongevrouwen en jongemannen, kennen een groot geheim — de tempel is niet alleen ons gezin en onze voorouders tot zegen, maar ook ons. Ons is beloofd dat zij die hun begiftiging ontvangen van dat heilig huis zullen uitgaan 'gewapend met uw macht, en dat uw naam op hen zal mogen zijn, en uw heerlijkheid rondom hen, en uw engelen hen mogen bewaren.'[11] Dat zijn grote zegeningen en beloften. Welke jongere wil zich niet op deze zegeningen voorbereiden, zodat hij of zij in deze duistere wereld staande kan blijven?

Toen president Faust vorig jaar oktober de jongemannen tijdens de priesterschapsbijeenkomst toesprak, moedigde hij hen aan om in actie te komen en aan tempelwerk en familiegeschiedenis te gaan werken. Hij zei: 'Ik spoor jullie (...) aan om op zoek te gaan naar meer kennis over je voorouders. (...) Je hebt gemakkelijk toegang tot een uitgebreide verzameling familiegeschiedenissen, via internet op je computer thuis of in het dichtstbijzijnde centrum voor familiegeschiedenis. (...) Tempelwerk is belangrijk (...) want "wij kunnen zonder hen niet tot volmaking komen; evenmin kunnen zij zonder ons tot volmaking komen."'[12]

De jongeren zijn op 'deze tijd' voorbereid.[13] Ze zijn slim en intelligent. Ze kunnen goed met computers en het internet overweg. Ze zijn een grote, onaangesproken bron ten goede! Ze zijn voor deze laatste dagen voorbestemd, en ze hebben veel werk te doen. Ze hebben niet alleen veel werk te doen, maar de tempel zal ook een toevluchtsoord voor hen zijn die hen tegen wereldse invloeden zal beschermen.

Als ik over de woorden van president Faust nadenk, kan ik me een leger rechtschapen jongeren voorstellen dat voorbereid en waardig is om naar de tempel te gaan. Dan zie ik gezinnen die voor eeuwig verzegeld zijn. Dan zie ik jongeren die begrijpen wat het betekent om verlossers op 'de berg Sion' te zijn.[14] Dan zie ik jongeren die hun hart tot hun vaderen wenden.[15] En ik kan me jongeren voorstellen die zo opgroeien dat ze met kracht uit de tempel komen om de wereldse invloeden te weerstaan.[16] Ik zie een generatie jongeren die 'in heilige plaatsen staan' en 'niet aan het wankelen gebracht' worden.[17]

Zina Baker Huntington en veel andere getrouwe heiligen hebben *alles* opgeofferd zodat wij de zegeningen van het herstelde evangelie kunnen ontvangen. Het is mijn gebed dat we onze rol in dit grote werk zullen begrijpen, en dat we waardig zullen zijn om naar zijn heilige tempel te gaan. Als we dat doen, zal eens de blijde dag aanbreken dat we onze voorouders zullen ontmoeten en kunnen zeggen: '*Wij* hebben het voor u gedaan.' In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

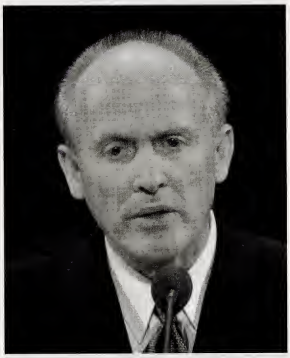
1. LV 138:48; zie ook LV 27:9, 110:14–16, 128:17, 138:47–48.
2. LV 2:1–3.
3. *Discourses of Brigham Young,* verz. John A. Widtsoe (1954), p. 406.
4. LV 138:53; cursivering toegevoegd.
5. Zie LV 138:55–56; cursivering toegevoegd.
6. LV 138:54.
7. *Discourses of Brigham Young,* p. 394.
8. Zie **www.lds.org**; zie ook 'Temples Throughout the World', *Friend*, juli 2002, pp. 36–37.
9. 'Een paar gedachten over de tempels, bekeerlingen en zendingswerk', *De Ster*, januari 1998, p. 55.
10. Zie LV 110:9–10.
11. LV 109:22.
12. 'Je bent een wonder', *Liahona,* november 2003, pp. 53–54; zie ook LV 128:18.
13. Ester 4:14.
14. Obadja 1:21.
15. Zie LV 2:1–3.
16. Zie LV 109:22.
17. LV 87:8.

Onze verbonden naleven

OUDERLING RICHARD J. MAYNES
van de Zeventig

Het belangrijkste dat wij in dit leven kunnen doen, is de verbonden naleven die wij met de Heer hebben gesloten.

Van het verleden tot het heden hebben ware discipelen van Jezus Christus begrepen hoe belangrijk het is om verbonden met de Heer te sluiten en die na te leven.

In ongeveer 64 v.C. leefden de Nephieten in een bijzonder gevaarlijke tijd. Door goddeloosheid, verdeeldheid en samenzweringen bevonden ze zich in onveilige omstandigheden. (Zie Alma 53:9.) De regering stond op het punt te vallen. De oorlog met de Lamanieten duurde al jaren. Nephitische afvalligen liepen over naar de vijand. Veel Nephitische steden waren aangevallen en veroverd.

In deze gevaarlijke en chaotische situatie werden er rechtschapen mannen gezocht die de Nephitische legers konden leiden — mannen als Moroni en Helaman. Deze Nephitische leiders begrepen dat hun vermogen om hun land te verdedigen in verhouding stond tot hun gehoorzaamheid aan de Heer. Ze probeerden voortdurend de bevolking eraan te herinneren dat ze de Heer moesten gedenken en zijn geboden moesten onderhouden.

Op dit kritieke moment, nadat er veel Nephitische steden verloren waren gegaan en het machtsevenwicht naar de Lamanieten begon door te slaan, gebeurde er iets bijzonders. De Ammonieten, die ooit tot de Lamanieten behoorden, maar zich door de leringen van Ammon tot het evangelie van Jezus Christus hadden bekeerd, zeiden dat ze de wapens wilden opnemen om hun nieuwe land en levenswijze te verdedigen. (Zie Alma 53:13.)

De vaders van deze Ammonitische gezinnen hadden eerder een verbond met de Heer gesloten dat ze nooit meer de wapens zouden opnemen. De Nephitische profeet Helaman raadde deze mannen aan om hun verbond met de Heer na te komen. (Zie Alma 53:15.) Helaman vertelt wat er gebeurde toen hij die raad had gegeven:

'Doch ziet, zij hadden vele zoons, die geen verbond hadden gemaakt, dat zij hun oorlogswapenen niet zouden opnemen om zich tegen hun vijanden te verdedigen; daarom kwamen zij te dien tijde bijeen, ja allen, die in staat waren de wapenen op te nemen, en zij noemden zich Nephieten.

'En zij sloten een verbond om voor de vrijheid der Nephieten te strijden, ja, om het land met hun leven te verdedigen; ja, zij verbonden zich zelfs, dat zij nimmer hun vrijheid zouden prijsgeven. (...)

'Nu ziet, er waren tweeduizend van deze jongelieden, die dit verbond sloten en hun oorlogswapenen opnamen om hun land te verdedigen (...).

'En het waren allen jongemannen, die zowel in moed als in kracht en werklust uitblonken; doch ziet, dit was niet alles — het waren mannen, die te allen tijde getrouw waren in alle dingen, die hun werden toevertrouwd.

'Ja, het waren waarheidlievende en ernstige mensen, want hun was geleerd de geboden van God te bewaren en oprecht voor Hem te wandelen.

'Helaman nu rukte aan het hoofd van zijn tweeduizend jeugdige soldaten uit om het volk op de grens van het land in het zuiden bij de westelijke zee te hulp te komen' (Alma 53:16–18, 20–22).

Helaman en zijn tweeduizend jeugdige soldaten vochten heldhaftig om hun gezin en hun vrijheid te behoeden. Door hun komst op het slagveld kreeg de oorlog een andere wending. Het machtsevenwicht kwam nu in het voordeel van de Nephieten.

In een brief aan Moroni beschrijft Helaman het geloof en de moed van deze jongemannen:

'En nu zeg ik u, mijn geliefde broeder Moroni, dat ik nimmer zulk een heldenmoed heb gezien, neen, onder alle Nephieten niet. (...)

'Nu hadden zij nimmer gevochten, en toch vreesden zij de dood niet; en zij gaven meer om de vrijheid van hun vaderen dan om hun eigen leven; ja, door hun moeders was hun geleerd

dat God hen zou bevrijden, indien zij niet twijfelden' (Alma 56:45, 47).

Broeders en zusters, zij twijfelden niet en God bevrijdde hen inderdaad. In hun eerste veldslag werd niet één van de tweeduizend soldaten gedood. Na die veldslag waren er nog zestig jonge Ammonieten die zich bij het kleine leger aansloten. Helaman zegt: 'Zij gehoorzaamden en voerden ieder bevel nauwkeurig uit; ja, en hun geschiedde naar hun geloof' (Alma 57:21).

De tweede veldslag waaraan het kleine leger deelnam, was intensiever dan de eerste. In de nasleep schrijft Helaman:

'En er waren tweehonderd van mijn tweeduizend en zestig, die door bloedverlies waren bezwijmd; niettemin was er, door de goedheid Gods (...) niet één hunner omgekomen. (...)

'En nu, het was wonderlijk voor ons ganse leger, hoe zij het leven hadden behouden (...) En wij schrijven het terecht toe aan de wondervolle kracht Gods wegens hun buitengewoon groot geloof' (Alma 57:25–26).

Helaman en zijn jeugdige soldaten begrepen hoe belangrijk het is om verbonden met de Heer te sluiten. Ze ontvingen ook de zegeningen die beloofd worden aan hen die getrouw hun verbonden naleven.

Als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben wij ook heilige verplichtingen op ons genomen. Dat hebben we bij de doop en in de tempel van God gedaan. We noemen deze verplichtingen *verbonden*. Verbonden zijn beloften aan de Heer. Ze zijn bijzonder heilig van aard. Het belangrijkste dat wij in dit leven kunnen doen, is de verbonden naleven die wij met de Heer hebben gesloten. Als we onze beloften nakomen, geeft Hij ons de kans om geestelijk te groeien.

De afgelopen twee jaar zijn mijn vrouw en ik in de Filipijnen werkzaam geweest. We hebben veel Filipijnse

Boven: Lani en Irenea Abasanta uit de ring Talisay (Filipijnen) met veertien van hun zeventien kinderen. Links: De zendelingen uit de familie Abasanta: Ammon, Omni en Omner.

gezinnen en personen gezien die de verbonden die ze met de Heer hebben gesloten, begrijpen en naleven. Ik wil u graag over een ervaring met een van deze gezinnen vertellen.

Enkele maanden geleden had ik de opdracht gekregen om de conferentie van de ring Talisay te presideren. Tijdens de algemene bijeenkomst op zondag begon ik mijn toespraak met een dankwoord voor de eerbied in de kapel. Tijdens mijn toespraak keek ik naar links en zag ik een bijzonder groot gezin enkele banken achter de voorste bank zitten. Ik kreeg het gevoel dat ik hen als voorbeeld moest gebruiken van een gezin dat de beginselen van eerbied begreep en naleefde. De ouders zaten met heel veel eerbiedige kinderen om zich heen.

Na de bijeenkomst hadden we de kans om het gezin Abasanta te ontmoeten. Hoe meer ik over hen te weten kwam, hoe meer ik onder de indruk was van het feit dat zij werkelijk begrepen wat het betekent om het evangelie van Jezus Christus en de verbonden na te leven.

Broeder Lani en zuster Irenea Abasanta zijn 22 jaar geleden lid van de kerk geworden. Ze hebben 17 kinderen. Onder de 17 kinderen bevindt zich een drieling. We weten allemaal dat het nergens gemakkelijk is om een gezin groot te brengen, en de Filipijnen zijn geen uitzondering. Het gezin Abasante is een levend voorbeeld dat het mogelijk is, en dat het op de juiste manier gedaan kan worden.

Hun succes om hun kinderen in de kerk op te voeden, komt op verschillende manieren tot uitdrukking. Een gezin dat met 19 personen eerbiedig een bijeenkomst bijwoont, is slechts één voorbeeld.

Een ander voorbeeld is de manier waarop ze hard werken en samenwerken om in de dagelijkse behoeften te voorzien. Broeder Abasanta is elektromonteur. Zuster Abasanta maakt samen met haar dochters sieraden, die ze vanuit hun huis verkopen. Gezamenlijk zijn ze in staat om voor het hele gezin in de behoeften te voorzien.

Nog belangrijker dan het financiële

aspect is de manier waarop ze hun kinderen in het evangelie van Jezus Christus opvoeden. De wekelijkse gezinsavond is een essentieel onderdeel van hun onderwijs thuis. Over hun gezinsavond legt broeder Abasante uit: 'Eerst bespreken we als gezin mogelijke problemen en hoe we een grotere eenheid kunnen vormen. Vervolgens hebben we een opbouwende gedachte of een les. Waarna we spelletjes doen.'

Onlangs heeft broeder Abasanta de *Liahona* gebruikt om aan zijn kinderen uit te leggen dat ze beter niet zoveel televisie kunnen kijken en die tijd beter kunnen gebruiken om iets nuttigs te doen, zoals huiswerk maken of de Schriften bestuderen. In de loop van de jaren hebben de kinderen op de gezinsavond eerbiedig leren zijn. Omdat de kinderen thuis eerbied hebben geleerd, is het gemakkelijker voor ze om op zondag in de kerk eerbiedig te zijn.

Een ander voorbeeld van een manier waarop ze het evangelie en hun verbonden naleven, is dat ze hun kinderen bijbrengen hoe belangrijk het is om een eerlijke en volledige tiende te betalen. Broeder Abasante zegt: 'We leren onze kinderen dat we voedsel hebben omdat we tiende betalen. Als onze kinderen zelf een baantje hebben, maken we ze duidelijk dat ze hun tiende moeten betalen. Het is moeilijk om voor zoveel kinderen te zorgen, maar als ik eerlijk en trouw tiende betaal, is het helemaal niet moeilijk. We vertrouwen honderd procent op de Heer dat we, als we een eerlijke tiende betalen, ook iedere dag voedsel zullen hebben.'

Weet u nog dat ik zei dat broeder en zuster Abasante 17 kinderen hebben? Laat me u iets over de drieling vertellen. Ze zijn alle drie jongens. Ze zijn 19 jaar oud. Ze heten Ammon, Omni en Omner. Ja, u raadt het al. Alle drie zijn zij trouwe, hardwerkende voltijdzendelingen van de Heer. Ammon bevindt zich in het zendingsgebied Baguio (Filipijnen), Omni in Davao (Filipijnen), en Omner in Manilla (Filipijnen).

Nu wil ik niet de indruk wekken dat de familie Abasante volmaakt is. Niemand onder ons is volmaakt. Maar omdat ze hun best doen om de geboden en hun verbonden na te leven, is de familie Abasante in staat om de zegeningen van de Heer te ontvangen.

Broeders en zusters, we kijken allemaal uit naar de dag dat we bij onze hemelse Vader kunnen terugkeren. Om voor de verhoging in het celestiale koninkrijk in aanmerking te komen, moeten we hier op aarde het vertrouwen van de Heer genieten. En dat doen we door het te verdienen — door zijn evangelie en onze verbonden na te leven. Met andere woorden, we verdienen het vertrouwen van de Heer door zijn wil te doen.

Vergeet niet dat de Heer de profeet Joseph Smith waarschuwde voor hen die 'Mij met hun lippen [genaken], maar hun hart houdt zich verre van Mij' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:19).

Vergeet ook niet de aanmoediging van Jakobus: 'En weest daders des woords en niet alleen hoorders' (Jakobus 1:22).

Daden zijn echt beter dan woorden. Daden zijn voor de Heer ook veel belangrijker dan woorden. De Heer heeft in de Leer en Verbonden gezegd: 'Indien gij Mij liefhebt, zult gij Mij dienen en al mijn geboden onderhouden' (LV 42:29).

Helaman en zijn jonge soldaten zijn een klassiek voorbeeld van de zegeningen die wij kunnen ontvangen als we trouw onze beloften aan de Heer nakomen. Het gezin Abasante is een hedendaags voorbeeld van een gezin dat hard werkt om hun verbonden en de beginselen van het evangelie van Jezus Christus na te leven.

Alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben de Heer bepaalde beloften gedaan. We hebben beloofd de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. (Zie LV 20:77.) Getrouwe leden van de kerk houden zich aan hun beloften.

Het is vandaag mijn gebed dat wij ons allemaal opnieuw zullen toewijden ons uiterste best te doen, en het vertrouwen van de Heer zullen verdienen door zijn wil te doen, zijn evangelie na te leven en onze verbonden na te komen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Gedenk de leringen van je vader

OUDERLING H. BRYAN RICHARDS
van de Zeventig

Het Boek van Mormon kan ons leven veranderen en doet dat ook.

Op 10 januari 1945 kreeg ik mijn patriarchale zegen van de zendingspresident van mijn vader, John M. Knight. Het is de enige keer dat ik hem gezien heb. Nadat hij mijn afstamming bekend had gemaakt, waren zijn eerste woorden: 'Gedenk de leringen van je vader.' Die raad is al die tijd al een zegen in mijn leven.

Vlak nadat ik mijn zegen had ontvangen, kwam ik thuis van de zondagsschool. Onze les ging over het eerste visioen van Joseph Smith, en ik vroeg me af of het echt waar was. Mijn vader stond op het punt om naar een vergadering van de kerk te gaan. Ik ging voor hem staan en vroeg: 'Pa, hoe weten we of Joseph Smith dat visioen echt heeft gehad?' Mijn vader sloeg zijn arm om me heen en we gingen op de bank in de huiskamer zitten. Toen vertelde hij me het verslag van de profeet Joseph Smith en gaf zijn getuigenis dat het waar was. Die ervaring brandt nog steeds als een vlam in mijn hart. Sindsdien heb ik nooit meer aan het verslag van de profeet Joseph Smith over zijn eerste visioen getwijfeld.

In mijn tienerjaren zag ik mijn vader geregeld het Boek van Mormon bestuderen. Zijn liefde voor het Boek van Mormon en zijn raad aan mij om het te bestuderen en te overdenken, waren het begin van een reis met dat heilige verslag, dat nu het fundament van mijn getuigenis is. Het is een reis die eenieder van ons moet maken.

Op mijn reis met het Boek van Mormon heb ik hulp van anderen gehad. Mijn eerste seminarieleerkracht vertelde over haar ervaring als jonge zendelinge, met het verlangen om te weten of het Boek van Mormon waar is. Ze vertelde dat ze de toespraak van koning Benjamin las, en in gedachten koning Benjamin op zijn toren zag staan en hem die geweldige woorden hoorde spreken. Haar getuigenis, samen met de Geest, hebben bij mij een diepe indruk achtergelaten.

Ik kan me de zomer nog herinneren voordat ik naar de universiteit ging. We gingen naar Monument Valley om de eerste middelbare school voor de Navajo's te bouwen. Toen ik op het punt stond om te vertrekken, vroeg mijn vader of ik mijn Boek van Mormon bij me had. Daar had ik niet aan gedacht, maar ik gaf gehoor aan zijn vraag. Ik kan me nog herinneren dat ik 's avonds laat bij het bouwterrein op bed lag en de geest en de kracht van het Boek van Mormon voelde.

Ik herinner me dat ik als jonge zendeling in het zendingsgebied Great Lakes de kennis en het onbetwistbare getuigenis ontving dat het Boek van Mormon het getuigenis van een ander volk is dat Jezus de Christus is en dat zijn kerk waar is. Door die ervaringen heb ik nu als een vlam dat getuigenis van de boodschap van het Boek van Mormon in mij branden, van Christus als onze Heiland en Verlosser, en van de herstelling van zijn kerk in deze laatste dagen.

Ik wil graag over enkele grote zegeningen vertellen die wij door middel van het Boek van Mormon kunnen ontvangen. Het Boek van Mormon kan ons leven veranderen en doet dat ook. Toen onze zoon John zijn zendingsoproep naar Japan had ontvangen, zei hij tegen mij: 'Pa, ik ga het Boek van Mormon nog twee keer lezen voordat ik naar het opleidingscentrum voor zendelingen ga.' Ik zei tegen John: 'Dat is een veeleisend plan.' Ik voelde zijn vastberadenheid en besloot zijn voorbeeld te volgen. Ik begon 's morgens vroeg te lezen. Toen ik enkele dagen later uit mijn werk kwam, zei John tegen me: 'Ik ben vandaag weer op u ingelopen.' Ik zei: 'Wat bedoel je?' Hij zei: 'Ik ben nu op dezelfde bladzijde van het Boek van Mormon als u. U had het open op uw bureau laten liggen.' Toen ik de volgende ochtend klaar was met lezen, kreeg ik de ingeving om mijn boek 150 bladzijden verder moest opslaan. Ik legde het opengeslagen neer waar hij het niet kon missen en

ging naar mijn werk. Na een vergadering luisterde ik mijn antwoordapparaat af. De eerste boodschap luidde: 'Daar trap ik niet in, pa!'

Waarom dit verhaal? Toen ik mijn zoon als voorbereiding op het opleidingscentrum voor zendelingen het Boek van Mormon zag bestuderen, begon ik een bijzondere verandering waar te nemen. Door die ervaring is mijn zoon aan het evangelie van Jezus Christus verankerd.

Ik herinner me nog een ervaring met een zoneleider in Engeland die tijdens de lunchpauze van een zoneconferentie naar me toe kwam. Hij zei: 'We onderwijzen een vrouw die blind is en bijna doof. Ze wil weten of het Boek van Mormon waar is. Wat moeten we doen?' Ik kon niet zo snel een antwoord bedenken, maar zei: 'Ik zal het je na de conferentie laten weten.' Gedurende de middag kreeg ik een ingeving hoe we die vrouw konden helpen. Na de vergadering zei ik tegen de zoneleider: 'Laat deze zuster haar exemplaar van het Boek van Mormon vasthouden en er langzaam doorheen bladeren. Als ze dat gedaan heeft, moet ze bidden of het waar is.' Hoewel ze de woorden niet kon lezen of horen, voelde ze de geest en de kracht van het Boek van Mormon en dat veranderde haar leven.

Ik ben van de boodschap in het Boek van Mormon gaan houden. Om eenieder van u de kracht en de geest van het Boek van Mormon te laten voelen, en u op uw levensreis te helpen, wil ik u graag drie aanmoedigingen geven.

Ten eerste wil ik graag het verhaal van Helaman en zijn 2.060 jeugdige strijders noemen.

'En toen het overschot van ons leger op het punt stond voor de Lamanieten te wijken, stonden die tweeduizend en zestig nog pal en onverschrokken.

'Ja, en zij gehoorzaamden en voerden ieder bevel nauwkeurig uit; ja, en hun geschiedde naar hun geloof; en ik herinnerde mij de woorden, die, zoals zij mij zeiden, hun moeders hun hadden geleerd. (...)

'En nu, het was wonderlijk voor ons ganse leger, hoe zij het leven hadden behouden.(...) En wij schrijven het terecht toe aan de wondervolle kracht Gods wegens hun buitengewoon groot geloof in hetgeen hun was geleerd te geloven' (Alma 57:20–21, 26).

Als ik u zou vragen wie deze jonge strijders hadden onderwezen, dan zou u allemaal het antwoord weten — hun moeders. Dus mijn eerste aanmoediging is om erachter te komen wat ze van hun moeder hadden geleerd.

Ten tweede zijn we bekend met de leringen van Alma over geloof. Hij zei tegen het volk:

'Doch ziet, als gij uw talenten wilt opwekken en wakker schudden, al is het slechts om mijn woorden te toetsen, en een sprankje geloof wilt oefenen, al kunt gij niet meer dan verlangen te geloven, laat dan dit verlangen in u werken. (...)

'Laten wij nu het woord bij een zaadkorrel vergelijken. Indien gij plaats inruimt in uw hart, zodat er een zaadkorrel kan worden gezaaid, en het een echte of goede zaadkorrel is, en gij die niet door uw ongeloof uitwerpt, zodat gij de Geest des Heren wederstaat, ziet, het zal in uw boezem beginnen te zwellen, en wanneer gij

dat gevoelt, zult gij tot uzelf zeggen: Het moet wel een goed zaad zijn. (…)

'Daarom, als een zaad groeit, is het goed; doch indien het niet groeit, ziet, dan is het niet goed; daarom wordt het weggeworpen' (Alma 32:27–28, 32).

Mijn tweede aanmoediging is om erachter te komen wat het woord of het zaad is, en het in uw hart te zaaien. U zult Alma 33 moeten opslaan om het te vinden. Als u dat doet, zal uw geloof u naar een hele nieuwe dimensie voeren.

Ten derde, als u uw kinderen drie grote waarheden kon bijbrengen die ze moesten onthouden, welke zouden dat dan zijn? Helaman vroeg zijn zoons Lehi en Nephi om drie grote waarheden te onthouden, 'dat gij ze doet om u een schat in de hemel te vergaren, (…) opdat gij die kostbare gave des eeuwigen levens moogt ontvangen' (Helaman 5:8). Mijn derde aanmoediging is om op te zoeken wat de zoons van Helaman moesten onthouden, en dat dan uw kinderen bij te brengen. Ik zal u op weg helpen. Lees en overdenk Helaman 5.

Waarom was er al zoveel tegenstand tegen het Boek van Mormon voordat het vertaald was, en ook nu nog? Ouderling Bruce R. McConkie heeft daarover gezegd: 'Wat is er met sommige gedrukte woorden — die allemaal zuiver en opbouwend zijn, en die over historische en leerstellige zaken gaan — waardoor zoveel gewelddadige vijandschap ontstaat? (…) Waarom verzetten mensen zich tegen het Boek van Mormon? Om precies dezelfde reden als ze zich tegen Joseph Smith verzetten.' (*A New Witness for the Articles of Faith*, [1985], pp. 459, 461.)

De reden dat Satan het Boek van Mormon zo wanhopig bestrijdt, is te vinden in de laatste alinea van de inleiding tot dat boek:

'Wij sporen eenieder aan om het Boek van Mormon te lezen, ernstig over de boodschap die het bevat na te denken en daarna God, de eeuwige Vader, in de naam van Jezus Christus te vragen of het boek waar is. Zij die daartoe bereid zijn en in geloof vragen, zullen door de macht van de Heilige Geest een getuigenis van de waarachtigheid en goddelijkheid van dit boek ontvangen. (Zie Moroni 10:3–5.)'

Luister nu eens aandachtig:

'Zij die dit getuigenis van de Heilige Geest ontvangen, zullen door deze zelfde macht weten dat Jezus Christus de Zaligmaker van de wereld, en Joseph Smith zijn openbaarder en profeet in deze laatste dagen is; en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen Gods koninkrijk is, wederom op aarde gevestigd ter voorbereiding op de wederkomst van de Messias.'

Die drie goddelijke waarheden zijn de reden dat Satan zo hard tegen het Boek van Mormon vecht en heeft gevochten. Hij wil niet dat wij die heilige kennis vergaren.

'Gedenk de leringen van je vader.' Ik zal mijn vader eeuwig dankbaar zijn. Hoewel hij al bijna dertig jaar geleden is overleden, leven zijn leringen in mijn hart voort. Ik ben dankbaar dat ik gedurende een deel van mijn leven een bijzondere getuige van Christus mag zijn. Door het Boek van Mormon, de boodschap die erin staat en het getuigenis van God dat ik heb ontvangen, kan ik tot u getuigen dat Jezus de Christus is, de eniggeboren Zoon van God de Vader in het vlees. Hij heeft de eeuwige verzoening tot stand gebracht. Christus zal weer op aarde komen en als Heer der Heren en als Koning der koningen over ons heersen. Van Hem en zijn werk laat ik u mijn plechtige getuigenis achter, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een vader en dochter arriveren bij het ringgebouw in Helsinki voor een uitzending van de algemene conferentie.

Geef mij meer reinheid

BISSCHOP H. DAVID BURTON
Presiderende Bisschop

Het is belangrijk dat we als gezin en als individu veel meer naar de deugden moeten streven die ook na dit leven nog zullen bestaan.

Mijn vrouw en ik hebben voorafgaand aan ons huwelijk een gesprek gehad met de vader van ouderling Richards. We begrijpen heel goed waar ouderling Richards het over gehad heeft.

Onlangs kwam er na een ringconferentie een jongedame op me af. We gaven elkaar een hand, waarop zij zei: 'Bisschop, uw toespraken in de algemene conferentie zouden erop vooruitgaan als u wat meer glimlachte.' Ik wilde haar iets vertellen over zenuwen en glimlachen, maar ik had er geen tijd voor. Maar ik zal het proberen en er het beste van hopen.

Aan het einde van de algemene conferenties van de kerk verlang ik naar meer — meer van de sereniteit die de conferentie met zich meebrengt, meer van het gezelschap van de Geest, meer van de voeding die mijn ziel heeft opgebeurd en gezegend.

Volgens de nu geldende wijsheid is meer beter en is minder meestal ongewenst. Voor sommigen is de jacht op meer wereldse goederen en diensten een passie geworden. Anderen hebben meer wereldse weelde nodig om in leven te blijven of hun levensstandaard op het bestaansminimum te brengen. Het ongebreidelde verlangen naar meer heeft vaak tragische gevolgen. Een voorbeeld: president Boyd K. Packer heeft ons hieraan herinnerd: 'Wij kunnen lijken op een vader die vastbesloten is zijn gezin in alles te voorzien. Hij steekt daar al zijn energie in en slaagt. Alleen ontdekt hij dan dat hetgeen zij het hardste nodig hadden, namelijk als gezin samenzijn, verwaarloosd is. Hij oogst verdriet in plaats van voldoening.' ('Ouders in Zion,' *De Ster,* januari 1999, p. 25).

Ouders die succes hebben behaald in het vergaren van meer, vinden het vaak moeilijk om nee te zeggen tegen de eisen van verwende kinderen. Hun kinderen lopen het risico om niet te leren hoe belangrijk waarden zoals hard werken, uitstel van bevrediging, eerlijkheid en mededogen zijn. Welvarende ouders kunnen liefhebbende kinderen met goede normen en waarden opvoeden, en dat komt ook wel voor, maar de strijd om grenzen te stellen, het met minder te doen, en de valkuilen van het steeds maar meer moeten hebben, zijn nog nooit zo groot geweest. Het is moeilijk om nee tegen meer te zeggen als je het je kunt veroorloven om ja te zeggen.

Ouders maken zich terecht zorgen over de toekomst. Het is moeilijk om nee te zeggen tegen meer sportspullen, elektronica, lessen, groepsactiviteiten enzovoort, als de ouders menen dat hun kinderen met meer beter zullen gedijen in een wereld waarin de concurrentie steeds toeneemt. Jongeren lijken veel meer te willen, deels omdat ze zoveel meer om zich heen zien. De American Academy of Pediatrics heeft berekend dat het gemiddelde Amerikaanse kind meer dan veertigduizend tv-reclames per jaar ziet.

Steeds minder ouders laten hun kinderen huishoudelijke karweitjes doen omdat zij vinden dat ze op school en op sociaal gebied al genoeg onder druk staan. Maar kinderen die geen taken hebben, lopen het risico nooit te leren dat iedereen een ander van dienst kan zijn en dat het leven om meer draait dan alleen hun eigen geluk.

In haar boek, *My Grandfather's Blessings,* vertelt dr. Rachel Remen dat ze goede vrienden werd met een jong echtpaar en hun zoontje, Kenny. Als ze op bezoek kwam, zat ze op de grond met Kenny en zijn twee Hot Wheels-autootjes te spelen. Soms had zij het autootje zonder bumper en hij het autootje zonder deur, en soms andersom. Hij was gek op die autootjes!

Toen een keten benzinestations een Hot Wheels-autootje aanbood bij elke volle tank, overtuigde ze collega's in het gezondheidscentrum waar

ze werkte om naar dat benzinestation te gaan en de autootjes te verzamelen. Zodra ze alle modellen had, deed ze ze in een grote doos, pakte die in, en nam hem mee naar Kenny. Ze hoopte dat ze zijn ouders niet voor het hoofd zou stoten, want zij hadden het niet breed. Kenny deed enthousiast de grote doos open en haalde de autootjes er één voor één uit. Ze vulden de vensterbanken en stonden zelfs op de grond. Wat een verzameling! Bij een volgend bezoek aan het gezin, zag Rachel dat Kenny alleen maar uit het raam stond te staren. Toen ze Kenny vroeg: 'Wat is er mis? Vind je je nieuwe autootjes niet leuk?' keek hij haar schaapachtig aan. 'Het spijt me, Rachel. Ik denk dat ik gewoon niet weet hoe ik van zoveel Hot Wheels moet houden.' (Zie 'Owning' [2000], pp. 60–61.)

We hebben allemaal wel eens kinderen na het openmaken van al hun cadeautjes horen zeggen: 'Is er verder niets?' Naast alle moeilijkheden met deze generatie die meer wil, is er ook nog de goddelijke raad om onze kinderen te onderwijzen 'in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop, en de gave des heiligen Geestes (...). En [ze] te leren [...] bidden en oprecht voor de Here te wandelen. En (...) de sabbatdag [te] vieren en heilig [te] houden' (LV 68:25, 28–29).

De betekenis van de woorden *meer* en *minder* is niet altijd kristalhelder. Dat wil zeggen dat er tijden zijn waarop minder in werkelijkheid meer is, en waarop meer minder kan zijn. Een voorbeeld: minder najagen van materieel bezit kan meer samenzijn voor het gezin mogelijk maken. Meer toegeven aan kinderen kan minder begrip voor de belangrijke waarden van het leven betekenen.

Er zijn echter aspecten van het leven die aanzienlijk te verbeteren zijn met het denkbeeld dat meer beter is. De gewijde lofzang 'Heer, geef mij meer reinheid' (lofzang 94) brengt ons de deugden in herinnering die meer van onze aandacht verdienen. Jezus zelf heeft beschreven wat er nodig is voor 'meer blijven in Christus': 'Daarom zou Ik willen, dat gij volmaakt zoudt zijn, gelijk Ik, of uw Vader, die in de hemel is, volmaakt is' (3 Nephi 12:48).

Zachtmoedig is essentieel als we meer op Christus willen gaan lijken. Zonder die eigenschap kunnen we andere belangrijke deugden niet ontwikkelen. Mormon gaf aan: 'Niemand is voor God aannemelijk, dan alleen de zachtmoedigen en nederigen van hart' (Moroni 7:44). Zachtmoedigheid verwerven is een proces. Ons is gevraagd om 'dagelijks [ons] kruis' op te nemen (Lucas 9:23). Dat moeten we niet slechts af en toe doen. Meer zachtmoedigheid betekent niet meer zwakheid — het is de 'opstelling met een houding van *vriendelijkheid* en *zachtaardigheid*, die kracht, sereniteit en gezonde zelfachting en zelfbeheersing inhoudt.' (Neal A. Maxwell, 'Meekly Drenched in Destiny'. In: *Brigham Young University 1982–1983 Fireside and Devotional Speeches* [1983], p. 2.) Meer zachtmoedigheid maakt onderricht van de Geest mogelijk.

De deugden uit 'Heer, geef mij meer reinheid' zijn in verschillende groepen in te delen. Sommige deugden zijn een individueel doel, zoals: geef mij meer reinheid, meer drang tot de waarheid, meer trouw, meer dankbaarheid, meer smachten naar Huis, meer ernst bij 't aanbidden, en meer zien op mijn Heiland. Andere gaan over tegenspoed. Onder andere meer sterkte in U, rust in mijn lot, kracht van omhoog, losheid van 't aardse, en meer smachten naar huis. Ten laatste verankeren sommige deugden ons stevig in onze Heiland: meer lof voor mijn Redder, meer eerbied voor 't kruis, meer blijven in Christus, meer zien op mijn Heiland, meer lust U te dienen, Heer, geef mij dit nu. Bij die deugden is meer beter. Minder is ongewenst.

Velen putten vreugde uit hun onderwijs in het herstelde evangelie

van Jezus Christus en hun getuigenis van de Heiland en zijn leven, bediening en verzoening.

Een zendeling — een districtsleider — vroeg zich eens af waarom ouderling Parker, die bijna aan het eind van zijn zending gekomen was, zoveel succes had, ook al slaagde hij er niet in de zendelingenlessen uit zijn hoofd te leren. Om te begrijpen hoe dat kwam, ging hij met ouderling Parker mee voor een les. De presentatie van ouderling Parker was zo rommelig dat de districtsleider aan het eind van de les helemaal in de war was, en ervan uitging dat het gezin er waarschijnlijk ook zo over dacht.

En 'toen leunde ouderling Parker naar voren en legde zijn hand op de arm van de vader. Vervolgens keek hij hem recht in de ogen, vertelde hem hoezeer hij hem en zijn gezin liefhad, en gaf een van de nederigste en krachtigste getuigenissen die de districtsleider ooit had gehoord. Tegen de tijd dat hij klaar was, had hij iedereen in tranen, zelfs de vader en beide zendelingen. Vervolgens vroeg ouderling Parker de vader of hij een gebed wilde uitspreken. Ze knielden allemaal neer, waarop de vader bad dat zij allen een eigen getuigenis mochten ontvangen en hij zijn hemelse Vader dankte voor de grote liefde die hij voelde. Twee weken later liet het hele gezin zich dopen.'

Later bood ouderling Parker de districtsleider zijn verontschuldigingen aan omdat hij de lessen niet beter uit het hoofd kende. Hij zei dat hij altijd al problemen had gehad met uit het hoofd leren, ook al besteedde hij er dagelijks uren aan. Hij zei dat hij voorafgaand aan elke les op zijn knieën ging en zijn hemelse Vader in gebed vroeg om hem te zegenen zodat de mensen bij het geven van zijn getuigenis zijn liefde en de Geest zouden voelen, en zouden weten dat hij ze de waarheid leerde. (Zie Allan K. Burgess en Max H. Molgard, 'That Is the Worst Lesson I've Ever Heard!' In: *Sunshine for the Latter-day Saint Soul* [1998], pp. 181–183.)

Wat kunnen we uit deze eenvoudige anekdote halen? Denkt u dat ouderling Parker de noodzaak voelde om harder te werken aan het leren van de lessen? Is het mogelijk dat ouderling Parker begon te begrijpen dat het noodzakelijk is om een doel te hebben met het uitspreken van een gebed? Denkt u dat zijn gebeden doorspekt waren met smeekbeden om meer kracht zodat hij zijn zwakheid kon overwinnen? Is het mogelijk dat zijn onvermogen om lessen uit het hoofd te leren, geduld heeft aangekweekt in lijden, en zachtmoedigheid in beproeving? Gaf hij blijk van groot geloof in de Heiland, en vertrouwen in de Heer? Zeer zeker!

De afgelopen zeven weken hebben vier krachtige orkanen huis gehouden in Florida en langs de Golf van Mexico. De meeste landen in het Caribisch gebied hebben grote schade opgelopen. Er zijn tekorten aan voedsel, kleding en onderdak. Puin heeft wegen geblokkeerd en tuinen vervuild. De plaatselijke infrastructuur is vernietigd of kan slechts met uitvoerige reparaties weer werken.

Afgelopen week was ik in Tallahassee (Florida), waar ik vele betuigingen van waardering in ontvangst nam voor de hulp die de kerk in deze noodsituaties had geboden. Gouverneur Bush van Florida, vicegouverneur Toni Jennings, partnerorganisaties zoals het Rode Kruis en het Leger des Heils, en hulpverleners van federale en staatsorganisaties spraken allemaal hun dank uit, die ik bij deze doorgeef aan u die bijdragen hebt geleverd aan het humanitaire-hulpfonds of hebt meegeholpen aan de opruim- en herstelwerkzaamheden. Dankuwel. Ik ga ervan uit dat u meer vreugde hebt gevonden in uw dienst aan de Heer.

Volgens de methode die in de voorafgaande weekends op andere locaties was gevolgd, kwamen afgelopen weekend in Pensacola (Florida) meer dan tweeduizend vrijwilligers uit het hele zuidoosten van de Verenigde Staten bijeen om te helpen met het bestrijden van de gevolgen van orkaan Ivan. Ze legden hun slaapzakken op de vloeren van onze kerkgebouwen, andere kerken of huizen van leden. Ze voerden duizenden werkopdrachten uit en boden hulp waar die nodig was. Zendelingen hielpen met het leggen van teerdoek als tijdelijke dakbedekking op het dak van een plaatselijke methodistenkerk. Uit de eerste reacties van brandweer en politie sprak waardering voor het feit dat onze kerk hen had geholpen in hun afwezigheid.

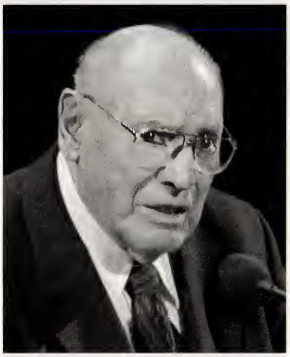
Dit vond allemaal plaats terwijl orkaan Jeanne op het punt stond om de Atlantische kust van Florida te bereiken, na veel ellende teweeg te hebben gebracht in Haïti en elders in het Caribisch gebied. Nogmaals dank aan hen die geld hebben geschonken en hen die met hun handen de lasten van zovelen hebben verlicht. Ik prijs u wegens uw verlangen om meer heiligheid te ontvangen en meer te blijven in de Heiland. Dit weekend zullen 2.500 man de ravage die door de orkaan Jeanna is ontstaan, helpen opruimen.

Bij het bespreken van ons verlangen naar meer, heb ik niet willen suggereren dat we als opvoeders net zo vrekachtig moeten zijn als Scrooge. Wat ik echter wél wil zeggen, is dat het belangrijk is dat we als gezin en als individu hard naar meer deugden moeten streven die ook na dit leven nog zullen bestaan. Een voorzichtige aanpak onder gebed is de sleutel tot succes in een welvarende samenleving, en in het ontwikkelen van karaktereigenschappen die ontstaan uit wachten, delen, sparen, hard werken en rondkomen van wat we hebben. Mogen wij gezegend worden met het verlangen en het vermogen om te begrijpen wanneer meer in werkelijkheid minder is, en wanneer meer beter is. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ga voort

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Er is iets wat de Heer van ons verwacht, ongeacht onze zorgen en verdriet. Hij verwacht dat wij voortgaan.

Ik heb lang genoeg geleefd om zelf veel van de problemen in het leven te kennen. Ik heb bijzondere mensen gekend die ernstige beproevingen hebben doorstaan, terwijl andere mensen schijnbaar probleemloos door het leven gaan.

Vaak stellen mensen die met tegenspoed te maken krijgen de vraag: 'Waarom overkomt mij dit nou?' Ze liggen nachten wakker en vragen zich af waarom ze zich zo eenzaam, ziek, ontmoedigd, neerslachtig of verdrietig voelen.

De vraag: 'Waarom ik?' is vaak moeilijk te beantwoorden en leidt vaak tot frustratie en wanhoop. We kunnen onszelf een betere vraag stellen: 'Wat kan ik van deze ervaring leren?'

Van de manier waarop we die vraag beantwoorden hangt niet alleen de kwaliteit van ons leven op aarde af, maar ook in de eeuwigheid. Hoewel onze beproevingen nogal uiteenlopen, is er iets wat de Heer van ons verwacht, ongeacht onze problemen en verdriet: Hij verwacht dat wij voortgaan.

De leer van volharding tot het einde

In het evangelie van Jezus Christus is volharden tot het einde een van de fundamentele beginselen. Jezus heeft gezegd: 'Wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.'[1] En: 'Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij.'[2] Sommige mensen denken dat volharden tot het einde alleen het ondergaan van beproevingen betekent. Maar het houdt veel meer in. Het is het proces om tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden.

Nephi, profeet uit het Boek van Mormon: 'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met onverzwakte hoop, en met liefde voor God en alle mensen. Indien gij aldus voorwaarts zult streven, en u in Christus' woord verheugt, en volhardt tot het einde toe, dan zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.'[3]

Tot het einde toe volharden is de leer om op het pad te blijven dat naar het eeuwige leven leidt, nadat men door middel van geloof, bekering, de doop en de gave van de Heilige Geest dat pad heeft betreden. Om tot het einde toe te volharden moeten we ons hele hart geven, of, zoals de profeet Amaleki in het Boek van Mormon zegt: 'Komt tot Hem en geeft Hem uw gehele ziel als een offerande, en volhardt in vasten en gebed, en blijft standvastig tot het einde; en zo waar als de Here leeft, zult gij zalig worden.'[4]

Tot het einde toe volharden houdt in dat ons leven diep in de grond van het evangelie is geworteld, dat we de geboden onderhouden, onze naasten nederig dienen, een christelijk leven leiden en onze verbonden naleven. Mensen die volharden zijn evenwichtig, consequent, nederig, ontwikkelen zich en zijn zonder bedrog. Hun getuigenis is niet op wereldlijke gronden gebaseerd, maar op waarheid, kennis, ervaring en de Geest.

De gelijkenis van de zaaier

De Heer Jezus Christus gebruikt de eenvoudige gelijkenis van de zaaier om de leer van volharding duidelijk te maken.

'De zaaier zaait het woord.

'Dit zijn degenen, die langs de weg zijn: waar het woord gezaaid wordt, en zodra zij het horen, komt terstond de satan en neemt het woord, dat in hen gezaaid is, weg.

'En evenzo zijn, die op steenachtige plaatsen gezaaid worden, degenen, die, zodra zij het woord horen, het terstond met blijdschap aannemen.

'Doch zij hebben geen wortel in zich, maar zijn mensen van het ogenblik; wanneer later verdrukking of vervolging komt om der wille van het woord, komen zij terstond ten val.

'En een ander deel zijn degenen, die in de dorens gezaaid worden: dit zijn zij, die het woord horen, maar de zorgen van de wereld en het bedrog van de rijkdom en de begeerten naar al het andere komen erbij en verstikken het woord en het wordt onvruchtbaar.

'En dit zijn degenen, die in goede aarde gezaaid zijn: zij, die het woord horen en in zich opnemen en vrucht dragen, dertig- en zestig- en honderdvoud.'[5]

In deze gelijkenis worden de verschillende grondsoorten beschreven waarin het zaad van de waarheid gezaaid en verzorgd wordt. Iedere grondsoort vertegenwoordigt onze mate van toewijding en bekwaamheid om te volharden.

De eerste grondsoort, 'langs de weg', stelt de mensen voor die het evangelie horen, maar de waarheid niet de kans geven om wortel te schieten.

De tweede grondsoort, 'steenachtig', stelt de mensen in de kerk voor die bij de eerste de beste beproeving of tegenspoed beledigd de handdoek in de ring gooien en niet bereid zijn om te doen wat nodig is.

De derde grondsoort, 'in de dorens gezaaid', stelt de leden van de kerk voor die afgeleid worden en door de zorgen, rijkdommen en lusten van de wereld in beslag worden genomen.

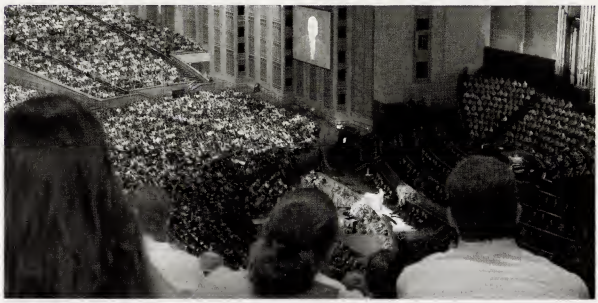
En uiteindelijk zijn zij die zich in de 'goede aarde' bevinden, de leden van de kerk die naar het voorbeeld van de Meester leven, die diep in de grond van het evangelie zijn geworteld en daardoor prachtige vruchten voortbrengen.

In de gelijkenis van de zaaier noemt de Heiland drie beletsels die onze ziel kunnen bederven en onze eeuwige vooruitgang kunnen tegenhouden.

Het eerste beletsel, 'de zorgen van de wereld', komt eigenlijk op hoogmoed neer.[6] Hoogmoed komt op zoveel verschillende en vernietigende manieren voor. Tegenwoordig komt intellectuele hoogmoed bijvoorbeeld veel voor. Sommige mensen verhogen zich boven God en zijn gezalfde dienstknechten omdat ze op academisch gebied zoveel hebben bereikt. Ons intellect mag nooit boven onze geest gesteld worden. Ons intellect kan onze geest voeden, en onze geest kan ons intellect voeden, maar als we ons intellect boven onze geest stellen, zullen we struikelen, kritiek hebben, en kunnen we zelfs ons getuigenis kwijtraken.

Kennis is erg belangrijk en een van de weinige dingen die we naar het volgende leven kunnen meenemen.[7] We moeten altijd blijven leren. Maar we moeten erop letten dat we ons geloof niet aan de kant zetten, want geloof vergroot onze vaardigheid om te leren.

Het tweede beletsel is 'het bedrog van de rijkdom'. We moeten ons minder op rijkdom concentreren. Het is slechts een hulpmiddel, en dat moeten we gebruiken om het koninkrijk van God op te bouwen. Ik heb het gevoel dat sommige mensen het zo belangrijk vinden in wat voor auto ze rijden, wat voor kleding ze dragen en of hun huis groter is dan dat van anderen, dat ze de belangrijke zaken uit het oog verliezen.[8] We moeten in het dagelijks leven voorzichtig zijn dat we wereldse zaken niet boven geestelijke zaken stellen.

Het derde beletsel dat de Heiland noemde is 'de begeerten naar al het andere'. We worden als nooit tevoren door pornografie geplaagd. Pornografie leidt tot onzedelijkheid, ontwrichte gezinnen en ontredderde levens. Pornografie onttrekt de levenskracht om te volharden. Pornografie is goed met drijfzand te vergelijken. Zodra je erin stapt, kun je er zo gemakkelijk in vast komen te zitten dat je niet eens inziet hoe gevaarlijk het is. Hoogstwaarschijnlijk hebt u hulp nodig om uit het drijfzand van pornografie te komen. Maar hoeveel beter is het niet om er nooit in terecht te komen. Ik smeek u om uitermate voorzichtig met het internet om te springen.

Volharden tot het einde is een beginsel voor iedereen

Enkele weken voordat president Heber J. Grant overleed, ging een van de algemene autoriteiten bij hem op bezoek. Voordat hij weer wegging, bad president Grant: 'O God, zegen me dat ik mijn getuigenis niet zal kwijtraken en tot het einde toe zal volharden!'[9] Kunt u zich voorstellen dat president Grant, een van de grote profeten van de herstelling, die bijna 27 jaar president van de kerk is geweest, bad dat hij tot het einde toe kon volharden?

Niemand is immuun voor de invloed en verleidingen van Satan. Heb niet de hoogmoedige gedachte dat u boven de invloed van de tegenstander staat. Pas op dat u niet aan zijn misleidingen ten prooi valt. Blijf dicht bij de Heer door dagelijks de Schriften te bestuderen en te bidden. We kunnen niet achterover leunen en ons eeuwig heil als vanzelfsprekend beschouwen. We moeten ons hele leven ijverig werkzaam zijn.[10] Deze woorden van Brigham Young motiveren ons en herinneren ons eraan dat we moeten blijven volharden: 'Mensen die een plaats in het celestiale koninkrijk willen verdienen, zullen merken dat ze iedere dag [voor dat heilige doel] moeten vechten.'[11]

De kracht om te volharden

Ik weet dat er veel mensen zijn die met hartzeer, eenzaamheid, pijn en teleurstelling te kampen hebben. Deze ervaringen zijn een essentieel onderdeel van ons leven op aarde. Maar blijf op de Heiland en zijn liefde voor u vertrouwen. Die is onveranderlijk en Hij heeft beloofd dat Hij ons altijd zal troosten.[12]

Als we in het dagelijks leven beproefd worden, worden we getroost door de woorden van de Heer in afdeling 58 van de Leer en Verbonden:

'Op het ogenblik kunt gij met uw natuurlijke ogen het plan niet zien van uw God met betrekking tot de dingen, die hierna zullen komen, en de heerlijkheid, die op vele beproevingen zal volgen.

'Want na vele beproevingen komen de zegeningen. Daarom komt de dag, dat gij met grote heerlijkheid zult worden gekroond; de ure is nog niet, doch is nabij.'[13]

Daarom, broeders en zusters, gaan we voort en gaan we uiteindelijk meer op de Heiland lijken. We kennen allemaal mensen die grote beproevingen in hun leven hebben gehad en toch getrouw hebben volhard. Er is een inspirerend voorbeeld van een heilige uit de negentiende eeuw, Warren M. Johnson, die in opdracht van de leiders van de kerk naar de woestijn werd gestuurd om Lee's Ferry te bemannen, een belangrijke oeververbinding op de Colorado, in het noorden van Arizona. Broeder Johnson had veel beproevingen, maar bleef zijn hele leven trouw. Luister hoe broeder Johnson in een brief aan president Wilford Woodruff zijn familiedrama uitlegt:

'In mei 1891 kwam er een gezin (...) hier [naar Lee's Ferry] uit Richfield (Utah), waar zij (...) in de winter vrienden hadden bezocht. Bij Panguitch hebben ze een kind begraven, (...) Zonder hun wagen of zichzelf te ontsmetten, (...) kwamen ze naar ons huis om te overnachten, en speelden ze met mijn kleine kinderen. (...)

'We wisten niet wat voor ziekte ze hadden [difterie], maar vertrouwden op God, omdat we hier een moeilijke zending vervulden en zo goed mogelijk de [geboden] van de Heer onderhielden (...), dat onze kinderen gespaard zouden worden. Maar helaas [stierf mijn oudste zoon] na vier en een halve dag (...) in mijn armen. Twee andere kinderen kregen de ziekte, en we vastten en baden zoveel we konden omdat we ook veel werk te doen hadden. We vastten 24 uur, en ik vastte een keer 48 uur, maar zonder resultaat, want ook mijn twee dochtertjes overleden. Ongeveer een week na hun overlijden, kreeg mijn vijftienjarige dochter Melinda de ziekte, en we deden alles voor haar wat we konden maar zij volgde [al snel] de anderen. (...) Drie van mijn dochters en een zoon zijn van me weggenomen, en het einde is nog niet in zicht. Mijn oudste dochter van negentien is nu met de ziekte besmet, en we vasten en bidden vandaag voor haar. (...) We hebben echter uw geloof en gebeden nodig. Wat hebben we gedaan om door de Heer in de steek gelaten te worden? En wat kunnen we doen om weer bij Hem in de gunst te komen?'

Enige tijd later schreef broeder Johnsen een brief naar een plaatselijke leider en vriend over zijn geloof om te volharden:

'Dit is de grootste beproeving in mijn leven, maar het eeuwig heil is mijn doel, en ik ben vastbesloten dat ik (...) met de hulp van mijn hemelse Vader de ijzeren roede kan vasthouden, wat voor problemen ik ook krijg. Ik ben niet verslapt in de uitvoering van mijn taken, en ik hoop en vertrouw op het geloof en de gebeden van mijn broeders, dat ik zo zal leven dat ik de zegeningen kan ontvangen.'[14]

De zware beproevingen van broeder Johnson kunnen onze eigen problemen in perspectief plaatsen. Sta mij toe drie sleutels te bespreken die onze volharding ten goede zullen komen.

Ten eerste: getuigenis. Ons getuigenis geeft ons het eeuwige perspectief dat we nodig hebben om verder te kijken dan de beproevingen en problemen die onvermijdelijk op ons pad komen. Heber C. Kimball heeft geprofeteerd:

'Er zal een tijd aanbreken dat de mens niet in staat zal zijn om op geleend licht te volharden. Hij zal dan door het licht in zichzelf geleid moeten worden. (...)

Als u het niet bezit, zult u niet standhouden. Probeer daarom een getuigenis van Jezus te ontwikkelen en houd u daaraan vast, zodat u in tijden van beproeving niet zult wankelen en vallen.'[15]

Ten tweede: nederigheid. Nederigheid is de erkenning en de houding dat we op de hulp van de Heer moeten vertrouwen om in dit leven te volharden. We kunnen niet op eigen kracht tot het einde toe

volharden. Zonder Hem, zijn wij niets.[16]

Ten derde: bekering. Door de grote gave van bekering kunnen we met een nieuw hart op het goede pad terugkeren, en krijgen we de kracht om op het pad naar het eeuwige leven te volharden. Het avondmaal is een belangrijk onderdeel van onze volharding. Door het avondmaal worden we iedere week in de gelegenheid gesteld om ons doopverbond te vernieuwen, ons te bekeren en onze vooruitgang op de weg naar de verhoging te evalueren.

Wij zijn zoons en dochters van de eeuwige God, met de mogelijkheid om mede-erfgenamen van Jezus Christus te worden.[17] Omdat we weten wie we zijn, mogen we nooit het doel uit het oog verliezen om onze eeuwige bestemming te bereiken.

Ik getuig dat als we in de eeuwigheid op ons korte bestaan op aarde terugkijken, we onze stem zullen verheffen en ons zullen verheugen omdat we ondanks alle problemen de wijsheid, het geloof en de moed hadden om te volharden en voort te gaan.

Dat wij dat altijd zullen doen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

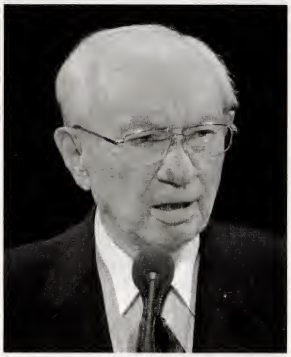
NOTEN

1. Matteüs 24:13.
2. Johannes 8:31.
3. 2 Nephi 31:20.
4. Omni 1:26.
5. Marcus 4:14–20.
6. Zie Ezra Taft Benson, *Ensign,* mei 1989, pp. 4–6.
7. Zie LV 130:18–19.
8. Zie Matteüs 23:23.
9. Geciteerd door John Longden, Conference Report, oktober 1958, p. 70.
10. Zie LV 58:27.
11. *Discourses of Brigham Young,* verz. John A. Widtsoe, [1954], p. 392.
12. Zie Johannes 14:18.
13. LV 58:3–4.
14. Geciteerd door Jay A. Parry en anderen (red.), *Best-Loved Stories of the LDS People,* 3 delen (1997–2000), deel 3, pp. 107–108.
15. Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball,* derde druk (1945), p. 450.
16. Zie Johannes 15:5.
17. Zie Romeinen 8:17.

Slotwoord

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik hoop dat we iets vaker naar het huis van de Heer gaan.

Wij hebben weer een fijne conferentie achter de rug. Wat zijn het toch bijzondere bijeenkomsten. En wat voldoen zij toch aan een bijzonder doel. Wij komen in een geest van aanbidding bijeen, met een verlangen om te leren. Wij hernieuwen onze band als leden van deze grote familie van heiligen der laatste dagen die in zoveel landen wonen, zoveel verschillende talen spreken, uit zoveel verschillende culturen komen, en er zo verschillend uitzien. En wij erkennen dat wij allen één zijn, dat wij allemaal een zoon of dochter van onze Vader in de hemel zijn.

Over luttele minuten loopt dit grote Conferentiecentrum in Salt Lake City weer leeg. Dan worden de lichten gedoofd en de deuren op slot gedaan. En zo gaat het ook met duizenden gebouwen over de hele wereld. Dan gaan we terug naar huis, naar ik hoop grotelijks verrijkt. Ons geloof is versterkt, ons voornemen is vaster. Waarin we ons ook overwonnen en verslagen hebben gevoeld, voelen we naar ik hoop nieuwe moed. Waarin we ook afgedwaald en onverschillig zijn geweest, zijn we naar ik hoop gegrepen door een geest van bekering. Waarin we ook onvriendelijk, gemeen of zelfzuchtig zijn geweest, zijn we naar ik hoop vastbesloten om te veranderen. Allen die in geloof leven, zouden nu een sterker geloof hebben.

Vandaag is het maandag in het Verre Oosten. Morgen is het maandag op het westelijk halfrond en in Europa. Op die dag hebben we gezinsavond. Ik hoop dat vaders en moeders die dag hun kinderen om zich heen verzamelen en hen iets vertellen van wat zij in deze conferentie hebben gehoord. Ik zou willen dat ze sommige van die dingen zelfs zouden opschrijven, erover nadenken en ze onthouden.

Nu wil ik u tot besluit nog aan iets anders herinneren. Ik hoop dat we iets vaker naar het huis van de Heer gaan. Zoals ik al tijdens de eerste bijeenkomst van de conferentie heb gezegd, hebben we alles gedaan wat we konden bedenken om de tempel dichterbij onze mensen te brengen. Nog steeds moeten veel mensen lange afstanden afleggen. Ik hoop dat ze dat zullen blijven doen, totdat een tempel dichterbij gerechtvaardigd is.

De meeste van onze tempels zouden het veel drukker kunnen hebben dan nu. In deze lawaaierige, concurrerende wereld is het een groot voorrecht om een heilig huis te hebben

waar we de heiligende invloed van de Geest des Heren kunnen meemaken. Het element van zelfzucht werkt voortdurend op ons in. Dat moeten we overwinnen, en er is geen betere manier dan naar het huis des Heren gaan en daar plaatsvervangend werk te verrichten voor hen die zich aan de andere kant van de sluier des doods bevinden. Wat is dat opmerkelijk. In veel gevallen weten we niet eens voor wie we werken. We verwachten er geen dank voor. We hebben geen enkele verzekering dat zij het aangebodene zullen aanvaarden. Maar we gaan, en daarmee bereiken we een toestand die we nergens anders mee bereiken. We worden letterlijk heilanden op de berg Zions. Wat betekent dat? Net zoals de Verlosser zijn leven gaf als plaatsvervangend offer voor alle mensen, waarmee Hij onze Heiland werd, worden ook wij, in bescheiden mate, als we in de tempel plaatsvervangend werd doen, heilanden voor hen die aan de andere zijde zijn en geen mogelijkheid hebben om vooruitgang te maken tenzij iemand hier op aarde iets namens hen doet.

En daarom, broeders en zusters, nodig ik u uit om meer gebruik te maken van dit gezegende voorrecht. Het zal uw karakter verfijnen. Het zal de zelfzuchtige schil afpellen waarin de meesten van ons leven. Het zal letterlijk een heiligende uitwerking hebben op ons leven en ons een beter mens maken.

Elke tempel, groot of klein, heeft een prachtige celestiale zaal. Die zaal is ontworpen om het celestiale koninkrijk voor te stellen. Toen de tempel in Mesa (Arizona) enkele jaren geleden uitgebreid gerenoveerd werd en werd opengesteld voor rondleidingen van het publiek, beschreef een van de bezoekers de celestiale zaal als de woonkamer van God. En dat zou het heel goed kunnen zijn. Het is ons unieke en exclusieve voorrecht om, geheel in het wit gekleed, na ons werk aan de verordeningen in die prachtige celestiale zaal te zitten en er te peinzen, mediteren en in stilte te bidden.

Daar kunnen wij denken aan de grote goedheid van de Heer voor ons. We kunnen er denken aan het grote plan van geluk dat onze Vader voor zijn kinderen heeft opgesteld. En daarom dring ik erbij u op, broeders en zusters, om naar de tempel te gaan zo lang u er de kracht nog voor heeft. Als je ouder wordt, wordt het steeds moeilijker om ernaar toe te gaan. Maar het is wel een grote zegen.

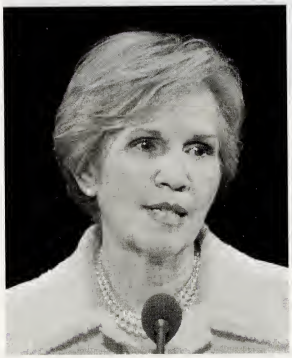
Broeders en zusters, ik spreek nogmaals mijn liefde voor u uit. Moge de hemel u toelachen. Dit werk is waar. Twijfel daar nooit aan. God, onze eeuwige Vader, leeft. Jezus is onze Verlosser, onze Heer, de Zoon van de levende God. Joseph was een profeet, het Boek van Mormon is van goddelijke oorsprong. Dit is Gods heilige werk op aarde. Dat getuig ik tot u, en ik laat u mijn liefde en mijn zegen nu we weer naar huis gaan. Mag God met u zijn tot we elkaar weerzien, bid ik nederig in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

ALGEMENE BIJEENKOMST VAN DE ZUSTERSHULPVERENIGING
25 september 2004

Ons heilig geboorterecht: erbij horen

BONNIE D. PARKIN
Algemeen ZHV-presidente

Ik getuig dat u bij de ZHV hoort — de schaapskooi van de goede Herder voor vrouwen.

Zusters, ik ben blij dat we vanavond bij elkaar zijn. Ik wil u bedanken voor uw talloze liefdediensten, uw groeiende getuigenis en uw eindeloze voorraad ovenschotels! U brengt veel tot stand en bent een zonnetje voor de ziel!

In deze hachelijke tijd vind ik troost in de belofte dat we niet hoeven te vrezen als we zijn voorbereid.[1] De zustershulpvereniging helpt ons bij die voorbereiding — niet alleen stoffelijk, maar ook geestelijk. Maar de zustershulpvereniging kan ons niet bij die voorbereiding helpen als wij niet deelnemen! Ik maak me zorgen dat sommigen van u het gevoel hebben dat u niet echt bij de ZHV hoort! Of u zich te jong of te oud voelt, te rijk of te arm, te intelligent of te laag opgeleid, niemand van ons is zo anders dat zij er niet bij hoort! Als ik het voor het zeggen had, zou eenieder van u het gevoel hebben dat u erbij hoorde. Ik getuig dat u bij de ZHV hoort — de schaapskooi van de goede Herder voor vrouwen.

Ik kan mij vinden in de woorden die president Joseph F. Smith in 1907 gesproken heeft: 'Momenteel hebben onze jonge, sterke, intelligente vrouwen het gevoel dat alleen de oude zusters bij de ZHV horen.' En vervolgens zei hij: *'En dat is een vergissing.'*[2]

Ik was onlangs in Ethiopië, waar ik Jennifer Smith ontmoette. Als er een vrouw is die kan zeggen dat ze er niet bij hoort, dan is het wel zuster Smith. Ze zei: 'Ik was zo anders dan de zusters in onze gemeente. Taal, kleding, cultuur, het leek wel of alles een kloof vormde [tussen ons. Maar] toen we over de Heiland spraken (…) werd de kloof smaller. Toen we het over onze hemelse Vader hadden (…) was er geen kloof.' Ze zei verder: 'Wij kunnen de lasten van anderen niet veranderen of wegnemen, maar we kunnen liefdevol bij elkaar horen.'[3]

Deze zusters vonden een stukje Zion door één van hart en één van geest te worden.[4] De Heer heeft gezegd: 'Indien gij niet één zijt, zijt gij de Mijnen niet.'[5] President Hinckley heeft gezegd dat als wij 'eensgezind zijn en met één stem spreken, onze kracht onmetelijk is.'[6] Hoe kunnen wij als zusters in Zion één worden? Op dezelfde manier als we bij een echtgenoot of een gezin horen: we maken anderen deelgenoot van wie wij zijn —we spreken onze gevoelens en gedachten uit.

Er is een wijk waar de moeders hun dochters in de ZHV voorstellen als zij achttien worden. Een moeder vertelde dankbaar hoe de ZHV-zusters haar vanaf het begin van haar huwelijk hadden bijgestaan: 'Ze hebben me in tijden van verdriet maaltijden en liefde gegeven, maar ze waren er ook als er wat te lachen of te vieren viel. Ze hebben me in het evangelie onderricht door me te bezoeken en bij hen thuis uit te nodigen. Ze hebben me rustig de kans gegeven om fouten te maken.' Deze moeder legde toen aan haar dochter uit dat de madeliefjes in hun tuin van Carolyn afkomstig waren, de lelies van Venice en de boterbloemen van Pauline. De dochter was verbaasd. Haar moeder zei: 'Deze vrouwen zijn in elk opzicht zussen van mij, en ik ben blij dat ik je aan hen kan toevertrouwen.'

Het is de verscheidenheid in een tuin die aan de schoonheid ervan bijdraagt — we hebben madeliefjes, lelies en boterbloemen nodig. We hebben tuiniers nodig die water geven en verzorgen. Helaas weet Satan dat wij in het dagelijks leven en in de eeuwigheid een eenheid kunnen vormen. Hij weet dat zelfzucht de samenwerking kan vernietigen, waardoor de eenheid wordt vernietigd en uiteindelijk ook Zion. Zusters, we mogen de tegenstander niet de kans geven om tweedracht te zaaien.

Brigham Young heeft gezegd dat een volk door volmaakt een te zijn, gered kan worden.[7] En daar wil ik aan toevoegen dat volmaakte eenheid onze samenleving zal redden.

President Boyd K. Packer heeft ons eraan herinnerd dat te veel zusters denken dat de ZHV alleen een les is die zij bijwonen. Hij zei: 'Zusters, stap af van de gedachte dat u de ZHV alleen maar *bijwoont* en *voel* dat u *erbij hoort*.'[8] We beginnen ons thuis te voelen als we op zondag naar elkaars stem luisteren. Een leerkracht mag niet *haar* les aan een groep stilzwijgende zusters geven, omdat de les *onze* les is.

Erbij horen betekent dat u nodig en geliefd bent en dat men u mist als u weg bent. Het betekent dat u anderen nodig hebt, liefde geeft en de mensen mist die er niet zijn. Dat is het verschil tussen *aanwezig zijn* en *erbij horen*. De zustershulpvereniging is niet alleen een klas op zondag — het is een goddelijke gave voor ons als vrouw.

Hier zijn twee redenen waarom *ik* het gevoel heb dat ik bij de ZHV hoor — en die hebben niets met mijn huidige roeping te maken! Toen mijn huisbezoeksters vorige maand langskwamen, voelde ik me verdrietig. Sue is gescheiden en Cate is een van mijn voormalige lauwermeisjes. Zij gaven een les en spraken een gebed uit. Maar ze waren ook echt bezorgd. Ik voelde me opgebouwd en geliefd.

Een van mijn zusters in de ZHV sprak onlangs een gebed uit en vroeg onze hemelse Vader om mij — met naam en toenaam — bij mijn taken te zegenen. Ze wist niet wat mijn specifieke behoeften waren, maar ze kende mijn gevoelens.

Nu zijn uw huisbezoeksters misschien niet recentelijk bij u geweest, en bent u niet met naam en toenaam in een gebed genoemd. Ik vind het vervelend als dat het geval is. Maar u hoeft geen huisbezoek te ontvangen om een goede huisbezoekster te zijn. En er hoeft niet voor u gebeden te worden om te bidden. Als wij grootmoedig en eerlijk over onze gevoelens praten, zullen onze zusters, ondanks onze verschillen, dat ook doen. Dan kennen we elkaars gevoelens en zal ons gevoel dat we erbij horen bloeien als een tuin. Zuster Smith en onze Ethiopische zusters hebben geleerd dat verschillen niet uitmaken, want erbij horen is naastenliefde, de reine liefde van Christus — in de praktijk. En de liefde vergaat nimmermeer.

Of we in het jeugdwerk of de jongevrouwen werkzaam zijn, of we actief of minderactief zijn, getrouwd of ongetrouwd, jong of oud, we horen allemaal bij de zustershulpvereniging. Ik ben al oud, maar ik *voel* me nog jong! We hebben uw stem en uw gevoelens nodig. De zustershulpvereniging heeft u nodig. En weet u? *U* hebt de zustershulpvereniging nodig. Als u niet deelneemt, berooft u zichzelf *en* de zustershulpvereniging.

Zusters, er mag geen verdeeldheid in de ZHV zijn, alle leden moeten

'gelijkelijk voor elkander (...) zorgen.'[9] 'Als één lid lijdt, lijden alle leden mede, als één lid eer ontvangt, delen alle leden in de vreugde.'[10] 'Voor het lichaam is ook elke ledemaat nodig, opdat alles tezamen moge worden opgebouwd, opdat het stelsel volmaakt moge worden gehouden.'[11]

Ja, de ZHV kan leuker, vreugdevoller en eensgezinder zijn. Onze lasten kunnen verlicht en verminderd worden. De ZHV is niet volmaakt, omdat niemand van ons dat is. Maar we kunnen eraan werken; als wij zelf vooruitgang maken, kunnen we samen aan de vervolmaking ervan werken. In welke opzichten? Door onze houding te veranderen: hoe wij over de ZHV praten, beïnvloedt de gevoelens van anderen ten opzichte van de ZHV — vooral de jongevrouwen. Ondersteun het presidium en de leerkrachten — geef ze de tijd om te leren (net als zij ons de tijd geven). Vergeef meer en oordeel minder. Wees een zorgzame, consequente huisbezoekster. Ga enthousiast naar de bijeenkomst ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven. Concentreer u op het *goede* in de ZHV en bouw daarop verder.

President Joseph F. Smith heeft ons aangemoedigd om 'dit werk [van de zustershulpvereniging] met moed, intelligentie en eenheid aan te pakken, voor de opbouw van Zion.'[12] Als we geloven dat de kerk van de Heer is hersteld — en dat geloven we — dan moeten we ook geloven dat de zustershulpvereniging daar een essentieel onderdeel van is. We moeten ons niet steeds afvragen *of* we er wel bij horen — want dat doen we! Onze verschillen zijn niet zo groot dat we niet samen Zion kunnen opbouwen.

Bijna een jaar geleden lag zuster Janice Burgoyne uit Pasadena (Californië) op sterven. Ze had altijd veel van zichzelf gegeven en was zeer geliefd. De ZHV-zusters brachten maaltijden naar haar toe, maakten haar huis schoon, zorgden voor haar twee jonge kinderen en hielpen haar man bij het voorbereiden van de begrafenis. Janice vond het moeilijk om zoveel hulp te aanvaarden. Ze wist dat haar zusters wel een stuk oud brood achter de bank zouden vinden. Ze maakte zich zorgen dat haar zusters meer te weten zouden komen dan haar gevoelens. Maar juist *omdat* de zusters haar gevoelens kenden, maakte dat niet uit. Ze regelden vervoer, hielpen met huiswerk, speelden op haar piano en verschoonden haar bed. En dat deden ze iedere dag, zonder te klagen, met oneindige liefde. Daardoor werden die zusters voor eeuwig veranderd. Voordat ze overleed, sprak Janice een zuster aan en vroeg dankbaar en met respect: 'Hoe kan iemand zonder de zustershulpvereniging sterven?'

Ik vraag u, zusters — en u bent *mijn* zusters — hoe kan iemand zonder de zustershulpvereniging leven?

Het is ons heilig geboorterecht om erbij te horen. Ik zou u graag in mijn armen willen nemen en met u meegaan naar de ZHV. Ik zou graag de verlangens van uw hart leren kennen en u de mijne laten weten. Neem uw hart, uw liefdevolle hart, mee naar de zustershulpvereniging. Neem uw talenten, gaven en persoonlijkheid mee, zodat we een eenheid kunnen vormen.

Ik getuig dat 'de goede Herder tot [ons] roept', om ons 'in zijn kudde' op te nemen.[13] We hebben misschien niet alle antwoorden, maar we vertrouwen er wel op dat de zustershulpvereniging een essentieel onderdeel van zijn werk is, want

Hoewel [ons] pad door de bergen kan leiden,
weet Hij op welke weiden [wij] grazen. (...)
Hij laat de leliën des velds groeien,
Hij voedt de schapen in zijn kudde.
En Hij zal de mensen genezen die op Hem vertrouwen
en [ons] hart in goud veranderen.[14]

In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

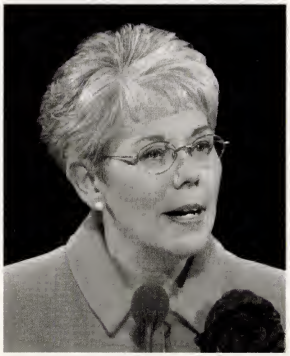
NOTEN

1. LV 38:30.
2. In: Conference Report, april 1907, 6; cursivering toegevoegd.
3. Privécorrespondentie.
4. Zie Mozes 7:18.
5. LV 38:27.
6. 'Sterk en onverzettelijk standhouden', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leiders*, 10 januari 2004, p. 20.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 354.
8. 'The Relief Society', *Ensign*, mei 1998, p. 73.
9. 1 Korintiërs 12:25.
10. 1 Korintiërs 12:26.
11. LV 84:110; cursivering toegevoegd.
12. In: Conference Report, april 1907, 6.
13. Alma 5:60.
14. Roger Hoffman, 'Consider the Lilies'.

Uit het kleine komt het grote voort

KATHLEEN H. HUGHES
Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

We mogen niet lusteloos in onze goede werken worden, noch mogen we ongeduldig worden. De veranderingen waar we naar streven, zullen 'op hun tijd' geschieden.

De woorden van de prachtige lofzang over de herstelling die aan het begin van deze bijeenkomst is gezongen, houden mijn gedachten en mijn hart bezig sinds we voor het eerst het thema uitzochten. 'Laat Zion opstaan in haar pracht, haar grenzen uitgebreid (…) trek pronkgewaden aan om Hem, de Heer, (…) tegemoet te gaan.' ('Laat Zion opstaan in haar pracht', lofzang 29.) Het is heerlijk om na te denken over die beloofde tijd dat de Heer zal terugkeren, maar het is ook goed om te overwegen wat voor veranderingen we moeten aanbrengen om ons daarop voor te bereiden. Maar lieve zusters, als ik u en uw toewijding aanschouw, geloof ik dat we als volk niet zoveel tekortschieten als we vaak denken. We kunnen bij onze voorbereiding vertrouwen en hoop hebben.

September 1832 was een drukke tijd voor de heiligen. De profeet was met de voorbereidingen bezig om naar het huis van John Johnson ten zuidoosten van Kirtland te verhuizen. De andere broeders waren zich aan het voorbereiden om naar Missouri te gaan. Tijdens al die voorbereidingen ontving Joseph Smith de openbaring die nu in Leer en Verbonden 64 staat. Nadat Hij de mannen opdracht had gegeven om naar Missouri te gaan, zei de Heer: 'Maar alle dingen moeten op hun tijd geschieden. Verflauwt daarom niet in goeddoen, want gij legt het fundament van een groot werk. *En uit het kleine komt het grote voort*' (LV 64:32–33; cursivering toegevoegd).

Deze verzen zijn een leidraad voor ons als wij ons en ons gezin voorbereiden om in 'zware tijden' te leven. (Zie 2 Timoteüs 3:1.) We mogen niet lusteloos in onze goede werken worden, noch mogen we niet ongeduldig worden. De veranderingen waar we naar streven, zullen 'op hun tijd' geschieden. Maar het belangrijkste is dat het grote werk dat we willen verrichten, 'uit het kleine' zal voortkomen.

Ik heb geleerd dat een van die kleine dingen is dat ik de tijd moet vinden om dagelijks mijn eigen geestelijke reservoir te vullen. Het is verleidelijk om een lange lijst met zwakheden te maken en daar aan te gaan werken alsof je leven er vanaf hangt. Zelfverbetering lijkt wel op een project, maar het is eigenlijk een innerlijke verandering. Als wij als vrouw strijden om in het leven overeind te blijven — kinderen opvoeden, in behoeften voorzien, naar school gaan, problemen met oud of ziek worden — komt ons eigen geestelijk niveau vaak onderaan onze lange lijst terecht.

Schriftstudie en gebed kunnen verandering teweegbrengen — maar niet vanzelf. Als we met één oog lezen en met een half hart bidden, zijn we plichtmatig bezig, en hoewel die tijd niet waardeloos is, is die ook niet echt productief. Met de hulp van ons gezin moeten we voldoende tijd vrijmaken om te studeren (niet alleen lezen), te overwegen, te voelen en op antwoord te wachten. De Heer heeft beloofd dat Hij ons zal sterken en verfrissen als wij ieder dag tijd voor Hem vrijmaken. (Zie LV 88:63.)

Zusters, wij moeten ons voorbereiden als we willen dienen, en wij moeten dienen als wij ons willen voorbereiden. Toen ik zestien was, werd ik gevraagd om driejarige kinderen in de toenmalige junior zondagsschool les te geven. (Die hadden we toen, weet u nog.) Het waren drukke kinderen. Ze klommen op of kropen onder de tafel en stoelen, en ze zaten nooit stil. Ik was erg onervaren, en gedurende de eerste weken vroeg ik me af of ik die roeping wel had mogen aanvaarden.

Maar ik hield vol, en wat ik al snel leerde, was dat het niet voldoende was om alleen om hulp te *bidden*. Ik moest me voorbereiden. Dat hield in dat ik activiteiten, verhalen en lessen moest voorbereiden, en dat ik een plan B moest hebben, en de plannen C tot en met Z. Toen ik jaren later

werd geroepen om een junior zondagsschool te leiden, wist ik hoe ik de nieuwe leerkrachten moest helpen. Ik wist hoe ik van die kinderen kon genieten, en hoe belangrijk het is om trouw mijn roeping te vervullen.

Net als velen van u heb ik veel roepingen in de kerk gehad. Sommige zijn makkelijker dan andere geweest, maar ik heb altijd geprobeerd ze groot te maken. Maar wordt u ooit nerveus van de woorden 'uw roeping grootmaken'? Ik wel! Onlangs las ik wat president Thomas S. Monson over dat onderwerp heeft gezegd: 'En hoe maken we onze roeping groot? Eenvoudigweg door het werk te verrichten dat van ons verwacht wordt.' ('Macht in het priesterschap', *Liahona*, januari 2000, p. 60.) Dat kunnen we, zusters! Ik hoor vrouwen zeggen dat ze door hun roeping uitgeput raken of dat ze geen tijd hebben om te dienen. Maar onze roeping grootmaken wil niet zeggen dat we hele nachten opblijven om uitreikbladen en uitgebreide decoraties te maken. Het houdt niet in dat we altijd iets moeten meenemen als we op huisbezoek gaan. Soms zijn we onze eigen vijand. Laten we de zaken vereenvoudigen. Een goede les komt door *geestelijke* voorbereiding tot stand. Laten we ons op de beginselen van het evangelie richten en op het materiaal in ons lesboek. Laten we door middel van besprekingen interessante ideeën uitwisselen, en niet door extra werk waardoor we zo moe worden dat we met tegenzin onze roeping vervullen.

Als we geroepen worden om te dienen, wordt er geen datum van ontheffing genoemd. Ons leven is onze dienstbaarheid. Lois Bonner, een vrouw in onze ring van 92 jaar oud, begon haar dienstbaarheid als huisbezoekster toen ze ruim 65 geleden trouwde. En ze is nog steeds dienstbaar. Het echtpaar Nelson uit Canada en het echtpaar Ellsworth uit Utah hebben ons als zendeling in onze kleine, groeiende wijk in Missouri onderwezen, begeleid en liefgehad. Door hen leerden we de vreugde van dienstverlening kennen en haalden we ons voordeel uit de wijsheid van hun ervaringen. Ik kan me geen betere manier bedenken om onze hemelse Vader voor al onze zegeningen te bedanken dan door zijn kinderen te dienen, ongeacht onze leeftijd.

En eindelijk ga ik begrijpen hoe belangrijk onze offers zijn — En dan bedoel ik vooral onze tiende en vastengaven. In de Leer en Verbonden moedigt de Heer ons herhaaldelijk aan om voor elkaar te zorgen en onze stoffelijke middelen te gebruiken om het koninkrijk van God op te bouwen. Onze bereidheid om dat te doen, is in feite een vereiste voor de wederkomst van de Heer op aarde. (Zie Daniel H. Ludlow, *A Companion to Your Study of the Doctrine and Covenants*, 2 delen [1978], deel 2, p. 46.) Hoewel onze omstandigheden verschillen, is het belangrijk dat wij geven wat we kunnen. De Heer heeft zelden van iemand geëist dat hij alles opgeeft, maar het is belangrijk dat Hij weet dat we dat *zullen* en *kunnen* doen als dat van ons gevraagd wordt. (Zie Bruce R. McConkie, 'Obedience, Consecration, and Sacrifice', *Ensign*, mei 1975, p. 50.) In een van de ringen waar mijn man en ik gewoond hebben, moedigde de ringpresident de leden aan om hun vastengaven te verdubbelen en zich voor te bereiden op de zegeningen die daaruit zouden voortkomen. Ik kan nu uit persoonlijke ervaring getuigen dat de Heer ons op ondoorgrondelijke wijze zal zegenen als wij trouw en royaal van onze middelen afstaan.

Een geestelijke instelling door gebed en studie. Andere mensen

dienen. Tiende en royaal andere gaven betalen. Dat zijn geen nieuwe beginselen. Ze zijn onderdeel van 'het kleine' waaruit het grote voort zal komen. Maar in het volgende vers staat wat de Heer van ons *verwacht*. Hij verlangt *'het hart en een gewillige geest'* (LV 64:34; cursivering toegevoegd). Het zijn ons hart en onze geest die vernieuwd moeten worden. Wij hebben allemaal tekortkomingen, zwakheden en een onvolmaakte instelling. De Heer wil dat wij openhartig tegen Hem zijn — en niets achterhouden. Hij zegt dat wij niet moeten proberen ons 'eigen leven te behouden', maar 'mijn wil te doen en mijn geboden te onderhouden' (Helaman 10:4). Die innerlijke verandering komt tot stand als wij doen en geven wat we kunnen, en dan ons hart en onze wil aan de Vader bieden. Als we dat doen, belooft onze Vader dat we nu en in de eeuwigheid een overvloedig leven zullen leiden. We hoeven niet bang te zijn.

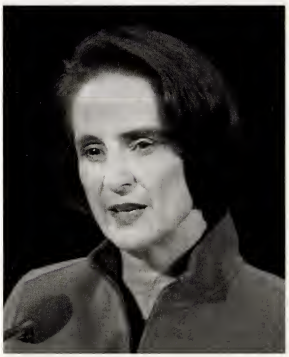
Zusters, word niet lusteloos in goeddoen. Als we geduldig zijn, kunnen we die innerlijke verandering ondergaan. Voor de meesten van ons is daar maar een kleine koersverandering voor nodig, waardoor wij naar het geografische noorden geleid worden. De aanpassingen die wij moeten doen, zijn niet meer dan 'het kleine', maar dat houdt niet in dat ze gemakkelijk zijn. Er zijn te veel krachten die ons kompas in de war brengen. Maar de aantrekkingskracht van de poolster kunnen we herkennen. Dat is de weg naar huis.

Ik getuig tot u dat de beloften die onze Vader zijn geliefde dochters heeft gegeven, werkelijk uitkomen. Ik getuig dat als wij onszelf afstemmen op het voorbeeld van de Heiland, we zullen weten dat Zion in haar pracht aan het opstaan *is*, dat wij een volk aan het *worden* zijn dat op zijn wederkomst voorbereid is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

In het licht van de Heer wandelen

ANNE C. PINGREE
Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

De band tussen verbondsvrouwen in de zustershulpvereniging kan de levensreis verlichten, verlevendigen en verrijken.

'S Morgens vroeg in de lente, vlak na zonsopgang, begonnen Jan en ik aan onze dagelijkse ochtendwandeling. We waren net huisbezoekcollega's geworden, we hadden allebei een jong gezin en een druk, veeleisend schema.

Jan en haar gezin waren pas naar onze wijk verhuisd, en ik wist niet zo goed waar we over zouden praten. Buiten adem liepen we iedere dag de heuvelachtige weg op en neer.

Aanvankelijk waren onze gesprekken oppervlakkig, over onze echtgenoot en kinderen, hun interesses en de scholen in de omgeving. Langzaam maar zeker werden onze gesprekken openhartiger, we spraken over geestelijke beginselen en ervaringen om achter wezenlijke waarheden te komen. Terwijl we aan onze lichamelijke conditie werkten, leek het wel of onze ziel in vorm raakte. Ik genoot van deze heerlijke inspanning.

Ik leerde twee onvergetelijke lessen van mijn omgang met Jan, waardoor mijn verstand nog steeds verlicht en mijn ziel nog steeds vervuld wordt. Ten eerste: als wij geestelijk zijn voorbereid, hoeven wij niet te vrezen, wat onze omstandigheden ook zijn. (Zie LV 38:30.)

Lang nadat we met onze wandelingen begonnen waren, kwam ik erachter dat Jan jaren daarvoor enkele beslissingen had genomen waardoor zij geleidelijk van de kerk was afgedwaald en een weg was ingeslagen waar zij nu spijt van had. Rond de tijd dat wij elkaar ontmoetten, had ze besloten om haar leven op orde te brengen. Het was haar hartsverlangen om zich voor te bereiden, zodat ze in de tempel aan haar man en kinderen verzegeld kon worden. Ze had het innige verlangen, dat Nephi onder woorden heeft gebracht, om 'met Christus verzoend [te] zijn, en in [te] gaan door de enge poort, en [te] wandelen op het smalle pad, dat tot het leven leidt, en op het pad [te] blijven

tot aan het einde van [haar] proeftijd' (2 Nephi 33:9).

Je zou verwachten dat toen Jan eenmaal net zo oprecht als de vader van Lamoni in het Boek van Mormon had besloten om 'al [haar] zonden na [te] laten om [de Heer] te kennen' (Alma 22:18), haar levensreis wat soepeler zou verlopen. Maar dat was niet het geval. Ze kreeg met een van de moeilijkste beproevingen te maken. Jan bleek een hersentumor te hebben, haar man raakte zijn baan kwijt, en het gezin moest het huis en de auto verkopen.

Toch groeide Jan' geloof in Jezus Christus sterker toen haar beproevingen groter werden. Terwijl we ons op onze ochtendwandelingen voortsleepten, leerde ik van Jan hoe ze door haar geloof in de Heer en haar dagelijkse geestelijke voorbereiding haar angst kon overwinnen. Ze leek op volmaakte wijze te begrijpen wat president Hinckley heeft gezegd: 'Als we verstandig zijn, knielen we in smeekbede voor onze God neer. Hij zal ons helpen. Hij zal ons zegenen. Hij zal ons troosten en steunen.' (*Standing for Something* [2000], p. 178.)

Hoewel ze zich middenin haar verschrikkelijke beproevingen bevond, was het voor mij duidelijk dat Jan wist dat de woorden van onze profeten waar zijn. Ze hield nooit op met haar geestelijke voorbereiding terwijl ze onbevreesd verder ging, één dag tegelijk, met een schitterend gevoel van rust in haar leven. In de loop van de uren die wij 's morgens vroeg doorbrachten, zag ik letterlijk: 'de morgen daagt, de nacht vliedt heen (...) in glorie rijst die schone dag' (lofzang 1), terwijl Jan door haar bekering vergeving van haar zonden ontving en een grote geestelijke verlichting ervoer.

Ik vroeg Jan hoe ze gemoedsrust kon vinden nu haar leven zo in beroering was en alles om haar heen instortte. Ik geloof dat de woorden van een lofzang het best haar gevoelens over de verzoening in haar leven weergeven, en waar ze later ook met mij over sprak:

De Heer is mijn licht; de Heer is
mijn kracht.
Der zonde lust zwicht, 'k verwin
in zijn macht.
Mijn zwakheid bedekt Hij met
teed're genâ,
en op mijn gebed volgt zijn zegen
weldra'.
('De Heer is mijn licht', lofzang 57)

Vanwege haar duurzame geloof werd Jan door de verzoening van de Heer dagelijks vernieuwd. Ze onderwierp zich aan de wil van de Heer — *één gebed, één tekst* en *één liefdedienst* tegelijk.

Vlak voor haar dood, toen ze in de dertig was, was ik bij haar toen zij, haar man en de kinderen in de tempel aan het altaar neerknielden en voor eeuwig aan elkaar verzegeld werden.

De tweede onvergetelijke les die ik van Jan geleerd heb, is dat als de zusters van de zustershulpvereniging hun 'oog alleen op de ere Gods' hebben gericht (IV 4:5), zij overvloedig geestelijk begrip zullen krijgen en elkaar in hun geestelijke kracht laten delen.

Toen we voor het eerst samen gingen wandelen, hadden Jan en ik niet hetzelfde tempo. Maar toen ons hart 'in eensgezindheid en liefde' (Mosiah 18:21) samengesmeed werd, liepen we steeds meer in harmonie, zowel lichamelijk als geestelijk. We beurden elkaar op met ons getuigenis, we droegen elkaars lasten, we versterkten en troostten elkaar zoals ZHV-zusters altijd doen.

Door mijn vriendschap met Jan heb ik geleerd dat er tussen ZHV-zusters een heilige verwantschap bestaat. Net als velen van u zijn Jan en ik uitgegroeid van huisbezoekcollega's tot zusters en liefdevolle

vriendinnen. Ik getuig dat de band tussen verbondsvrouwen in de zustershulpvereniging onze levensreis kan *verlichten*, *verlevendigen* en *verrijken*, omdat wij elkaar kunnen leren hoe we de Heer op de *eerste plaats* in ons *hart* en ons *leven* kunnen zetten. Dat weet ik omdat Jan mij twintig jaar geleden door haar levenswijze heeft geholpen om dichter bij onze Heiland te komen. Ze heeft me aangemoedigd om verder te kijken dan mijn eigen problemen, om me dankbaar te verheugen in de grootsheid van de verzoening, om met geloof naar iedere nieuwe dag uit te kijken, en om diepgaande, geestelijke relaties te koesteren, die alleen door de ZHV mogelijk zijn.

Ik wandel nog steeds 's morgens zo vaak mogelijk. Ik neem nog steeds de tijd om de prachtige scheppingen te aanschouwen en mijn hemelse Vader te bedanken voor de zending van onze Heiland, Jezus Christus. Ik denk nog vaak dankbaar terug aan de geest die Jan altijd bij zich had, door haar grote verlangen om de verlossende liefde van de Heiland te voelen. Haar liefde voor de Heer overspoelde mijn hart toen net zozeer als de zonnestralen iedere ochtend het land blijven overspoelen.

Ik getuig van onze Heiland, die heeft gezegd: 'Zie, Ik ben Jezus Christus, de Zoon van God. Ik ben het leven en het licht der wereld' (LV 11:28). Zusters, ik weet dat als wij ons dagelijks, stap voor stap, voorbereiden, wij net als Jan zonder angst vooruitgaan kunnen maken, onze weg naar Hem kunnen vinden en de zegeningen van zijn oneindige verzoening kunnen ontvangen. Ik weet dat een van de grote zegeningen van de zustershulpvereniging onze band met andere zusters is, die ook van onze Heiland getuigen. Het is mijn gebed dat wij ons altijd zij aan zij naar het licht van zijn verlossende liefde zullen begeven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Wij leven in roerige tijden. Vaak is de toekomst onbekend; daarom is het goed als wij ons voorbereiden op onzekerheden.

Ik vind het een voorrecht om tijdens deze algemene ZHV-conferentie voor u te staan. Ik besef dat er buiten de aanwezigen in het Conferentiecentrum vele duizenden via satelliet naar deze conferentie kijken en luisteren.

Nu ik vanavond tot u spreek, realiseer ik me dat ik als man hier in de minderheid ben en dus op mijn woorden moet passen. Ik heb zo'n beetje hetzelfde gevoel als de verlegen neef die van het platteland naar de grote stad kwam om een familielid te bezoeken. Hij had het familielid lang niet gezien en schrok toen een jongetje de deur opendeed. Het jongetje liet hem binnen, en toen hij lekker zat, vroeg hij: 'Wie bent u eigenlijk?'

De bezoeker antwoordde: 'Ik ben een neef aan je vaders kant.' Waarop het jongetje antwoordde: 'Meneer, dan bent u in dit huis aan de verkeerde kant!'

Ik reken erop dat ik me in dit huis aan de juiste kant bevind, namelijk aan de kant van de Heer.

Jaren geleden zag ik een foto van een zondagsschoolklas in wijk 6 van de ring Pioneer in Salt Lake City. De foto was in 1905 genomen. Vooraan stond een lief meisje met vlechtjes. Ze heette Belle Smith. Later, als Belle Smith Spafford en algemeen ZHV-presidente, schreef ze: 'Nog nooit eerder heeft de vrouw meer invloed in de wereld gehad dan nu. Nog nooit heeft zij zoveel kansen gehad. Dit is een uitnodigende, opwindende, uitdagende en veeleisende tijd voor de vrouw. Het is een tijd vol zegeningen als we ons evenwicht bewaren, ons de wezenlijke waarden van het leven eigen maken en verstandig prioriteiten stellen.'[1]

Een van de doelen van de zustershulpvereniging is het analfabetisme

terug te dringen. Zusters die kunnen lezen en schrijven, begrijpen niet goed hoe de zusters zich voelen die dat niet kunnen. Ze worden omhuld door een donkere wolk die hun vooruitgang belemmert, hun verstand afstompt en hun hoop afzwakt. Zusters van de ZHV, u kunt die wolk van wanhoop verdrijven en goddelijk licht uit de hemel verwelkomen dat op uw zusters schijnt.

Enkele jaren geleden was ik in Monroe (Louisiana) voor een regionale conferentie. Het was een prachtig evenement. Op weg naar huis werd ik op het vliegveld aangesproken door een aardige Afro-Amerikaanse vrouw — een lid van de kerk — die met een brede glimlach zei: 'President Monson, voordat ik lid van de kerk en de zustershulpvereniging werd, kon ik niet lezen en schrijven. Niemand kon dat bij ons thuis. We waren arme deelpachters. Mijn blanke ZHV-zusters hebben me leren lezen. Ze hebben me leren schrijven. Nu leer ík mijn blanke zusters lezen en schrijven.' Ik dacht na over de enorme vreugde die zij gevoeld moet hebben toen ze de Bijbel opsloeg en voor het eerst de woorden van de Heer las:

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'[2]

Die dag in Monroe (Louisiana) kreeg ik van de Geest een bevestiging van het verheven doel van de zustershulpvereniging om het analfabetisme terug te dringen.

Een dichter heeft geschreven:

Al hebt u ontzaglijk veel rijkdom;
Kisten vol juwelen en goud.
Rijker dan ik wordt u nooit —
Want mijn moeder las me altijd voor.[3]

Een andere dichter heeft aan dit ontroerende vers toegevoegd:

Maar denk aan het lot van een ander kind,
dat zich goed gedraagt, en een zachte aard heeft
Hoewel bij dezelfde behoefte heeft,
had bij een moeder die niet kon lezen.[4]

Ouders over de hele wereld maken zich zorgen over hun kinderen en hun eeuwige vreugde. Dat komt duidelijk tot uitdrukking in de musical *Fiddler on the Roof*, een van de langstlopende musicals ooit.

We lachen als we de ouderwetse vader van een Joods gezin in Rusland met de veranderende tijd zien strijden, die hem door zijn prachtige dochters min of meer wordt opgedrongen.

De vrolijkheid van het dansen, het ritme van de muziek en het uitstekende acteertalent vallen in het niet als de oude Tevje uitspreekt wat voor mij de eigenlijke boodschap van de musical is. Hij verzamelt zijn lieftallige dochters om zich heen, en in de eenvoud van een pachtboer geeft hij ze raad voor hun toekomst. Tevje zegt: 'Vergeet niet dat in Anatevka (...) iedereen weet wie hij is en wat God van hem verwacht.'[5]

Geliefde zusters, weet wie u bent en wat God van u verwacht. Het is uw taak om alle mensen voor wie u verantwoordelijk bent, in het evangelie te onderwijzen. De zustershulpvereniging van de kerk van de Heer kan een hulpmiddel zijn om dat doel te bereiken.

'De allerbelangrijkste kans om kerkelijk onderricht te geven, is thuis', heeft president David O. McKay opgemerkt.[6] 'Een waar mormoons gezin is een gezin waarin Christus, als Hij er binnen zou komen, graag nog even zou willen blijven om nog wat uit te rusten.'[7]

Wat doen wij om ervoor te zorgen dat ons gezin aan die beschrijving voldoet? Het is niet voldoende als alleen de ouders een sterk getuigenis hebben. Kinderen kunnen niet blijven leunen op de overtuiging van een ouder.

President Heber J. Grant heeft gezegd: 'Het is onze plicht om onze kinderen in hun jeugd te onderwijzen. (...) Ik kan weten dat het evangelie waar is, en mijn vrouw ook; maar ik wil u duidelijk maken dat onze kinderen niet zullen weten dat het evangelie waar is, als zij het niet bestuderen en zelf een getuigenis ontvangen.'[8]

Liefde voor de Heiland, eerbied voor zijn naam en oprecht respect voor elkaar zijn een vruchtbare grond om thuis een zaadje tot een getuigenis te laten uitgroeien.

Het evangelie bestuderen, getuigenis geven en een gezin leiden zijn zelden gemakkelijke zaken. De levensreis wordt gekenschetst door hobbels in de weg en grote golven op zee — de beroering van onze tijd.

Enkele jaren geleden was ik tijdens een bezoek aan leden en zendelingen in Australië getuige van een subliem voorbeeld van de gave van getuigenis en hoe die een gezin tot zegen en heiliging kan dienen. Ik was met de zendingspresident, Horace D. Ensign, onderweg van Sydney naar Darwin, waar ik de eerste spade zou steken voor het eerste kerkgebouw in die stad. Onderweg maakte het vliegtuig een tussenlanding in een mijnwerkersstadje dat Mount Isa heette. Toen we het kleine gebouw van de luchthaven ingingen, kwam er een vrouw met twee jonge kinderen naar ons toe. Zij zei: 'Ik ben Judith Louden, ik ben lid van de kerk, en dit zijn mijn kinderen. We dachten dat u deze vlucht zou nemen, dus zijn we gekomen om tijdens uw reisonderbreking even met u te praten.' Ze legde uit dat haar man geen lid van de kerk was en dat zij en de kinderen de enige leden in de verre omtrek waren. Wij wisselden ervaringen uit en gaven ons getuigenis.

De tijd verstreek. We maakten ons op om weer aan boord te gaan. Zuster Louden zag er zo verlaten uit, zo eenzaam. Ze smeekte: 'U kunt nog niet weggaan, ik heb de kerk zo gemist.' Plotseling klonk uit de luidspreker de boodschap dat onze vlucht wegens een mechanische storing een half uur vertraging had. Zuster Louden fluisterde: 'Mijn gebed is zojuist verhoord.' Toen vroeg ze hoe ze haar echtgenoot kon interesseren in het evangelie. Wij adviseerden haar hem te betrekken bij hun wekelijkse jeugdwerkles thuis en een levend getuigenis van het evangelie voor hem te zijn. Ik zei dat we haar een abonnement op de *Children's Friend* zouden geven en extra hulpmiddelen voor het onderwijs aan haar gezin. Wij drukten haar op 't hart om het nooit op te geven met haar man.

Wij vertrokken uit Mount Isa, en ik heb daar nooit meer een voet gezet. Ik zal echter altijd de herinnering koesteren aan die lieve moeder en die fijne kinderen, die ons in tranen en vervuld van dankbaarheid uitzwaaiden.

Verscheidene jaren later sprak ik in Brisbane in een priesterschapsleidersvergadering en beklemtoonde hoe belangrijk het is om thuis evangeliestudie te hebben, het evangelie na te leven en een voorbeeld te zijn van de waarheid. Ik vertelde de broeders over zuster Louden en hoeveel indruk haar geloof en vastberadenheid op mij hadden gemaakt. Ik besloot met de woorden: 'Ik denk niet dat ik ooit zal weten of zuster Loudens man lid van de kerk is geworden, maar hij had geen beter voorbeeld kunnen vinden.'

Een van de leiders stak zijn hand op, ging staan en zei: 'Broeder Monson, ik ben Richard Louden. De vrouw over wie u spreekt, is mijn vrouw. Die kinderen [zijn stem beefde] zijn onze kinderen. Nu zijn wij een eeuwig gezin, wat mede aan het doorzettingsvermogen en het geduld van mijn lieve vrouw te danken is. Zij heeft het voor elkaar gekregen.' Er werd geen woord meer gezegd. De stilte werd alleen verbroken door gesnik, vergezeld van tranen.

Wij leven in roerige tijden. Vaak is de toekomst onbekend; daarom is het goed als wij ons voorbereiden op onzekerheden. Uit de statistieken blijkt dat u wellicht op enig moment, om wat voor reden dan ook, in het onderhoud van uw gezin moet voorzien. Ik spoor u aan om een opleiding te volgen en vaardigheden te leren waar vraag naar is, zodat u in een dergelijk geval in staat bent om de kost te verdienen.

De rol van de vrouw is uniek. De befaamde Amerikaanse schrijver en historicus Washington Irving heeft gezegd: 'Er is iemand in de wereld die meer pijn en verdriet voelt voor een ander dan die persoon zelf; er is iemand die meer vreugde ervaart voor een ander dan voor zichzelf; er is iemand die zich meer in de eer van een ander verheugt dan in de eigen eer; er is iemand die zich in de buitengewone voortreffelijkheid van een ander verheugt; er is iemand die de zwakheden van een ander beter verbergt dan de eigen; er is iemand die volledig onzelfzuchtig is, en vriendelijk, zachtaardig en toegewijd aan anderen. Dat is de vrouw.'

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'God heeft in de vrouw iets goddelijks geplaatst dat tot uitdrukking komt in stille kracht, beschaafdheid, vrede, goedheid, deugdzaamheid, waarheid en liefde. En al deze opmerkelijke eigenschappen komen in hun zuiverste en overtuigendste vorm in het moederschap tot uitdrukking.'[9]

Het moederschap is nooit een gemakkelijke rol geweest. In enkele oude geschriften worden we aangemoedigd om de wet van onze moeder niet te verwerpen, wordt ons geleerd dat een dwaze zoon een bekommering voor zijn moeder is, en worden we gewaarschuwd dat we onze moeder niet mogen verachten als ze oud is.[10]

In de Schriften staat ook dat wat we van onze moeder leren de essentie van onze normen en waarden is, net als de tweeduizend jeugdige strijders van Helaman, want 'door hun moeders was hun geleerd, dat God hen zou bevrijden, indien zij niet twijfelden.'[11] En dat deed Hij ook!

Veel leden van de zustershulpvereniging hebben geen echtgenoot. Door overlijden, echtscheiding of gebrek aan trouwkansen, is het voor een vrouw in veel gevallen noodzakelijk om alleen door het leven te gaan. Ook zijn er jonge zusters die net uit de jongevrouwen komen. In wezen hoeft niemand er alleen voor te staan, want onze liefdevolle hemelse Vader zal bij haar zijn, haar leiden en haar rust en zekerheid geven op die stille momenten dat ze zich eenzaam voelt en medeleven nodig heeft. Het is ook belangrijk dat de leden van de zustershulpvereniging als zusters zij aan zij staan. Ik hoop dat u altijd voor elkaar zult zorgen, en in elkaars behoeften zult voorzien. Ik bid dat u begrip zult hebben voor de omstandigheden van anderen, en zult beseffen dat sommige vrouwen specifieke moeilijkheden hebben, maar dat iedere vrouw een waardevolle dochter van onze hemelse Vader is.

Tot slot wil ik graag over een ervaring vertellen die ik jaren geleden heb gehad, en waaruit de kracht van de ZHV-zusters blijkt.

In 1980, in het jaar dat de kerk haar 150-jarig bestaan vierde, werd aan ieder lid van het algemeen ZHV-bestuur gevraagd om een brief te schrijven aan de zusters van de kerk in het jaar 2030 — vijftig jaar later. Hieronder staat een gedeelte uit de brief die zuster Helen Lee Goates heeft geschreven:

'Onze wereld is in 1980 erg onzeker, maar ik ben vastbesloten om iedere dag met geloof en zonder vrees door het leven te gaan, om op de Heer te vertrouwen en de raad van onze profeet op te volgen. Ik weet dat God leeft, en ik heb Hem met heel mijn ziel lief. Ik ben zo dankbaar dat het evangelie 150 jaar geleden op aarde is hersteld, en dat ik lid van deze geweldige kerk mag zijn. Ik ben dankbaar voor het priesterschap van God, dat ik gedurende mijn hele leven heb ervaren.

'Ik voel me rustig in mijn wereld, en ik bid dat u in uw wereld gesterkt zult worden door een sterk getuigenis en een standvastige overtuiging van het evangelie van Jezus Christus.'[12]

Helen Lee Goates is in april 2000 overleden. Vlak voor haar overlijden zijn zuster Monson en ik nog bij haar en haar man en familie op bezoek geweest. Ze kwam kalm en rustig over. Ze zei dat ze klaar was om te gaan, en ze keek ernaar uit om haar ouders en andere dierbaren te zien die haar waren voorgegaan. Zuster Goates was het toonbeeld van een edele ZHV-zuster. Op haar doodsbed was ze het symbool van uw thema: 'Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen.'[13]

Geliefde zusters, ik geef u mijn getuigenis dat onze hemelse Vader leeft, dat Jezus de Christus is, en dat wij door een hedendaagse profeet geleid worden — president Gordon B. Hinckley. Ik bid dat u veilig op de weg van het aardse leven zult zijn, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *A Woman's Reach* (1974), p. 21.
2. Matteüs 11:28–30.
3. Strickland Gillilan, 'The Reading Mother'. In: *The Best Loved Poems of the American People,* onder redactie van Hazel Felleman (1936), p. 376.
4. In april 1992 door Elizabeth Ware Pierce toegevoegd.
5. In: *Great Musicals of the American Theatre.* Onder redactie van Stanley Richards (2 delen, 1973–1976), deel 1, p. 393.
6. *Priesthood Home Teaching Handbook,* herziene uitgave (1967), p. 11.
7. *Gospel Ideals* (1953), p. 169.
8. *Gospel Standards,* samenstelling G. Homer Durham (1941), p. 155.
9. *Teachings of Gordon B. Hinckley,* (1997), p. 387.
10. Zie Spreuken 1:8; 10:1; 23:22.
11. Alma 56:47.
12. Brief bevindt zich in het archief van het ZHV-kantoor.
13. LV 38:30.

Bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven*

De leidsters die de bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven plannen, stellen zorgvuldig vast wat de behoeften van de zusters zijn en hebben overleg met hun priesterschapsleiders. Als het toepasselijk is, zorgt u tijdens deze bijeenkomsten voor lessen om vaardigheden op het gebied van ouderschap en gezinsbetrekkingen te ontwikkelen. De *Leidraad voor het gezin* (31180 120) en de *Cursus gezinsverhoudingen* (35865 120) kunnen als hulpmiddel worden gebruikt. Ze zijn verkrijgbaar bij het distributiecentrum.

AANBEVOLEN THEMA'S**	THEMA'S EN IDEEËN VOOR MINIKLASSEN**
Geestelijke ontwikkeling (LV 88:63)	• Tempelwerk • Persoonlijk gebed en schriftstudie • Inachtneming van de sabbat (zie LV 59)
Huishoudelijke vaardigheden (Spreuken 31:27)	• Voedsel telen, bereiden en bewaren • Ordelijkheid en netheid thuis • De waarde van werken
Huwelijk en gezin (Maleachi 4:6; Mosiah 4:15)	• 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' (*Liahona*, oktober 2004, p. 49). • Gezinsavond, gezinsgebed en schriftstudie • Opvoeding
Harmonieuze relaties (Matteüs 5:38–44; 25:40)	• Communicatie en het oplossen van conflictsituaties • Bekering en vergeving • Doeltreffend leiderschap
Zelfredzaamheid (LV 88:119)	• Voorraadvorming en voorbereiding op noodsituaties • Opleiding en middelenbeheer • Gezondheid en hygiëne
Naastenhulp (Spreuken 31:20; Mosiah 4:26)	• Familieleden en naasten dienen • In de kerk dienen • Dienstbetoonproject in de gemeenschap
Lichamelijke en emotionele gezondheid (Mosiah 4:27; LV 10:4)	• Lichaamsbeweging en goede voeding • Stressmanagement en ontspanning • Dankbaarheid en erkenning voor de zegeningen van de Heer
Algemene ontwikkeling en opleiding (LV 88:118; 130:18–19)	• Patriarchale zegens • Talenten en creativiteit ontplooien • Altijd leren
Alfabetisme (Daniël 1:17; Mozes 6:5–6)	• Evangeliekennis • Geschiedenis en getuigenissen op schrift • Onderwijs aan kleine kinderen, en kinderboeken
Cultuur en kunst (LV 25:12)	• Het belang van muziek in het gezin • Literatuur en de schone kunsten • Begrip voor andere culturen

* De 'Richtlijnen voor de bijeenkomst ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven' was een bijlage bij een brief van het Eerste Presidium, gedateerd 20 september 1999. Deze richtlijnen zijn in het Engels op **www.lds.org** beschikbaar. Klik op 'Serving in the Church', 'Relief Society', 'Home, Family, and Personal Enrichment', en 'Guidelines for Home, Family, and Personal Enrichment Meeting'.

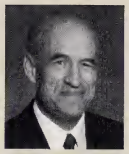
** Bronmateriaal voor de presentaties en thema's van de miniklassen vindt men ook in: deel A en B van *De vrouw in de kerk* (31113 120 en 31114 120), en in het lesboek *Evangeliebeginselen* (31110 120).

Algemene presidiums van de hulporganisaties

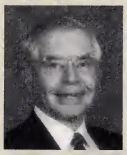
ZONDAGSSCHOOL

Daniel K Judd
Eerste raadgever

A. Roger Merrill
President

William D. Oswald
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

Dean R. Burgess
Eerste raadgever

Charles W. Dahlquist II
President

Michael A. Neider
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Kathleen H. Hughes
Eerste raadgeefster

Bonnie D. Parkin
Presidente

Anne C. Pingree
Tweede raadgeefster

JONGEVROUWEN

Julie B. Beck
Eerste raadgeefster

Susan W. Tanner
Presidente

Elaine S. Dalton
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Sydney S. Reynolds
Eerste raadgeefster

Coleen K. Menlove
Presidente

Gayle M. Clegg
Tweede raadgeefster

Zij hebben ook tot ons gesproken

De conferentie deel van ons leven maken

U kunt de algemene oktoberconferentie 2004 deel van uw (gezins)leven maken door de volgende ideeën in uw individuele studie en op de gezinsavond te gebruiken. U kunt ook uw eigen vragen, activiteiten en ideeën bedenken. (Paginanummers slaan op het begin van de toespraken.)

VOOR DE KINDEREN

1. Namen er kinderen deel aan de conferentie in het Conferentiecentrum? Zo ja, wat deed een groep kinderen? (Hint: zie de foto op p. 29.)

2. Waar zullen er twee nieuwe tempels gebouwd worden? Hoeveel tempels zijn er als alle aangekondigde tempels klaar zijn? (Hint: zie toespraak van president Gordon B. Hinckley, p. 4.)

Zie nr. 13

3. Noem de twee nieuwe leden van het Quorum der Twaalf Apostelen. Zoek over elk een interessant feit op. (Hint: zie het overzicht van algemene autoriteiten middenin het tijdschrift. Zie de artikelen over hen op pp. 125–126.)

4. Toen ouderling John H. Groberg een jonge zendeling was, leden hij en anderen honger na een wervelstorm. Door welke dingen wist hij dat Vader in de hemel van hem hield? (Hint: zie p. 9.) Noem de zegeningen op die aantonen dat God van jou houdt.

5. 'We zijn allemaal broeders en zusters van elkaar, kinderen van onze hemelse Vader. Wij moeten de helpende hand uitsteken naar de mensen die om de een of andere reden het pad hebben verlaten', zei ouderling Ned B. Roueché. (Zie p. 30.) Heb jij een vriend(in) die niet regelmatig naar de kerk komt? Bedenk hoe je hem of haar het best kunt aanmoedigen om met je mee naar de kerk te gaan.

VOOR JONGEREN

6. Waarom is het niet goed om pornografie te bekijken? Lees wat president Hinckley zegt over deze gevaarlijke verslaving en zie hoe je dit 'kwaadaardige monster' eronder kunt krijgen. (Zie p. 59.)

7. Waar komen je verleidingen vandaan? Bevind je je onnodig op het pad van verleiding en misleiding? Ouderling Dallin H. Oaks bespreekt hoe we Satans leugens kunnen onderkennen. (Zie p. 43.)

8. Heb je te maken met tegenspoed? Heb je je ooit afgevraagd waarom jou dat overkomt? Ouderling Joseph B. Wirthlin spreekt over betere vragen om jezelf te stellen. (Zie p. 101.)

9. 'Ik heb mij bekeerd, maar hoe weet ik of ik vergeving heb ontvangen?' Als je je die vraag ooit gesteld hebt, dan wil je misschien de toespraak van ouderling Richard G. Scott over gewetensrust lezen. (Zie p. 15.)

10. Heb je je ooit afgevraagd hoe sterk je getuigenis is? Ouderling Donald L. Staheli geeft adviezen voor hen die 'op zoek [zijn] naar een diepere bevestiging van [hun] getuigenis'. (Zie p. 37.)

Zie nr. 11

LINKS: FOTO MATTHEW REIER EN CRAIG DIMOND, GEÏNSCENEERD; RECHTS: FOTO VAN AUTO'S © PHOTODISC; FOTO VAN DIJF TAMRA H. RATIEA

VERHALEN LEZEN EN VERTELLEN

Bent u een toespraak of les aan het voorbereiden? In de conferentietoespraken op de hieronder vermelde pagina's, vindt u verhalen die u kunt vertellen en waar u goede ideeën uit kunt halen.

Vrouw uit dankbaarheid voor hedendaagse apostelen, 6
Ouderling Groberg verhongert bijna in Oceanië, 9
Ouderling Groberg wordt overboord geslagen, 9
Blinde bekeerling uit Wales trekt over vlakten, 18
Brigham Young en Heber C. Kimball gaan op zending naar Engeland, 23
Priesterschapsleiders gaan tot actie over na dambreuk in Idaho, 26
Geheractiveerd lid dankt zendeling, 30
ZHV-zusters steunen zuster met minderactieve echtgenoot, 34
Peruaanse zuster leert veel in de ZHV, 34
Man geeft getuigenis op Braziliaanse bus, 40
Jonge ouderling Dickson leert omgaan met amputatie van arm, 52
Verkeersbrigadier brengt man het evangelie bij, 56
Jongeman zorgt voor grootmoeder, 67
Oudere zuster nodigt de familie van ouderling Uchtdorf uit voor de kerk, 74
Zendelingechtparen dienen overal ter wereld, 79
Groot Filipijns gezin is eerbiedig, betaalt tiende, doet zendingswerk, 92
Ouderling Richards en zijn zoon lezen in het Boek van Mormon, 95
Zendeling heeft moeite met uit het hoofd leren, 98
Kerk helpt slachtoffers van orkaan, 98
Vader ziet vier van zijn kinderen sterven, 101
Vrouwen bouwen aan hun vriendschap, 111
Australische zuster zorgt dat haar man lid wordt, 113
ZHV-zuster leert lezen en schrijven, 113
Vrouw schrijft brief aan zusters van het jaar 2030, 113

De jonge president Monson fokt duiven, 56

Jongen heeft te veel autootjes, 98

VOOR DE GEZINSAVOND EN DE INDIVIDUELE STUDIE

11. President Hinckley heeft gesproken over de houding die we ten opzichte van vrouwen moeten hebben. (Zie p. 82.) Vraag de gezinsleden op te noemen wat zij waarderen in hun moeder, vrouw, zuster, tante of grootmoeder en hoe zij hun meer waardering kunnen tonen.

12. 'Onze keuzen bepalen onze bestemming', zei president Thomas S. Monson. (Zie p. 67.) Hoe hebben schijnbaar kleine beslissingen uw leven ingrijpend veranderd? Welke beslissingen kun je nemen om geestelijker te worden?

13. "We kunnen vreugde hebben als we bereid zijn om alles op te offeren voor de Heer', zei president James E. Faust. (Zie p. 18.) Welke opofferingen kunt u zich voor de Heer getroosten? Welke slechte eigenschappen kunnen we opgeven? Welke naastenhulp kunnen we geven? Welke spullen kunnen we schenken aan de behoeftigen? Hoe kunt u uw tijd en talenten gebruiken om uw gezin, uw wijk of gemeente, of uw buurt te versterken?

De Abatempel in Nigeria is een van de vijf tempels in aanbouw.

14. Wie is Oliver Granger? Hoe is de belofte van de Heer dat 'zijn naam voor eeuwig van geslacht op geslacht in heilige herinnering zal worden gehouden' van toepassing op u en uw gezin? (Zie toespraak van president Boyd K. Packer, p. 86.)

15. Ouderling Dallin H. Oaks heeft gezegd: 'Het is niet voldoende om te weten dat president Gordon B. Hinckley de profeet van God is. We moeten zijn leringen in praktijk brengen.' (Zie p. 43.) Bestudeer de toespraken van president Hinckley in deze uitgave. (Zie pp. 4, 59, 82 en 104.) Aan welke raad van hem kunt u werken? Schrijf op. Begin vandaag. ■

Leringen voor onze tijd

De volgende instructies voor de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag vervangen die in *Informatie voor leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties over het leerplan, 2005–2008* en in de *Liahona* van mei 2004.

'Leringen voor onze tijd' blijft het lesmateriaal voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van elke maand.

Met ingang van november 2004 komen alle 'leringen voor onze tijd'-lessen uit de conferentietoespraken die zijn opgenomen in mei- en novemberuitgaven van de *Liahona*. De toespraken zijn ook (in veel talen) on line op **www.lds.org** beschikbaar.

Elke les kan een of meer toespraken als basis hebben. Het is aan de ring- of districtspresident om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident. Deze priesterschapsleiders onderstrepen dat het van waarde is dat de MP-broeders en de ZHV-zusters op de vierde zondag dezelfde toespraken bestuderen. Leerkrachten informeren bij hun leid(st)ers waarop zij nadruk dienen te leggen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave van de *Liahona* door te nemen en mee naar de les te nemen. Leidinggevenden in wijk en gemeente zorgen ervoor dat alle leden een abonnement op de *Liahona* hebben.

Suggesties om uit een toespraak een les voor te bereiden

- Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. Als u in de verleiding bent om de conferentietoespraken weg te leggen en de les uit ander materiaal voor te bereiden, denk er dan aan dat het uw opdracht is om anderen in het evangelie te onderwijzen, zoals dat in de meeste recente algemene conferentie van de kerk is gepredikt.
- Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in de beginselen en leerstellingen kunt onderwijzen.
- Maak een schema van de beginselen en leerstellingen die u wilt behandelen. U dient in uw schema vragen op te nemen die uw klas ertoe aanzetten om:
  – Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraak die u behandelt.
  – Na te denken over de betekenis van de beginselen en leerstellingen.
  – Zienswijzen, ideeën, ervaringen en getuigenissen omtrent de beginselen en leerstellingen te bespreken.
  – Deze beginselen en leerstellingen toe te passen.
- Neem de hoofdstukken 31–32 uit *Onderwijzen — geen grotere roeping* door.

'Het belangrijkste is dat de leerlingen de invloed van de Geest voelen, het evangelie beter gaan begrijpen, leren de evangeliebeginselen toe te passen en gesterkt worden in de naleving van het evangelie.' (*Leidraad onderwijs* [2001], p. 12).

Stuur uw commentaar op 'Leringen voor onze tijd' naar: Curriculum Development, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: **cur-development@ldschurch.org** ■

Maanden	Lesmateriaal vierde zondag
November 2004–April 2005	Toespraken verschenen in de *Liahona* van november 2004*
Mei–oktober 2005	Toespraken verschenen in de *Liahona* van mei 2005*

*De toespraken zijn (in veel talen) on line op **www.lds.org** beschikbaar.

De leden van de ring Helsinki kijken naar een conferentie-uitzending in de kerk van de wijk Helsinki 2.

Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

De volgende bronnen kunnen als aanvulling op de lessen 1–25 in *Aäronische priesterschap, lesboek* 3 en *Jongevrouwen, lesboek* 3 gebruikt worden. Ze dienen niet ter vervanging van die lessen. In de verwijzingen slaat *Plicht jegens God* op de leidraden *Aäronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen*. *Persoonlijke vooruitgang* slaat op het boekje *Persoonlijke vooruitgang*. Sommige verwijzingen naar *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* kunnen in de les worden gebruikt, of u kunt de quorum- of klasleden aanmoedigen die thuis te bestuderen. In de rubriek 'De *Liahona* gebruiken' en in *Onderwijzen — geen grotere roeping* staan aanvullende onderwijstips.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Pasen. Als u een paasles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen, platen en lofzangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Deze bronnenlijst staat ook op **www.lds.org**. Ga naar deze site en klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van het scherm en selecteer een taal. Klik op *'Liahona'*, daarna op de uitgave november 2004. De bronnenlijsten vindt u onder 'Hulpbronnen bij het onderwijs'.

De Engelse versie van de bronnenlijsten vindt u op **www.lds.org.** Klik op 'Gospel Library'.

De toekomstige bronnenlijsten staan in de uitgaven van mei en november in de *Liahona*. De kerkelijke tijdschriften zijn (in sommige talen) on line op **www.lds.org.**

Aäronische priesterschap, lesboek 3

De volgende bronnen kunnen als aanvulling op de lessen 1–25 gebruikt worden. Ze dienen niet ter vervanging van die lessen.

Les 1: De Godheid

Gordon B. Hinckley, 'De Vader, de Zoon en de Heilige Geest', *Liahona*, maart 1998, 2. Gebruik het getuigenis van president Hinckley over de Godheid in de lesafsluiting.

Dallin H. Oaks, 'Afval en herstelling', *De Ster,* juli 1995, 76–79. Gebruik de ideeën over de huidige misvattingen over de Godheid ter aanvulling van de inleiding van de les.

'Joseph Smiths eerste gebed', lofzang 26.

Plicht jegens God (diaken), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1.

Les 2: Het plan van zaligheid

Duane B. Gerrard, 'Het heilsplan: een vluchtschema voor het leven', *De Ster,* januari 1998, 79. Overweeg het voorbeeld van het vluchtschema te gebruiken in plaats van die van de blauwdruk.

Les 3: Zonen van de levende God

Jeffrey R. Holland, De grootheid Gods, *Liahona*, november 2003, 70. Gebruik de eerste twee alinea's ter inleiding van de les.

S. Michael Wilcox, 'Geen andere goden voor mijn aangezicht', *De Ster*, februari 1998, 26. Vertel het verhaal over de moeder van de auteur ter inleiding van 'onze relatie tot onze hemelse Vader'.

Les 4: Ik heb de mogelijkheid en de vrijheid om te kiezen

Richard G. Scott, 'Het goede doen', *Liahona,* maart 2001, 10. Overweeg de wenken voor het gebruik van keuzevrijheid en eren van het priesterschap.

'Vraag en antwoord', *Liahona,* augustus 2003, 22. Gebruik de vraag om de bespreking op gang te brengen.

Les 5: 'Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o Lucifer!'

James E. Faust, 'De strot van de duivel', *Liahona,* mei 2003, 51. Overweeg de analogie over de strot van de duivel te gebruiken. Vraag de jongemannen voorbeelden te geven van Satans 'aanlokkelijkste boodschappen'.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 6: De val van Adam

'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, 49. Gebruik het eerste stuk van de proclamatie over het 'voortplantingsvermogen'.

Jess L. Christensen, 'De keus die dit sterfelijk leven mogelijk maakte', *Liahona*, augustus 2002, 38. Overweeg de analogie over het toneelstuk in drie bedrijven te gebruiken om de val van Adam te introduceren.

Les 7: De verzoening overwint dood en hel

James E. Faust, 'Onze vurigste hoop is in de verzoening', *Liahona*, januari 2002, 19. Vertel het verhaal in dit artikel over 'Christus heeft voor ons geleden'.

M. Russell Ballard, 'De verzoening en de waarde van een ziel', *Liahona,* mei 2004, 84. Begin de les met het verhaal over de kleinzoon.

''k Sta spraak'loos', lofzang 129.

Les 8: De opstanding en het oordeel

'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, 2. Gebruik aan het eind van de les.

Dallin H. Oaks, 'Opdracht tot wording', *Liahona,* januari 2001, 40. Overweeg het stuk over oordelen af te sluiten met de twee manieren waarop we onze vooruitgang kunnen meten.

'Hij is uit de dood verrezen!' Lofzang 135.

Les 9: Gerechtigheid en genade

Russell M. Nelson, 'Jezus de Christus: onze Meester, en meer', *Liahona*, apr 2000, 4. Gebruik het stuk 'Voorspraak bij de Vader' als aanvulling op de bespreking over Christus als middelaar.

Les 10: Een grote verandering

Ezra Taft Benson, 'Een grote verandering in ons hart', *De Ster*, maart 1990, 2. Gebruik bij uw bespreking van verdriet naar gods wil deze uitleg en voorbeelden uit de Schriften.

James E. Faust, 'Wederom geboren', *Liahona,* juli 2001, 68. Overweeg het verhaal over Atiati te gebruiken.

Les 11: Geloof dat het eeuwige leven mogelijk maakt

Thomas S. Monson, 'De vuurtoren van de Heer: boodschap aan de jongeren van de kerk', *Liahona,* mei 2001, 2. Vul het verhaal van Matthew Cowley aan met 'Leid je geloof met geloof'.

Dennis E. Simmons, 'Maar zelfs indien niet (…)', *Liahona,* mei 2004, 73. Na de bordbespreking kunt het basketbalverhaal en de geloofsdefinitie gebruiken.

Les 12: Bekering

James E. Faust, 'Een kroon van heerlijkheid ontvangen', *Liahona*, april 2004, 2. Gebruik de analogie om aan te geven hoe bekering tot genezing leidt.

Jay E. Jensen, 'Weet jij hoe je je bekeert?' *De Ster,* april 2002, 14. Gebruik het artikel om het bekeringsproces door te nemen.

'Zorg dat je brandschoon wordt', *Liahona,* augustus 2004, 37. Toon en bespreek deze poster aan het begin van de les.

Les 13: Vergeving ontvangen zoals ook wij vergeven

James E. Faust, 'Een kroon van heerlijkheid ontvangen', *Liahona*, april 2004, 2. Vertel de voorbeelden van de doornen en distels en het verhaal over Ben als aanvulling op de bespreking over vergeving en bekering.

Cecil O. Samuelson jr., 'Vergeving', *Liahona,* februari 2003, 26. Vertel de gelijkenissen als onderdeel van de paragraaf 'Het kenmerk van een volgeling'.

Les 14: Het avondmaal

Russell M. Nelson, 'Aanbidden tijdens de avondmaalsdienst', *Liahona,* augustus 2004, 10. Overweeg het stuk over persoonlijke toepassing.

Dallin H. Oaks, 'De Aäronische priesterschap en het avondmaal', *De Ster,* jan 1999, 43. Bespreek hoe een Aäronisch-priesterschapsdragers zich dient te kleden om het avondmaal te kunnen bedienen.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 15: Tot het einde toe volharden

Neal A. Maxwell, 'Lijden goed verdragen', *De Ster*, april 1999, 10. Gebruik dit artikel ter aanvulling van de paragraaf 'De Heiland laat ons zien hoe we tot het einde toe kunnen volharden'.

Henry B. Eyring, 'In de kracht des Heren', *Liahona*, mei 2004, 16. Overweg de vier punten van ouderling Eyring, noodzakelijk om te volharden, toe te voegen aan de lijst van president Benson.

Les 16: Jezus Christus, het Leven en het Licht van de wereld

Robert D. Hales, 'Uit de duisternis in zijn prachtige licht', juli 2002, 77. Vraag een jongeman aan het eind van de les om het verhaal van de fiets toe te passen.

Plicht jegens God (diaken), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1.

Les 17: De Heilige Geest

'Vraag en antwoord', *Liahona,* april 2003, 44. Verwerk de eerste vijf punten in uw bespreking over de invloed van de Heilige Geest.

'Gehoor geven aan de ingevingen van de Heilige Geest', *Liahona*, april 2002, 25. Overweeg om de vragen en

antwoorden uit dit artikel te gebruiken in plaats van de goed-of-foutvragen in de les.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 5.

Les 18: Gebed

Joseph B. Wirthlin, 'Onze gebeden verbeteren', *Liahona,* augustus 2004, 16. Verwerk het gebedspatroon in uw bespreking.

Marged A. Kirkpatrick, 'Ik wilde niet doodgaan', *Liahona*, augustus 2004, 24. Gebruik het verhaal als u praat over antwoord op gebed herkennen.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Priesterschapstaken en -normen', nr. 3.

Les 19: Vasten

Joseph B. Wirthlin, 'De wet van vasten', *Liahona*, juli 2001, 88. Overweeg de ideeën uit dit artikel in het laatste deel van de les te gebruiken.

Daniel W. Bachman, 'De grootste redevoering', *De Ster,* februari 1995, 26. Overweeg na het verhaal over Matthew Cowley het verhaal over vasten te gebruiken.

Plicht jegens God (diaken), 'Quorumactiviteiten', nr. 2.

Les 20: Tiende betalen — een geestelijke test

Robert D. Hales, 'Tiende: een geloofstoets met eeuwige zegeningen', *Liahona,* november 2002, 26. Vraag de leerlingen antwoorden op de quiz in het artikel te vinden.

Jeffrey R. Holland, 'Als een besproeide hof', *Liahona*, januari 2002, 37. Gebruik de vijf redenen voor tiendebetaling bij de bordbespreking.

Plicht jegens God, 'Priesterschapstaken en -normen', *(diaken),* nr. 7; *(leraar, priester),* nr. 8.

Les 21: De taken van het quorum

Gordon B. Hinckley, 'Elke bekeerling is kostbaar', *De Ster*, februari 1999, 8. Voeg het verhaal toe aan uw bespreking over 'Het belang van het quorum'.

Mervyn B. Arnold, 'Versterk uw broeders', *Liahona,* mei 2004, 46. Overweeg het verhaal over Fernardo Araujo te vertellen.

Plicht jegens God, 'Quorumactiviteiten', *(diaken),* nr. 4; *(leraar),* nr. 5.

Les 22: De plichten van een priester

'Het wonder van het priesterschap', *Liahona*, april 2004, 26. Voeg de antwoorden op deze vragen toe aan uw bespreking van de rol van de priester.

'De herstelling van het priesterschap', *Liahona,* april 2004, 30. Lees de ervaringen van de priesters in het artikel voor en laat de quorumleden hun ervaringen met het priesterschap vertellen.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 23: De voorbereiding op het Melchizedeks priesterschap

David B. Haight, 'In het priesterschap groeien', *Liahona,* mei 2003, 43. Voeg deze ervaring toe aan uw bespreking over de eed en het verbond van het priesterschap.

Russell M. Nelson, "Persoonlijke priesterschapsverantwoordelijkheid', *Liahona,* november 2003, 44. Gebruik de methode die ouderling Nelson aangeeft, om de jongemannen te leren hoe zij de vijf persoonlijke doelen in het grootmaken van hun priesterschapsroeping indachtig kunnen zijn.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 4.

Les 24: Volg de profeet

M. Russell Ballard, 'Gij moet zijn woord ontvangen', *Liahona,* juli 2001, 79. Maak aan de hand van het artikel een lijst met zegeningen die we krijgen als we naar de profeet luisteren.

M. Russell Ballard, 'Pas op voor valse profeten en leraren', *Liahona*, januari 2000, 73. Lees ouderling Ballards waarschuwing over valse profeten op.

Les 25: Elke jongeman behoort een zending te vervullen

M. Russell Ballard, 'De beste generatie zendelingen,' *Liahona,* november 2002, 46. Behandel ouderling Ballards uitspraken over de lat hoger leggen.

'Bezield lesgeven', *Liahona,* juni 2004, 8. Maak een lijstje over hoe we met de Geest kunnen onderwijzen.

Plicht jegens God, 'Quorumactiviteiten', *(leraar),* nr. 4; *(priester),* nr. 3.

Plicht jegens God, 'Geestelijke ontwikkeling', *(leraar),* nr. 9, 10; (priester), nr. 11.

Jongevrouwen, lesboek 3

De volgende bronnen kunnen als aanvulling op de lessen 1–25 gebruikt worden. Ze dienen niet ter vervanging van die lessen.

Les 1: God de Vader

Gordon B. Hinckley, 'De Vader, de Zoon en de Heilige Geest', *Liahona*, maart 1998, 2. Begin de presentatie van de getuigenissen met delen uit dit artikel.

Jeffrey R. Holland, 'De grootheid Gods', *Liahona*, november 2003, 70. Gebruik de eerste twee alinea's ter inleiding van de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 1.

Les 2: De Heiland leren kennen

James E. Faust, 'Dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus', *De Ster*, februari 1999, 2. Overweeg de manieren waarop we tot Christus kunnen komen toe te voegen aan die aan het eind van de les.

Les 3: Het evangelie in je dagelijks leven

Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, 30. Gebruik de zes punten in de paragraaf over je dicht bij de Heer voelen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — geloof: ervaringen', nr. 3.

Les 4: De voorbereiding op je rol als eeuwige partner

David E. Sorensen, 'De leer van de tempel', *Liahona,* augustus 2002, 30. Voeg het artikel toe aan het materiaal in de paragraaf 'Geestelijke voorbereiding'.

'De wekelijkse activiteitenavond tot een succes maken', *Liahona*, september 2003, 24. Gebruik een van de ideeën in uw les of in de volgende wekelijkse activiteit.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 2.

Les 5: Thuis een geestelijke sfeer scheppen

James E. Faust, 'De deugden van rechtschapen dochters Gods', *Liahona,* mei 2003, 108. Bespreek hoe de naleving van deze tien deugden kan leiden tot een geestelijke sfeer thuis.

M. Russell Ballard, 'Als een onuitblusbare vlam', *De Ster*, juli 1999, 101. Bespreek aan het eind van de les de vier manieren waarop we een geloofsvesting kunnen bouwen.

Les 6: De onderwijstaak van de vrouw

Dallin H. Oaks, 'Evangelieonderwijs', *Liahona,* januari 2000, 94. Verwerk de zes fundamentele onderwijsbeginselen in uw bespreking.

Les 7: Ons doel in dit leven

Gordon B. Hinckley, 'Hoe word ik de soort vrouw waarvan ik droom?', *Liahona*, juli 2001, 112. Vul 'Het is onze verantwoordelijkheid om te leven volgens de richtlijnen die we ontvangen' aan met verhalen uit dit artikel.

Richard G. Scott, 'Het belangrijkste eerst', *Liahona*, juli 2001, 6. Overweeg de eerste alinea en de alinea die begint met 'Door de jaren heen is er...' bij 'We hebben een doel in dit leven' te gebruiken.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — goddelijke natuur: ervaringen', nr. 1.

Les 8: Eeuwige gezinnen

N. Eldon Tanner, 'Vandaag zal ik...', *Liahona*, maart 2003, 26. Verrijk de les met uitspraken uit eind van het artikel.

Russell M. Nelson, 'Uw voorbereiding op de tempelzegens', *Liahona,* juli 2001, 37. Overweeg het stuk over de tempel en de tempelaanbeveling te gebruiken bij 'De zegeningen van een eeuwig gezin kun je alleen in de tempel ontvangen'.

Les 9: De eenheid in het gezin bevorderen

Thomas S. Monson, 'Kenmerken van een gelukkig gezin', *Liahona*, oktober 2001, 2. Overweeg te bespreken hoe de vier 'kenmerken' een gezin verenigen.

D. Ray Thomas, 'Acht tips voor een sterker gezin', *De Ster*, december 1999, 30. Overweeg de acht tips voor een sterker gezin toe te passen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — goddelijke natuur: ervaringen', nr. 3.

Les 10: Meewerken aan gezellige gezinsactiviteiten

James E. Faust, 'Welvaren bij de gezinsavond', *Liahona,* juni 2003, 2. Bespreek een paar van president Fausts suggesties wanneer u de les samenvat.

Les 11: Familiebanden

James E. Faust, 'Je bent een wonder', *Liahona*, november 2003, 53. Vul de les aan met de verhalen.

Bruce C. Hafen, 'Beloften in het hart van de kinderen planten', *Liahona,* juni 1998, 16. Vraag een jongevrouw om het verhaal over de zon in het artikel te vertellen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 5.

Les 12: De zegeningen van het priesterschap

'De herstelling van het priesterschap', *Liahona,* april 2004, 30. Gebruik dit verhaal als aanvulling op uw bespreking van de priesterschapsambten.

Brenda Williams, 'Een verschrikkelijke dag', *Liahona,* september 2002, 22. Overweeg dit verhaal aan de

bespreking over de zegeningen van het priesterschap toe te voegen.

Les 13: De priesterschap kan het gezin tot zegen zijn

L. Tom Perry, 'Vaderschap, een eeuwige roeping', *Liahona*, mei 2004, 69. Gebruik de leringen over de rol van vaders wanneer u met de jongevrouwen bespreekt hoe zij hun vader kunnen steunen.

Merrill J. Bateman, 'Priesterschap, sleutels en de macht om te zegenen', *Liahona*, november 2003, 50. Vertel ouderling Batemans verhaal in plaats van de praktijkgevallen.

Les 14: Een prachtige erfenis

Gordon B. Hinckley, 'De vier hoekstenen van geloof', *Liahona*, februari 2004, 2. Gebruik de ideeën over de hoekstenen als aanvulling op uw bespreking van de herstelling.

Robert D. Hales, 'Een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus ontvangen', *Liahona*, november 2003, 28. Overweeg deze ideeën over de afval en de herstelling te gebruiken.

Les 15: De zegeningen van het huis van Israël

'Over patriarchale zegens', *Liahona*, maart 2004, 18. Gebruik dit artikel om de patriarchale zegen te behandelen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 6.

Les 16: De begiftiging

Howard W. Hunter, 'Een tempelgericht volk', *Liahona*, mei 2004, 40. Gebruik dit verhaal bij uw bespreking van de tempelzegeningen.

Les 17: Voorbereiding op de tempel

Russell M. Nelson, 'Uw voorbereiding op de tempelzegens', *Liahona*, juli 2001, 37. Overweeg twee jongevrouwen te vragen of zij de paragrafen 'Lichamelijke voorbereiding' en 'Geestelijke voorbereiding' willen behandelen.

F. David Stanley, 'De belangrijkste stap', *De Ster*, oktober 2001, 34. Gebruik het stuk 'Voorbereiding op de tempel' als aanvulling op de bespreking over voorbereiding.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — integriteit: projecten', stip 5.

Les 18: Het tempelhuwelijk

Gordon B. Hinckley, 'Het huwelijk dat standhoudt', *Liahona*, juli 2003, 2. Overweeg het verhaal over het Engelse paar te gebruiken.

'Je tempelhuwelijk plannen', *Liahona*, oktober 2004, 39. Gebruik de informatie in dit artikel bij uw bespreking van de zegeningen van een tempelhuwelijk.

Tamara Leatham Bailey, 'Een tempelbezoeker', *De Ster*, mei 1999, 46. Overweeg dit verhaal bij de eerste drie vragen in de les te gebruiken.

Les 19: Ons erfgoed

Dallin H. Oaks, 'Bekering en verandering', *Liahona*, november 2003, 37. Gebruik dit artikel bij Helaman 15:7–8.

Jeffrey R. Holland, 'Gebed voor de kinderen', *Liahona*, mei 2003, 85. Vul de bespreking over wat voor voorouders we kunnen zijn aan met het stuk in het artikel over wat onze kinderen van ons moeten leren.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — geloof: ervaringen', nr. 2.

Les 20: De taken van een zendeling

M. Russell Ballard, 'De beste generatie zendelingen,' *Liahona*, november 2002, 46. Overweeg de les te beginnen met een idee uit dit artikel.

'Bezield lesgeven', *Liahona*, juni 2004, 8. Gebruik onder gebed stukken uit dit artikel om te bespreken hoe zendelingen in het evangelie onderwijzen.

Les 21: Anderen over het evangelie vertellen

M. Russell Ballard, 'De leden zijn de sleutel', *Liahona*, september 2000, 12. Voeg de ideeën uit het artikel toe aan de bespreking over zendingswerk door leden.

Richard M. Romney, 'Tot de einden der aarde', *Liahona*, januari 2003, 26. Bespreek de ervaringen van de jongeren in dit artikel.

Persoonlijke vooruitgang, 'Goede werken: ervaringen', nr. 7.

Les 22: Een eeuwig perspectief

James E. Faust, 'Wie denk je dat je bent', *Liahona*, juni 2001, 2. Overweeg ideeën uit dit artikel te gebruiken bij uw bespreking van wie we werkelijk zijn.

L. Lionel Kendrick, 'Kracht in moeilijke tijden', *Liahona*, maart 2002, 28. Overweeg het stuk over het hebben van een positief perspectief te betrekken bij de bespreking van het hebben van een positieve houding in tijden van beproeving.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — geloof: ervaringen', nr. 6.

Les 23: Tegenslag te boven komen

Joseph B. Wirthlin, 'Op zoek naar een veilige haven', *Liahona*, juli 2000, 71. Gebruik het idee van de vlinder als aanschouwelijk onderwijs.

Vraag en antwoord', *Liahona*, februari 2001, 22. Gebruik dit artikel om het onderwerp van de les te introduceren.

Les 24: Onze keuzevrijheid

Lynn G. Robbins, 'keuzevrijheid en boosheid,' *De Ster*, juli 1998, 89. Gebruik het eerste stuk van dit artikel in de paragraaf 'Keuzevrijheid is de macht en de vrijheid om zelf te kiezen'.

Sharon G. Larsen, 'Keuzevrijheid: een zegen en een last', *Liahona*, jan 2000, 12. Gebruik dit artikel om de jongevrouwen duidelijk te maken dat hun vrijheid niet wordt beperkt door de geboden.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — vrije keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 1.

Les 25: Gehoorzaamheid

James E. Faust, 'Gehoorzaamheid: het pad naar de vrijheid', *Liahona*, juli 1999, 53. Gebruik dit artikel om aan te tonen dat de geboden ons vrijwaren van gevangenschap.

Donald L. Staheli, Gehoorzaamheid: de grote uitdaging', *Liahona*, juli 1998, 81. Gebruik het verhaal over de hond ter inleiding van de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde — goddelijke natuur: ervaringen', nr. 5. ■

President Thomas S. Monson (aan het spreekgestoelte) en leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steunen de kerkleiders.

Nieuwe apostelen geroepen, nieuwe tempels aangekondigd

De een vloog graag, de ander stond graag voor de klas — beroepen die niet ver af staan van hun nieuwe roeping, waarin ze zullen verheffen en inspireren. Ouderling Dieter F. Uchtdorf en ouderling David A. Bednar zijn geroepen om de vrijgekomen posities in het Quorum der Twaalf Apostelen in te nemen, die waren ontstaan door de dood van ouderling David B. Haight en ouderling Neal A. Maxwell. (Hierna volgt meer informatie over de nieuwe apostelen.)

Ouderling Robert C. Oaks, lid van het Tweede Quorum der Zeventig, is geroepen als lid van het Presidium der Zeventig. Hij neemt de plaats in van ouderling Uchtdorf die tot de Twaalf is geroepen.

President Gordon B. Hinckley maakte de roeping van de twee nieuwe apostelen aan het begin van de zaterdagmorgenbijeenkomst van de 174ste algemene oktoberconferentie, gehouden op 3–4 oktober 2004, bekend. Maar dat was niet de enige aankondiging die van belang was voor de kerkleden.

President Hinckley kondigde ook de bouw van twee nieuwe tempels aan, die door het groeiend aantal kerkleden in Idaho en in de Salt Lake Valley noodzakelijk zijn.

De Twin Fallstempel is de vierde tempel in Idaho, en volgt op de aankondiging eerder dit jaar van de bouw van een tempel in Rexburg (Idaho), bij de campus van BYU-Idaho. In Idaho wonen 366 duizend heiligen der laatste dagen.

De locatie van de nieuwe tempel in de Salt Lake Valley is nog niet bekend. Deze tempel zal de twaalfde in Utah zijn, waar 1,7 miljoen leden wonen, en de derde in de Salt Lake Valley. President Hinckley heeft aangegeven dat er wellicht een vierde tempel in de vallei nodig is als de groeitrend in deze staat doorzet.

Ruim twintigduizend leden in het Conferentiecentrum.

In een paar jaar zal de kerk, met de tempels die nu zijn aangekondigd en die in aanbouw zijn, 130 tempels in gebruik hebben.

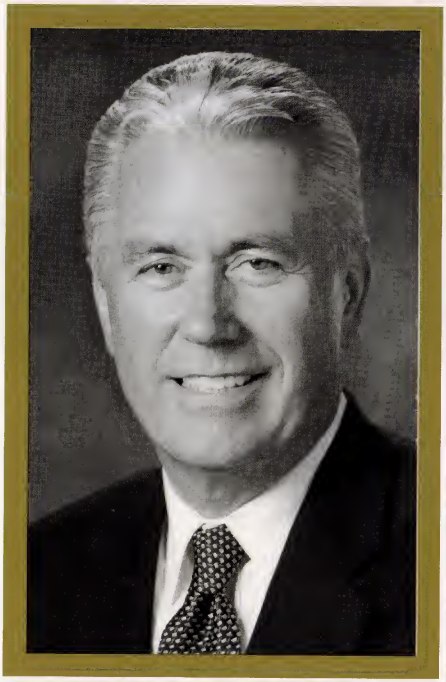
'Naar de groei van de kerk toelaat, zullen er nog meer gebouwd worden', beloofde president Hinckley.

De tempels maken deel uit van een ongeëvenaard bouwprogramma dat de kerk volgt om aan de groei wereldwijd te voldoen. President Hinckley vertelde de leden dat er momenteel wereldwijd aan 451 kerkgebouwen wordt gewerkt.

'Dit enorme bouwprogramma is fenomenaal. Ik ken geen andere instantie die zoveel bouwt als wij.'

Ook zal de historische Tabernakel op Temple Square worden gerenoveerd, die door president Hinckley 'een architecturaal meesterwerk van grote historische waarde' werd genoemd. Vanaf januari 2005 zal het 137 jaar oude gebouw anderhalf jaar voor het publiek gesloten zijn. De 44 zandstenen pilaren en de fundering zullen versterkt worden om het gebouw bestand te maken tegen aardbevingen. Ook zal het fameuze ovale dak versterkt worden.

Tijdens de conferentie zijn er zes leden van het Tweede Quorum der Zeventig en zeventien gebiedszeventigers ontheven. (Zie 'De steunverlening aan kerkfunctionarissen', p. 22.) ■

Ouderling Dieter F. Uchtdorf

van het Quorum der Twaalf Apostelen

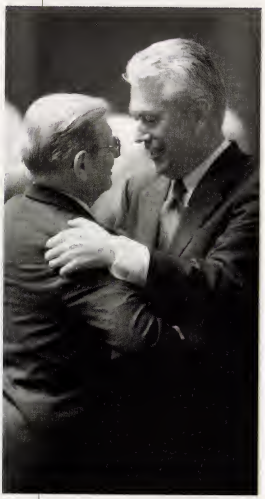
In een interview met het tijdschrift *Friend* een paar jaar geleden, mijmerde ouderling Dieter Friedrich Uchtdorf over zijn 35 jaar als piloot. Hij werd het nooit beu om naar de wolken en de sterren te kijken, en het landschap onder hem, zei hij. Door zijn werk deed hij veel landen aan. Daardoor groeide zijn waardering voor de verschillen in cultuur, maar als lid van de kerk zag hij in dat het evangelie volken kan verenigen, ongeacht cultuur of ras. 'Doordat ik zoveel verschillende plaatsen heb bezocht en de mensen en de kerk in al die verschillende plaatsen heb gezien, weet ik dat het evangelie voor iedereen is. Het maakt niet uit in welk land je woont of wat voor tradities je hebt', zei hij. 'Het woord van God (...) is voor iedere cultuur, elk volk' ('Ouderling Dieter F. Uchtdorf van de Zeventig', *De Ster*, april 1999, K4).

Na een van de twee nieuwste leden van het Quorum der Twaalf Apostelen te zijn geworden, verwoordde ouderling Uchtdorf deze overtuiging nogmaals. Hoewel de culturen en achtergronden mogen verschillen, 'zijn de uitdagingen hetzelfde', zei hij tijdens een persconferentie. En het antwoord op die uitdagingen kan gevonden worden in de toepassing van de evangeliebeginselen. 'Dit evangelie heeft zoveel te bieden.'

Ouderling Uchtdorf, geboren als zoon van Karl A. en Hildegard Opelt Uchtdorf op 6 november 1940 in Mährisch-Ostrau (Tsjecho-Slowakije), maar opgegroeid in Duitsland, is de eerste niet-Amerikaan die in de laatste vijftig als apostel is geroepen. Maar hij benadrukt dat hij niet is geroepen om een bepaalde groep te vertegenwoordigen. De apostelen, zegt hij, zijn hier 'om Jezus Christus, de Heiland, te vertegenwoordigen'.

Ouderling Uchtdorf heeft een groot getuigenis van de verzoening en haar genezend kracht. Hij herinnert zich hoe hij als kind kort na de Tweede Wereldoorlog in gebombardeerde huizen speelde en moest leren leven met 'de blijvende gevolgen van een verloren oorlog en het besef dat mijn eigen land (...) vreselijk verdriet teweeg had gebracht onder vele volken. (...) Het goede nieuws dat Jezus Christus de volmaakte verzoening voor de mensheid teweeg heeft gebracht, allen van het graf heeft verlost en eenieder beloont naar zijn of haar werken, was de genezende kracht die mij weer hoop en gemoedsrust gaf' ('De stem van de profeten is de wereldwijde kerk tot zegen', *Liahona*, november 2002, p. 11).

In toespraken aan de leden van de kerk heeft ouderling Uchtdorf met nadruk gesteld dat het belangrijk is dat iemand zijn eeuwige bestemming kent en altijd op het rechte pad blijft. Hij herinnerde zich een vlucht over de Atlantische Oceaan, die hij maakte als gezagvoerder van een Boeing 747 met 386 passagiers aan boord. Tijdens de vlucht zag hij de condensstrepen van twee andere straalvliegtuigen voor hem. Kort daarna vloog hij tussen de

Ouderling Dieter F. Uchtdorf begroet ouderling E. Ray Bateman.

twee vliegtuigen door, de een 600 meter boven hem en de ander 600 meter onder hem. 'Toen we deze twee prachtige vliegtuigen achter ons lieten, merkte mijn copiloot op hoe frappant het was dat alle drie de vliegtuigen, dankzij de juiste en nauwkeurige informatie die voor de vlucht in de boordcomputer was ingetoetst, precies dezelfde koers volgden met enkel verschil in vlieghoogte. En diezelfde koers zouden we blijven volgen als de bemanning dezelfde navigatiepunten bleef gebruiken om hun op dezelfde bestemming te brengen.

'Toen ik later nadacht over de juistheid van zijn opmerking en hoe we die in ons leven kunnen toepassen, kwam deze vraag bij mij op: kennen we allemaal onze bestemming en volgen we de juiste koers? (...) Onze hemelse Vader heeft een vliegplan voor ons dat ons bij Hem zal terugbrengen' ('Happy Landing', *New Era*, maart 1995, p. 4).

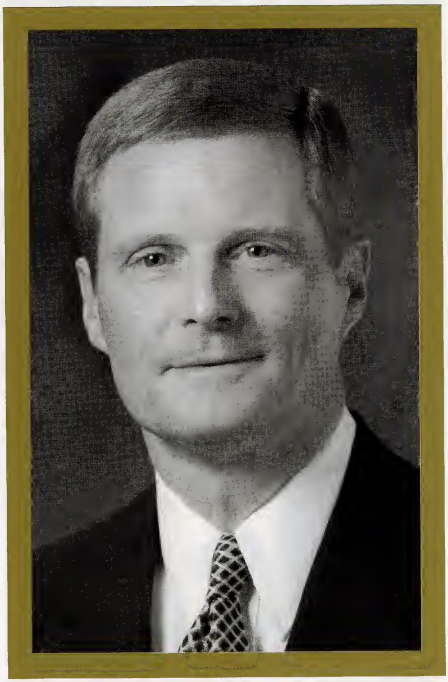
Ouderling Uchtdorf volgde een opleiding in techniek en studeerde later bestuurskunde en internationaal management. De laatste zeven jaar van zijn loopbaan was hij senior vice-president vluchtoperaties en hoofdpiloot van de Duitse luchtvaartmaatschappij Lufthansa.

Hij is in december 1962 getrouwd met Harriet Reich en is aan haar verzegeld in de Berntempel. Zij hebben twee kinderen en vijf kleinkinderen. Ouderling Uchtdorf is werkzaam geweest als ringpresident, lid van verschillende gebiedspresidiums, lid van verschillende Quorums der Zeventig, en lid van het Presidium der Zeventig.

Ouderling en zuster Uchtdorf weten dat zijn roeping alleen van de Heer kan komen. 'We zijn dankbaar en blij dat we zo'n grote taak hebben gekregen', zegt hij. 'Als we [niet] wisten dat de kerk waar is en dat we nu een levende profeet hebben, zouden we twijfelen. Maar we weten dat deze kerk waar is, en we weten dat Gordon B. Hinckley de profeet is. Daarom weten we dat deze roeping tot het heilige apostelschap juist is.' ■

Ouderling Dieter F. Uchtdorf (rechts) en ouderling David A. Bednar wensen elkaar sterkte na hun plaats op het podium bij het Quorum der Twaalf Apostelen te hebben ingenomen.

Ouderling David A. Bednar

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een maand voordat ouderling David Allan Bednar de roeping kreeg die zijn leven op zijn kop zette, sprak hij in zijn hoedanigheid van president van Brigham Young University-Idaho duizenden studenten toe. Hij zei dat BYU—Idaho veel weg heeft van een opleidingscentrum voor zendelingen, en noemde de school een voorbereidingscentrum voor discipelen.

'Op deze speciale en heilige plek, hebben jij en ik toegang tot sublieme geestelijke hulpmiddelen, waarmee we onze toewijding als discipelen van de Heer Jezus Christus kunnen ontwikkelen en verdiepen', zei hij toen. (Toespraak gehouden in een devotional aan BYU—Idaho, 31 augustus 2004.)

Hij had er geen idee van dat hij in de zeven jaar dat hij werkzaam was als president van BYU-Idaho (voorheen Ricks College) niet alleen discipelen aan het voorbereiden was, maar ook zichzelf om

een van de twaalf apostelen te zijn.

Nu ziet ouderling Bednar duidelijk dat hij werd voorbereid en toegerust om het koninkrijk van God op te bouwen. Toen hij het hoofd werd van toen nog Ricks College, zei hij ootmoedig dat hij niet wist wat het inhield om president van een universiteit te zijn, maar dat hij wel wist wat het inhield om voor de klas te staan — hij had 21 jaar college gegeven. In de eerste devotional van dat jaar maakte hij van de aula, gevuld met studenten, een groot leslokaal, door de studenten te vragen hun schriften erbij te pakken en notities te maken.

Voordat hij ging werken aan de BYU—Idaho was ouderling Bednar hoogleraar aan de University of Arkansas in Fayetteville. Daar was hij van 1992 tot 1997 hoofd van het Management Decision-Making Lab, van 1987 tot 1992 adjunct-studentenadviseur vervolgstudies in het College of Business Administration, en van 1980 tot 1984 wetenschappelijk medewerker management. Diezelfde functie vervulde hij van 1984 tot 1986 ook aan de Texas Tech University.

Ouderling Bednar onderscheidde zich door de jaren heen als getalenteerd leraar. Hij kreeg in 1994 een onderscheiding voor zijn verdiensten als leraar: de Burlington Northern Foundation Award for Outstanding Teaching. Hij heeft artikelen verschreven die in onderwijsvakbladen zijn verschenen en was medeauteur van twee boeken over beleidskunde, zijn studierichting. In 1980 haalde hij een graad in beleidskunde aan de Purdue University. Hij studeerde in 1976 af aan de Brigham Young University met een graad in communicatie en een jaar later haalde hij een graad in beleidscommunicatie.

Toen ouderling Bednar Provo vaarwel zei, deed hij dat met meer dan een graad op zak. Het was daar dat hij zijn toekomstige vrouw, Susan K. Robinson, ontmoette. Zij studeerde onderwijs aan de BYU, en ze waren lid van dezelfde studentenwijk. Op een maandagavond kwamen hun gezinsavondgroepen bij elkaar om een spelletje *flag football* te spelen. Susan ving vakkundig een lange pass van ouderling Bednar op, die op de middelbare school quarterback was geweest. Hij was diep onder indruk van haar vangbal, maar hij wist niet dat dat de enige keer was dat ze ooit een bal gevangen had. (Zie 'I'm a Teacher Who Is Now a College President', *Summit*, 1997, p. 10.) Toch, het schiep een band, en het paar liet zich in 1975 in de Salt Laketempel verzegelen. Ze hebben drie zoons en drie kleinkinderen.

Het was een paar jaar na hun huwelijk, laat in de jaren zeventig, dat ouderling Bednar een telefoontje kreeg waar hij al heel lang op gehoopt had. Het was zijn vader die hem vroeg of hij naar Californië wilde komen om een doop te verrichten — zijn doop.

Ouderling Bednar is op 15 juni 1952 in San Leandro (Californië) geboren, zoon van Anthony George en Lavina Whitney Bednar. Hij is de jongste van drie kinderen en scheelt vijftien jaar met het tweede kind.

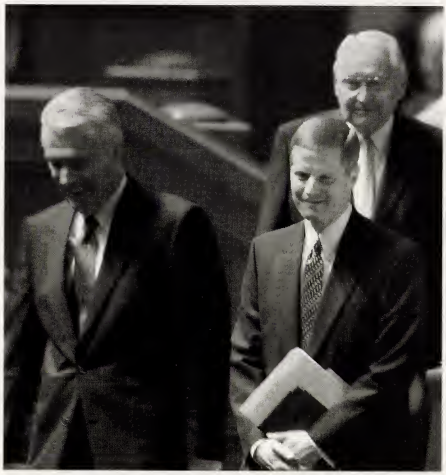
'Ik geloof echt dat ik daarom geboren ben. Niet om [mijn vader] onderricht te geven, maar om hem over het herstelde evangelie te vertellen', zegt ouderling Bednar.

Zijn vader was een eerlijke, openhartige man. Hij is zijn hele leven met de jonge David naar de kerk gegaan, coachte het softbalteam, en nam de scouts mee op uitjes. Hij steunde ouderling Bednar in zijn beslissing om een zending in Duitsland te vervullen. Hij zei tegen zijn jonge zoon: 'Ik word lid van de kerk zodra ik weet dat die waar is.' (Zie *Summit*, 1997, pp. 9–10.)

De jaren die volgden, tellen vele onvergetelijke momenten, waarvan er vele voortvloeiden uit zijn kerkelijke roepingen. Op dertigjarige leeftijd werd hij geroepen als lid van een ringpresidium in Arkansas. Daarna was hij werkzaam als bisschop, tweemaal als ringpresident, en later als regionaal vertegenwoordiger, gebiedsautoriteit, en gebiedszeventiger.

De apostolische roeping kwam op 1 oktober van president Gordon B. Hinckley, minder dan 24 uur voordat hij door de leden van de kerk wereldwijd werd gesteund.

'Ik denk dat ik beter dan wie ook weet dat er binnen De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen honderdduizenden mannen zijn die beter gekwalificeerd zijn dan ik', zegt hij, 'maar ik weet van wie de roeping is gekomen. En daarom vind ik het een eer. Ik wil graag dienen, en ik zal ongetwijfeld heel veel bijleren.' ■

Ouderling David A. Bednar (midden) verlaat het podium met ouderling L. Tom Perry en ouderling Dieter F. Uchtdorf.

Veranderingen in 'Leringen voor onze tijd' aangekondigd

Met ingang van deze maand komen alle 'Leringen voor onze tijd'-lessen op de vierde zondag uit de recentste conferentie-uitgave van de *Liahona*. Dat staat in een brief en instructies van president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, gedateerd 1 oktober 2004 en gericht aan priesterschapsleiders.

Volgens ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen onderstreept deze verandering hoe belangrijk het is om wat er in de algemene conferentie gezegd is, te bestuderen, een raad die vaak is geuit door de kerkleiders. (Zie kader.)

'We hopen dat deze maatregel ertoe zal leiden dat de geest van de algemene conferentie en de leringen van de algemene autoriteiten bij de leden blijft', zegt ouderling Holland.

Ring- en districtspresidenten zien toe op de keuze van de toespraken die maandelijks worden gebruikt.

'We moedigen de leden aan om op de vierde zondag van de maand de recentste conferentie-uitgave mee naar de Melchizedekse priesterschap of ZHV te nemen', zegt ouderling Holland. 'De leidinggevenden in wijk en gemeente zorgen ervoor dat alle gezinnen een abonnement op het tijdschrift van de kerk hebben.'

Ouderling Holland citeerde uit een brief van het Eerste Presidium van 18 juli 2004: 'Wij zien graag dat het tijdschrift van de kerk bij elk lid thuis komt.'

'In een tijd waarin er zoveel lectuur wordt aangeboden dat onze aandacht niet waardig is, ben ik dankbaar voor de tijdschriften van de kerk met zoveel inspirerende, goede, verheffend artikelen', zegt ouderling Holland. 'In onze tijdschriften is er voor elk wat wils — voor het jongste tot het oudste lid — en daar de kerk een groot deel van de kosten voor haar rekening neemt, is de prijs van het tijdschrift goedkoper dan bijna elk ander tijdschrift waarop we ons kunnen abonneren. In deze tijd is het van belang dat we het tijdschrift van de kerk thuis hebben, zodat we de leringen van de kerk met ons leven kunnen verweven.'

De leden in de Verenigde Staten en Canada kunnen zich on line op de tijdschriften van de kerk abonneren op **ldscatalog.com** of ze kunnen 1-800-5370-5971 bellen. Buiten de Verenigde Staten en Canada dienen de leden de leidinggevenden in hun wijk of gemeente te benaderen.

De toespraken van de algemene conferentie zijn halverwege november in 19 talen beschikbaar op **www.lds.org** onder 'Gospel Library'.

Voor de leerkrachten van de 'Leringen voor onze tijd'-lessen staan er op pagina 120 aanwijzingen, waarmee ze een conferentietoespraak tot een les kunnen omwerken. ■

Wat de hedendaagse profeten hebben gezegd over de conferentie

Moge [de algemene conferentie] een anker in ons leven zijn, een leidraad die wij kunnen volgen' (president Gordon B. Hinckley, 'Tijd voor een nieuw begin', *Liahona,* juli 2000, p. 106).

'Onze hedendaagse profeten hebben ons geadviseerd de conferentie-uitgaven van ons kerkelijk tijdschrift vaak te lezen. Ja, ze onderdeel te maken van onze persoonlijke studie. Daarmee wordt de algemene conferentie, in zekere zin, een supplement op of een uitbreiding van de Leer en Verbonden' (President Howard W. Hunter, 'The Heavens Are Open', uit *Come unto Me,* video van de kerk, 1988).

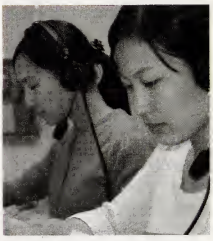
'De komende zes maanden moet de conferentie-uitgave [van de *Liahona*] naast uw standaardwerken liggen en vaak gelezen worden.' (*De Ster*, juli 1988, p. 76.) ■

Conferentie vertolkt in 70 talen

Gedurende de algemene oktoberconferentie hebben ongeveer 600 mensen als tolk in 70 talen gefungeerd — drie talen meer dan bij de algemene aprilconferentie. De drie nieuwe talen zijn Papiamento, Slowaaks en Urdu.

In de vertaalcabines kunnen de tolken het verloop van de conferentiebijeenkomsten volgen. Dankzij de moderne techniek bereikt de vertaling van het Engels de leden waar ook ter wereld nagenoeg gelijktijdig.

Bij deze conferentie werd er in 15 talen in het land zelf getolkt, waarbij de tolken

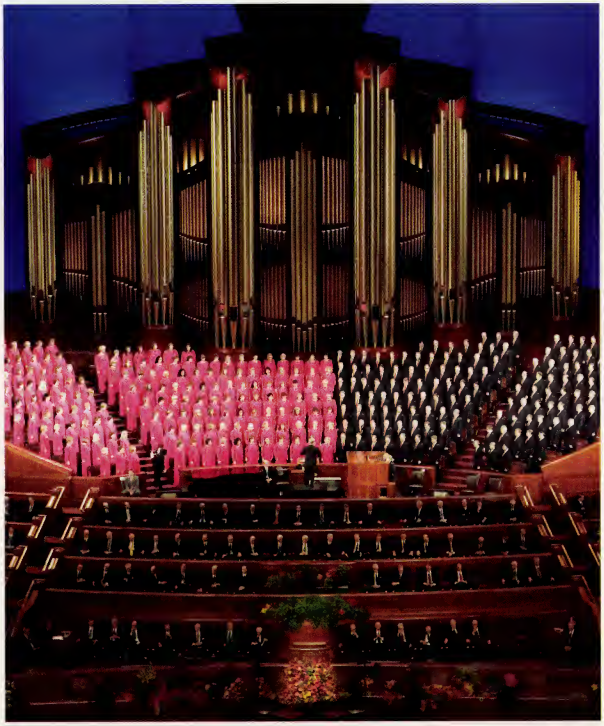
De algemene conferentie is in meer talen dan ooit vertolkt.

beeld- en geluidsverbinding met het Conferentiecentrum hadden. De kerk is van plan voor nog meer talen deze werkwijze te gaan volgen. ■

Het Presidium der Zeventig

Zittend (v.l.n.r.): ouderling Earl C. Tingey, ouderling D. Todd Christofferson, ouderling David E. Sorensen en ouderling Charles Didier. Staand (v.l.n.r.): ouderling Merrill J. Bateman, ouderling John H. Groberg en ouderling Robert C. Oaks.

Vooromslag: President Gordon B. Hinckley begroet de twee nieuwste leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, ouderling Dieter F. Uchtdorf (midden) en ouderling David A. Bednar (links). Aan het begin van de 174ste algemene oktoberconferentie, die op 2–3 oktober 2004 plaatsvond, ging president Hinckley in op de staat van de kerk: 'Zij blijft groeien. Elk jaar komen er steeds meer mensen bij. Ze blijft zich over de aarde verbreiden. (...) Dit werk is in al zijn aspecten veel vitaler dan ooit tevoren.'

DUTCH
4 02249 91120 6